

PHARMACOPOEA

DANICA

1907

H. HAGERUP'S FORLAG

DV 1200 1907

Untersuchungslaboratorium
der Firma Wilhelm Kathe

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK
- Medizinische Abt. -
DÜSSELDORF
V 2439

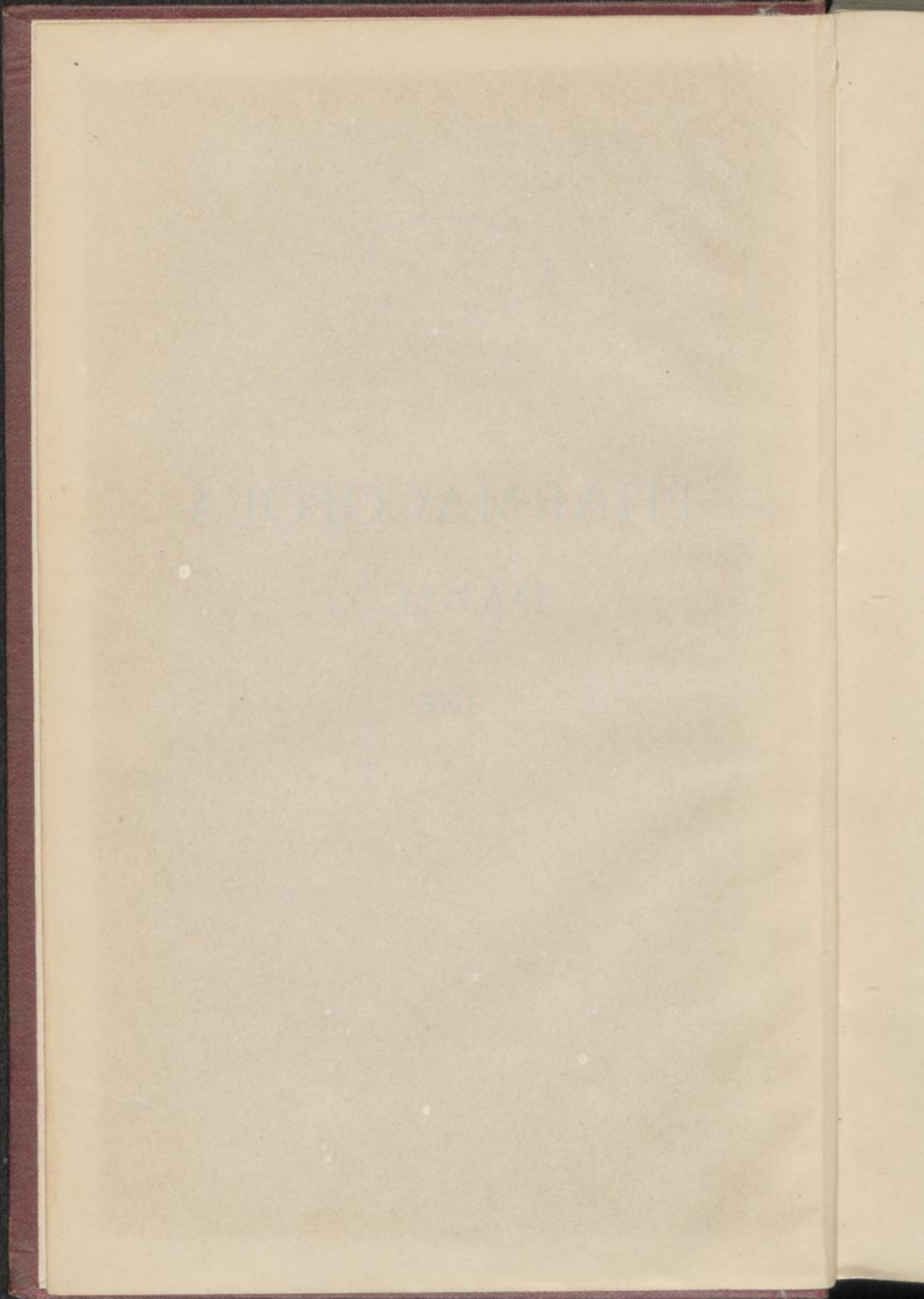
Faint, illegible text within a rectangular border at the top of the page.

Faint, illegible text within a rectangular border in the lower-middle section of the page.

PHARMACOPOEA
DANICA.

1907.

2621

PHARMACOPOEA DANICA.

1907.

UDGIVEN MED ALLERHØJESTE BEMYNDIGELSE.

KJØBENHAVN.
H. HAGERUPS FORLAG.

GRÆBES BOGTRYKKERI.

1907.

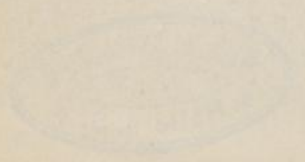
PHARMACOPŒA

DANICA

1907

UDGIVET AF KONGELIETS HÆLSEDEPARTAMENT

UDGIVET AF
H. HEDERSTEDT
KØBENHAVN

FORTALE.

Nærværende 7de Udgave af Pharmacopœa Danica er udarbejdet af den permanente Farmakopekommission, som ved allerhøjeste Kommissorium af 7de Marts 1893 beordredes til at sammentræde med den Opgave at samle det fornødne Materiale til vedblivende at holde Farmakopeen paa Højde med Udviklingen. Denne Kommission bestod af Medlemmerne af den Kommission, der udarbejdede Pharmacopœa Danica 1893: Professor, Dr. med. *F. J. Trier*, Formand, Professor i Kemi ved Universitetet, Dr. phil. *S. M. Jørgensen*, Professor i Farmakologi (senere i Medicin) ved Universitetet, Overmedikus, Dr. med. *H. C. J. Gram*, Apoteker *E. C. V. Steenbuch* og Apotekbestyrer (senere Apoteker) *H. J. Møller* og som nye Medlemmer Stabslæge (senere Generallæge) Dr. med. *J. C. Møller* og Assessor pharmaciae i det kgl. Sundhedskollegium, Apoteker *P. Hempel*. Denne permanente Kommission udarbejdede: *Tillæg og Rettelser til Pharmacopœa Danica 1893*, der blev udgivne med allerhøjeste Bemyndigelse i 1898.

Den 17de Maj 1898 afgik Professor *F. J. Trier* ved Døden, og i hans Sted blev den 20de Juli s. A. Dekanus i

II

det kgl. Sundhedskollegium, Dr. med. *J. C. Lehmann* beordret til at indtræde som Formand; han døde dog allerede den 2den Januar 1901 og kom ikke til at deltage i Kommissionens Arbejde. Den 30te Januar s. A. beordredes Professor *H. C. J. Gram* til at overtage Formandspladsen, og samtidig indtraadte som nyt Medlem Professor i Farmakologi ved Universitetet Dr. med. *J. C. Bock*. Den 25de April 1902 døde Generallæge *J. C. Møller* og i hans Sted indtraadte den 5te September 1902 Overlæge (senere Professor) Dr. med. *A. Fløystrup* som Medlem, og samtidig indtraadte som nyt Medlem Professor i Farmakognosi ved Farmaceutisk Lærestalt *J. Bille Gram*. Den 19de December 1902 udtraadte efter Ansøgning Professor *S. M. Jørgensen*, og samtidig tiltraadte Professor i Kemi ved Farmaceutisk Lærestalt *A. C. Christensen*.

Da Oplaget af Pharmacopoea Danica 1893 ved Salg i Aarenes Løb var blevet i den Grad formindsket, at der ogsaa af den Grund maatte tænkes paa en ny Udgave*) af Farmakopeen, paabegyndtes Arbejderne til denne i et Plenarmøde den 3die Februar 1903. Arbejdet fordeltes i en farmaceutisk og en medicinsk Afdeling, og afsluttedes i December 1906.

De Grundsætninger, som ere fulgte ved Udarbejdelsen af nærværende Farmakope, ere i det væsentlige de samme, som bleve fulgte ved Udarbejdelsen af forrige Udgave. Dog er der i alle paagældende Tilfælde taget Hensyn til *de internationale Bestemmelser*, der paa Konferencen i

*) De tidligere 6 Udgaver af Pharmacopoea Danica udkom 1772, 1805, 1840, 1850, 1868 og 1893. Til disse Udgaver slutte sig flere større eller mindre Tillæg.

III

September 1902 i Bryssel bleve vedtagne med Hensyn til de stærkt virkende Lægemidlers Formler og latinske Nomenklatur. Disse internationale Bestemmelser, der i 1906 ere endeligt tiltraadte af den danske Regering, findes i Oversættelse i Bilag 2. For saa vidt den her anvendte latinske Nomenklatur er forskellig fra den, de skandinaviske Farmakopekommissioner ved Mødet i Stockholm i September 1865 have vedtaget at benytte, er den internationale latinske Betegnelse anført i nærværende Udgave som Synonym.

Da Farmakopeerne i vore Dage i det Hele taget mere og mere faa en international Karakter, har man ogsaa imødekommet denne Udvikling ved at optage blandt de latinske Synonymer for de kemiske Stoffer de i Udlandet hyppigst brugte latinske Betegnelser, forsaavidt disse i væsentlig Grad afvige fra den ellers i nærværende Farmakope brugte latinske Nomenklatur. Den fra Pharmacopoea Danica 1893 afvigende Affattelsesmaade vedrørende de galeniske Præparater er indført paa Foranledning af Kommissionens farmaceutiske Afdeling.

I de *danske kemiske Betegnelser* er der gjort den Forandring, at Kommissionen i nærværende Udgave har anvendt de Betegnelser, der bleve anbefalede af et af «Kemisk Forening» den 19de Februar 1906 nedsat Udvalg. Disse Benævnelser benyttes af samtlige Lærere i Kemi ved Universitetet og de højere Lærestalter.

De *botaniske Artsnavne* ere for de i Danmark vildtvoksende eller almindeligt dyrkede Planters Vedkommende angivne efter *E. Rostrup*: «Vejledning i den danske Flora», Kjøbenhavn 1902 (9de Udgave), for de udenlandske Plan-

ters Vedkommende i Hovedsagen efter *A. Engler*: «Sylabus der Pflanzenfamilien», Berlin 1903 (3die Udgave).

Naar der ikke er angivet *kvantitative Bestemmelser af Alkaloiderne* i adskillige af de stærkt virkende Ekstrakter, er dette begrundet i, at Kommissionens Undersøgelser med Hensyn til dette Spørgsmaal have vist, at de for Tiden foreliggende Metoder til disse Bestemmelser ere saa upaalidelige, at de ikke bør optages i nærværende Farmakope.

Kjøbenhavn, i Februar 1907.

**Chr. Gram. P. Hempel. Chr. Steenbuch. H. J. Møller.
J. C. Bock. A. Fløystруп. Bille Gram. A. Christensen.**

INDLEDNING.

1. **Vægt og Maal** ere i Farmakopeen angivne i Gram-Metersystemet.

Ved *Dele* forstaas overalt Vægtdele.

Ved „**ikke vejelig Rest**“ forstaas en Rest, der vejer mindre end 1 Milligram.

2. Til at bestemme **Varmegraden** anvendes i Farmakopeen Hundrededels-Termometret. Ved *almindelig Temperatur* forstaas omtrent 15°, hvilken Varmegrad ogsaa er ment, naar intet Særligt er angivet.

3. **Maceration** foretages, dersom intet Andet er foreskrevet, ved 15°—25°, **Digestion** ved 35°—45°.

4. **Vægtfylden** er, hvor Andet ikke er nævnet, angiven ved 15° med Vandets Vægtfylde ved 15° som Enhed.

5. **Vædskers Farve**, Opalisering eller Uklarhed er angiven saaledes, som den viser sig, naar et Vædske-lag af 2 Centimeters Tykkelse ses i gennemfaldende Lys og i Højde med Øjet.

6. Ved **lysbeskyttende Glas** forstaas alene sort, mørkerødt eller mørkebrunt Glas. I Apoteker, der ere indrettede før 1. Juli 1907, er det dog tilladt ogsaa at anvende mørkegrønt Glas som lysbeskyttende Glas.

7. Ved „**Vand**“ uden nærmere Betegnelse og ved „**koldt Vand**“ forstaas i Farmakopeen destilleret Vand af almindelig Temperatur. Ved „**lunkent Vand**“ forstaas destilleret Vand af 35° — 45° . Ved „**varmt Vand**“ forstaas destilleret Vand af 60° og derover.

8. Ved „**n Ccm. normal Opløsning**“ kan forstaas: «saa mange Ccm. af en omtrent normal Opløsning, som svare til n Ccm. normal Opløsning.»

Alle **hygroskopiske Stoffer** skulle til kvantitative Bestemmelser afvejes i et lukket Vejglas.

Til de **kvalitative Prøver** fordres ingen nøjagtig Afvejning. Disse Afvejninger kunne foretages paa en Haandvægt.

Smeltepunktsbestemmelserne for Fedtstoffer eller lignende Stoffer foretages saaledes: I et højst 1 Millimeter vidt og i begge Ender aabent Glasrør indsuges et omtrent 1 Centimeter højt Lag af det smeltede Fedt. Efter Henliggen paa et køligt Sted til næste Dag forbindes Røret med Termometret og nedsænkes med dette i et passende Kar med Vand. Dette opvarmes langsomt og under Omrøring. I det Øjeblik Stoffet bliver gennemsigtigt og flyder op, aflæses Termometret.

Andre Stoffers Smeltepunkt bestemmes, idet det fint pulveriserede og vel tørrede Stof til faa Millimeters Højde fyldes i et i den ene Ende lukket Glasrør af højst 1 Millimeters Vidde. Røret forbindes med Termometret og opvarmes langsomt i Roths Apparat, med Svovlsyre i det ydre Rør.

Opløselighedsangivelserne ved Stoffernes alminde-

lige Beskrivelse maa ikke betragtes som Renhedsprøver, men ere optagne af Hensyn til Stoffernes Brug i opløst Form.

9. **Indsamling, Tørring, Opbevaring og Anvendelse af Plantedele** skal, dersom intet Andet er foreskrevet, ske paa følgende Maade:

Rødder, Rødstokke og Knolde skulle enten indsamles om Foraaret, naar Bladene endnu ikke ere fuldt udviklede, eller om Efteraaret, naar Planten er visnet. Før Tørringen vadskes de hurtigt med koldt almindeligt Vand og renses for vedhængende fremmede Bestanddele.

Bark skal indsamles paa de samme Aarstider som Rødder, helst dog ved Foraarstid.

Blade og Urter skulle indsamles i tørt Vejr og paa den Tid, da de ere mest udviklede, i Regelen, naar de paagældende Planters Blomstring er begyndt.

Blomster skulle indsamles i fuldstændigt tørt Vejr, og ikke før de ere udsprungne.

Frugter og Frø skulle indsamles, naar de ere modne.

Alle Plantedele skulle tørres paa et luftigt, skyggefuldt Sted eller ved en Varme, som ikke overstiger 45°. De skulle, for at tørres, enten spredes i tynde Lag eller, hvis Talen er om tykke, saftige Rødder og Lignende, flækkes og trækkes paa Traade, som derpaa ophænges.

De skulle opbevares udelukkede fra Lyset i omhyggeligt lukkede Beholdere. Naar de blive mugne, ormstukne eller miste deres ejendommelige Farve, Lugt eller Smag, skulle de bortkastes.

Ved Tilberedning af Farmakopeens Præparater skulle — naar intet Andet er foreskrevet — Plantedelene altid afvejes og anvendes i tørret Tilstand.

10. **Vegetabiliske Drogers Karakteristik.** Til Farmakopeens Beskrivelse af Drogerne er Følgende at

mærke: Med Yderbark betegnes, ved Beskrivelse af Bark-Droger, Primærbarken samt Kork og Felloderm, medens Inderbarken er den af smalle Marvstraalere fint sribede Sekundærbark. Ved Beskrivelsen af Bladene's anatomiske Bygning maa det erindres, at de Overhudsceller, der ere beliggende over de kraftigere Nerver, som Regel ere rektangulært formede og forsynede med rette Sidevægge, selv om Bladet uden for Nerverne har Overhudsceller med bølgede Sidevægge. I Farmakopeen er alene Forholdet uden for Nerverne lagt til Grund for Beskrivelsen.

Ved Maalinger maa det nøje iagttages, at de paa-gældende Stoffer have bevaret deres naturlige Udseende. Er det f. Ex. Stivelse, der skal maales, maa man undgaa at maale saadanne Korn, som ved Udbulning eller paa anden Maade have faaet et for stort Omrids.

11. **Skæring og Knusning** foretages paa en saadan Maade, at det findelte Stof saa vidt muligt kommer til at bestaa af lige store Dele. Forinden Skæringen eller Knusningen fjernes omhyggeligt alle saadanne Dele, som ikke svare til de Fordringer, Farmakopeen stiller til hver enkelt Varesort. Hvis intet Andet er foreskrevet, skal hele den Mængde, der tages i Arbejde, findeles, og naar Operationen er til Ende, skulle de forskellige Portioner blandes godt sammen.

Til at fraskille de ved Operationen findelte Substanser anvendes Sigter, der have firkantede Huller. De her anførte Sigtens Numre angive, hvor mange Traade af Messing eller galvaniseret Jern der skal gaa paa en Centimeter.

Til groft skaarne, groft knuste eller groft raspede Substanser anvendes Sigte Nr. 2.

Til skaarne, knuste eller raspede Substanser anvendes Sigte Nr. 3.

Til fint skaarne, fint knuste eller fint raspede Substanser anvendes Sigte Nr. 5.

Efter at ovennævnte Operationer ere til Ende, fraskilles det fremkomne Pulver ved Hjælp af Sigte Nr. 10.

12. Reglerne for **Pulverisering** ere angivne i Artiklen «Pulveres simplices».

13. Ethvert Apotek skal være forsynet med de **Redskaber og Kar**, som behøves og egne sig til Lægemidlernes Tilberedelse, Opbevaring og Undersøgelse efter Farmakopeens Forskrifter.

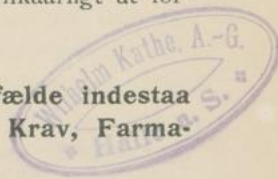
14. Alle Beholdere til Lægemidler skulle være forsynede med en let læselig, **latinsk Signatur**. I Apoteker, som for Fremtiden anlægges, eller i hvilke nye Beholdere anskaffes, skulle Beholderne betegnes med den gældende Farmakopes Navne.

15. **Tilberedelse af Lægemidler skal ske nøjagtigt i Overensstemmelse med, hvad der er foreskrevet**, og det er derfor ikke tilladt vilkaarligt at forandre, tilføje eller udelade Noget.

16. **Apotekeren skal i alle Tilfælde indestaa for, at Lægemidlerne svare til de Krav, Farmakopeen stiller.**

17. **Lægemidler skulle stedse tilberedes efter Vægt**, aldrig efter Rumfang, medmindre dette er udtrykkeligt foreskrevet.

18. **Flygtige Stoffer og Stoffer, som let trække Fugtighed til sig eller let forandres af Luften**, skulle udleveres i vel tillukkede Glas. Ere enkelte afvejede Pulvere, som indeholde saadanne Stoffer, foreskrevne, skal hvert af disse udleveres i en Kapsel af Par-

affinpapir, og de skulle da ikke udleveres i Glas, medmindre det udtrykkeligt er foreskrevet.

19. Lægemidler til **indvortes Brug** skulle udleveres med **Signatur paa hvidt Papir**, Lægemidler til **udvortes Brug** med **Signatur paa blaåt Papir**.

20. De i Farmakopeen angivne **største Indgifter** af stærkt virkende Lægemidler gælde kun for **Voxne**.

21. Almindeligt Vand, friske Frugter, Grafit, Jernspaaner, Kochenille, Kollodumbomuld, Korender, raa Hønsæggehvide, Vine og andre let tilgængelige Stoffer ere ikke beskrevne i Farmakopeen.

Forkortelser.

- Aq. = Aqua.
Ccm. = Kubikcentimeter.
Ctm. = Centimeter.
D. C. = De Candolle.
fil. = filius.
Grm. = Gram.
Kgrm. = Kilogram.
Kvadratctm. = Kvadratcentimeter.
L. = Linné.
Mm. = Millimeter.
Ph. D. 1868 = Pharmacopoea Danica 1868.
Ph. D. 1893 = Pharmacopoea Danica 1893.
q. s. = quantum satis.
Rep. = Recipe.
s. = sive.
Syn. = Synonym.
var. = varietas.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text in the upper middle section of the page.

Handwritten text in the middle section of the page.

Handwritten text in the lower middle section of the page.

Handwritten text in the lower section of the page, possibly a list or index.

Acetis. kalicus.

Acetis. kalicus.

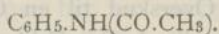
Kaliumacetat. Eddikesaur. Kali.

CH₃CO₂K

† † †

Acetanilidum.

Antifebrin.

Farveløse, glinsende Krystalskæl, som smage svagt brændende og i fuldkomment tør Tilstand smelte ved 113°. Kogepunkt: 295°. Ved Ophedning skulle de fuldstændigt fordampe. De opløses med neutral Reaktion i omtrent 230 Dele koldt og i 22 Dele kogende Vand, i omtrent 3,5 Dele Vinaand, let i Æter og særligt let i Kloroform.

Ophedes Antifebrin med Kaliumhydroxydopløsning, opstaar der, efter Tilsætning af nogle Draaber Kloroform og gentagen Ophedning, en modbydelig Lugt.

10 Ccm. af en koldt mættet, vandig Opløsning af Antifebrin maa ved at blandes med nogle Draaber Ferrikloridopløsning ikke antage en fremmed Farve.

Ved Udrivning med Svovlsyre eller med Salpetersyre maa Antifebrin ikke farves.

Største enkelte Indgift: 50 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Gram.

Acetas kalicus.

Syn.: Kalium aceticum.

Kaliumacetat. Eddikesurt Kali.

$(\text{CH}_3\text{CO}_2)\text{K}$.

Et hvidt, bladet eller kornet krystallinsk, stærkt hygroskopisk Pulver, opløseligt i omtrent 0,5 Dele Vand og i 1,5 Dele Vinaand. Ved Behandling med Svovlsyre giver Saltet Lugt af Eddikesyre, og ved Tilsætning af Vinsyreopløsning i Overskud til en Opløsning af Saltet faas et rigeligt, krystallinsk Bundfald.

En vandig Opløsning af Kaliumacetat (1 + 20) maa paa rødt Lakmospapir efter nogen Tids Forløb give svagt alkalisk Reaktion, men ikke antage nogen rød Farve ved Tilsætning af 4 Draaber Fenoltaleinopløsning til 10 Ccm. af Opløsningen. Ved Tilledning af Svovlbrinte eller Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning maa 10 Ccm. af den vandige Opløsning ikke farves eller give Bundfald. Efter Tilsætning af nogle Draaber Saltsyre maa 10 Ccm. af Opløsningen ikke give Bundfald med Baryumkloridopløsning, og en lige saa stor Mængde skal, efter Tilsætning af nogle Draaber fortyndet Salpetersyre, med Sølvnitratopløsning holde sig klar eller kun vise svag Opalivering.

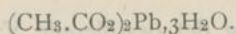
Opbevares i et vel tillukket Kar.

Acetas plumbicus.

Syn.: Plumbum aceticum.

Blyacetat. Eddikesurt Blyilte. „Bly sukker“.

Farveløse, gennemsigtige Krystaller eller hvide, krystallinske Masser, som lugte af Eddikesyre og let forvitre i Luften. Opløsningen har en sødlig, sammensnerpende Smag og reagerer svagt alkalisk paa Lakmospapir. Saltet opløses i omtrent 2,5 Dele Vand og i omtrent 30 Dele Vinaand.

Opløsningen giver med fortyndet Svovlsyre et hvidt, med Kaliumjodidopløsning et gult Bundfald.

Naar 0,5 Grm. Blyacetat opløses i Vand, og Blyet udfældes med Svovlbrinte, skal Filtratet kunne fordampes uden at efterlade nogen Rest. Naar 0,5 Grm. Blyacetat opløses i 10 Ccm. Vand, og Blyet fuldstændigt udfældes med fortyndet Svovlsyre, maa Filtratet ikke farves brunt eller blaat ved Tilsætning af Kaliumferrocyanidopløsning. Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 10 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 50 Centigram.

Acetum.**Ren Eddike.**

Rcp.

Acidi aceticæ partes.....	160
Aqvæ destillatæ partes.....	840
Misceantur.	1000.

Eddikesyren og det destillerede Vand blandes.

Ren Eddike skal i 100 Dele indeholde omtrent 4,7 % Eddikesyre (4 % Eddikesyreanhydrid). Efter Tilsætning af 4 Draaber Fenolftaleinopløsning skulle 20 Grm. ren Eddike kræve 15,4—15,9 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning til Neutralisation.

Iøvrigt skal den rene Eddike holde de samme Prøver som Eddikesyre, idet den til Prøverne anvendes uden Fortynding med Vand.

Acetum Scillæ.**Strandløgeddike.**

Rcp.

Bulbi Scillæ partes.....	100
Spiritus concentrati partes.....	100
Acidi aceticæ partes.....	200
Aqvæ destillatæ partes.....	700.

Macerentur.

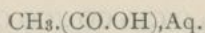
De smaat skaarne, tørrede Strandløg macereres i 3 Dage med Blandingen af Vinaand, Eddikesyre og destilleret Vand i et tillukket Kar under gentagen Omrystning og presses derpaa svagt. Den udpresede Vædske koleres, henstilles i nogen Tid til Bundfældning og filtreres.

Skal være klar og gullig, smager surt, senere bittert, og lugter syrligt.

Opbevares i et vel tillukket Glas.

Acidum aceticum.

Eddikesyre.

En klar, farveløs, fuldstændigt flygtig Vædske af sur Lugt og Smag. Vægtfylde: 1,041; indeholder omtrent 29 % Eddikesyre (25 % Eddikesyreanhydrid).

Naar 4 Ccm. Eddikesyre fortyndes med 16 Ccm. Vand, maa Blandingen ikke give Bundfald ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning, ligesom den samme Mængde ikke maa give Bundfald med Baryumkloridopløsning, selv efter Tilsætning af et Par Ccm. Bromvand og 10 Minutters Henstand.

Tilledes Svovlbrinte, maa samme Blanding ikke farves eller give Bundfald, ligesom dette heller ikke maa ske ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning efter Overmætning med Natriumhydroxydopløsning.

Naar 10 Ccm. Eddikesyre indtørres med et Par Draaber Natriumhydroxydopløsning, og Resten derpaa opløses i 5 Ccm. Saltsyre, maa Opløsningen ved Tilsætning

af 0,5 Grm. Stannoklorid og 2 Ccm. Svovlsyre ikke efter 1 Times Henstand have vist brun Farve eller mørkt Bundfald.

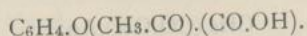
Naar 10 Ccm. Eddikesyre blandes med 1 Ccm. Kaliumpermanganatopløsning, skal Blandingen efter 10 Minutters Forløb endnu vise en rød Farve.

Naar 4 Grm. Eddikesyre fortyndes til 20—25 Ccm. med Vand, skal Blandingen, efter Tilsætning af 4 Draaber Fenoltaleinopløsning, neutralisere 19,3—19,8 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning.

Opbevares i Flaske med Glasprop.

Acidum acetylo-salicylicum.

Acetylsalicylsyre.

Et hvidt, krystallinsk Pulver, tungt opløseligt i Vand, let opløseligt i Vinaand, tungt opløseligt i Æter. Den vandige Opløsning farver fugtigt, blaat Lakmospapir rødt. Pulveret opløses let i Natriumhydroxydopløsning og let under Brusning i Natriumkarbonatopløsning. Koges Acetylsalicylsyre med Overskud af Natriumhydroxydopløsning, giver Opløsningen, efter at være syret med fortyndet Svovlsyre, et hvidt Bundfald, hvoraf et vandigt Udtræk ved Tilsætning af nogle Draaber Ferrikloridopløsning viser en stærk violet Farve. Filtratet fra det hvide Bundfald giver, efter Inddampning, ved Tilsætning af en Blanding af 2 Rumfang Svovlsyre og 1 Rumfang Vinaand, Lugt af Eddikeæter.

Naar 0,4 Grm. Acetylsalicylsyre opløses i 10 Ccm. Vinaand, skal Opløsningen være farveløs; Halvdelen af den maa ved Tilsætning af et Par Draaber Salpetersyre og Sølv-

nitratopløsning ikke give Uklarhed eller Bundfald, og den anden Halvdel af Opløsningen maa ikke farves violet af et Par Draaber Ferrikloridopløsning.

Acetylsalicylsyren skal smelte ved omtrent 135°. Ved stærkere Ophedning skal den fordampe uden at efterlade en vejelig Rest.

Acidum arsenicosum.

Syn.: Arsenicum album.

Arsensyrling. „Hvid Arsenik“. „Rottekrudt“.

As₂O₃.

Hvide, porcelænsagtige, indvendigt ofte glasagtige Stykker eller et hvidt Pulver, som ved Ophedning fuldstændigt fordamper, og som ved at ophedes paa Kul giver Løglugt. Den vandige Opløsning giver, efter Tilsætning af en Draabe Saltsyre, med Svovlbrinte et gult Bundfald.

I Vinaand er Arsensyrlingen næsten uopløselig; derimod skal 1 Grm. Arsensyrling opløses fuldstændigt, skønt meget langsomt, i 15 Ccm. kogende Vand, ligesom 1 Grm. Arsensyrling skal kunne opløses klart i 10 Ccm. Ammoniakvand. Opløsningen maa, efter Fortynding med lige Rumfang Vand, ikke give gul Farvning eller gult Bundfald ved at overmættes med Saltsyre.

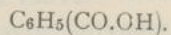
Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 5 Milligram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Centigram.

Acidum benzoicum.

Benzoesyre.

Hvide eller næsten hvide, glinsende Krystaller, der enten ikke lugte eller lugte svagt, ret behageligt og smage svagt syrligt og kradsende. De opløses i henved 400 Dele koldt og i omtrent 17 Dele kogende Vand, let i Vinaand, i Æter og i Kloroform. En Opløsning af 0,1 Grm. Benzoesyre i 10 Ccm. varmt Vand giver med nogle Draaber Ferrikloridopløsning et ejendommeligt gulbrunt Bundfald, der let opløses i Saltsyre. Ved Ophedning i et Reagensglas smelter Benzoesyre til en farveløs eller svagt gullig Vædske og sublimerer derpaa fuldstændigt; ved Destillation af en i Varmen mættet vandig Opløsning udskilles den som farveløse Krystalblade i Forlaget.

1 Grm. Benzoesyre skal let og fuldstændigt kunne opløses i 10 Ccm. Ammoniakvand til en farveløs, eller næsten farveløs, Opløsning.

Naar 0,2 Grm. Benzoesyre blandes med 0,3 Grm. Kalciumkarbonat og 5 Ccm. Vand, maa den efter Indtørring og Glødning erholdte Rest ved at udtrækkes med Salpetersyre i ringe Overskud og saa meget Vand, at Filtratet udgør 10 Ccm., kun blive uklar ved Tilsætning at Sølvnitratopløsning, men maa ikke give Bundfald.

Opvarmes 0,2 Grm. Benzoesyre svagt med sin lige Vægt Kaliumpermanganat, opløst i 5 Ccm. Vand, maa der ikke fremkomme Lugt af Bittermandelolie.

0,2 Grm. Benzoesyre maa ved Glødning ikke efterlade en vejelig Rest.

Acidum boricum.

Borsyre.

Farveløse Krystalskæl, som ved Ophedning smelte under Opblæring til en farveløs, gennemsigtig Masse. Naar man opløser Borsyre i eller overhælder den med Vinaand og antænder denne sidste, saa brænder den med grøn Flamme. En vandig Opløsning af Borsyre farver gult Kurkumapapir rødbrunt efter Henliggen. Borsyre opløses i 25 Dele koldt Vand, i 3 Dele kogende Vand, i omtrent 25 Dele Vinaand og let i Glycerin.

10 Ccm. af en vandig Opløsning af Borsyre (1 + 50) maa ikke farves ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning efter Overmætning med Ammoniakvand. Efter Tilsætning af Salpetersyre maa 10 Ccm. af Opløsningen ikke give Uklarhed eller Bundfald med Baryumkloridopløsning eller med Sølvnitratopløsning, og ligeledes maa 10 Ccm. efter Overmætning med Ammoniakvand hverken give Uklarhed eller Bundfald med Ammoniumoxalat- eller med Natriumfosfatopløsning. Naar Borsyre ophedes paa en Platintraad i en farveløs Flamme, maa denne ikke farves gul, førend den grønne Farve viser sig.

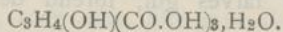
Acidum chromicum.**Kromsyre.**

Mørkerøde, glinsende Krystaller, som flyde hen i Luften og let opløses i Vand. En Opløsning af Kromsyre giver ved Tilsætning af Blyacetatopløsning et gult Bundfald. Ved Kogning af 0,1 Grm. Kromsyre med Saltsyre, under Tilsætning af lidt Vinaand, farves Opløsningen grøn.

Den nævnte Opløsning i Saltsyre, fortyndet med Vand til 10 Ccm., maa med Baryumkloridopløsning ikke give mere end svag Opalivering.

Efter Glødning af 0,2 Grm. Kromsyre i en Porcelænsdigel skal Glødningsresten ved Udtrækning med 10 Ccm. Vand give et Filtrat, der ikke maa give Bundfald eller stærk Uklarhed med Natriumkoboltinitritopløsning.

Opbevares i et vel tillukket Glas med Glasprop.

Acidum citricum.**Citronsyre.**

Farveløse, gennemsigtige, luftbestandige Krystaller, som forvitte ved svag Varme og smelte ved højere Temperatur. Ved stærkere Ophedning dekomponeres de og fordampe uden Rest. De opløses i omtrent 0,6 Dele Vand, i 1 Del Vinaand og i omtrent 12 Dele Æter. Sættes Kalkvand i rigeligt Overskud til en Opløsning af Citronsyre, skal Opløsningen holde sig klar i Kulden,

men ved Opvarmning give et hvidt Bundfald, som ved Afkøling i et tillukket Glas atter næsten fuldstændigt opløses. Naar en lille Krystal af Citronsyre opløses i faa Ccm. Vand, og der tilsættes 6—8 Draaber omtrent $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning og et Par Ccm. for tyndet Svovlsyre, skal der, efter at Farven ved Rystning og ganske svag Opvarmning er forsvunden, ved Tilsætning af nogle Draaber Bromvand vise sig en hvid Uklarhed i Vædsken.

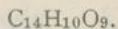
En vandig Opløsning af Citronsyre (1 + 10) skal efter Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller Ammoniumoxalatopløsning holde sig klar mindst i et Minut og senere kun vise en svag Opalisering. Neutraliseres den vandige Opløsning (1 + 10) næsten, men ikke fuldstændigt, med Ammoniakvand, skal den ved Tilledning af Svovlbrinte holde sig klar og farveløs.

Naar 0,5 Grm. Citronsyre i et Reagensglas overhældes med 10 Ccm. koncentreret Svovlsyre og i en Time holdes opvarmet i Vand af 90° — 100° , finder der en stærk Opbrusning Sted, og Opløsningen antager en gul Farve, men maa ikke blive brun.

0,5 Grm. Citronsyre maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Acidum gallotannicum.

Garvesyre.

Amorfe, hvide eller svagt gullige, lette og tynde smaa Lameller uden æteragtig Lugt. I Vand, i Vinaand og i Glycerin opløses den let, vanskeligt i Æter. Den vandige Opløsning reagerer surt og smager sammen-

snerpende. Garvesyre skal med sin lige Vægt Vand give en klar, svagt gullig Opløsning.

En Opløsning af 1 Grm. Garvesyre i 10 Ccm. Vand giver efter Tilsætning af et Par Draaber Ammoniakvand en noget mørkere Vædske, men maa ikke antage en rødlig Farve. Den vandige Opløsning giver med Ferrikloridopløsning et blaasort Bundfald.

En Opløsning af 1 Grm. Garvesyre i 2 Ccm. Vinaand skal efter Tilblanding af et lige Rumfang Æter holde sig klar i mindst 20 Minutter.

Ved Ophedning under Luftens Adgang skal 0,5 Grm. Garvesyre brænde uden at efterlade en vejelig Rest.

Opbevares udelukket fra Lyset.

Acidum hydrochloratum.

Saltsyre. Klorbrintesyre.

HCl, Aq.

En klar, farveløs Vædske, der lugter stikkende og som selv efter stærk Fortynding reagerer og smager stærkt sur. Vægtfylde: 1,127. Indeholder 25 % Klorbrinte.

Ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning giver den et hvidt Bundfald, som fuldstændigt skal opløses i Overskud af Ammoniakvand.

Ved Ophedning skal den fuldstændigt fordampe. Hældes 10 Ccm. Saltsyre og 3 Ccm. Svovlsyre paa 1 Grm. Stannoklorid, maa Opløsningen efter Opvarmning og en Times Henstand ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Naar 10 Ccm. Saltsyre overmættes med Ammoniakvand, maa Blandingen ikke farves mørk eller grønlig ved Tilsætning af nogle Draaber Ammoniumsulfidopløsning og maa, selv ved Henstand, heller ikke give Bundfald ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning.

Den med 3 Rumfang Vand fortyndede Syre maa, efter at være afstumpet til svagt sur Reaktion med Natriumkarbonatopløsning, ikke strax farve Kaliumjodidstivelse blaa.

Afdampes 20 Ccm. Saltsyre paa Vandbad til omtrent 1 Grm., maa Resten, efter Fortynding med Vand til det oprindelige Rumfang, ikke give Uklarhed eller Bundfald med Baryumkloridopløsning.

Til Neutralisation af 5 Grm. Saltsyre skal der bruges 34—34,5 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning.

Opbevares i en Flaske med Glasprop.

Acidum hydrochloratum dilutum.

Fortyndet Saltsyre.

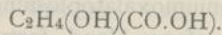
Rcp.

Acidi hydrochlorati partes	400
Aqvae destillatae partes	600
	<hr/>
Misceantur.	1000.

Saltsyren og det destillerede Vand blandes.

En farveløs Vædske. Vægtfylde: 1,050—1,052.

Den indeholder 10 % Klorbrinte. Til Neutralisation af 10 Grm. fortyndet Saltsyre skal der bruges 27,1—27,6 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning.

Acidum lacticum.**Mælkesyre.**

En farveløs eller svagt gullig, tykflydende Vædske, der reagerer og (efter Fortynding) smager stærkt surt. Den indeholder 72 %—75 % ren Mælkesyre. Vægtfylde: 1,21—1,22. Den lader sig blande i ethvert Forhold med Vand, med Vinaand og med Æter. Ved Ophedning forbrænder den under Dannelse af en ringe Mængde Kul og med lysende Flamme. Opvarmes et Par Draaber Mælkesyre med Kaliumpermanganatopløsning, fremkommer der Lugt af Aldehyd.

Af en vandig Opløsning af Mælkesyre (1 + 10) maa 5 Ccm. hverken give Uklarhed eller Bundfald ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Baryumchloridopløsning eller af Sølvnitratopløsning eller af Ammoniumoxalatopløsning eller af Blyacetatopløsning.

Naar Mælkesyre blandes med sit dobbelte Rumfang Æter, skal Blandingen holde sig klar. Mælkesyre maa ved svag Opvarmning paa Vandbad ikke udvikle nogen Lugt. 0,5 Grm. Mælkesyre maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Naar 10 Grm. Mælkesyre er fortyndet med Vand til 100 Ccm., skulle 20 Ccm. af Opløsningen (= 2 Grm. Mælkesyre), efter Tilsætning af nogle Draaber Fenoltaleinopløsning, til Neutralisation ved almindelig Temperatur forbruge 16,0—16,5 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning.

Opbevares i en vel tillukket Flaske.

† † †

Acidum nitrico-nitrosum.**Rygende Salpetersyre.**

En gullig eller rødbrun, ved Opvarmning fuldstændigt flygtig Vædske, som i Luften giver brunrøde Dampe. Vægtfylde: 1,48—1,50, svarende til et Indhold af 86 %—91 % Salpetersyre og lavere Kvælstofindhold (74 %—78 % Salpetersyreanhydrid).

Opbevares i en Flaske med Glasprop, udelukket fra Lyset og paa et køligt Sted.

† † †

Acidum nitricum.**Salpetersyre.**HNO₃, Aq.

En klar og farveløs, fuldstændigt flygtig Vædske, der reagerer surt. Vægtfylde: 1,180. Den indeholder omtrent 29 % Salpetersyre (25 % Salpetersyreanhydrid). Ved Tilsætning af Ferrosulfatopløsning farves Vædsken i Kulden sortebrun og giver ved Opvarmning i Luften røde Dampe.

Naar Salpetersyre fortyndes med sit femdobbelte Rumfang Vand, maa Blandingen ved Tilledning af Svovlbrinte ikke farves eller give Bundfald.

Sættes nogle Draaber Sølvnitratopløsning til 50 Ccm. Vand, maa Blandingen ikke blive uklar ved Tilsætning af

10 Ccm. Salpetersyre. Afdampes 10 Ccm. Salpetersyre i en Porcelænsskaal til omtrent 1 Grm., maa Resten, efter Fortynding med Vand til det oprindelige Rumfang, ikke blive uklar ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning.

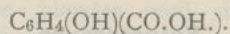
En Blanding af 5 Ccm. Salpetersyre og 10 Ccm. Vand maa ved Rystning med nogle Draaber Kloroform ikke farve denne violet, selv efter at der er tilsat et lille Stykke Zink.

Til Neutralisation af 5 Grm. Salpetersyre skal der medgaa 22,7—23,2 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning.

Opbevares i en Flaske med Glasprop.

Acidum salicylicum.

Salicylsyre.

Hvide, lette, naaleformede Krystaller, der smage surt, ere opløselige i omtrent 500 Dele koldt Vand, i omtrent 15 Dele kogende Vand og ere let opløselige i Vinaand, i Æter, i varm Kloroform og i Amerikansk Olie samt opløselige i 60 Dele Glycerin og i 50 Dele Olivenolie. De smelte ved omtrent 156° og sublimere ved forsigtig Opvarmning, men dekomponeres ved hurtig Ophedning, idet der udvikles Lugt af Fenol. En vandig og en vinaandig Opløsning af Salicylsyre giver med Ferrikloridopløsning en blaa violet Farve, i stærk Fortyndingsgrad en violet Farve.

En vinaandig Opløsning af Salicylsyre skal ved frivillig Fordampning efterlade en fuldstændigt hvid Rest.

En vinaandig Opløsning af Salicylsyre (1 + 10) maa ved Tilsætning af et Par Draaber Salpetersyre og Sølv-nitratopløsning ikke give Uklarhed eller Bundfald.

Rystes en i Kulden tilberedt Opløsning af 0,5 Grm. Salicylsyre og 1 Grm. Natriumkarbonat i 10 Ccm. Vand med sit halve Rumfang Æter, maa den fraskilte Æter ved Fordampning kun efterlade en ringe Rest, som ikke maa lugte af Fenol.

0,5 Grm. Salicylsyre maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Acidum sulfuricum.

Svovlsyre.

En farveløs Vædske, der selv efter stærk Fortynding reagerer og smager stærkt surt. Vægtfylde: omtrent 1,84. Den indeholder 98 % Svovlsyre (80 % Svovlsyreanhydrid). I den med Vand fortyndede Syre frembringer Baryum-kloridopløsning et hvidt, i Syrer uopløseligt Bundfald.

Svovlsyre skal ved Ophedning give tætte, hvide Dampe og være fuldstændigt flygtig. Sættes 1 Del Svovlsyre under Omrystning til 4 Dele Vinaand, skal Blandingen holde sig klar ved Henstand. Hældes en stærk Ferrosulfatopløsning over en afkølet Blanding af 2 Ccm. Svovlsyre og 1 Ccm. Vand, maa der ved Henstand ikke fremkomme en mørk Grænse mellem Vædskelegene.

Svovlsyre, som er fortyndet med sin tyvedobbelte Vægt Vand, maa ikke forandre Farve eller give Bundfald ved Tilledning af Svovlbrinte eller Tilsætning af Sølv-nitratopløsning. 10 Ccm. af samme fortyndede Syre maa ikke strax affarve en Draabe (omtrent $\frac{1}{10}$ normal) Kalium-permanganatopløsning og maa efter at være overmættet med Ammoniak ikke strax farves eller give Bundfald med nogle Draaber Ammoniumsulfidopløsning.

Sættes 8 Ccm. Saltsyre og derpaa lidt efter lidt 5 Ccm. Svovlsyre, som forud er fortyndet med sit halve Rumfang Vand, til 1 Grm. Stannoklorid, maa Blandingen efter Opvarmning og 1 Times Henstand ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares i en Flaske med Glasprop.

Acidum sulfuricum dilutum.

Fortyndet Svovlsyre.

Rcp.

Acidi sulfurici partes	125
Aqvæ destillatæ partes	875
Misceantur.	1000.

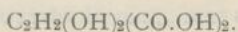
Svovlsyren sættes lidt efter lidt og under Omrøring til det destillerede Vand.

Blandingen skal være klar og farveløs. Vægtfylde: 1,081—1,085, svarende til et Indhold af omtrent 12 % Svovlsyre (10 % Svovlsyreanhydrid).

10 Grm. fortyndet Svovlsyre skulle neutralisere 24,2—24,7 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning.

Acidum tartaricum.

Vinsyre.

Farveløse, gennemsigtige, luftbestandige Krystaller eller Krystalskorper, hvis Opløsning reagerer og smager surt. Vinsyre er opløselig i omtrent lige Dele koldt Vand og i omtrent 3 Dele Vinaand. Ved Ophedning dekomponeres den under Udvikling af Karamellugt. En vandig Opløsning af Vinsyre (1 + 3) giver ved Tilsætning af Kaliumacetatopløsning et krystallinsk Bundfald.

Af den vandige Opløsning (1 + 3) give 10 Draaber med Overskud af Kalkvand et amorf, senere krystallinsk Bundfald, som i amorf Tilstand opløses i Ammoniumkloridopløsning. I kold Natriumhydroxydopløsning opløses baade det amorge og det krystallinske Bundfald. Denne Opløsning bliver ved Kogning tyk, klisteragtig, men ved Henstand og Afkøling uden Luftens Adgang atter næsten klar.

Af en vandig Opløsning af Vinsyre (1 + 10) skulle 10 Ccm. ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Ammoniumoxalatopløsning i Løbet af nogle Minutter holde sig klare, og efter næsten at være neutraliseret med Ammoniakvand skal samme Mængde af Opløsningen holde sig klar og farveløs ved Tilledning af Svovlbrinte.

0,3 Grm. Vinsyre maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Adeps benzoatus.**Benzoefedt.**

Rcp.

Resinae Benzoes partes 20
 Adipis loti partes 1000.

Digerantur. Colentur.

Den groft pulveriserede Siam-Benzoe sættes til det smeltede, rensede Svinefedt, hvis Temperatur ikke maa overstige 55°. Derpaa holdes Blandingen smeltet i to Timer paa Vandbad i et tildækket Kar, hvorved iagttages, at Blandingsens Temperatur ikke overstiger 80°, og at Massen omrøres nu og da. Efter at Benzoe har sat sig til Bunds, koleres Massen, hvorpaa Benzoefedt afkøles under Omrøring.

Skal være gullighvidt og lugte af Siam-Benzoe.

Opbevares i et vel tillukket Kar, paa et køligt Sted.

Adeps Lanae.**Vandfrit Lanolin.**

Et af Faareuld fremstillet Fedtstof.

En lys, gul, salveagtig og klæbrig-sejg Masse, som ved svag Opvarmning smelter til en næsten klar Vædske. Er uden eller af svag, ejendommelig Lugt.

Opløses til Dels i Vinaand, let i Kloroform og i Æter; i Vand er det uopløseligt, men lader sig blande med indtil den dobbelte Vægt Vand uden at miste sin salveagtige Beskaffenhed. Naar en Opløsning af 0,2 Grm. vandfrit Lanolin i 10 Ccm. Kloroform forsigtigt hældes ned

i et Reagensglas med 10 Ccm. Svovlsyre, dannes der strax paa Grænsen mellem de to Vædsker et rødbrunt Bælte, og det ovenstaaende Kloroformlag vil fluorescere grønt eller efter Henstand vise sig grønt farvet. Naar 2 Grm. vandfrit Lanolin opvarmes i en Kolbe med 20 Ccm. Natriumhydroxydopløsning, maa der ikke udvikles alkalisk reagerende Dampe. Udkoges 1 Grm. vandfrit Lanolin med 20 Ccm. Vinaand, skal Vædsken reagere neutralt og efter Afkøling give et Filtrat, som efter Tilsætning af en vinaandig Opløsning af Sølvnitrat (1 + 20) enten holder sig klart eller efter nogen Henstand viser en Uklarhed, der forsvinder ved svag Opvarmning.

Ved Forbrænding maa 0,5 Grm. vandfrit Lanolin ikke give en vejelig Rest.

Opbevares paa et køligt Sted.

Adeps Lanae cum Aqva.

Syn.: Lanolinum Ph. D. 1893.

Lanolin.

En salveagtig, noget sejt, gullighvid Masse, som næsten er uden Lugt, og som reagerer neutralt. Ved Opvarmning paa Vandbad smelter den og deler sig i to Lag; det nederste Lag er Vand, det øverste vandfrit Lanolin, der skal holde de ved Adeps Lanae angivne Renhedsprøver.

10 Grm. Lanolin maa ved fuldstændig Udtørring ved 100° til 103° ikke tabe mere end 3 Grm. i Vægt.

Opbevares i et vel tillukket Kar, paa et køligt Sted.

Adeps lotus.**Renset Svinefedt.**

Sus Scrofa L. forma domesticus. — Ungulata.

Det af friske Flommer fremstillede Fedt, der ved Opvarmning, som ikke maa overstige 100° , og Kolering befries for Membraner og Vand. Det danner en ensartet, snehvid Masse, hvis Lugt og Smag hverken maa være harsk eller branket. Renset Svinefedt smelter som Regel ved 36° — 40° , undtagelsesvis ved højere Temperatur, som dog ikke overstiger 48° ; med sin dobbelte Vægt Kloroform skal det give en klar, eller næsten klar, farveløs Opløsning; efter Rystning med sin dobbelte Vægt varm Vinaand skal denne efter Afkøling og Tilsætning af lige Rumfang Vand reagere neutralt.

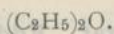
Smeltes 5 Grm. rensed Svinefedt paa Vandbad i en lille Porcelænsdigel, skal det ved Henstand paa et koldt Sted stivne paa saadan Maade, at der midt paa Overfladen dannes en regelmæssig og ret skarpt begrænset, kredsround Fordybning. Opløses 1—2 Grm. rensed Svinefedt i Reagensglas i 10 Ccm. varm Æter, og hensættes det med Bomuldsprop lukkede Glas paa et koldt Sted i 6 Timer, skal der fremkomme et krystallinsk Bundfald; afhældes Æteren, og tilsættes der i Stedet for denne 2—3 Ccm. Mandelolie, skal en udtagen Prøve under Mikroskopet vise løse Bundter af lange Krystaller. Blandes 5 Grm. smeltet, rensed Svinefedt i Reagensglas med 5 Ccm. æter-vinaandig Sølvnitratopløsning (1 Grm. Sølvnitrat, 200 Ccm. Vinaand, 20 Ccm. Æter og 5 Draaber Salpetersyre), og hensættes Reagensglasset 15 Minutter i Vandbad, maa Blandingen ikke antage brun til glinsende sortbrun Farve. Behandles 5 Grm. rensed Svinefedt med 10 Ccm. Kaliumhydroxydopløsning (20 %) og 20 Ccm. Vinaand i Kolbe paa Vandbad og med Anvendelse af Tilbageløbskøler, skal Fedtet fuldstæn-

digt kunne forsæbes og den dannede Vædske holde sig klar efter Tilsætning af 100 Ccm. Vand.

Opbevares paa et køligt Sted, udelukket fra Lyset.

Aether.

Æter.

En klar, farveløs, fuldstændigt flygtig Vædske, der lugter og smager ejendommeligt. Vægtfylde: 0,720—0,722. Kogepunkt: 35°. Den lader sig blande med Vinaand og med fede Olier i ethvert Forhold.

En Blanding af Æter med et lige Rumfang Kulstof-sulfid skal holde sig klar.

Efter frivillig Fordampning af Æter, der er hældt paa Filtrepapir, maa der ikke kunne iagttages nogen fremmed Lugt.

Lader man 5 Ccm. Æter frivilligt fordampe i en Skaal, maa det tilbageblevne fugtige Beslag ikke farve blaat Lakmospapir rødt.

Naar 25 Ccm. Æter hældes paa 5 Grm. ærtestore Stykker af Kaliumhydroxyd i en Flaske, som derefter tilproppes, maa der i Løbet af en halv Time ikke vise sig nogen brunlig eller gullig Farve.

Rystes 5 Ccm. Æter med en Draabe Bromvand, maa Bromets Farve ikke strax forsvinde.

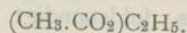
Naar 10 Ccm. Æter og 1 Ccm. Kaliumjodidopløsning (1 + 10) jævnlgt omrystes i en med Glasprop forsynet

mørkebrun Flaske, der næsten helt skal fyldes af Vædskerne, maa Æteren i Løbet af $\frac{1}{2}$ Time ikke farves. Kaliumjodidopløsningen bør være frisk tilberedt med kogende Vand og afkølet uden Luftens Adgang.

Opbevares i vel tilproppede Flasker, udelukket fra Lyset og paa et køligt Sted.

Aether aceticus.

Ætylacetat. Eddikeæter.

En klar, farveløs, flygtig Vædske, der lugter ejendommeligt forfriskende. Vægtfylde: 0,902—0,906. Kogepunkt: 74° — 77° . Den lader sig i ethvert Forhold blande klart med Vinaand og med Æter.

Et Stykke fugtigt, blaat Lakmospapir maa ved Rystning med Ætylacetat ikke strax farves rødt.

Naar Ætylacetat sammenrystes med sit lige Rumfang Vand, maa dettes Rumfang ikke forøges mere end 10 %.

Hældes Ætylacetat forsigtigt over sit lige Rumfang Svovlsyre, maa der efter 15 Min. Forløb ikke vise sig nogen Farvning paa Grænsen af Vædskelegene.

Opbevares i vel tilproppede Flasker, udelukket fra Lyset og paa et køligt Sted.

Aether spirituosus.**Hoffmannsdraaber.**

Rcp.

Aetheris partes 250

Spiritus concentrati partes 750

Misceantur. 1000.

Æteren og Vinaanden rystes sammen i en vel lukket Flaske.

Blandingen skal være klar, farveløs, flygtig, af neutral Reaktion og skal kunne blandes klart med Vand. Vægtfylde: 0,805—0,810.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Aether spirituosus camphoratus.**Kamferdraaber.**

Rcp.

Camphorae partes 150

Aetheris spirituososi partes 850

Fiat solutio. 1000.

Kamferen opløses i Hoffmannsdraaberne i en tillukket Flaske under Rystning, hvorpaa Opløsningen filtreres.

Vægtfylde: 0,827—0,832.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Aetherolea.

Æteriske Olier.

Æteriske Olier skulle være flygtige og have stærk Lugt af de til deres Fremstilling anvendte Plantedele. Ved Rystning i en inddelt Glas cylinder med en Blanding af lige Dele Glycerin og Vand maa æteriske Oliers Rumfang ikke formindskes. Indblanding af mindre værdifulde æteriske Olier kan ofte skønnes af Blandingens, fra ren Olie afvigende, Lugt. Prøven kan foretages enten ved at udgnide Olien — eventuelt fortyndet med Vinaand — mellem Hænderne eller ved Udrystning af Oliesukkeret med Vand. Indblanding af Terpentiniolie forårsager som Regel en mindre Opløselighed i Vinaand.

De æteriske Olier skulle opbevares i smaa, vel tilpropede og saa vidt muligt fyldte Flasker, udelukkede fra Lyset og paa et køligt Sted.

Aetheroleum Anisi.

Anisolie.

Pimpinella Anisum L. — Umbelliferae.

Den æteriske Olie af Frugten.

Den danner ved lav Temperatur en hvid, krystallinsk Masse, der begynder at smelte ved 15°, og som ved omtrent 20° er fuldstændigt flydende, farveløs eller svagt gullig og stærkt lysbrydende.

Lugter stærkt og ejendommeligt, smager sødt.

Vægtfylde: 0,980—0,990. Opløses fuldstændigt i 1,5 til 5 Dele Vinaand.

Skal altid afvejes i fuldstændigt flydende Tilstand.

Aetheroleum Caryophylli.**Nellikeolie.**

Eugenia caryophyllata Thunberg. — Myrtaceae.

Den æteriske Olie af Kryddernelliker.

Den er i frisk Tilstand lyst gullig og stærkt lysbrydende, senere af mørkere, indtil brunlig Farve.

Lugter aromatisk, smager brændende.

Vægtfylde: 1,045—1,070. Opløses klart i 2 Dele fortyndet Vinaand.

Aetheroleum Citri.**Citronolie.**

Citrus Limonum Rissô. — Rutaceae.

Den æteriske Olie af Frugtskallen.

Den er af lysegul Farve; er især i frisk Tilstand noget uklar og afsætter ved Henstand et ringe Bundfald.

Lugter som Citron, smager først aromatisk, derefter noget bittert.

Vægtfylde: 0,858—0,861. Med 5 Dele Vinaand giver den en noget uklar Opløsning. Citronolie maa ikke vise stærkt sur Reaktion.

Aetheroleum Foeniculi.**Fennikelolie.**

Foeniculum capillaceum Gilibert. — Umbelliferae.

Den æteriske Olie af Frugten.

Den er farveløs eller svagt gul. Ved Afkøling til omtrent 5° stivner Olien til en krystallinsk Masse.

Lugter ejendommeligt, stærkt, smager noget bittert, brændende, derefter sødligt.

Vægtfylde: 0,965—0,975. Opløselig i lige Rumfang Vinaand.

Aetheroleum Lavandulae.**Lavendelolie.**

Lavandula vera D. C. — Labiatae.

Den æteriske Olie af Blomsterne.

Den er lysegul eller grønliggul.

Lugter rent af Lavendler, smager aromatisk, lidt bittert.

Vægtfylde: 0,885—0,895. Opløses klart i Vinaand i alle Forhold og i 3 Dele fortyndet Vinaand.

Aetheroleum Menthae piperitae.

Pebermynteolie.

Mentha piperita Hudson. — Labiatae.

Den æteriske Olie af Urten.

Den er farveløs eller gullig til grønliggul og tyndflydende.

Lugter stærkt, smager skarpt, derefter vedholdende kølende.

Vægtfylde: 0,900—0,920. Opløses ved 20° klart i 3—5 Rumfang fortyndet Vinaand. Ved yderligere Til sætning af fortyndet Vinaand skal Opløsningen enten holde sig klar eller højst vise en ringe Uklarhed.

Aetheroleum Petroselini.

Persilleolie.

Petroselinum sativum Hoffmann. — Umbelliferae.

Den æteriske Olie af Frugten.

Den er tykflydende og gullig til brunliggul.

Lugter ejendommeligt, smager lidt brændende.

Vægtfylde: 1,050—1,100. Opløselig i lige Dele Vinaand.

Aetheroleum Rosae.

Rosenolie.

Rosa Damascena Miller. — Rosaceae.

Den æteriske Olie af Blomsterne.

Den er af lysegul, undertiden grønliggul Farve og noget tykflydende; ved en Temperatur under 18° — 21° udskiller den spidse eller bladede Krystaller fra Overfladen. Ved stærkere Afkøling stivner Olien helt.

Lugter stærkt af Roser, smager noget skarpt.

Vægtfylde ved 20° : 0,855—0,870. Er kun til Dels opløselig i Vinaand.

Aetheroleum Rosmarini.

Rosmarinolie.

Rosmarinus officinalis L. — Labiatae.

Den æteriske Olie af de blomstrende Grene.

Den er tyndflydende, farveløs eller gullig til grønliggul.

Lugter stærkt, kamferagtigt, smager aromatisk-bittert, noget kølende.

Vægtfylde: 0,900—0,920. Opløses klart i fra et halvt til flere Rumfang Vinaand.

Aetheroleum Santali.**Sandelolie.**

Santalum album L. — *Santalaceae*.

Den æteriske Olie af Veddet.

En noget tykflydende, lysegul eller gul Olie.

Lugter ejendommeligt, vedholdende, smager aromatisk, skarpt.

Vægtfylde: 0,975—0,980. Opløses ved 20° klart i 5 Dele fortyndet Vinaand; ved yderligere Tilsætning af fortyndet Vinaand skal Opløsningen holde sig klar.

Aetheroleum Terebinthinae.**Rektificeret Terpentiniolie.**

Forskellige *Pinus*-Arter. — *Abietaceae*.

Fremstilles ved Rektifikation af raa Terpentiniolie, der forud er befriet for Syrer ved Behandling med Kalkvand.

Den er tyndflydende, klar og farveløs.

Lugter stærkt, ejendommeligt, smager brændende.

Vægtfylde: 0,860—0,870. Opløselig i omtrent 10 Dele Vinaand. Rystes rektificeret Terpentiniolie med sit lige Rumfang Vand, maa dette ikke antage en sur Reaktion. Naar 10 Ccm. afdampes paa Vandbad, maa der kun efterlades et Spor af fast Rest.

Aetheroleum Thymi.

Timianolie.

Thymus vulgaris L. — Labiatae.

Den rektificerede æteriske Olie af blomstrende Timian.

En farveløs eller gullig, senere rødgul Olie.

Lugter stærkt, ejendommeligt, smager vedholdende brændende.

Vægtfylde: 0,900—0,930. Opløselig i sit halve Rumfang Vinaand.

Agaricinum.

Agaricin.

Et hvidt, krystallinsk Pulver uden Lugt og Smag, som efter Tørring ved 100° ved omtrent 140° smelter til en gullig Vædske, og som ved stærkere Ophedning forkuller med Lugt af brændte Fedtsyrer under Dannelse af hvide Dampe.

Det er kun lidt opløseligt i koldt Vand, men bulner ud i varmt Vand; ved Kogning med Vand giver det en stærkt skummende, klar Vædske, som farver blaåt Lakmospapir svagt rødt og ved Afkøling bliver stærkt uklar.

Det opløses i 130 Dele kold og i 10 Dele kogende Vinaand, lettere i varm Eddikesyre, hvoraf det atter ved Afkøling delvis udskilles, vanskeligere i Æter og i Klo-

reform. Med Natriumhydroxydopløsning eller med Ammoniakvand giver det ved Opvarmning og Rystning en stærkt skummende Vædske.

Naar der til en Blanding af omtrent 0,2 Grm. Agaricin og 3 Ccm. Vand sættes 2 Draaber *a* Naftolopløsning og derpaa lidt efter lidt 5 Ccm. koncentreret Svovlsyre, maa Blandingen ikke antage en stærkt blaaviolet Farve.

0,1 Grm. Agaricin skal ved Ophedning kunne brænde bort uden at efterlade en vejelig Rest.

Albumen Ovi siccum.

Tørret Hønsæggehvide.

Gallus Banckiva var. domesticus Temminck. — Phasianidae.

Gullige, gennemsigtige Korn eller et gulligt Pulver, som ikke maa have nogen Lugt eller Smag. Uopløseligt i Vinaand, i Æter og i Kloroform; opløses næsten fuldstændigt i Vand, hvorved faas en blakket Vædske, der reagerer neutralt eller svagt surt. Ved Ophedning paa Platinblik brænder tørret Hønsæggehvide med stærk Lugt af brændt Horn eller Uld og maa højst efterlade 6 % Aske.

Naar man til 10 Grm. vandig Opløsning af tørret Hønsæggehvide (1 + 1000) sætter 10 Draaber Salpetersyre, udskilles der ved Opvarmning en rigelig Mængde koaguleret Æggehvide.

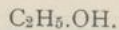
Naar man blander 10 Grm. vandig Opløsning af tørret Hønsæggehvide (1 + 100) godt med 5 Draaber flydende Fenol og dernæst tilsætter 5 Draaber Salpetersyre, skal Blandingen efter Omrystning give et klart Filtrat; overhældes en Del af dette Filtrat forsigtigt med et lige Rumfang Vinaand, maa der ikke fremkomme en uklar, hvid

Grænse imellem de to Vædsker. 5 Grm. af dette klare Filtrat maa ved Tilsætning af 4 Draaber $\frac{1}{10}$ normal Jodopløsning kun farves gult, ikke brunrødt.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Alcohol absolutus.

Absolut Alkohol.

En klar, farveløs Vædske. Lugter og smager ejendommeligt. Antændes let og forbrænder fuldstændigt uden Rest og med lidet lysende Flamme. Kogepunkt: 78° — 79° . Vægtfylde: 0,796—0,800.

Ved omtrent 15° indeholde 100 Rumfang 99,4—98,8 Rumfang vandfri Alkohol. 100 Vægtdele skulle indeholde 99—98 Vægtdele vandfri Alkohol.

Skal iøvrigt holde de Renhedsprøver, der angives ved Spiritus concentratus.

Opbevares i et vel tillukket Kar, paa et køligt Sted.

Aloe.

Aloe.

Aloe ferox Miller og mulig andre Aloe-Arter. — Liliaceae.

En mørkebrun, grønligt støvet Masse med glasglinsende, muslede Brudflader, der i Randene ere gennemskinnelige.

Lugter ejendommeligt, smager stærkt bittert.

Aloe giver et grønliggult Pulver, der ved Opvarmning til 100° ikke maa smelte sammen eller forandre Farve. Opløses klart i Vinaand; med 10 Dele kogende Vand giver Aloe en næsten klar Opløsning af en safranlignende, stærk Lugt; efter Afkøling afsætter Opløsningen et rigeligt Bundfald. Ved Opvarmning til Kogning med 10 Dele Kloralhydratopløsning (5 + 2) giver Aloe hurtigt en rødgul til lyst rødbrun, klar Opløsning.

Æter og Kloroform maa ved Opvarmning til Kogning med Aloe kun antage en svagt gullig Farve.

Naar smaa Stykker Aloe i en Porcelænsskaal overhældes med Salpetersyre, hvortil er sat 5 % rygende Salpetersyre, skal der ved rolig Henstand efter nogle Minutters Forløb dannes en olivengrøn Ring omkring hvert Aloestykke.

Undersøges tynde Aloesplinter under Mikroskopet, bedst i polariseret Lys, ses ingen eller kun ganske faa Krystaller.

Amylum Marantæ.

Vestindisk Salep.

Maranta arundinacea L. — Marantaceæ.

Uregelmæssigt formede, hvide Klumper eller et mat-vidt Pulver uden Lugt og Smag. 1 Del Vestindisk Salep, der er udrørt med en ringe Mængde koldt Vand, giver med 100 Dele kogende Vand en gennemskinnelig, tynd Slim, uden Lugt og af neutral Reaktion.

Under Mikroskopet ses nogle smaa (indtil 0,010 Mm.) og mange større Korn (indtil 0,055 Mm.), der i Omrids

enten ere regelmæssigt ægformede eller mere uregelmæssige, idet Kornene paa flere Steder vise Udbugtninger. Kernen er koncentrisk eller fra svagere til stærkere excentrisk; den ligger snart mod Kornets brede, snart mod dets smalle Del. Fra Kernen udgaa hyppigt Spalter, oftest kun 2; de ere rette eller krumme og ligge som Regel paa tværs af Kornets Længdeaxe. Lagdelingen er ikke meget fremtrædende.

De sammensatte Korn, som kunne iagttages i Snit af Rodstokken, genfindes kun sjældent i Stivelsen.

Ved Forbrænding maa 0,1 Grm. Vestindisk Salep ikke give en vejelig Rest.

Amylum Triticum.

Hvedestivelse.

Triticum vulgare Villars. — Gramineae.

Uregelmæssigt formede Klumper eller et fint, mat-hvidt Pulver uden Lugt og Smag. 1 Del Hvedestivelse, der er udrørt med en ringe Mængde koldt Vand, giver med 100 Dele kogende Vand en uigennemsigtig Slim uden eller næsten uden Lugt og af neutral Reaktion.

Under Mikroskopet ses smaa og større Korn, medens Mellemformer kun findes i ringe Antal. De smaa Korn ere kuglerunde, kantede eller af uregelmæssig Form, fra 0,002 — 0,009 Mm. i Diameter. De store Korn ere linseformede med kreds rundt, ovalt eller mere uregelmæssigt Omrids, største Diameter: 0,038 Mm.; sete fra Siden ere de ellipsoide og vise ofte en Længdespalte. Lagdeling er normalt ikke

tydelig. Korn, der have 3—5 fra den centrale Kerne udstraalende Spalter, og som delvis have et større Tværmaal (indtil 0,054 Mm.), maa kun undtagelsesvis findes.

Ved Forbrænding maa 0,1 Grm. Hvedestivelse ikke give en vejelig Rest.

Antidotum Arsenici.

Mødgift imod Arsenik.

Rcp.

Solutionis Chloreti ferrici partes	150
Aqvae destillatae partes	825
Oxydi magnesici partes.....	25
Misceantur.	1000.

Ferrikloridopløsningen blandes med Halvdelen af det destillerede Vand, og derpaa tilsættes den brændte Magnesia, der forud er godt udreven med den anden Halvdel af det destillerede Vand. Sluttelig rystes Blandingen godt sammen, indtil det Hele danner en jævn, tynd Grød af rødbrun Farve.

Tilberedes, hver Gang den skal udleveres.

Antipyrinum.

Syn.: Pyrazolonum phenyldimethylicum.

Antipyrin.

$C_{11}H_{12}N_2O$.

Farveløse, tavleformede Krystaller, som smage svagt bittert, ved Ophedning give ubehageligt lugtende, alkalisk reagerende Dampe og ikke efterlade nogen Rest.

Antipyrin opløses med neutral Reaktion i mindre end sin lige Vægt Vand, i omtrent 1 Del Vinaand og i omtrent 1,5 Del Kloroform. I Æter er det tungt opløseligt.

En vandig Opløsning af Antipyrin (1 + 100) giver med en Opløsning af Garvesyre et rigeligt, hvidt Bundfald. 2 Ccm. af samme vandige Opløsning antage ved Tilsætning af 2 Draaber rygende Salpetersyre en grøn Farve. Opvarmes denne Vædske til Kogning, og tilsættes yderligere 1 Draabe rygende Salpetersyre, fremkommer en rød Farve.

Ved Tilsætning af 1 Draabe Ferrikloridopløsning til 2 Ccm. af den vandige Opløsning (1 + 100) antager Vædsken en intensiv rød Farve, men bliver ved paafølgende Tilsætning af 10 Draaber Svovlsyre gul.

Antipyrin maa ikke smelte under 109°.

En Opløsning af 1 Grm. Antipyrin i 10 Ccm. Vand maa ikke farves eller give Bundfald ved Tilledning af Svovlbrinte.

Største enkelte Indgift: 1 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 4 Gram.

Aqvae aromaticae.

Aromatiske Vande.

De aromatiske Vande maa kun lugte og smage af de Substanser, hvoraf de skulle fremstilles. De skulle i Regelen være farveløse og maa ikke være brankede, slimede eller fnuggede, ligesom de ved Henstand ikke maa afsætte Bundfald. De maa ikke farves eller give Bundfald ved Tilledning af Svovlbrinte.

Dersom der ved Henstand er udskilt noget af den opløste æteriske Olie, da skal Blandingen før Udleveringen omrystes stærkt og derpaa, om fornødent, filtreres.

De aromatiske Vande skulle opbevares udelukkede fra Lyset paa et køligt Sted. Flaskerne skulle lukkes med Glasprop eller paraffineret Korkprop.

Udleveres saa vidt muligt klare.

I. *Aqvae aromaticae destillatae*, destillerede aromatiske Vande, tilberedes, hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskrevet, paa en af følgende Maader:

1. Substanserne lægges paa et Sold i Destillerkedlen, hvorpaa der langsomt ledes spændte Dampe igennem, indtil den foreskrevne Mængde Destillat er udvundet. Der maa sørges for, at Svalevandet er tilstrækkeligt koldt.

2. Hvis Destillationen foretages over aaben Ild, mace-
reres de skaarne eller knuste Substanser forud i tolv Timer med en tilstrækkelig Mængde almindeligt Vand. Det samlede Destillat rystes godt og henstilles løst tildækket i 24 Timer i Stuevarme. Efter stærk Omrystning befries Destillatet for den uopløste æteriske Olie ved Filtrering gennem Filtrerpapir, der i Forvejen er vædet med Vand.

II. *Aqvae aromaticae extemporales*, aromatiske Vande, fremstillede ved Blanding, tilberedes paa følgende Maade:

Den foreskrevne Mængde Vand, som er opvarmet til mellem 35° og 50°, omrystes stærkt og vedholdende med den foreskrevne Mængde æterisk Olië, indtil sidstnævnte er opløst.

Aqva Amygdalae amarae concentrata.

(Formula internationalis).

Syn.: Amygdalae amarae aqva seu Aqva Amygdalae amarae.

Koncentreret Bittermandelvand.

Rcp.

Seminis Amygdali amari partes.....	6
Aqvae communis partes.....	36
Spiritus diluti partes.....	2.

Mandlerne knuses, og ved kold Udpresning fjernes saa meget som muligt af den fede Olië. Pressekagen pulveriseres groft, udrives med Vandet og hensættes i en lukket Beholder i 12 Timer. Derpaa hældes Blandingen over i en rummelig Destillerkedel, som forbindes med et Svaleapparat og et Forlag, som indeholder den fortyndede Vinaand.

Svaleapparatets Udløbsrør skal udmunde lige under Overfladen af Vinaanden i Forlaget. Derpaa afdestilleres Fem Dele..... 5
som, om fornødent, ved Tilsætning af Vand fortyndes saa meget, at 1000 Dele af Blandingen indeholde 1 Del Cyanbrinte, hvilket prøves paa følgende Maade:

25 Grm. koncentreret Bittermandelvand fortyndes i et Bægerglas med 100 Grm. Vand, hvorpaa der tilsættes 3 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning og een Draabe Natriumkloridopløsning. Hvis Blandingen ikke er fuldstændigt klar, tilsættes en tilstrækkelig Mængde Vinaand. Bægerglasset sættes paa sort Papir, og der tildryppes, under stadig Omrøring, $\frac{1}{10}$ normal Sølvnitratopløsning saa længe, indtil der opstaar en ringe, blivende Uklarhed; hertil maa ikke forbruges over 4,6 og ikke under 4,2 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Sølvnitratopløsning.

Skal være farveløst, noget blakket og af svagt sur Reaktion.

100 Dele indeholde omtrent 0,1 Del Cyanbrinte.

Opbevares i fyldte Flasker, der holdes vel tillukkede og udelukkede fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 2 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 10 Gram.

Aqva Amygdalae amarae diluta.

Fortyndet Bittermandelvand.

Rcp.

Aqvae Amygdalae amarae concentratae partes	50
Aqvae destillatae partes	950
Misceantur.	1000.

Det koncentrerede Bittermandelvand og det destillerede Vand sammenblandes.

Tilberedes, hver Gang det skal udleveres.

Aqva Chloroformii.**Kloroformvand.**

Rcp.

Chloroformii partes	5
Aqvæ destillatæ partes	995
Misceantur,	1000.

Kloroformen og det destillerede Vand rystes sammen i en rummelig Flaske, indtil Kloroformen er opløst.

Der maa kun opbevares et forholdsvis ringe Forraad, som holdes udelukket fra Lyset.

Aqva Cinnamomi spirituosa.**Vinaandholdigt Kanelvand.**

Rcp.

Corticis Cinnamomi Ceylanici crasse pulveri- rati partes	100
Spiritus diluti partes	500
Aqvæ communis partes	1500
Destillentur partes	1000.

Den groft pulveriserede Ceylon-Kanel overhældes med Blandingen af fortyndet Vinaand og almindeligt Vand og macereres dermed i et tildækket Kar i 12 Timer.

Derpaa afdestilleres langsomt

Tusende Dele 1000.

Er i Begyndelsen noget uklart, bliver senere klart.

Aqva destillata.**Destilleret Vand.**H₂O.

Skal være klart og farveløst. Lugter ikke, smager flovt, er fuldstændigt flygtigt.

Det maa ikke farves ved Tilledning af Svovlbrinte eller blive uklart ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Sølvnitratopløsning eller af Merkurikloridopløsning eller af Ammoniumsulfidopløsning.

10 Ccm. destilleret Vand skulle kunne blandes klart med 20 Ccm. Kalkvand.

Koges 100 Ccm. destilleret Vand i 3 Minutter i en Kolbe med 10 Draaber fortyndet Svovlsyre og 5 Draaber Kaliumpermanganatopløsning, maa Blandingen ikke affarves.

Aqva Foeniculi.**Fennikelvand.**

Rcp.

Aetherolei Foeniculi partem 1
Aqvae destillatae tepidae partium 2000.

Misceantur.

Fennikelolien omrystes stærkt og vedholdende med det lunkne destillerede Vand, indtil den æteriske Olie er opløst.

Maa være noget uklart.

Aqva Menthae piperitae.**Pebermyntevand.**

Rcp.

Aetherolei Menthae piperitae partem 1
 Aqvae destillatae tepidae partium 2000.
 Misceantur.

Pebermynteolien omrystes stærkt og vedholdende med det lunkne destillerede Vand, indtil den æteriske Olie er opløst.

Maa være noget uklart.

Aqva Petroselini.**Persillevand.**

Rcp.

Aetherolei Petroselini partem 1
 Aqvae destillatae tepidae partium 2000.
 Misceantur.

Persilleolien omrystes stærkt og vedholdende med det lunkne destillerede Vand, indtil den æteriske Olie er opløst.

Er i Begyndelsen noget uklart, bliver senere klart.

Aqva Rosae.**Rosenvand.**

Rcp.

Aetherolei Rosae partem	1
Aqvae destillatae tepidae partium	10000.
Misceantur.	

Rosenolien omrystes stærkt og vedholdende med det lunkne destillerede Vand, indtil den æteriske Olie er opløst.
Skal være klart, farveløst og lugte af Roser.

Aqva saturnina.**Blyvand.**

Rcp.

Solutionis Subacetatis plumbici partes	20
Aqvae destillatae partes	900
Spiritus diluti partes	80
Misceantur.	1000.

Blyeddiken, det destillerede Vand og den fortyndede Vinaand sammenblandes.

Opbevares i et tillukket Kar.

Skal i Begyndelsen være klart; bliver senere noget uklart.

Argentum foliatum.**Bladsølv.**

Ag.

Tynde, søvglinsende Blade, fuldstændigt opløselige i Salpetersyre. Opløses to Blade i Salpetersyre, og udfældes Sølvet fuldstændigt af Opløsningen ved Saltsyre, som dog ikke maa tilsættes i for stort Overskud, skal det klare Filtrat fra Sølvkloridet ved Tilsætning af Ammoniakvand i Overskud give en klar og farveløs Vædske, som ikke maa farves eller give Bundfald ved Tilsætning af et Par Draaber Ammoniumsulfidopløsning.

Balsamum Copaiva.**Kopaivabalsam.**

Forskellige Copaifera Arter, især *C. Langsdorfii* Desfontaines, *C. officinalis* L., *C. Guyanensis* Desfontaines, *C. coriacea* Martius. — *Caesalpinaceae*.

En gul til brunliggul, klar og indtil siruptyk Balsam, der kan vise svag, grønlig Fluorescens. Vægtfylde: 0,940—0,980. Lugter ejendommeligt aromatisk, smager skarpt og noget bittert. Kopaivabalsam opløses klart i Kloroform; med Petroleumsæter giver den en Opløsning, der ved kort Henstand i Regelen udskiller Fnug. Ved Opvarmning paa Vandbad maa den ikke lugte af Terpentin; Inddampningsresten skal efter Afkøling være sprød. Rystes 2 Dele Balsam med 1 Del Ammoniakvand, maa den klare Blanding, selv ved Afkøling, ikke

blive fast. Sammenrystet med 10 Dele Ammoniakvand giver Balsamen en stærkt opaliserende Vædske, der selv ved Afkøling ikke maa blive fast eller geléagtig, og som ved Henstand ikke maa dele sig i klare Lag. En Opløsning af 2 Draaber Kopaivabalsam i 7 Ccm. Iseddike maa efter Sammenrystning med 2 Draaber Salpetersyre ikke inden 5 Minutter antage en bleg rød eller violet Farve.

Balsamum Peruvianum.

Perubalsam.

Toluifera Pereirae Baillon. — Papilionaceae.

En mørkebrun, tykflydende Balsam, der i tynde Lag er klar og rødbrun. Perubalsam er ikke klæbende og lader sig ikke trække i Traade; den indtørre ikke i Luften. Vægtfylde: 1,135—1,150.

Lugter vanilleagtigt, smager aromatisk-brændende, noget bittert. Den opløses klart i 1—2 Dele Vinaand; med 5—6 Dele Vinaand bliver Opløsningen uklar. 4 Dele Perubalsam opløses klart i 1 Del Kulstofsulfid; forøges Kulstofsulfidmængden til 12 Dele, udskilles der en brun, harpixonende Masse, der klæber til Glassets Sider. Efter Rystning med Vand maa Balsamens Rumfang ikke formindskes; ved Opvarmning paa Vandbad maa der ikke fremkomme Lugt af Terpentin.

Naar en Blanding af 4 Grm. Perubalsam og 10 Ccm. Natriumhydroxydopløsning (25 %) rystes med 100 Ccm. Æter, skulle 50 Ccm. af det ved Henstand klarede Æterlag give en Inddampningsrest, der vejer mindst 1,1 Grm. Til Inddampningen anvendes en rundbundet Porcelænskaal (omtrent 8

Ctm. i Diameter), der sættes i en noget større Skaal med lidt Vand og denne atter paa Vandbadet. Naar Æteren efter omtrent 15 Minutters Forløb er fordampet, hensættes Skaalen direkte paa Vandbadet i 10 Minutter og vejes efter Afkøling. Efter gentagen Behandling paa Vandbad i 5 Minutter vejes paa ny, og naar Vægttabet ligger under 10 Milligram, beregnes Inddampningsrestens Mængde efter den sidst fundne Vægt.

Den tykflydende, rødliggule Inddampningsrest bringes med Anvendelse af 40 Ccm. Vinaand over i en Erlenmeyers Kolbe, tilsættes 20 Ccm. $\frac{1}{2}$ normal vinaandig Kaliumhydroxydopløsning og behandles 1 Time i Vandbad med Anvendelse af Tilbageløbskøler. Ved Tilbage titrering af den forsæbede Vædske med $\frac{1}{2}$ normal Salt- syre maa der, med Fenolftalein som Indikator, højst medgaa 10,8 Ccm. Syre.

Balsamum Styrax liquidus.

Styraxbalsam.

Liquidambar orientale Miller. — Hamamelidaceae.

Fremstilles ved Kolering af den opvarmede Raavare.

Den danner en tykflydende, sejt, graalig til graa-brun Masse, der lugter aromatisk og smager aromatisk, noget skarpt og brændende; ved længere Tids Henstand bliver den øverste Del mørkebrun. Den opløses for største Delen i lige Dele varm Vinaand; ved Opvarmning paa Vandbad maa den ikke lugte af Terpentiner.

Naar 5 Grm. Styraxbalsam opvarmes med 20 Ccm. Vinaand, dannes der en surt reagerende Opløsning, som

efter kort Tids Henstand afsætter et fyldigt, graabrunt Bundfald, der under Mikroskopet viser en ringe Mængde Bark- og Veddele. Filtreres den vinaandige Opløsning ned i en vejlet Porcelænsskaal (rundbundet og omtrent 8 Ctm. i Diameter), og udvadskes Filtret 3 Gange med 10 Ccm. Vinaand, skal der efter Vinaandens Fordampning ved $1\frac{1}{2}$ Times Henstand paa Vandbad efterlades mindst 3,25 Grm. Inddampningsrest, der skal være af rødbrun Farve, i varm Tilstand tykflydende, efter Afkøling klæbrig-blød. Denne Masse skal være vægtfyldigere end en Natriumchloridopløsning (1 + 10). Prøven foretager man ved at lade nogle faa Draaber af den paa Vandbad opvarmede Inddampningsrest falde paa Natriumchloridopløsningen; naar Draaberne derefter forsigtigt stødes ned under Overfladen med en varm Naal, skulle de synke til Bunds.

Balsamum Terebinthina communis.

Almindelig Terpentint.

Pinus-Arter, især P. Pinaster Solander. — Abietaceae.

En tykflydende, gul til graagul, uigennemsigtig og kornet Balsam, der lugter ejendommeligt og smager aromatisk-skarpt og bittert.

Ved Henstand deler Balsamen sig i et nederste kornet og graaligt Lag, der under Mikroskopet viser talrige Krystaller, og et ovenstaaende gennemskinneligt, klart, brunliggult Lag. Ved Opvarmning paa Vandbad bliver Terpentinen klar; men ved Afkøling udskilles Krystallerne atter. Almindelig Terpentint opløses i 5 Dele Vinaand til en gulfarvet, surt reagerende Vædske.

Balsamum Terebinthina Veneta.

Venetiansk Terpentin.

Larix decidua Miller. — Abietaceae.

En tykflydende, sejt, gul og klar eller næsten klar Balsam, der lugter aromatisk og smager aromatisk og noget bittert.

Opløselig i 5 Dele Vinaand til en næsten farveløs, svagt opaliserende Vædske af sur Reaktion.

Balsamum Tolutanum.

Tolubalsam.

Toluifera Balsamum Miller. — Papilionaceae.

En rødbrun, sprød og noget gennemskinnelig Harpix, der i frisk Tilstand er af blødere Konsistens og lysere Farve. Lugter vanilleagtigt og smager aromatisk, kun svagt syrligt og kradsende.

Ved Opvarmning paa Vandbad dannes en sejt, tykflydende Masse. Udkogt med Vand, giver Tolubalsam et farveløst Filtrat, der ved Afkøling udskiller Krystaller. Den opløses i Vinaand, i Kloroform og i Kaliumhydroxydopløsning, mere eller mindre ufuldstændigt i Æter og i Kulstofsulfid. Udrystet med Kulstofsulfid skal Balsamen give et Filtrat, der ved Inddampning paa Vandbad efterlader en rødgul, klar og tykflydende Masse; naar en Draabe af denne anbringes paa Objektglas, viser Massen sig under Mikroskopet amorf; efter kort Tids Henliggen

udskiller den noget uregelmæssigt formede, lange Krystaller og efter nogle Timers Forløb talrige stærkt krummede, fjer- og buskformede Krystaller.

Benzoas natrico-coffeicus.

Syn.: Coffeino-Natrium benzoicum.

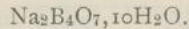
Natriumbenzoat-Koffein.

Hvide, kornede, uregelmæssige Stykker eller et hvidt Pulver af svagt bitter Smag, uden Lugt. Det er langsomt opløseligt i koldt Vand og i Vinaand, let opløseligt i kogende Vand og holder sig efter Afkøling til omtrent 30° opløst i sin dobbelte Vægt Vand.

Saltet giver ved forsigtig Ophedning hvide Dampe, som lade sig fortætte paa et i Dampene anbragt koldt Glas, og som da under Mikroskopet vise sig som naaleformede Krystaller. En vandig Opløsning af Saltet giver med Ferrikloridopløsning et gult til gulrødt Bundfald. Ved Ophedning af Saltet paa en Platintraad i en farveløs Flamme antager denne en gul Farve. Udrystes Saltet med Kloroform, giver det et Filtrat, som, efter at være inddampet paa Vandbad og derpaa opløst i nogle Draaber Bromvand og atter inddampet til Tørhed, efterlader en Rest, der er rødgul, og som ved Tilsætning af en Draabe Ammoniakvand bliver violet.

0,1 Gram af Saltet skal ved at udrøres med Svovlsyre uden Opbrusning give en farveløs Opløsning.

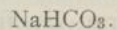
Udtrækkes 0,5 Grm. af Saltet fuldstændigt ved Opvarmning med Kloroform, skal denne ved Fordampning mindst efterlade 0,22 Grm. vandfrit Koffein.

Biboras natricus.*Syn.*: Natrium biboricum. Borax.**Natriumborat. Borsurt Natron. „Borax“.**

Farveløse, gennemsigtige eller paa Overfladen noget forvitrede Krystaller, som opløses i 17 Dele koldt og i mindre end 1 Del kogende Vand. De ere let opløselige i Glycerin, uopløselige i Vinaand.

En vandig Opløsning af Natriumborat reagerer alkalisk paa Kurkumapapir og paa Lakmospapir og farver, efter Tilsætning af Saltsyre, Kurkumapapir rødbrunt efter Henliggen.

10 Ccm. af en vandig Opløsning af Natriumborat (1 + 20) maa ikke farves eller give Bundfald ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Natriumkarbonatopløsning og paafølgende Opvarmning. Efter at Opløsningen (1 + 20) er gjort sur med Salpetersyre (hvorved der ikke maa finde Kulsyreudvikling Sted), maa 10 Ccm. af samme højst give en opaliserende Vædske ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning eller af Baryumkloridopløsning.

Bicarbonas natricus.*Syn.*: Natrium bicarbonicum.**Surt Natriumkarbonat. Natriumbikarbonat. „Tvekulsurt Natron“.**

Et hvidt, krystallinsk Pulver eller Krystalskorper. Saltet er ikke henflydende i Luften; det er opløseligt i

12 Dele koldt Vand, uopløseligt i Vinaand. Opløsningen smager saltagtigt, svagt ludagtigt. Ved Ophedning afgiver Saltet Kulsyre, og ved Glødning paa en Platintraad i en farveløs Flamme farver det denne gul, og Flammen maa, set gennem et blaat Glas, ikke vise sig rød.

Ved Ophedning i et tørt Reagensglas maa surt Natriumkarbonat ikke give Ammoniaklugt. Naar det er pulveriseret og tørret over Svovlsyre, maa det ved Glødning ikke efterlade mere end 63,8 % Rest. En vandig Opløsning af surt Natriumkarbonat (1 + 50) skal være klar og maa ikke forandres ved Tilledning af Svovlbrinte efter at være overmættet med Eddikesyre.

10 Ccm. af Opløsningen, der er gjort sur med Saltsyre, maa ikke strax give Uklarhed eller Bundfald ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning og maa efter 10 Minutters Forløb kun være svagt opaliserende.

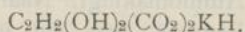
Naar 10 Ccm. af Opløsningen syres med Salpetersyre, skal den efter Tilsætning af Sølvnitratopløsning strax vise sig klar og maa efter 10 Minutters Forløb kun vise en svag Opalisering.

Et Par Draaber Ferrikloridopløsning maa ikke farve den med Saltsyre syrede Opløsning rød.

Hældes 20 Ccm. Vand ved 10°—15° paa 1 Grm. surt Natriumkarbonat, der opløses ved Omrøring med Termometret — ikke ved Omrystning —, maa Opløsningen ikke strax vise en rød Farve, men højst et rødligt Skær ved Tilsætning af 3 Draaber Fenoltaleinopløsning.

Bitartras kalicus.

Syn.: Tartarus depuratus. Kalium bitartaricum.

Surt Kaliumtartrat. Kaliumbitartrat.**Surt vinsurt Kali.**

Et hvidt, krystallinsk Pulver, som smager surt og er opløseligt i omtrent 200 Dele koldt Vand og i 20 Dele kogende Vand, uopløseligt i Vinaand, klart opløseligt i Alkalier.

Ved Ophedning forkuller det under Karamellugt, og den vandige, alkalisk reagerende Opløsning af Glødningsresten giver ved Tilsætning af Vinsyreopløsning i Overskud Opbrusning og udskiller et krystallinsk Bundfald.

Rystes 2 Grm. surt Kaliumtartrat med 40 Ccm. Vand og filtreres, maa Filtratet efter Tilsætning af Saltsyre og Baryumkloridopløsning ikke give Bundfald, ligesom en lignende Mængde af samme Opløsning ved Tilsætning af Salpetersyre og Sølvnitratopløsning kun maa blive svagt opaliserende.

Opløses 1 Grm. surt Kaliumtartrat i Ammoniakvand, maa Opløsningen ikke forandre Farve ved Tilledning af Svovlbrinte.

Naar 1 Grm. surt Kaliumtartrat udrøres med 5 Ccm. Eddikesyre, og der til Blandingen, efter $\frac{1}{2}$ Times Henstand under hyppig Omrystning, sættes 25 Ccm. Vand og filtreres, maa Filtratet i Løbet af 1 Minut ikke blive uklart efter Tilsætning af 8 Draaber Ammoniumoxalatopløsning.

1 Grm. surt Kaliumtartrat skal ved Opvarmning kunne opløses i Natriumkarbonatopløsning, naar denne tilsættes i Overskud. Herved maa ikke udvikles Ammoniak.

Bitartras kalicus depuratus venalis.

Syn.: Tartarus depuratus venalis. Kalium bitartaricum depuratum venale.

Renset Vinsten.

Hvide, luftbestandige Krystaller, som oftest i sammenhængende Skorper. Har samme almindelige Egenskaber som surt Kaliumtartrat.

Den vandige Opløsnings Udseende maa ikke forandres ved Tilledning af Svovlbrinte, og Opløsningen i Ammoniakvand maa ikke farves eller give Bundfald ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning.

Brometum ammonicum.

Syn.: Ammonium bromatum.

Ammoniumbromid. Bromammonium.

Et hvidt, krystallinsk Pulver, let opløseligt i Vand, tungt opløseligt i Vinaand. Ved Ophedning fordamper det fuldstændigt. Ved at opvarmes med Natriumhydroxydopløsning giver det Lugt af Ammoniak, og Opløsningen af Saltet farver ved Tilsætning af lidt Klorvand og Rystning med Kloroform denne rødbrun.

Overhældes Krystallerne paa en Porcelænskaal med nogle Draaber fortyndet Svovlsyre, maa de ikke strax farves gule. 10 Ccm. af en vandig Opløsning af Ammoniumbromid (1 + 20) maa hverken forandre Udseende ved

Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Kalkvand eller af fortyndet Svovlsyre eller af Ammoniumsulfidopløsning.

Efter Tilsætning af Ferrikloridopløsning til den svagt opvarmede Opløsning af Ammoniumbromid (1 + 20) og Rystning af denne med nogle Draaber Kloroform maa denne sidste ikke farves violet.

10 Ccm. af en vandig Opløsning af Ammoniumbromid, tilberedt af 3 Grm. ved 100° tørret Salt i 100 Ccm. Vand, maa til fuldstændig Udfældning ikke bruge mere end 31,4 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Sølvnitratopløsning.

Brometum kalicum.

Syn.: Kalium bromatum.

Kaliumbromid. Bromkalium.

KBr.

Hvide eller klare, farveløse, terningformede Krystaller, opløselige med neutral Reaktion i omtrent 2 Dele Vand og i omtrent 200 Dele Vinaand.

Den vandige Opløsning af Kaliumbromid giver med Vinsyreopløsning et hvidt, krystallinsk Bundfald. Naar der til den vandige Opløsning sættes lidt Klorvand og den derpaa rystes med Kloroform, skal denne farves rødbrun.

Overhældes Krystallerne paa en Porcelænskaal med nogle Draaber fortyndet Svovlsyre, maa de ikke strax farves gule.

10 Ccm. af en vandig Opløsning af Kaliumbromid (1 + 20) maa hverken forandre Udseende ved Tilledning

af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af fortyndet Svovlsyre eller af Ammoniumsulfidopløsning.

Efter Tilsætning af Ferrikloridopløsning til den svagt opvarmede Opløsning af Saltet og Rystning af Blandingen med nogle Draaber Kloroform maa denne sidste ikke farves violet.

10 Ccm. af en vandig Opløsning af Kaliumbromid, tilberedt af 3 Grm. ved 100° tørret Salt i 100 Ccm., maa til fuldstændig Udfældning ikke bruge mere end 25,6 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Sølvnitratopløsning.

Brometum natricum.

Syn.: Natrium bromatum.

Natriumbromid. Bromnatrium.

NaBr.

Et hvidt, krystallinsk Pulver, som skal indeholde mindst 95 % vandfrit Salt. Det opløses med neutral Reaktion i 1,2 Dele Vand og i 5 Dele Vinaand. Naar det ophedes paa en Platintraad, farver det Flammen gul, og naar der til den vandige Opløsning sættes Klorvand, skal Blandingen ved Rystning med Kloroform farve denne rødbrun.

Overhældes Krystallerne paa en Porcelænsskaal med nogle Draaber fortyndet Svovlsyre, maa de ikke strax farves gule.

10 Ccm. af en vandig Opløsning af Natriumbromid (1 + 20) maa hverken forandre Udseende ved Tilledning af Svovl-

brinte eller ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Kalkvand eller af fortyndet Svovlsyre eller af Ammoniumsulfidopløsning.

Sættes Ferrikloridopløsning til den svagt opvarmede Opløsning, og rystes Blandingen med nogle Draaber Kloroform, maa denne sidste ikke antage en violet Farve.

Naar 0,5 Grm. Natriumbromid opløses i 5 Ccm. Vand, maa Opløsningen ved Tilsætning af Natriumkoboltinitritopløsning i Overskud ikke give en gul Uklarhed eller et gult Bundfald.

10 Ccm. af en vandig Opløsning af Natriumbromid, tilberedt af 3 Grm. ved 100° tørret Salt i 100 Ccm., maa til fuldstændig Udfældning ikke bruge mere end 29,6 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Sølvnitratopløsning.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

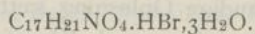

Brometum scopolamicum.

Syn.: Scopolaminum hydrobromicum.

Skopolaminbromhydrat. Brombrintesurt

Skopolamin.

Store, farveløse, rombiske Krystaller, der let opløses i Vand og i Vinaand, vanskeligt i Kloroform og i Æter. Den vandige Opløsning reagerer svagt surt paa Lakmospapir og har en bitter og kradsende Smag. En vandig Opløsning af Skopolaminbromhydrat (1 + 20) giver et gult Bundfald med Sølvnitratopløsning og giver med Natriumhydroxydopløsning et hvidt Bundfald, som opløser sig

i Overskud af Fældningsmidlet. Samme vandige Opløsning fældes ikke af Ammoniakvand. Inddampes 5 Draaber rygende Salpetersyre med 0,01 Grm. af Saltet paa Vandbad, bliver der en svagt gul Rest tilbage, som efter Afkøling farves violet ved at overhældes med en vinaandig Kaliumhydroxydopløsning.

Ved 100°, eller ved Tørring over Svovlsyre til konstant Vægt, taber Saltet omtrent 12,3 %. Det over Svovlsyre tørrede Salt smelter ved henimod 180°.

Ved Forbrænding maa 0,1 Grm. af Saltet ikke efterlade nogen Rest.

Opbevares i et vel tillukket Glas.

Største enkelte Indgift: 1 Milligram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Milligram.

Bulbus Scillae.

Strandløg.

Urginea maritima Baker. — Liliaceae.

De kødede Løgskæl, der ere skaarne i Strimler og tørrede. Stykkerne ere indtil 5 Mm. tykke, gulhvide, noget hornagtige og sprøde, paa tynde Steder gennemskinnelige.

Er uden Lugt, smager slimet og bittert.

Begge Fladers Epidermis have Spalteaabninger; det mellemliggende Væv dannes af afrundede, tyndvæggede og utydeligt porede Parenkymceller, der indeholde en i Vand opløselig Slim; i en Del Celler findes Rafidebundter indlejrede i Slim. Parenkymet viser Karstreng,

hvis Kar ganske overvejende ere Skruekar. Den noget mørkere, indtil lyst brunlige, Løvkage maa findes i ringe Mængde; den har talrige Karstrengede med Net- og Skruekar. Løvkagens smaaacellede Parenkym har stærkere fortykkede og tydeligere poredede Cellevægge end Løgskællenes.

Calomel.

Syn.: Chloretum hydrargyrosi sublimatum Ph. D.
1868. — Hydrargyrum chloratum.

Merkuroklorid. Kvægsølvforklorid. „Kalomel“.

Et hvidligt, fint Pulver, fremstillet ved Slæmning at sublimeret Merkuroklorid; det viser sig krystallinsk under Mikroskopet og er uopløseligt i Vand og i Vinaand. Ved Ophedning fordamper det fuldstændigt.

Ved Opvarmning med Natriumhydroxydopløsning farves Merkuroklorid sort, men maa ikke give Lugt af Ammoniak.

Rystes 1 Grm. Merkuroklorid med 10 Ccm. koldt Vand, og filtreres Blandingen, maa Filtratet hverken farves eller blive uklart ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning.

Opbevares udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 50 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Calx chlorata.

Syn.: Calcaria chlorata.

Klorkalk.

Et hvidligt eller hvidt Pulver, der lugter som Klor, og som kun delvis opløses i Vand. Det skal mindst indeholde saa meget Hypoklorit, som svarer til 25 % virksomt Klor, hvilket prøves paa følgende Maade:

En nøjagtigt afvejte Mængde Klorkalk, omtrent 0,5 Grm., udrøres med 20—25 Ccm. Vand, og der tilsættes 1 Grm. Kaliumjodid og 25 Draaber Saltsyre. Der skal da til 0,5 Grm. af den afvejede Stofmængde forbruges mindst 35,2 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumtiosulfatopløsning til Af-farvning af Opløsningen.

Opbevares paa et tørt og køligt Sted, udelukket fra Lyset.

Camphora.**Kamfer.**

$C_{10}H_{16}O$.

Cinnamomum Camphora Nees et Ebermaier. — Lauraceae.

Farveløse, fedtglinsende og krystallinske, forskelligt formede Masser af sejt Konsistens.

Lugter ejendommeligt og stærkt, smager lidt bittert, først brændende, derefter kølende.

Opløses kun i ringe Grad i Vand, let i Vinaand, i Æter, i Kloroform, i Iseddike, i fede og i æteriske Olier. Smelter ved omtrent 175° og fordamper ved Opvarmning uden at efterlade Rest.

Vædet med Vinaand lader Kamfer sig let pulverisere. Udrevet med Kloralhydrat danner den en tykflydende Vædske.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Cantharis.

Spansk Flue.

Lytta vesicatoria Fabricius. — Coleoptera.

Hele og saa vidt muligt ubeskadigede Insekter, der ere metalglinsende grønne til gulgrønne med blaaligt Skær. De ere fra 15 til henimod 30 Mm. lange, 6—8 Mm. brede. Dækvingerne have 2 fine Længderibber.

Lugter stærkt og smager brændende skarpt.

Spanske Fluere maa ikke lugte af Ammoniak og ikke give Fedtpletter paa Papir. Askemængden maa ikke overstige 8 %. De tørres forsigtigt ved højst 40°.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Capsulae.

Kapsler.

Kapsler ere smaa Beholdere, der opløses eller sønderdeles i Vand og ere bestemte til at indeholde Lægemedler.

1. Capsulae gelatinosae, Gelatinekapsler, tilberedes af en Opløsning af Gelatine i Vand og Glycerin.
2. Capsulae amylaceae, Stivelse- eller Oblat-kapsler, tilberedes af fineste Hvedemel og Hvedestivelse.

Carbonas calcicus praecipitatus.

Syn.: Calcium carbonicum praecipitatum.

Fældet Kalciumkarbonat. Fældet kulsur Kalk.

CaCO_3 .

Et hvidt, krystallinsk Pulver, som er uopløseligt i Vand. Det opløses under Opbrusning klart og farveløst i Eddikesyre, og Opløsningen giver ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning et hvidt Bundfald, som er opløseligt i Saltsyre.

En Opløsning af fældet Kalciumkarbonat (1 + 50) i en Blanding af Vand og Eddikesyre maa ikke strax blive uklar ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller farves blaa af nogle Draaber Kaliumferrocyanidopløsning og maa ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning og Salpetersyre højst blive opaliserende. Den maa heller ikke efter Overmætning med Ammoniakvand ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning forandre Farve eller give Bundfald. Fældes samme Opløsning (1 + 50) fuldstændigt med Ammoniakvand og Ammoniumkarbonatopløsning, maa Filtratet ikke strax give Bundfald med Natriumfosfatopløsning.

Rystes 1 Grm. af Saltet med 50 Ccm. forud udkogt Vand, maa Filtratet ikke reagere alkalisk, og 10 Ccm. deraf maa ikke ved Indtørring efterlade en vejelig Rest.

Carbonas kalicus.

Syn.: Kalium carbonicum.

Kaliumkarbonat. Kulsurt Kali.

K_2CO_3 .

Et hvidt, tørt Pulver, som flyder hen i Luften; det er klart opløseligt med alkalisk Reaktion i sin lige Vægt Vand, uopløseligt i Vinaand og skal indeholde mindst 95 % Kaliumkarbonat. Den vandige Opløsning af Kaliumkarbonat giver ved Tilsætning af Vinsyreopløsning i Overskud Kulsyreudvikling og et hvidt, krystallinsk Bundfald.

En vandig Opløsning af Kaliumkarbonat (1 + 20) maa ikke forandre Farve ved Tilledning af Svovlbrinte, og 10 Ccm. af samme Opløsning maa, efter Overmætning med Saltsyre, ikke blive uklar ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller farves blaa af nogle Draaber Kaliumferrocyanidopløsning. Heller ikke maa 10 Ccm. af Opløsningen efter Overmætning med Salpetersyre og Tilsætning af Sølvnitratopløsning give mere end en svag Opalivering.

0,5 Grm. Kaliumkarbonat, opløst i Vand, maa, efter Tilsætning af et lille Korn Ferrosulfat og en Draabe Ferrikloridopløsning og Overmætning med Saltsyre, ikke vise en blaa Farve.

En nøjagtigt afvejede Mængde Kaliumkarbonat, omtrent 1 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og 1 Draabe Metylorangeopløsning, til Neutralisation bruge for 1 Grm. mindst 13,7 Ccm. normal Saltsyre.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Carbonas kalicus depuratus.

Syn.: Kalium carbonicum depuratum.

Renset Kaliumkarbonat. Renset kulsurt Kali.

En hvid, tør, kornet Masse, som flyder hen i Luften, og som opløses næsten klart med alkalisk Reaktion i sin lige Vægt Vand; det skal indeholde mindst 90 % Kaliumkarbonat. Den vandige Opløsning af rensat Kaliumkarbonat giver med Vinsyreopløsning i Overskud Kulsyreudvikling og et hvidt, krystallinsk Bundfald.

En nøjagtigt afvejet Mængde rensat Kaliumkarbonat, omtrent 1 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og 1 Draabe Metylorangeopløsning, til Neutralisation bruge for 1 Grm. mindst 13 Ccm. normal Saltsyre.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Carbonas lithicus.

Syn.: Lithium carbonicum.

Litiumkarbonat. Kulsurt Lition.

Li_2CO_3 .

Et hvidt Pulver, opløseligt med alkalisk Reaktion i henved 100 Dele Vand, uopløseligt i Vinaand. Det opløses i Syrer under Kulsyreudvikling, og Opløsningen farver en Flamme karminrød.

Naar Litiumkarbonat er opløst i Vand (1 + 50) under Tilsætning af Saltsyre, maa 10 Ccm. af Opløsningen ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved

Tilsætning af Baryumkloridopløsning og heller ikke, efter Overmætning med Ammoniakvand, forandre Udseende ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning eller af Ammoniumsulfidopløsning.

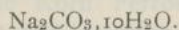
Naar Saltet er opløst i Vand (1 + 50) under Tilsætning af Salpetersyre i Overskud, maa 10 Ccm. af Opløsningen højst blive svagt opaliserende ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning.

En nøjagtigt afvejet Mængde ved 100° tørret Litiumkarbonat, omtrent 0,5 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og nogle Draaber Fenolftaleinopløsning, for 0,5 Grm. af den afvejede Stofmængde under Opvarmning neutralisere mindst 13,4 Ccm. normal Saltsyre.

Carbonas natricus.

Syn.: Natrium carbonicum.

Natriumkarbonat. Kulsurt Natron.

Farveløse, gennemsigtige Krystaller, som let forvitte i Luften og ved almindelig Temperatur opløses klart med alkalisk Reaktion og ludagtig Smag i 1,7 Dele Vand, meget let i varmt Vand, men ere uopløselige i Vinaand.

Ved Ophedning til 33° smelte Krystallerne. De opløses i Syrer under Kulsyreudvikling, og Opløsningen farver en Flamme gul.

Ved Ophedning maa Natriumkarbonat ikke give Lugt af Ammoniak. 10 Ccm. af den vandige Opløsning (1 + 50) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte og maa efter Overmætning med Saltsyre hverken forandre Ud-

seende ved Tilledning af Svovlbrinte eller give Uklarhed eller Bundfald ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning. Efter Overmætning med Salpetersyre og Tilsætning af Sølvnitratopløsning maa 10 Ccm. af Opløsningen efter 10 Minutters Forløb kun vise ganske svag Opalising.

En nøjagtigt afvejet Mængde Natriumkarbonat, omtrent 1 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og 1 Draabe Metylorangeopløsning, til Neutralisation bruge for 1 Grm. mindst 7 Ccm. normal Saltsyre.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Carbonas natricus siccatus.

Syn.: Natrium carbonicum siccum.

Tørret Natriumkarbonat. Tørret kulsurt Natron.

Natriumkarbonat spredes i tynde Lag og hensættes ved en Temperatur af højst 25°, indtil det er faldet hen til Pulver og tørres derpaa yderligere ved 40°—50°, indtil det omtrent har mistet sin halve Vægt. Det slaas derpaa gennem Sigte Nr. 30.

En nøjagtigt afvejet Mængde tørret Natriumkarbonat, omtrent 1 Grm., skal, efter Tilsætning af 50 Ccm. Vand og 1 Draabe Metylorangeopløsning, til Neutralisation bruge for 1 Grm. mindst 14 Ccm. normal Saltsyre.

Dette Præparat udleveres, naar der foreskrives pulveriseret Natriumkarbonat.

Opbevares i et vel tillukket Glas.

Carbonas natricus venalis.

Syn.: Natrium carbonicum crudum.

Soda.

Farveløse Krystaller, som ved Ophedning smelte. Opløselige i 2 Dele Vand med alkalisk Reaktion. De opløses i Syrer under Kulsyreudvikling, og Opløsningen farver en Flamme gul.

Carrageen.**Carrageen.**

Chondrus crispus Lyngbye og *Gigartina mamillosa*
Agardh. — Gigartinaceae.

De blegede og rensede, indtil 20 Ctm. lange Alger, der danne et gulligt og hornagtigt Løv, hvis Flige især hos *Chondrus crispus* ere af meget ulige Bredde. *Gigartina mamillosa* kan have smaa vorteformede Udvæxter paa Løvet. Ved kort Tids Henliggen i Vand blive Algerne bløde og slimede. Koges 1 Del Carrageen i 5 Minutter med 20—30 Dele Vand, skal man efter Kolering og Afkøling faa en neutral, flovt smagende Gelé, der ikke maa farves blaa af Jod.

Carrageen har et ydre, smaacellet Lag af isodiame- triske til radiært strakte Celler, medens den indre, større Del dannes af axialt strakte Celler. Den tykke Midtlamel bulner ud med Vand under Dannelse af en Slim.

Cera alba.**Hvidt Vox.**

Apis mellifica L. — Hymenoptera.

En haard og sprød, hvid eller gullighvid, i tynde Lag noget gennemskinnelig Masse, der har en svag, oftest lidt harsk Lugt.

Til Neutralisation af de i 3 Grm. hvidt Vox indeholdte frie Syrer maa der medgaa indtil 2,8 Ccm. $\frac{1}{2}$ normal vinaandig Kaliumhydroxydopløsning; i øvrigt skal hvidt Vox holde de for gult Vox angivne Prøver.

Cera flava.**Gult Vox.**

Apis mellifica L. — Hymenoptera.

En gul til rødgul Masse med kornet og mat Brud. Ved almindelig Temperatur er Vox fast og noget sprødt, men bliver ved Haandens Varme blødt; det har udpræget Honninglugt. Vægtfylde: 0,958—0,970; den bestemmes ved Hjælp af en Blanding af Vinaand og Vand, i hvilken Voxet skal holde sig svævende. Til Bestemmelsen anvendes smaa Voxkugler, som man fremstiller ved at hælde smeltet Vox ud paa en Glasplade. Af den endnu bløde Voxmasse udskæres Terninger, og naar disse — hæftede ved en Naal — varmes i Kanten af en Spiritusflamme, der holdes ind over en lille Skaal med Vinaand, ville de afrundede Voxstykker falde ned i Vinaanden. Efter kort Tids Forløb henlægges de nogle Timer paa Filtrerpapir paa et køligt Sted, inden de benyttes. Smeltepunkt: 62,5°—64°.

Vox er klart opløseligt i varm Kloroform. Koges i Grm. Vox med 30 Grm. Vinaand, skal Voxet for største Delen opløses. Efter Afkøling og Henstand i et Par Timer maa Filtratet ikke farve blaat Lakmospapir tydeligt rødt, og maa ved Fortynding med Vand vel blive uklart, men ikke give en fnugget Udskilning.

Naar 3 Grm. Vox smeltes i en Erlenmeyers Kolbe med 25 Ccm. Vinaand, skal der med Fenolftalein som Indikator bruges mellem 1,9 og 2,4 Ccm. $\frac{1}{2}$ normal vinaandig Kaliumhydroxydopløsning til Neutralisation; naar der til Vædsken yderligere sættes 20 Ccm. $\frac{1}{2}$ normal vinaandig Kaliumhydroxydopløsning, og den derefter behandles i Time i Vandbad med Anvendelse af Tilbageløbskøler, skal der til Neutralisation bruges mellem 11,5 og 13,5 Ccm. $\frac{1}{2}$ normal Saltsyre. Under Titreringerne maa Kolben gentagne Gange dyppes i varmt Vand.

Cetaceum.

Spermacet. Hvalrav.

Physeter macrocephalus L. — Cete.

Hvide, glinsende og sprøde Masser, der ere storbladet krystallinske, noget fedtede at føle paa og gennemskinnelige i tynde Lag.

Lugter svagt, ikke harsk. Vægtfylde: 0,930—0,950. Smeltepunkt: 45°—50°. Opløses klart i Kloroform og i Æter. Spermacet giver med 50—60 Dele varm Vinaand en Opløsning, af hvilken det for største Delen udkrystalliserer ved Afkøling; den frafiltrerede Vinaand maa, efter at være blandet med sit lige Rumfang Vand, ikke vise sur Reaktion.

Charta nitrata.**Salpeterpapir.**

Rcp.

Nitratis kalici partes	200
Aqvae destillatae calidae partes	800
Fiat solutio.	1000.

Den foreskrevne Mængde Salpeter opløses i det varme destillerede Vand, og i denne Opløsning dyppes hvidt Filtrerpapir, som derpaa ophænges til Tørring paa Traade. Hvert Ark skal være omtrent 2500 Kvadratctm. stort.

Charta sinapisata.**Sennespapir.**

Stift, limet Papir, paa hvis ene Side der er fastklæbet pulveriseret sort Sennep, hvoraf den fede Olie er fjernet.

Sennepspulveret skal hæfte fast til Papiret, Naar dette vædes med lunkent Vand, skal det efter kort Tids Forløb give en stærk Lugt af Sennepsolie.

Sennespapir skal være omtrent 100 Kvadratctm. stort.

Chloras kalicus.

Syn.: Kalium chloricum.

Kaliumklorat. Klorsurt Kali.

KClO₃.

Farveløse, glinsende Krystalblade eller -tavler, opløselige med neutral Reaktion i 17 Dele koldt og i 2 Dele kogende Vand samt i omtrent 130 Dele Vinaand. En vandig Opløsning af Kaliumklorat (1 + 20) giver ved Kogning med Saltsyre Klorudvikling og udskiller ved Kogning med Ferrosulfatopløsning et rigeligt brunliggult Bundfald. Ved Tilsætning af Vinsyreopløsning giver en mættet Opløsning af Saltet et hvidt, krystallinsk Bundfald.

10 Ccm. af den vandige Opløsning af Kaliumklorat (1 + 20) maa hverken forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning eller af Sølvnitratopløsning eller af Kaliumferrocyanidopløsning eller af Ammoniumsulfidopløsning eller af Baryumkloridopløsning.

Opvarmes 1 Grm. Kaliumklorat med 5 Ccm. Natriumhydroxydopløsning samt 0,5 Grm. Zinkpulver og 0,5 Grm. Jernpulver, maa der ikke fremkomme Lugt af Ammoniak.

Største enkelte Indgift: 40 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Gram.

Chloretum amido-hydrargyricum.

Syn.: Hydrargyrum praecipitatum album.

Hvidt Kvægsølvpræcipitat.

Hg NH₂ Cl.

Rcp.

Chloreti hydrargyrici corrosivi partes	2
Solutionis Ammoniaci partes	3
Aqvae destillatae partes	76.

Merkurikloridet opløses ved Varme i Fyrretyve Dele Vand 40 og filtreres. Den afkølede Opløsning hældes i Ammoniakvandet. Om fornødent, tilsættes yderligere saa meget Ammoniakvand, at dette til Slutning er til Stede i ringe Overskud. Blandingen hældes paa et Filter, og naar Vædsken er løben fra, udvadskes Bundfaldet 2 Gange, hver Gang med

Atten Dele Vand 18

Bundfaldet tørres ved svag Varme, udelukket fra Lyset, og rives derpaa til Pulver.

Skal være et hvidt Pulver, som er næsten uopløseligt i Vand, og som ved Ophedning fuldstændigt fordamper uden i Forvejen at smelte. Det opløses let i varm Salpetersyre, og Opløsningen giver ved rigelig Tilsætning af Sølvnitratopløsning et hvidt Bundfald. Ved Opvarmning med Natriumhydroxydopløsning bliver Pulveret gult og giver Lugt af Ammoniak.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Chloretum ammonicum.

Syn.: Ammonium chloratum.

Ammoniumklorid. Salmiak.

Et hvidt, krystallinsk Pulver eller farveløse Stykker af traadet krystallinsk Struktur.

Ammoniumklorid forandres ikke ved at ligge hen i Luften, men fordamper ved Opvarmning fuldstændigt uden at smelte. Opløses med neutral Reaktion i 3 Dele koldt Vand og i 1 Del kogende Vand. Er meget tungt opløseligt i Vinaand.

Med Natriumhydroxydopløsning giver Ammoniumklorid Lugt af Ammoniak, og en Opløsning i Vand giver ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning et i Salpetersyre uopløseligt, hvidt Bundfald.

10 Ccm. af en vandig Opløsning af Ammoniumklorid (1 + 20) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning eller af Baryumklorid- eller af Ammoniumoxalatopløsning eller af fortyndet Svovlsyre.

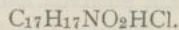
10 Ccm. af samme vandige Opløsning maa, efter at være syret med Saltsyre, ikke antage en rød Farve ved Tilsætning af et Par Draaber Ferrikloridopløsning.

Chloretum apomorphicum.

Syn.: Apomorphinum hydrochloricum.

Apomorfinklorhydrat. Saltsurt Apomorfin.

Et krystallinsk, hvidt eller graahvidt Pulver, som opløses med neutral Reaktion i omtrent 40 Dele Vand eller Vinaand, men er næsten uopløseligt i Æter og i Kloroform. Ved Ophedning smelter det og giver Dampe, som have en moskuslignende Lugt. Det lader sig fuldstændigt bortbrænde. Ved at udsættes for fugtig Luft og for Lys farves det grønt.

Det opløses i Overskud af Natriumhydroxydopløsning, og Opløsningen antager først Purpurfarve og bliver senere sort. Ved Tilsætning af Natriumkarbonatopløsning til en Opløsning af Apomorfinklorhydrat taas et Bundfald, som ved at udsættes for Luften farves grønt. Det grønne Bundfald opløses næsten fuldstændigt i Æter med purpurviolet, i Kloroform med blaaviolet Farve. I Salpetersyre opløses Saltet med blodrød Farve.

En vandig Opløsning af Apomorfinklorhydrat (1 + 100) giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpetersyre uopløseligt Bundfald, som ved Tilsætning af Ammoniakvand til Fældningsvædsken strax reduceres.

Den vandige Opløsning af Apomorfinklorhydrat skal være farveløs eller kun svagt farvet. Giver Apomorfinklorhydrat med 100 Dele Vand en grøn Opløsning, maa Præparatet ikke udleveres. Rystes 0,1 Grm. af Saltet med 5 Grm. Æter, maa denne enten ikke farves eller kun antage en bleg rød Farve.

Opløsninger af Apomorfinklorhydrat skulle tilberedes uden Anvendelse af Varme.

Opbevares i et vel tillukket Glas, udelukket fra Lyset.

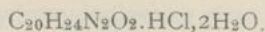
Største enkelte Indgift: 2 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 5 Centigram.

Chloretum chinicum.

Syn.: Chininum hydrochloricum.

Kininklorhydrat. Saltsurt Kinin.

Hvide, naaleformede Krystaller, der smage stærkt bittert og ved Forbrænding ikke efterlade nogen Rest. De opløses i omtrent 35 Dele koldt, i omtrent 2 Dele kogende Vand og i 3 Dele Vinaand. En fortyndet Opløsning af Kininklorhydrat antager, ved Tilsætning af saa mange Draaber Bromvand, at der fremkommer en gul Farvning, men intet Bundfald, og ved derpaa følgende Overmætning med Ammoniakvand, en grøn Farve. En vandig Opløsning af Kininklorhydrat (1 + 50) giver, efter Tilsætning af nogle Draaber Salpetersyre, med Sølvnitratopløsning et hvidt Bundfald, som efter Udvadskning er opløseligt i Ammoniakvand.

Baryumkloridopløsning maa i 10 Ccm. af en vandig Opløsning af Kininklorhydrat (1 + 50) højst fremkalde en svag Uklarhed. En lignende Mængde af samme vandige Opløsning skal efter Tilsætning af fortyndet Svovlsyre holde sig fuldstændigt klar.

1 Grm. Kininklorhydrat maa ved 100° ikke tabe mere end 0,091 Grm. i Vægt.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Tilstedeværelse af andre Kinaalkaloider paavises paa følgende Maade:

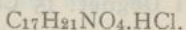
Man opløser 0,5 Grm. af Saltet i 10 Ccm. Vand af 60° i et Reagensglas. Efter Tilsætning af 0,2 Grm. Natriumsulfat omrøres den stivnede Masse godt med en Glasspatel, og Reagensglasset henstilles, under Omrøring, 10 Minutter i Vand af 60° til 65°. Efter Afkøling til 15° bringes Massen derpaa ved Hjælp af Glasspatelen paa et Filter af 7 Ctm. i Diameter. Af det ved svag Presning med Spatelen vundne Filtrat bringes 5 Ccm. i et Reagensglas af 1 til 1,5 Ctm. i Diameter. Til denne Opløsning sættes 1,5 Ccm. Æter og 5 Draaber Ammoniakvand, Glasset tilproppes godt, rystes, indtil det udskilte Kinin er opløst, og henstilles. Der maa da efter 2 Timers Forløb ikke have vist sig Krystaller paa Grænsen af de to Vædsker.

Chloretum cocaicum.

Syn.: Cocainum hydrochloricum.

Kokainklorhydrat. Saltsurt Kokain.

Farveløse Krystaller, som ved Ophedning fuldstændigt fordampe, og som let opløses med neutral Reaktion i Vand og i Vinaand, men som ere tungt opløselige i Klo-roform og næsten uopløselige i Æter. Opløsningen af

Saltet smager bittert og fremkalder en forbigaaende Føleløshed paa Tungen. En vandig Opløsning af Kokainklorhydrat giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpetersyre uopløseligt Bundfald, og efter at der er sat Saltsyre til en vandig Opløsning, giver den med Merkurikloridopløsning et hvidt og med Jodopløsning et brunt Bundfald. Med Natriumhydroxydopløsning giver den et hvidt Bundfald, som kun i ringe Grad er opløseligt i Overskud af Fældningsmidlet, men som let opløses i Vinaand og i Æter.

En Opløsning af 0,05 Grm. Kokainklorhydrat i 10 Draaber Vand skal med 10 Draaber omtrent $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning give et lyseviolet, krystallinsk Bundfald.

Opløses 0,05 Grm. Kokainklorhydrat i 1 Grm. Svovlsyre, og dyppes Glasset i til 2 Minutter i kogende Vand, saa skal Blandingen efter Fortynding med 5 Ccm. Vand og efter Afkøling udskille Krystaller af Benzoesyre.

Saa vel i 2 Grm. Svovlsyre som i 2 Grm. Salpetersyre skal 0,1 Grm. Kokainklorhydrat kunne opløses uden Farvning.

En Opløsning af 0,1 Grm. Kokainklorhydrat i 5 Ccm. Vand maa efter Tilsætning af 3 Draaber fortyndet Svovlsyre og 3 Draaber $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning i mindst $\frac{1}{2}$ Time beholde den violette Farve.

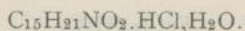
50 Ccm. af en vandig Opløsning af Kokainklorhydrat (1 + 500) skulle ved Tilsætning af 2 Draaber Ammoniakvand efter forsigtig Omrøring ikke strax give Uklarhed.

Største enkelte Indgift: 5 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 15 Centigram.

† † †
Chloretum eucaicum.

Beta-Eukainklorhydrat. Saltsurt Beta-Eukain.

Et hvidt, krystallinsk Pulver, der med neutral eller svagt alkalisk Reaktion opløses i omtrent 30 Dele Vand. Ved svag Opvarmning opløses betydeligt mere. Den vandige Opløsning taaler Koghede, uden at Alkaloidet forandres. Sættes nogle Draaber Kaliumkromatopløsning til 2 Ccm. af en mættet, vandig Opløsning af Beta-Eukainklorhydrat blandet med lige Rumfang Vand, holder Opløsningen sig klar, men giver ved paafølgende Tilsætning af 2 Draaber fortyndet Svovlsyre et gult Bundfald, der let opløser sig ved Tilsætning af Vand.

Opløses 0,05 Grm. af Saltet i 1 Grm. Svovlsyre, og dyppes Glasset 1—2 Minutter i kogende Vand, skal Blandingen, efter Fortynding med 5 Ccm. Vand og efter Afkøling, udskille Krystaller af Benzoesyre. Den vandige Opløsning giver med Sølvnitratopløsning et hvidt Bundfald, som ikke opløses i Salpetersyre.

2 Ccm. af den mættede, vandige Opløsning af Beta-Eukainklorhydrat maa ikke give et violet Bundfald ved Tilsætning af nogle Draaber omtrent $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning.

Beta-Eukainklorhydrat skal ved Tilsætning af nogle Draaber koncentreret Svovlsyre give en farveløs Opløsning, som ikke maa farves af Salpetersyre.

0,1 Grm. af Saltet maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

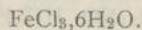
Største enkelte Indgift: 10 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 30 Centigram.

Chloretum ferricum.

Syn.: Ferrum sesquichloratum.

Ferriklorid. Jernklorid. „Jerntveklor“.

Tørre, gule, straalet krystallinske Masser, som let flyde hen i Luften og let opløses i Vand, i Vinaand og i Hoffmannsdraaber. En fortyndet vandig Opløsning giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, med Kaliumferrocyanidopløsning et blaat Bundfald.

En vandig Opløsning af Ferriklorid (1 + 1) skal forblive klar i 5 Minutter efter Tilsætning af en Blanding af 2 Rumfang Æter og 2 Rumfang Vinaand. En vandig Opløsning (1 + 50) maa ikke give Bundfald ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Kaliumferricyanidopløsning. Fældes 10 Ccm. af denne vandige Opløsning med Ammoniakvand, maa Filtratet ikke farves ved Tilsætning af en Draabe Ammoniumsulfidopløsning og maa efter Fordampning og Glødning ikke efterlade nogen vejelig Rest.

Naar 5 Ccm. af ovennævnte Filtrat efter Neutralisation med fortyndet Svovlsyre blandes med sit lige Rumfang Svovlsyre, maa Blandingen efter Afkøling, naar den forsigtigt overhældes med Ferrosulfatopløsning, ved Henstand ikke vise en brun Grænse mellem Vædskerne.

Ferriklorid maa ikke ved Opvarmning med Natriumhydroxydopløsning give Reaktion paa Ammoniak.

Opløses 1 Grm. af Saltet i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, og tilsættes 1,5 Grm. Stannoklorid, maa Blandingen, efter Opvarmning til Affarvning og efter 1 Times Henstand, ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Chloretum hydrargyricum corrosivum.

Syn.: Hydrargyrum bichloratum.

Merkuriklorid. Kvægsølvklorid. „Sublimat“.

HgCl₂.

Vægtfyldige, hvide, gennemsigtige, straalet krystal-linske Stykker eller et hvidt Pulver. Smelter ved 265° og fordamper fuldstændigt ved Opvarmning. Merkuriklorid opløses i 16 Dele koldt og i 3 Dele kogende Vand, i 3 Dele Vinaand og i omtrent 14 Dele Æter. Den vandige Op-løsning giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpeter-syre uopløseligt Bundfald og giver med Kaliumjodidopløs-ning et skarlagenrødt Bundfald, som opløses i Overskud af Fældningsmidlet.

Opløses 0,2 Grm. Merkuriklorid under Tilsætning af et Par Draaber Saltsyre i 20 Ccm. Vand, og udfældes Kvægsølvet fuldstændigt ved Tilledning af Svovlbrinte, skal der fremkomme et Filtrat, som ved Overmætning med Ammoniak og Tilsætning af en Draabe Ammoniumsulfid-opløsning ikke maa farves eller give Bundfald, og som er fuldstændigt flygtigt.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 1 Centigram.

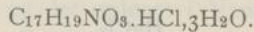
Største Indgift i Døgnet: 3 Centigram.

Chloretum morphicum.

Syn.: Morphinum hydrochloricum.

Morfinklorhydrat. Saltsurt Morfin.

Hvide, silkeglinsende Krystaller eller hvide Terninger, bestaaende af smaa Krystaller.

En vandig Opløsning af Morfinklorhydrat smager meget bittert og giver ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpetersyre uopløseligt Bundfald. Opvarmes et lille Korn Morfinklorhydrat omtrent 5 Minutter i et Reagensglas med faa Draaber Svovlsyre ved 100°, antager Opløsningen, naar den efter Afkøling berøres med en Glasstang, der er vædet med Salpetersyre, en blodrød til violet Farve. Udrives et Par Krystaller i en Porcelænsskaal med en Glasstang, som er vædet med Ferrikloridopløsning, fremkommer der ved Tilsætning af en Draabe Vand en dyb blaa Farve.

Morfinklorhydrat skal ved svag Opvarmning og derpaa følgende Afkøling kunne holde sig opløst i 20 Dele Vand og i 50 Dele Vinaand. Den vandige Opløsning reagerer neutralt. Ved 100° maa Morfinklorhydrat højst tabe 14,4 % i Vægt.

Morfinklorhydrat skal ved at udrives med Svovlsyre opløses uden Farve eller højst farves svagt rødligt. En vandig Opløsning af Morfinklorhydrat (1 + 30) giver med Natriumhydroxydopløsning et Bundfald, som let skal opløses i Overskud af Fædningsmidlet uden ved Opvarmning at give Lugt af Ammoniak. Sættes nogle Draaber Natriumkarbonatopløsning til 10 Ccm. af den vandige Opløsning (1 + 30), skal der snart efter fremkomme et hvidt, krystallinsk Bundfald, som ved Rystning med Luft

ikke maa forandre Farve, og som ved Rystning med Æter ikke maa farve denne rød og ved Rystning med Kloroform ikke maa farve denne violet.

Ved Forbrænding maa 0,2 Grm. Morfinklorhydrat ikke efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 3 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 10 Centigram.

Chloretum natricum.

Syn.: Natrium chloratum.

Natriumklorid. Klornatrium.

NaCl.

Hvide, terningformede Krystaller eller et hvidt, krystallinsk, tørt Pulver, som opløses med neutral Reaktion i omtrent 3 Dele Vand, men kun i ringe Grad i Vinaand. En vandig Opløsning giver med Sølvnitratopløsning et hvidt, i Salpetersyre uopløseligt Bundfald. Ophedes Saltet paa en Platintraad i en farveløs Flamme, farves denne gul.

Den vandige Opløsning af Natriumklorid (1 + 10) maa hverken forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning eller af Baryumkloridopløsning eller, under Opvarmning, af Natriumkarbonatopløsning.

Chloretum pilocarpicum.

Syn.: Pilocarpinum hydrochloricum.

Pilokarpinklorhydrat. Saltsurt Pilokarpin.

$C_{11}H_{16}N_2O_2 \cdot HCl$.

Hvide Krystaller, som let tiltrække Fugtighed af Luften, og som ved Ophedning smelte og brænde bort uden Rest. De opløses med svagt sur Reaktion i omtrent 2 Dele Vand og i omtrent 7 Dele Vinaand, mindre let i Æter og i Kloroform. Pilokarpinklorhydrat smelter ved omkring 194° og opløses uden Farve ved Udrivning med Svovlsyre, og denne Opløsning antager ved Tilsætning af et lille Korn af Kaliumdikromat efter 5—10 Minutters rolig Henstand en smaragdgrøn Farve.

En vandig Opløsning af Pilokarpinklorhydrat (1 + 100) giver med Jodopløsning et brunt, med Bromvand et gult, med Merkurikloridopløsning et hvidt og med Sølvnitratopløsning ligeledes et hvidt Bundfald, men giver ikke Bundfald ved Tilsætning af Ammoniakvand eller af Kaliumdikromatopløsning. I en vandig Opløsning af Pilokarpinklorhydrat (1 + 10) udskiller Natriumhydroxydopløsning olieagtige Draaber, som opløses ved Omrystning.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 2 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 5 Centigram.

Chloretum zincicum.

Syn.: Zincum chloratum.

Zinkklorid. Klorzink.

$ZnCl_2$.

Et hvidt Pulver eller hvide Stænger, let henflydende i Luften. Smelter ved Opvarmning, dekomponeres ved stærkere Varme under Luftens Adgang og giver hvide Dampe, samt efterlader en (i Varme) gul Rest. I Vand og i Vinaand opløses Zinkklorid let, men sjældent fuldkomment klart, med sur Reaktion, og det giver med Sølvnitratopløsning et i Salpetersyre uopløseligt, hvidt Bundfald. Natriumhydroxydopløsning eller Ammoniakvand frembringer i den vandige Opløsning et hvidt Bundfald, som atter opløses i Overskud af Fædningsmidlerne.

Med 5 Ccm. Vinaand og 1 Draabe Saltsyre skal 0,5 Grm. Zinkklorid give en klar Opløsning.

En vandig Opløsning af Zinkklorid (1 + 10) maa, efter Tilsætning af Saltsyre, hverken forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning.

Opløses 1 Grm. Zinkklorid i Vand, og tilsættes Ammoniumsulfidopløsning i Overskud, skal der fremkomme et rent hvidt Bundfald, og Filtratet maa efter Inddampning og Glødning ikke efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Chloroformium.

Kloroform.

En klar, farveløs, flygtig Vædske, der lugter ejendommeligt og smager sødligt og brændende. I Vand opløses den kun i ringe Mængde (omtrent 1 + 150), men lader sig blande klart med Vinaand, med Æter, med fede og med æteriske Olier. Kogepunkt: 60°—62°. Vægtfylde: 1,485—1,489.

Rystes 10 Ccm. Kloroform med 5 Ccm. Vand, maa det fraskilte Vand ikke farve blaåt Lakmospapir rødt og maa ikke blive uklart ved Tilsætning af et Par Draaber Sølvnitratopløsning. Rystes 5 Ccm. Kloroform med 20 Ccm. Vand og en lille Krystal af Kaliumjodid, maa Kloroformen ikke farves.

Efter Fordampning af Kloroform paa Filtrepapir maa der ikke blive nogen Lugt tilbage.

Ryster man i en med Glasprop forsynet Flaske, som i Forvejen er rensed med Svovlsyre, 20 Grm. Kloroform med 25 Grm. Svovlsyre, maa Svovlsyren, efter jævnlig Omrystning i en Time, ikke farves.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, udelukket fra Lyset.

Chrysarobinum.

Krysarobin.

Andira Araroba Aguiar. — Papilionaceae

Krysarobin er et gult, let Pulver, der opløses i Kloroform og i Benzol, vanskeligere i kogende Vinaand; i Vand er det uopløseligt. Med Natriumhydroxydopløsning giver det en rød Vædske, der ved Luftens Indvirkning antager en mørkere Farve.

Under Mikroskopet viser Krysarobin sig for største Delen amorf med et ringe Antal ganske smaa Krystaller.

Ved Ophedning smelter det, forinden det forbrænder; 0,1 Grm. Krysarobin maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Citras ferricus cum Chinina.

Ferricitrat med Kinin.

Rep.

Solutionis Chloreti ferrici partes.....	24
Solutionis Ammoniaci partes.....	24
Acidi citrici partes.....	13
Aqvae destillatae partes.....	325
Chininae partes.....	3.

Det opløste Ferriklorid blandes med
 Hundrede Dele destilleret Vand 100
 og hældes under stadig Omrøring i Ammoniakvandet,
 som forud er fortyndet med

To Hundrede Dele koldt destilleret Vand... 200.

Det udfældede Ferrihydroxyd samles paa et Filter,
 udvaskes strax fuldstændigt med koldt Vand og kommes,
 medens det endnu er fugtigt, i smaa Portioner ad Gangen
 i en Porcelænsskaal, der er anbragt paa Vandbad og
 indeholder en 30°—40° varm Opløsning af Citronsyren i
 Fem og Tyve Dele destilleret Vand..... 25.

I denne Vædske opløses Kininet under Digestion.

Opløsningen inddampes dernæst paa Vandbad til
 Sirups Tykkelse, udstryges i tyndt Lag paa omhyggeligt
 rensede Plader af Glas eller Porcelæn og tørres ved
 15°—20° Varme paa et skyggefuldt, tørt Sted.

Skal være gulbrune, glinsende, gennemsigtige La-
 meller, der opløses klart i Vand.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

100 Dele indeholde 10—12 Dele Kinin, hvad der
 prøves saaledes:

1 Grm. Ferricitrat med Kinin, opløst i 5 Grm. Vand,
 rystes i nogle Minutter med 5 Grm. Natriumhydroxyd-
 opløsning og 15 Grm. Æter i en 50 Ccm.s Medicinflaske.
 Æteren hældes derpaa i en nøjagtigt vejede lille Kolbe,
 og den i Flasken tilbageblivende Blanding udrystes paa
 ny to Gange, hver Gang med 10 Grm. Æter. Ogsaa
 disse Æterudtræk bringes i Kolben. Derpaa bortdampes
 Æteren ved svag Varme, og Kolben med sit Indhold
 tørres ved 100° til konstant Vægt. Inddampningsresten
 skal da være amorf, ikke krystallinsk, og skal veje
 mindst 0,1 Grm.

Det saaledes dannede Kinin opløses i 5 Ccm. Vin-
 aand og 5 Draaber fortyndet Svovlsyre. Naar der til
 denne Opløsning sættes 4 Ccm. af S. M. Jørgensens

Reagens, skal der fremkomme et mørkt Bundfald, det saakaldte Herapathit, som ved Opvarmning i Vædsken og derpaa følgende Afkøling viser sig som kantaridegrønne Krystaller. Filtratet fra disse skal til Affarvning forbruge højst 0,3 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumthiosulfatopløsning.

Ferricitrat med Kinin skal ved Glødning i Luften efterlade 17,5 til 18,5 % Jernilte, hvilket svarer til omtrent 12 % Jern.

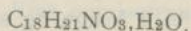
De i ovenstaaende Forskrift forlangte 3 Dele Kinin kunne fremstilles ved at opløse

Fire Dele Kininsulfat
i svovlsyreholdigt Vand, fælde med Natriumhydroxydopløsning i ringe Overskud og udvadske det fældede Kininhydrat med Vand.

† † †

Codeina.

Kodein.

Farveløse eller hvide, rombeoktaedriske Krystaller, som forvitte i Varme, i tør Tilstand smelte ved 150° og ved Forbrænding ikke efterlade nogen Rest. Ved Kogning med lidt Vand smelte Krystallerne til klare Draaber, der ved Afkøling atter stivne krystallinsk. Kodein opløses i omtrent 100 Dele Vand med alkalisk Reaktion og

bitter Smag. Det opløses let i Vinaand, i Æter og i Kloroform, men kun lidt i Natriumhydroxydopløsning.

Naar 0,01 Grm. Kodein udrøres med 10 Grm. Svovlsyre, skal Vædsken forblive farveløs eller næsten farveløs. I Svovlsyre, hvortil er sat en ringe Mængde, højst en Draabe, Ferrikloridopløsning, opløses det ved Opvarmning med blaa eller violet Farve.

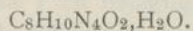
Opløses 0,01 Grm. Kodein i 5 Ccm. Vand, og tilsættes en klar Blanding af 1 Draabe Ferrikloridopløsning, 1 Draabe frisk tilberedt Kaliumferricyanidopløsning og 5 Ccm. Vand, maa Blandingen ikke strax antage en blaa Farve.

Største enkelte Indgift: 10 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 30 Centigram.

Coffeina.

Koffein.

Hvide, silkeglinsende Krystaller, som ved Tørring ved 100° tabe omtrent 8 % i Vægt, og som ved stærkere Opvarmning i et Reagensglas smelte og sublimere. Koffein opløses i omtrent 80 Dele koldt Vand, let i kogende Vand, i omtrent 50 Dele Vinaand og i 9 Dele Kloroform, vanskeligt i Æter. Den vandige Opløsning smager svagt bittert og reagerer neutralt.

Naar man sætter Garvesyreopløsning til den vandige Opløsning af Koffein (1 + 100), fremkommer et rigeligt

Bundfald, som ved Varme opløses i Overskud af Fældningsmidlet.

Inddampes omtrent 0,01 Grm. Koffein med nogle Draaber Bromvand til Tørhed, faas en rødgul Rest, som ved Tilsætning af en Draabe Ammoniakvand antager en violet Farve.

I kold Svovlsyre og i Salpetersyre skal Koffein opløses uden Farvning, ligesom det heller ikke maa forandre Farve ved at vædes med Ammoniakvand.

Ved Forbrænding maa 0,5 Grm. Koffein ikke efterlade en vejelig Rest.

Colleplastrum adhaesivum.

Kautschuk-Hæfteplaster.

Rep.

Pyrolei Colophonii partes	150
Balsami Copaivae partes	100
Resinae Colophonii partes	100
Adipis Lanae partes	50
Cerae flavae partes	30
Aetheris partes	1600
Resinae elasticae concisae partes	250
Rhizomatis Iridis subtile pulverati partes	220
Resinae Sandaracae pulveratae partes	50

Fiat emplastrum.

Harpixolien, den foreskrevne Mængde Kopaivabalsam og Kolofonium, det vandfri Lanolin og det gule Vox smeltes sammen, koleres, hældes i en Flaske, afkøles til omtrent 20° og opløses, fjernt fra al Ild, i

Æter, 1200 Dele

Til denne Opløsning sættes den skaarne Kautschuk, hvorpaa Flasken tillukkes godt, og Blandingen omrystes hyppigt, til al Kautschuk er opløst. Derpaa tilsættes den fint pulveriserede Violrod og den pulveriserede Sandarak, som man forud har blandet med

Æter, 400 Dele..... 400.

Den godt omrystede, ensartede Blanding stryges dernæst paa appreteret Shirting (eller Lærred) og henlægges udbredt i kort Tid, indtil Æteren er fordampet, hvorpaa det dækkes med Musselin.

Collodium.

Kollodium.

Rep.

Gossypii Collodii partes 40

Spiritus concentrati partes 120

Aetheris partes 840

Fiat solutio. 1000.

Kollodiumbomulden gennemvædes med Vinaanden; derpaa tilsættes Æteren.

Hensættes i nogen Tid og afhældes klar.

Skal være næsten farveløs, kun svagt opaliserende, og reagere neutralt.

Efter Fordampning af den vinaandige Æter efterlader Kollodium i tynde Lag en klar, sammenhængende Hinde, der er uopløselig i Vand og i Vinaand, og hvis Vægt udgør mindst 3,5 % af den anvendte Mængde Kollodium.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

† † †

Collodium cantharidatum.

Spanskflue-Kollodium.

Rcp.

Cantharidis nuper crasse pulveratae partes .	1000
Aetheris partes	1500
Collodii elastici partes	850.

Den foreskrevne Mængde nylig groft pulveriseret og tørret Spanskflue udtrækkes i et passende Apparat med Æteren, saa at der indvindes en næsten klar Extrakt, som paa Vand- eller Dampbad inddampes til

Hundrede og Halvtredsindstve Dele	150
og derpaa opløses i de	
Otte Hundrede og Halvtredsindstve Dele	
elastisk Kollodium.....	850
	1000.

Blandingen hensættes i 48 Timer og dekanteres.

Skal være gulgrøn, med lidt brunlig Fluorescens.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Collodium elasticum.

Elastisk Kollodium.

Rcp.

Olei Ricini partes	10
Collodii partes	990
	1000.

Misceantur.

Den foreskrevne Mængde Amerikansk Olie og Kollodium blandes.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Spannsktue-Kollodium.

Cortex Cascarillae.

Kaskarille.

Croton Eluteria Bennett. — Euphorbiaceae.

Sammenrullede, haarde Barkstykker, der ere indtil 10 Ctm. lange og 0,5—2 Mm. tykke. Yderfladen er hvidgraa med tværstrakte Korkporer, længdefuret og ofte besat med kredsrunder, sorte Apotecier. Den skøre Kork falder let af, og Yderfladen er da graabrun til rødbrun med lave Tvær- og Længdefurer. Inderfladen er brunlig og svagt længdestribet. Brudfladen er glinsende og næsten glat. Tværnsnit viser under Lupen en lysere Yderbark og en mørkere, fint radiært stribet Inderbark.

Lugter svagt aromatisk, smager aromatisk og bittert.

Korken har stærkt fortykkede Ydervægge og indeholder smaa Krystaller af Kalksalt. I Felloderm og Primærbark findes Krystalstjerner og Enkeltkrystaller, i den inderste Del smaa Grupper af Bastceller med stærkt fortykkede og lagdelte Vægge. Inderbarken har tæt paa hverandre følgende 1—2-rækkede Marvstraaler med talrige Krystalstjerner; i Sivævet mellem Marvstraalerne findes Bastceller og i større Antal end i Yderbarken Olieceller og flobafenførende Sekretceller. Parenkymet indeholder smaa kornet Stivelse, delvis som sammensatte Korn med 2—4 Delkorn.

Skal, saa vidt muligt, være fri for Veddele.

Cortex Chinae.

Kinabark.

Flere Cinchona-Arter, især dyrkede Planter. —

Rubiaceae.

Oftest sammenrullede Barkstykker, der ere 2—6 Mm. tykke og af forskellig Længde. Yderfladen er svagere eller stærkere længderynket til furet, forsynet med Tværspækker og af graabrun til rødbrun Farve; den er ofte besat med Laver. Inderfladen er gulbrun til rødbrun, fint længdestribet. Brudfladen viser en næsten glat Yderbark og en korttrævlet Inderbark; især i Inderbarken ses talrige hvide Prikker.

Kinabark er uden eller af svag ejendommelig Lugt; den smager bittert og sammensnerpende.

Korke bestaar af tyndvæggede, farvestofførende Celler. I Primærbarken findes hyppigt Sekretceller, der have større Tværmaal end det omgivende Parenkym; inden for Sekretcellerne forekomme Bastceller, enkeltvis liggende eller i smaa Grupper. Sekundærbarken har 1—3-rækkede Marvstraaler og oftest talrige meget tykvæggede, porede Bastceller med tydelig Lagdeling. Især i Sekundærbarken findes Krystalsandceller, desuden Krystalstjerner, sjældnere Enkeltkrystaller. I de øvrige Parenkymceller ses smaa kornet Stivelse, der delvis er sammensatte Korn med fra 2—4 Delkorn. Parenkymets Vægge ere rødbrune. Paa Længdesnit og i Pulveret vise Bastcellerne sig korte, som Regel under 2 Mm.; de ere mere eller mindre regelmæssigt stump tilspidsede.

I Barken af nogle Cinchona-Arter forekommer der Stenceller.

Paa Bark af ældre Axedele kunne større eller mindre Partier afstødes ved Dannelse af Skorpebark.

Alkaloidindholdet prøves paa følgende Maade:

25 Grm. af den pulveriserede Bark rystes stærkt med 25 Grm. Vinaand, 15 Grm. Ammoniakvand og 200 Grm. Æter i en vel tilproppet 400 Ccm.s Medicinflaske. Flasken henstilles, omrystes jævnlig, og den næste Dag frafiltreres Opløsningen hurtigt paa et køligt Sted. Af Filtratet bringes 150 Grm. (svarende til omtrent 15,5 Grm. Bark) i en Kogeflaske; Æteren afdestilleres; den tilbageblevne Rest gøres stærkt sur med normal Svovlsyre, og efter Tilsætning af 20 Grm. Vand bortdampes Vinaanden. Efter Afkøling filtreres Vædsken fra det afsatte Bundfald, som udvadskes med lidt Vand.

Paa denne Maade tilberedes 2 Portioner: «I» og «II», som behandles videre saaledes:

«I» gøres stærkt alkalisk med Natriumhydroxydopløsning, og efter nogle Timers Henstand samles Bundfaldet paa et ved 100° tørret og derpaa vejret Filter, udvadskes og tørres ved 100° til konstant Vægt. Bundfaldets Vægt skal da mindst udgøre 0,60 Grm., hvilket svarer til omtrent 4 % Alkaloider.

«II» neutraliseres under Opvarmning til Kogning forsigtigt med fortyndet Natriumhydroxydopløsning og fældes endnu varm med en Opløsning af 2 Grm. Seignettesalt i 5 Ccm. Vand. Efter Afkøling og Henstand frafiltreres det udskilte Bundfald, det vadskes med lidt Vand og sprøjtes derpaa ned i en Flaske, hvori det sønderdeles med et passende Overskud af Natriumhydroxydopløsning. Dernæst tilsættes 30 Ccm. Æter, og efter stærk Rystning og $\frac{1}{2}$ Times Henstand fraskilles Æteren. Man udryster endnu 2 Gange, hver Gang med 7 Ccm. Æter, som ligeledes fraskilles. Til de samlede Æterudtræk sættes 2 Ccm. normal Svovlsyre og 30 Ccm. Vand. Æteren afdestilleres, og til den vandige Rest sættes 50 Ccm. mættet Ammoniumoxalatopløsning. Efter Opvarmning til Kogning neutraliseres med Ammoniakvand. Det efter Henstand i

Kulden udskilte Kininoxalat frafiltreres paa et ved 100° tørret og derpaa vejet Filter, vadskes med 50 Ccm, koldt Vand og tørres til konstant Vægt. Bundfaldet skal da mindst veje 0,15 Grm., hvilket svarer til omtrent 1 % Kinin.

Cortex Cinnamomi Ceylanici.

Ceylon-Kanel.

Cinnamomum Ceylanicum Breyn. — Lauraceae.

Sammenrullede, indtil 0,5 Mm. tykke Barkstykker, der i et Antal af 4—10 ere stukne ind i hverandre til omtrent meterlange Smaabundter. Barkstykkernes lyst brunlige og matte Yderflade har retlinede eller bølgede, lyse Længdestriber. Inderfladen er stribet og noget mørkere brunlig. Brudfladen er korttrævlet.

Lugter stærkt og smager stærkt aromatisk, lidt sødligt og brændende.

Tværsnit viser mod Ydersiden en blandet Sklerenkymring af tangentialt eller radiale strakte Stenceller, der gennemgaaende ere ensartet fortykkede. Paa Ringens Yderside ses primære Bastbundter og Rester af Primærbarkens Parenkym. Sekundærbarken har 1—2-rækkede Marvstraaler; det mellemliggende Siparenkym og de ydre sammenfaldne Sistrænge have rødbrune Vægge. I Sekundærbarken findes Sekretceller med Indhold af æterisk Olie og Slim og desuden enkeltvis liggende eller smaa Grupper af tykvæggede Bastceller. Parenkymet indeholder smaa kornet Stivelse, hvorimellem sammensatte Korn med 2—4 Delkorn. Enkeltkornene ere indtil 0,008 Mm. i Diameter. Især i Marvstraalerne findes prismatiske

eller sjældnere tavleformede Enkeltkrystaller. Bastcellerne ere korte, i Regelen betydeligt under 1 Mm.; de ere fint poredede og have lidet iøjnefaldende Lagdeling.

Cortex Condurango.

Kondurangobark.

Marsdenia Condurango Reichenbach fil. —

Asclepiadaceae.

Sammenrullede og lette, undertiden bøjede Barkstykker, der ere 1—6 Mm. tykke. Yderfladen er fra glat til længdefuret, eller ved Dannelse af Skorpebark ujævn og vortet, af graalig til brunlig Farve, ofte besat med Laver. Inderfladen er lys graabrun og groft stribet. Brudfladen viser en Yderbark, der især paa tyndere Stykker er langtrævlet, og en Inderbark, som, især paa tykkere Stykker, viser mørkere farvede, glinsende Korn og fine radiære Striber.

Smager bittert.

Under den tyndvæggede Kork ses paa Tværsnit faa Lag Fellodermceller, der indeholde Enkeltkrystaller. Primærbarkens ydre Cellelag ere noget tykvæggede; i dens inderste Del findes Bastceller enkeltvis liggende eller i Grupper. Sekundærbarken har 1-, sjældnere 2-rækkede Marvstraaler og i den ydre Del Grupper af gullige Stenceller. Barken har tykvæggede Mælkeceller og talrige Stivelsekorn, der delvis ere sammensatte. I Marvstraalerne og en Del af Primærbarkens Celler findes Krystalstjerner. Paa Længdesnit vise Bastbundterne sig gentagne Gange knæbøjede. De uforveddede Bastceller

ere tilspidsede og tykvæggede med tydelige Porer og Lagdeling.

Et koldt tilberedt, vandigt Udtræk (1 + 5) bliver ved Opvarmning til Kogning uklart og afsætter et graaligt Bundfald; efter Afkøling bliver Udtrækket næsten klart.

Cortex Frangulae.

Tørstetræbark.

Rhamnus Frangula L. — Rhamnaceae.

Sammenrullede, indtil 1 Mm. tykke Barkstykker. Yderfladen er brunlig til graabrun, glat eller noget længderynket og forsynet med kredsrunde eller hyppigere tværstrakte, graalige Korkporer. Inderfladen er rødbrun og fint længdestribet. Brudet er brunligt med trævlet Inderbark. Snitfladen er inden for den rødbrune Kork grønliggul. Vædes Inder- eller Snitfladen med Kalkvand eller med Alkalier eller med Svovlsyre, antager den en dyb rød Farve.

Smager slimet, noget bittert; farver Spyttet gult.

Den tyndvæggede, mangelagede Kork indeholder rødbrunt Farvestof. I Primærbarken ere de yderste Cellelag noget tykvæggede; inden for disse kan i yngre Bark findes Grupper af Slimceller. Sekundærbarken har 1—2-, sjældent 3-rækkede Marvstraalere og flere Lag tangentialt strakte Grupper af tykvæggede Bastceller; hver Gruppe omgives af Krystalkammerceller med Enkeltkrystaller. Spredt i Primær- og Sekundærbarkens Parenkym findes talrige Krystalstjerner og faa Enkeltkrystaller, desuden smaakornet

Stivelse og rødgult Farvestof, der opløses af Vand og farver Bastcellerne stærkt gule.

Tørstetræbark skal være lagret mindst 1 Aar, forinden den benyttes.

Cortex Granati.

Granatbark.

Punica Granatum L. — Myrtaceae.

Flade eller rendeformede til sammenrullede Barkstykker af overjordiske Axedele og Roden. De ere fra knap 1 til 3 Mm. tykke og indtil 10 Ctm. lange. Den graalige til graabrune Yderflade er paa tynde Stykker fra glat til furet og forsynet med Korkporer; paa tykkere Stykker mere ujævn og uensartet i Farve og ofte besat med Laver. Inderfladen er gullig til gulbrun, fint stribet. Den mørkere, indtil rødbrune Rodbark har i Regelen dybe Ar. Brudfladen er gullig eller grønliggul, næsten glat; den viser under Lupen fine radiære og tangentielle Striber. Vædet med Kalkvand farves Brudfladen gul.

Smager sammensnerpende, lidt bittert; farver Spytet gult.

Under Korken, hvis Celler have fortykkede og porrede Indervægge, følger Felloderm og derefter Primærbark, der paa lidt ældre Stykker helt eller delvis er afstødt. Sekundærbarken har tæt paa hverandre følgende 1-, sjældnere 2-rækkede Marvstraaler; det mellemliggende Væv viser tangentielle Lag af Celler med Krystalstjerner, der i regelmæssigt og tæt Skifte afvexle med Lag af Si-

streng og stivelseførende Parenkym. Stivelse findes tilige i Marvstraaler og Yderbark; den er smaa-kornet og bestaar delvis af sammensatte Korn med faa Delkorn. Enkeltkrystaller forekomme i mindre Antal. Saavel i Yder- som i Inderbark kan der forekomme Stenceller med tydelige Porer og Lagdeling.

Skal, saa vidt muligt, være fri for Ved.

Cortex Quillajae.

Kvillajabark.

Quillaja saponaria Molina. — Rosaceae.

Flade og afskallede, indtil 8 Mm. tykke Barkstykker af forskellig Længde og Bredde. Yderfladen er hvidlig til gulhvid. Den gulhvide Inderflade er glat og fint stribet. Brudfladen er splintret. Paa Snitfladen ses under Lupen fine radiære og bredere hvide, tangentielle Striber, der lagvis afvexle med gulligt farvede; mod stærkt Lys ses talrige hvide Prikker. Barken er tilbøjelig til at spaltes lagvis.

Smager skarpt og slimet, noget brændende og bittert.

Barken bestaar udelukkende af Sekundær-bark. Mellem Marvstraalerne, der ere 2—5-, hyppigst 3—4-rækkede, ses i regelmæssigt Skifte Sivæv og tykvæggede Bastceller i Grupper, som mere eller mindre fuldstændigt udfylde Rummene mellem Marvstraalerne. Nogle Celler blandt Siparenkym og Marvstraaler ere skleroserede. I Parenkymet findes smaa-kornet Stivelse som Enkeltkorn og sammensatte Korn med faa Delkorn, desuden talrige store, prismatiske Enkeltkrystaller og faa Krystalstjerner.

Paa Længdesnit og i Pulveret ses Basten delvis dannet af svagere til stærkere krummede Celler, hvis Omrids i øvrigt kan vise Udbugtninger og Indsnævringer. Bastcellerne ere tilspidsede, stumpe eller udrandede.

Den yderste brune Del af Barken, der i Parenkymet indeholder rødbrunt Farvestof og smager mindre udpræget, skal, saa vidt muligt, være fjernet.

Cortex Rhamni Purshianae.

Purshianabark. „Cascara sagrada“.

Rhamnus Purshiana D. C. — Rhamnaceae.

Flade eller sammenrullede Barkstykker, der ere 1—4 Mm. tykke. Yderfladen er brunlig eller graalig, glat eller tværridset, undertiden besat med Laver. Inderfladen er lysere eller mørkere rødbrun, fint længdestribet. Brudfladen er lys brunlig med trævlet Inderbark. Snitfladen er grønliggul til grønligbrun, paa tykkere Stykker lysere og tydeligt kornet i den ydre Del. Vædes Snitfladen med Kalkvand, med Alkalier eller med Svovlsyre, antager den en dyb, rød Farve.

Lugter svagt, ejendommeligt, smager bittert.

Den flerlagede, tyndvæggede Kork indeholder rødbrunt Farvestof. I Primærbarken ere de yderste Cellelag mere tykvæggede end de indre; hist og her ses Rester af Slimceller. Grupper af Stenceller, omgivne af Celler med Enkeltkrystaller eller Stjerner, findes i Primærbarken og i den ydre Del af Sekundærbarken; denne har 2—5-, oftest 3-rækkede Marvstraaler og flere Lag tangentialt strakte Grupper af tykvæggede Bastceller; hver Gruppe omgives

af Krystalkammerceller med Enkeltkrystaller. Spredt i Primær- og Sekundærbarken findes talrige Krystalstjerner og nogle Enkeltkrystaller, desuden smaa-kornet Stivelse og rød-gult Farvestof, der opløses af Vand og farver Bast- og Stenceller stærkt gule.

Skal være lagret mindst 1 Aar, forinden den benyttes.

Decocta.

Dekokter.

Dekokter ere Planteudtræk, som oftest fremstillede ved Kogning med destilleret Vand alene.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskreven, er Følgende at iagttage:

Substanserne skæres eller knuses, hvorefter de, til-lige med en tilstrækkelig Mængde kogende Vand, kommes i en Bøsse af Tin, fortinnet Kobber eller Porcelæn, forsynet med et godt sluttende Laag. Efter at Substanserne og det paahældte Vand ere vel blandede, til-lukkes Bøssen og hensættes paa Vandbad, der holdes i Kog i en halv Time. Derpaa koleres den endnu varme Masse og presses. Man maa ikke tilsætte en større Mængde Vand, end der udfordres for at tilberede den foreskrevne Dekoktmængde. Dersom Dekoktmængden skulde blive for ringe, blandes den udpressede Rest med saa meget kogende Vand, at efter fornyet Udpresning det Manglende erstattes. Derefter hensættes den samlede Vædske i nogen Tid til Bundfældning og dekanteres.

Af 1 Del Substans tilberedes 10 Dele Dekokt, men

kun 5 Dele koncentreret Dekokt (Decoctum concentratum).

Hvis der forlanges Dekokter af stærkt virkende Substanser, skal Styrken af Dekokten være angiven paa Recepten.

Dekokter tilberedes, hver Gang de skulle udleveres.

Decoctum Chinae acidum.

Sur Kinadekokt.

Rcp.

Corticis Chinae crasse pulverati partes	25
Acidi hydrochlorati diluti partes	3
Aqvae destillatae quantum satis ad colaturam partium	200.

Fiant decocti partes 200.

Den groft pulveriserede Kinabark koges i en Porcelænsbøsse med den fortyndede Saltsyre og den fornødne Mængde destilleret Vand, saa at der udvindes

To Hundrede Dele Dekokt 200.

Den afkølede Dekokt skal være uklar og smudsig gulbrun, med rigeligt Bundfald.

Decoctum Chinae cum Senega.

Kinadekokt med Senega.

Rep.

Corticis Chinae crasse pulverati partes	20
Radicis Senegae concisae partes	10
Aqvae destillatae quantum satis ad colaturam partium	180
Syrupi Sacchari partes	20
Fiant decocti partes 200.	

Den groft pulveriserede Kinabark koges med den fornødne Mængde destilleret Vand, saa at der udvindes Hundrede og Firsindstve Dele Dekokt. . . . 180.

Fem Minutter før Kogningens Slutning tilsættes Senegaroden.

Efter endt Kogning koleres Blandingen, og der tilsættes

Tve Dele Sukkersaft	20
saa der faas i Alt To Hundrede Dele Dekokt. . .	200.

Den afkølede Dekokt skal være uklar og gulbrun.

Elaeosacchara.**Oliesukkere.**

Rcp.

Aetherolei partes	20
Sacchari pulverati partes	980
Misceantur.	1000.

Den æteriske Olie og Sukkeret sammenrives til et Pulver.

Maa kun lugte af den foreskrevne æteriske Olie.

Electuaria.**Latværger.**

Blandinger af faste og flydende Stoffer, af grødagtig Konsistens og bestemte til indvortes Brug.

De faste Stoffer pulveriseres fint og blandes godt; derpaa tilsættes lidt efter lidt de flydende Stoffer, og det Hele blandes omhyggeligt, hvorpaa Massen i kort Tid opvarmes paa Dampbad. Indeholder Latværgen flygtige Stoffer, tilsættes disse først, naar Massen er afkølet til 50°—70°.

Medens Latværgen endnu er varm, hældes den over i et tørt Kar, der tildækkes løst med Gaze eller Filterpapir. Først naar Latværgen er afkølet, lukkes Karret.

Latværger skulle være ensartede gennem hele Massen. De opbevares paa et køligt Sted i vel tillukkede Kar.

De Latværger, som ikke forlanges meget hyppigt, tilberedes, hver Gang de skulle udleveres.

Emplastra.

Plastre.

Plastre ere Lægemidler til udvortes Brug, der ere af fast Konsistens, men ved Haandens Varme og Tryk blive plastiske.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskreven, er Følgende at iagttage:

De tungest smeltelige Stoffer smeltes først, og derpaa tilsættes de lettere smeltelige. Flygtige Stoffer maa ikke tilsættes, førend Massen er afkølet til 50°—70°, og Plastermassen blandes godt, saa at den bliver ensartet. Derpaa udhældes Plastrene i Papirskapsler, eller de rulles efter nogen Afkøling til Stænger, hvorved iagttages, at Hænderne vædes med Vand eller — naar Plastrene indeholde Plantedele, Ekstrakter, Sæbe eller Spanskflue — med Olivenolie.

Ved Plastrenes Tilberedning maa man omhyggeligt sørge for, at der ikke anvendes højere Varme end nødvendigt.

Plastre opbevares indpakkede i Paraffin- eller Pergamentpapir og sikres, saa meget som muligt, mod Indvirkning af Fugtighed, Lys og Varme.

Hvis man ønsker at opbevare Plastre over Kalciumilte, kan man i Plastergemmet anbringe en Metalkasse,

der er forsynet med gennemhullet Laag, og hvoraf en Trediedel er fyldt med Kalciumilte; hver 3die eller 4de Uge maa det skiftes.

Plastre maa ikke være skimlede.

Emplastrum adhaesivum.

Svensk Hæfteplaster.

Rcp.

Resinae Colophonii partes	200
Emplastri Oxydi plumbici partes	800
Fiat emplastrum.	1000.

Kolofonium og Blyplasteret smeltes og blandes.
Skal være gulbrunt. Opbevares i nogen Tid, før det anvendes.

Emplastrum Cantharidis.

Spanskflueplaster.

Rcp.

Cerae flavae partes	500
Balsami Terebinthinae communis partes	125
Cantharidis nuper pulveratae partes	250
Olei Olivae partes	125
Fiat emplastrum.	1000.

Voxet smeltes sammen med den almindelige Terpentintin, og efter Afkøling til omtrent 50° tilsættes den foreskrevne Mængde nylig pulveriseret og ved omtrent 30° tørret Spanskflue, der under jævnlig Omrøring er bleven digereret i 6 Timer med Olivenolien.

Naar Massen, efter ofte gentagen Omrøring, er bleven afkølet tilstrækkeligt, rulles den med Anvendelse af Olivenolie til Stænger. Opbevares bedst over Kalciumilte.

Skal være blødt, mørkegrønt, med isprængte glinsende, grønne Smaadele.

Emplastrum Cantharidis cum Euphorbio.

Langsomt trækkende Spanskflueplaster.

Rcp.

Resinae Colophonii partes	350
Sebi partes	100
Cerae flavae partes	200
Balsami Terebinthinae communis partes	125
Euphorbii subtile pulverati partes	75
Cantharidis nuper pulveratae partes	150

Fiat emplastrum. 1000.

Kolofonium, Faaretalgen og det gule Vox smeltes sammen med den almindelige Terpentintin, og efter Afkøling til omtrent 50° tilsættes det fint pulveriserede Euforbium og den foreskrevne Mængde nylig pulveriseret og ved omtrent 30° tørret Spanskflue.

Skal være temmelig haardt, grønligsort, med isprængte glinsende, grønne Smaadele.

Emplastrum gummi-resinosum.**Gummiplaster.**

Rcp.

Emplastri Oxydi plumbici partes	720
Cerae flavae partes	100
Gummi-resinae Ammoniaci pulverati partes .	60
Gummi-resinae Galbani pulverati partes	60
Balsami Terebinthinae Venetae partes	60
Fiat emplastrum,	1000.

Blyplasteret og det gule Vox sammensmeltes ved en passende, ikke for høj Varmegrad, afkøles derpaa noget, hvorefter man under stadig Omrøring tilsætter Blandingen af pulveriseret Ammoniakgummi og pulveriseret Galbanum, der forud ved svag Varme ere fordelte i den Venetianske Terpentin.

Skal være sejt og gulligt. Ved Henliggen antager det en noget mørkere Farve.

Emplastrum Hydrargyri.**Kvægsølvplaster.**

Rcp.

Hydrargyri partes	300
Adipis Lanae partes	50
Cerae flavae partes	100
Emplastri Oxydi plumbici partes	550
Fiat emplastrum,	1000.

En lille Del af Kvægsølvet udrives med det vandfri Lanolin, hvorpaa Resten af Kvægsølvet, tilsat i smaa Portioner, blandes ved Udrivning med det vandfri Lanolin, indtil der ikke mere med det blotte Øje kan ses Kvægsølvkugler i Blandingen. Til sidst tilsættes lidt efter lidt, under stadig Omrøring, en flydende, men ikke for varm Blanding af det ved svag Varme smeltede gule Vox og Blyplasteret.

Skal være graat og tungt. Kvægsølvkugler maa med det blotte Øje ikke kunne ses i Plasteret.

2 Dele af dette Plaster svare til 3 Dele Emplastrum Hydrargyri Ph. D. 1893.

Emplastrum Oxydi plumbici.

Blyplaster.

Rcp.

Olei Olivae partes.....	700
Oxydi plumbici subtile pulverati partes.....	350
Aqvae communis	q. s.

Fiat emplastrum.

Det fint pulveriserede Blyilte, som nylig er sigtet, blandes med 70 Dele varmt almindeligt Vand og Olivenolien i en blankskuret Kobberkedel, der er saa rummelig, at kun en Fjerdedel af dens Rumfang fyldes.

Blandingen koges under langsom og stadig Omrøring med en Træspatel, indtil Plasteret er dannet.

Under hele Operationen maa man vel iagttage, at der bestandig er en ringe Mængde Vand i Massen, og at Blyiltet ikke sætter sig fast paa Karrets Bund.

For at fjerne Glycerinen overhædes det smeltede Plaster med sin dobbelte Vægt varmt, almindeligt Vand og gennearbejdes godt hermed, hvorpaa det glycerinholdige Vand fjernes. Denne Udvadskning gentages flere Gange.

Derpaa befries Plasteret fra tilbageblevet Vand ved at opvarmes længere Tid paa Dampbad, hvorpaa det hensesættes til rolig Afkøling, saa at mulig ikke omdannet Blyilte sætter sig til Bunds. Den udtagne Plasterkage befries saa, om fornødent, ved Afskrabning fra ikke opløst Blyilte, smeltes og kan derpaa formes i Stænger.

Skal være graaligt, senere lidt gulligt, sejgt og ikke fedtet at føle paa. Maa ikke indeholde Blyilte.

Emplastrum saponatum.

Sæbeplaster.

Rcp.

Emplastri Oxydi plumbici partes.....	770
Cerae flavae partes.....	120
Saponis medicati partes.....	90
Camphorae partes.....	10
Olei Olivae partes.....	10
	<hr/>
Fiat emplastrum.	1000.

Blyplasteret og det gule Vox sammensmeltes ved en passende, ikke for høj, Varmegrad, afkøles derpaa

noget, hvorefter den fuldstændigt tørre medicinske Sæbe tilsættes. Til Slutning blandes Plasteret omhyggeligt med den pulveriserede Kamfer, der i Forvejen er udreven med Olivenolien.

Skal være graagult eller graahvidt og noget blødt.

Emulsiones.

Emulsioner.

Emulsioner ere Vædsker, hvori et eller flere i Vædsken uopløste Stoffer holdes opslæmmede ved Hjælp af et dertil egnet Middel.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskreven, er Følgende at iagttage:

1. Emulsiones e seminibus, Frøemulsioner, tilberedes som Regel saaledes:

Hundrede Dele af de foreskrevne Frø	100
skylles godt med koldt Vand og stødes med det vedhængende Vand til en fin Grød; derpaa tilsættes lidt efter lidt under stadig Omrøring saa meget destilleret Vand, at den kolerede Emulsion udgør	
Tusende Dele	1000.

2. Emulsiones oleosae, Olieemulsioner, tilberedes som Regel saaledes:

I en tør Morter rives

Halvtredsindstve Dele pulveriseret Arabisk Gummi	50
sammen med	
Hundrede Dele Olie	100.
Derpaa tilsættes paa een Gang	
Fem og Halvfjerdsindstve Dele destilleret Vand	75
under stærk og vedvarende Omrøring, indtil der er dannet en ensartet Masse, hvori man ikke læn- gere ser Oliepartier. Til sidst tilsættes lidt efter lidt under vedblivende Omrøring endnu	
Syv Hundrede og Fem og Halvfjerdsindstve Dele destilleret Vand	775
	1000.
Andre Emulsioner tilberedes efter særlige Forskrifter.	

Emulsio Amygdalae.

Mandelemulsion.

Rcp.

Seminis Amygdali dulcis partes	100
Aqvae destillatae quantum satis ad colaturam partium	900
Syrupi Sacchari partes	100.
Fiant emulsionis partes 1000.	

De afskallede, søde Mandler stødes først med en meget ringe Mængde destilleret Vand til en fin Grød; derpaa tilblendes lidt efter lidt saa meget destilleret Vand, at Kolaturen udgør

Ni Hundrede Dele	900,
hvortil sættes	
Hundrede Dele Sukkersaft	100
	1000.

Tilberedes, hver Gang den skal udleveres.

† † †

Euphorbium.

Euforbium.

Euphorbia resinifera Berg. — Euphorbiaceae.

Gule til lyst brunliggule, sprøde og uregelmæssigt formede Stykker, der som oftest enten ere hule eller omslutte Stamplantens tornformede Axelblade, dens Blomsterkopper eller Frugter. Opløses kun i ringe Grad i Vand, til Dels i Vinaand og i Æter.

Er uden Lugt, smager skarpt og brændende. Pulveret irriterer Slimhinderne stærkt.

Tilstedeværende Blomsterkopper, Frugter og Torne bør, saa vidt muligt, fjernes.

Extracta.

Extrakter.

Extrakter ere koncentrerede Udtræk af organiske Stoffer, sædvanligt uden Tilsætning.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskreven, er Følgende at iagttage:

De Substanser, hvoraf der skal fremstilles Extrakt, skulle være saa friske og nytørrede som muligt. Substanserne skæres smaat eller stødes til Pulver og overhældes med det foreskrevne Opløsningsmiddel, hvoraf der ikke maa bruges mere end absolut nødvendigt.

1. *Extracta aqvosa.* De vandige Extrakter tilberedes med destilleret Vand, som hældes paa de findelte Substanser, hvorpaa Blandingen underkastes enten en Maceration eller en Digestion, hvorunder Massen nogle Gange daglig rystes eller omrøres godt med Glas- eller Træspatel. Efter Udtrækningen, der ikke maa fortsættes for længe, presses Blandingen; ved Maceration udtrækkes endnu en Gang paa samme Maade med Vand. De vandige Udtræk inddampes strax under stadig Omrøring paa Vand- eller Dampbad til en Fjerdedel af deres Rumfang, henstilles 24 Timer paa et koldt Sted til Bundfældning og dekanteres eller filtreres derpaa, hvorefter Vædsken inddampes paa Vand- eller Dampbad ved en Varme, der ikke maa overskride 80°, til den foreskrevne Konsistens.

2. *Extracta spirituosa et aetherea.* De vin-aandige og æteriske Extrakter fremstilles paa følgende Maade: de skaarne eller pulveriserede Substanser vædes med deres halve Vægt af det foreskrevne Opløsningsmiddel, henstilles i 2 Timer i et tillukket Kar og anbringes derpaa i en Perkolator, hvori Pulveret pakkes saa fast, at der ikke danner sig større luftfyldte Rum i Massen, som derpaa overhældes med mere af Opløsnings-

midlet, indtil dette staar over Pulveret, og der begynder at flyde Draaber af Perkolatorens nederste Aabning; denne lukkes, Perkolatoren tildækkes godt foroven, og der foretages en Maceration i 48 Timer. Derpaa aabnes Hanen paa Perkolatoren saa meget, at der i 1 Minut afdrypper 15—30 Draaber. Pulveret udtrækkes ved lidt efter lidt at tilsætte mere af Opløsningsmidlet, indtil nogle Draaber af den fraløbende Vædske kun efterlade en ringe Rest, naar de indtørres paa en Glasplade. Det fugtige Pulver udpresses, hvorpaa de samlede Udtræk filtreres og største Delen af den anvendte Vinaand eller Æter afdestilleres. Derpaa inddampes Vædsken paa Vand- eller Dampbad ved en Varme, der ikke maa overskride 90°, til den foreskrevne Konsistens. Dersom der ved Inddampningen af de vinaandige og æteriske Ekstrakter udskilles Harpax eller andre Stoffer, maa disse ikke fjernes; men man skal tilsætte en ringe Mængde Vinaand, naar Ekstrakten er bleven inddampet, og derpaa ved Omrøring blande den endnu varme Masse godt.

Efter Konsistensen indeles Ekstrakterne i 3 Grupper:

1. Extracta liqvida, tynde Ekstrakter, af Konsistens som tyk Sirup eller frisk Honning.
2. Extracta spissa seu ordinaria, tykke Ekstrakter, der ved almindelig Temperatur lade sig trække i Traade, men ikke lade sig hælde ud af Beholderen.
3. Extracta sicca, tørre Ekstrakter, der ved almindelig Temperatur lade sig pulverisere.

Tørre Ekstrakter fremstilles af de tykke Ekstrakter, idet disse udbredes i tynde Lag paa Plader eller Tallerkener af Porcelæn eller tykt Glas og tørres ved en Varme, som ikke overskrider 50°, indtil Massen ikke mere taber i Vægt.

Af tynde og tykke Extrakter tilberedes tørrede Extrakter, idet der til

En Del Extrakt 1
lidt efter lidt sættes

En Del fint pulveriseret Lakridsrod 1.

De sammenblandes i en opvarmet Porcelænsmorter, hvorefter Blandingen under jævnlig Omrøring tørres ved en Varme, der ikke overskrider 50°, indtil Massen ikke mere taber i Vægt; derpaa tilsættes der, medens Massen endnu er varm, yderligere saa meget

fint pulveriseret Lakridsrod,
at det Hele udgør

To Dele 2.

Af saaledes tørrede Extrakter anvendes der til blandede Pulvere en dobbelt saa stor Vægt, som der er foreskrevet af tynd eller tyk Extrakt.

Opløsninger af Extrakter tilberedes ved at blande:

Ti Dele Extrakt	10
Ti Dele Vinaand	10
Ti Dele Glycerin	10
Ialt Tredive Dele	30.

Paa hver enkelt Beholder skal angives, hvor mange Draaber af Opløsningen der gaar paa 1 Gram, naar de efter Opløsningens Omrystning dryppes af selve Beholderen.

Af saadanne Opløsninger anvendes der en tre Gange saa stor Vægt, som der er foreskrevet af Extrakt.

Extrakterne maa kun lugte og smage af de Substanser, hvoraf de skulle fremstilles, og maa ikke smage blanket.

Naar en Extrakt udrives med 5 Dele Vand og 1 Del

fortyndet Svovlsyre, og blankt Jern i en halv Time anbringes i denne Blanding, maa dette ikke overtrækkes med et rødt metallisk Lag.

Extrakterne skulle opbevares paa et tørt, ikke for varmt Sted i Kar af Porcelæn, Glas eller Stentøj, der i Forvejen ere tørrede. Karrene skulle tillukkes godt, saa snart Ekstrakten er bleven kold.

✕ Extractum Aloes.

Aloeextrakt.

Rep.

Aloes crasse pulveratae partes 1000
 Aqvae destillatae partium 4000.
 Fiat extractum.

Den groft pulverisede Aloe overhældes med det destillerede Vand.

Denne Blanding giver man et Opkog under stadig Omrøring, og der tilsættes saa meget destilleret Vand, at Blandingens samlede Vægt udgør

Fem Tusende Dele 5000.

Dernæst koleres den varm, afsvales til omtrent 15° og hensættes Natten over paa et koldt Sted. Den oven over det nu udskilte Bundfald staaende Vædske koleres, indampes derpaa til tyk Ekstrakts Konsistens og tørres, udbredt i tynde Lag, indtil Massen ikke mere taber i Vægt, hvorpaa den, medens den endnu er varm, rives til Pulver.

Skal være gulbrun eller grønlig-gulbrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en uklar, gulbrun eller grønligbrun Vædske, der ved Opvarmning bliver klar og ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, gul eller grønliggul Opløsning.

Extractum Belladonnae.

(Formula internationalis).

Syn.: Belladonnae extractum.

Belladonnaextrakt.

Rcp.

Foliorum Belladonnae crasse pulveratorum
partes 1000
Spiritus diluti q. s.

Fiat extractum.

De groft pulveriserede, saa vidt muligt frisk tørrede, Belladonnablade udtrækkes ved Perkolation med fortyndet Vinaand paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af vinaandige Ekstrakter. Udtrækkene inddampes til tyk Extrakts Konsistens.

Skal være grønligsort og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en uklar, brunliggrøn Vædske, der i tilbagekastet Lys er sortegrøn og som ved Sammenrystning med

sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar eller næsten klar, brunliggrøn Opløsning.

Til Paavisning af Alkaloiderne foretages følgende Prøve:

1 Grm. Belladonnaextrakt opløses i 5 Ccm. varmt Vand, Opløsningen kommer i en Flaske af passende Størrelse og omrystes — efter Afkøling — i nogle Minutter kraftigt med 25 Ccm. Æter og 2—3 Ccm. Natriumkarbonatopløsning. Af den klare Æteropløsning fratrækkes 20 Ccm., som omrystes med 20 Ccm. af en Blanding, tilberedt af 1 Rumfang fortyndet Saltsyre og 9 Rumfang Vand.

De to Trediedele af den fra Æterlaget skilte sure, vandige Opløsning skulle, efter at den opløste Æter er fjernet ved Opvarmning og efter Afkøling, med Vismutjodid-Kaliumjodidopløsning give et rigeligt Bundfald af mønnerød Farve.

Den ene Trediedel af samme vandige Opløsning skal, efter at være indtørret paa Vandbad, give en Rest, som, efter Tilsætning af nogle Draaber rygende Salpetersyre, Indtørring og Afkøling og efter at være overhældt med 1 Ccm. Vinaand, skal farves violet ved Tildrypning af Kaliumhydroxydopløsning.

Største enkelte Indgift: 5 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 20 Centigram.

15/51
Extractum Colocynthis.

Kolokvintextrakt

Extractum Chamomillae.**Kamilleextrakt.**

Rcp.

Florum Chamomillae concisorum partes 1000
 Aqvae destillatae calidae q. s.
 Fiat extractum.

De skaarne Kamilleblomster overhældes med en passende Mængde varmt destilleret Vand (60°—90°), saa at der dannes en grødagtig Masse; denne macereres i 24 Timer i et tildækket Kar og behandles derpaa som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de vandige Extrakter. Udtrækkene inddampes til tyk Extrakts Konsistens.

Skal være sortebrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en uklar, brunlig Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en noget uklar, brun Vædske.

Extractum Colocynthidis.**Kolokvintextrakt.**

Rcp.

Fructus Colocynthidis partes 1000
 Spiritus diluti q. s.
 Fiat extractum.

De fra Frøene befriede Kolokvinter udtrækkes ved Perkolation med fortyndet Vinaand paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af vinaandige Extrakter.

Efter at være inddampet til tyk Extrakts Konsistens tørres Extrakten, udbredt i tynde Lag ved svag Varme, indtil Massen ikke mere taber i Vægt, hvorpaa den, medens den endnu er varm, rives til Pulver.

Skal være gulbrun, og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en uklar, gulligbrun Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar eller næsten klar, gul Vædske.

Største enkelte Indgift: 5 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 20 Centigram.

Extractum Filicis.

Bregnerodextrakt.

Rep.

Rhizomatis Filicis crasse pulverati partes. 1000

Aetheris q. s.

Fiat extractum.

Den friske, nylig tørrede og groft pulveriserede Bregnerod udtrækkes ved Perkolation med Æter paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de æteriske Extrakter. De samlede Udtræk inddampes til tynd Extrakts Konsistens.

Skal være grøn, fuldstændigt opløselig i Æter og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en uklar, grønlig Blanding, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand forholder sig paa samme Maade.

Maa ikke lugte af Æter.

Skal omrøres, før den udleveres.

Største Indgift (gældende baade for enkelt Indgift og for Indgift i Døgnet): 15 Gram.

Extractum Gentianae.

Ensianextrakt.

Rcp.

Radicis Gentianae crasse concisae partes..... 1000

Aqvae destillatae frigidae q. s.

Fiat extractum.

Tilberedes af den groft skaarne Ensianrod, der udtrækkes med destilleret Vand paa samme Maade som Kamilleextrakt af Kamilleblomster; men der skal anvendes koldt destilleret Vand i Steden for varmt destilleret Vand.

Skal være mørkebrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en klar eller noget uklar, brunliggul Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar eller næsten klar, gul Opløsning.

✱ Extractum Glycyrrhizae.

Lakridsextrakt.

Recp.

Extracti Glycyrrhizae crudi partes 1000
 Aqvae destillatae q. s.
 Fiat extractum.

Lakridsen nedlægges lagvis, med udvadsket Straa, afbarkede Vidier eller gennemhullede glaserede Lerplader mellem Lagene, i et passende Kar, der dækkes med et løst Laag og anbringes paa et køligt Sted. Dernæst overhældes hele Karrets Indhold med saa meget destilleret Vand, at det dækkes. Efter 3 Dages Maceration aftappes Vædsken saa fuldstændigt som muligt, og Residuet macereres paa samme Maade med en ny Portion destilleret Vand, indtil Vandet har optaget næsten alt det Opløselige. Udtrækkene hensættes til Bundfældning, dekanteres, koleres og inddampes til tyk Extrakts Konsistens.

Skal være sortebrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en klar, mørk rødbrun Opløsning, der i tilbagekastet Lys er sortebrun, og som ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, gullig-rødbrun Opløsning.

Extractum Glycyrrhizae crudum.

Lakrids.

Af Lakridsrod.

Forekommer i Handelen som Bløkke eller som cylindriske Stænger. Disse ere omtrent 16 Ctm. lange, 2 Ctm.

tykke, brunsorte, glinsende, i Kulden skøre, af sort og glinsende Brud. Lakrids smager sødt, ikke branket, kradser lidt i Svælget. Ved Maceration med Vand skal den uden Omrystning give en klar Opløsning og efterlade en Rest.

† † †

Extractum Hyoscyami.

(Formula internationalis).

Syn.: Hyoscyami extractum.

Bulmeurtextrakt.

Rcp.

Foliorum Hyoscyami crasse pulveratorum
partes 1000
Spiritus diluti q. s.

Fiat extractum.

De groft pulveriserede, saa vidt muligt frisk tørrede Bulmeurtblade udtrækkes ved Perkolation med fortyndet Vinaand paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de vinaandige Extrakter. Udtrækkene inddampes til tyk Extrakts Konsistens.

Skal være grønligsort og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en uklar, brunliggrøn Vædske, der i tilbagekastet Lys er sortegrøn, og som ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en noget uklar, brunliggrøn Vædske.

Til Paavisning af Alkaloiderne foretages følgende Prøve:

i Grm. Bulmeurtextrakt opløses i 5 Ccm. varmt Vand, Opløsningen kommer i en Flaske af passende Stør-

relse og omrystes — efter Afkøling — i nogle Minutter kraftigt med 25 Ccm. Æter og 2—3 Ccm. Natriumkarbonatopløsning. Af den klare Æteropløsning fratrækkes 20 Ccm., som udrystes med 20 Ccm. af en Blanding, tilberedt af 1 Rumfang fortyndet Saltsyre og 9 Rumfang Vand. De to Trediedele af den fra Æterlaget skilte sure, vandige Opløsning skulle, efter at den opløste Æter er fjernet ved Opvarmning og efter Afkøling, med Vismutjodid-Kaliumjodidopløsning give en rød Uklarhed, som ved Henstand samler sig til et lille, mønnerødt Bundfald.

Den ene Trediedel af samme vandige Opløsning skal, efter at være indtørret paa Vandbad, give en Rest, som, efter Tilsætning af nogle Draaber rygende Salpetersyre, Indtørring og Afkøling samt efter at være overhældt med 1 Ccm. Vinaand, skal farves brunviolet eller violet ved Tildrypning af Kaliumhydroxydopløsning.

Største enkelte Indgift: 20 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 80 Centigram.

† † †

Extractum Nucis vomicae.

(Formula internationalis).

Syn.: Strychni extractum seu Extractum Strychni.

Rævekageextrakt.

Rcp.

Seminis Nucis vomicae crasse pulverati partes 1000

Spiritus diluti..... q. s.

Fiat extractum.

De groft pulveriserede Rævekager udtrækkes ved Perkolation med fortyndet Vinaand, paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af vinaandige Ekstrakter. Udtrækkene inddampes til tyk Extrakts Konsistens og tørres, udbredte i tynde Lag, indtil Massen ikke mere taber i Vægt, hvorpaa den, medens den endnu er varm, rives til Pulver.

Skal være brun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en uklar, brunliggul Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, brunlig-lysegul Opløsning. Smager stærkt bittert.

Alkaloidindholdet skal være 15—17 %, hvilket bestemmes paa følgende Maade:

2 Grm. Rævekageekstrakt opvarmes med 10 Grm. Vand, til Ekstrakten saa vidt muligt er opløst. I en Flaske af passende Størrelse tilsættes 30 Grm. Kloroform og 75 Grm. Æter, og det Hele omrystes godt. Derpaa tilsættes 10 Ccm. Natriumkarbonatopløsning (1 + 2), der omrystes kraftigt, og man lader Blandingen henstaa 1 Time under ofte gentagen Omrystning. Af den ovenstaaende, klare Opløsning frafiltreres nu 80 Grm., som derpaa inddampes til Tørhed. Resten opløses — om nødvendigt under Tilsætning af lidt Vinaand — i 10 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Saltsyre, Opløsningen fortyndes med 80—90 Ccm. Vand, idet den kommes i en Flaske med Glasprop, hvor den overhældes med et omtrent een Ctm. højt Æterlag; der tilsættes 5 Draaber Jodeosinopløsning, og man lader fra en Burette under kraftig Omrystning tilflyde saa meget af en omtrent $\frac{1}{10}$ normal Natriumhydroxydopløsning, at den under Æteren staaende Opløsning netop antager en bleg-rød Farve. Hertil maa der ikke medgaa mere, end hvad der svarer til 3,7 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Opløsning. Bruges der under 2,8 Ccm., skal Ekstrakten blandes med saa meget pulveriseret Mælkesukker, at der ved den forekrevne Behandling faas et mellemliggende Tal.

Naar 10 Ccm. af den ovenfor nævnte Kloroform-Æteropløsning inddampes til Tørhed paa Vandbad, og Resten opløses i lidt Svovlsyre, skulle nogle Draaber af denne Opløsning antage en rød Farve ved Tilsætning af en Draabe Salpetersyre, og nogle Draaber skulle ved at udrøres med lidt Manganoverilte snart efter antage en blaa Farve, der senere forandres og bliver violet eller rødlig.

Største enkelte Indgift: 5 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 15 Centigram.

Extractum Pomi ferratum.

Æbleekstrakt med Jern.

Rcp.

Succi Pyri Mali partes 1000
 Ferri in ramentis minutis partes 100.
 Fiat extractum.

De sure, vel rensede Æbler, der ere knuste til en Vælling, udpresses, og Saften blandes strax med de godt rensede Jernspaaner, hvorpaa Blandingen digererer under hyppig Omrøring i nogle Dage, indtil Luftudviklingen er ophørt, og der ikke længere opløses Jern; dernæst opvarmes Blandingen i 5 Timer til 60°—70°. Efter at det uopløste Jern er fjernet, hensættes Vædsken i nogle Dage paa et køligt Sted til Bundfældning, dekanteres, kolerer og inddampes til tyk Extrakts Konsistens.

Skal være grønligsort og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en næsten klar, grønligsort Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en næsten klar, grønlig-sortebraun Opløsning.

Extractum Ratanhiae.

Ratanjeextrakt.

Rcp.

Radici Ratanhiae minutim concisae partes... 1000
 Aqvae destillatae frigidae q. s.
 Fiat extractum.

Den fint skaarne Ratanjerod udtrækkes med koldt destilleret Vand paa samme Maade som Ensianextrakt af Ensianrod, dog at man macererer i et dobbelt saa langt Tidsrum. Efter at Udtrækket er inddampet til tyk Extrakts Konsistens, tørres Extrakten, udbredt i tynde Lag, indtil Massen ikke mere taber i Vægt, hvorpaa den, medens den endnu er varm, rives til Pulver.

Skal være rødbrun, før Pulveriseringen sorterød, glinsende. Ved Tilsætning af 50 Dele Vand giver den en uklar, brunligrød Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, gullig-brunrød Opløsning.

Extractum Rhei.**Rabarberextrakt.**

Rcp.

Rhizomatis Rhei crasse pulverati partes..... 1000
 Spiritus diluti..... q. s.

Fiat extractum.

Den groft pulveriserede Rabarberrod udtrækkes ved Perkolation med fortyndet Vinaand paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de vinaandige Extrakter. Efter at Udtrækket er indampet til tyk Extrakts Konsistens, tørres Extrakten, udbredt i tynde Lag, indtil Massen ikke mere taber i Vægt, hvorpaa den, medens den endnu er varm, rives til Pulver.

Skal være gulbrun, før Pulveriseringen glinsende sortebrun. Ved Tilsætning af 50 Dele Vand giver Rabarberextrakt en uopløselig Rest og en uklar, gulbrun Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar eller næsten klar, gulbrun Oplosning.

Extractum Rhei compositum.**Sammensat Rabarberextrakt.**

Rcp.

Extracti Rhei partes	500
Extracti Aloes partes	200
Resinae Jalapae partes	150
Saponis medicati partes	150
Misceantur.	1000.

Rabarberextrakten, Aloeextrakten, Jalapeharpixen og den medicinske Sæbe sammenrives til et ensartet Pulver, der opbevares i et vel tillukket Kar.

Skal være graabrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en klar, gulbrun Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, gulbrun Opløsning.

† † †

Extractum Secalis cornuti.

(Formula internationalis).

Syn.: Secalis cornuti extractum seu Ergoti extractum seu Extractum Ergoti.

Meldrøjeextrakt.

Rcp.

Secalis cornuti nuper crasse pulverati partes	1000
Aqvae destillatae partium	4000
Spiritus diluti partes	1000.
Fiat extractum.	

Den nylig groft pulveriserede Meldrøje udtrækkes i 12 Timer paa et køligt Sted med To Tusende Dele Vand 2000, hvorpaa Vædsken udpresses, inddampes til sin halve Vægt paa Vandbad og opbevares paa et køligt Sted.

Den udpressede Rest behandles, efter at der paa ny er tilsat To Tusende Dele Vand 2000, paa samme Maade; dog maa Udtrækningen kun vare 6 Timer. Vædsken udpresses, blandes med det tidligere udpressede og inddampede Udtræk, inddampes paa Vandbad til Sirups Konsistens og blandes, efter Afkøling, med den fortyndede Vinaand, hvorpaa Blandingen hensættes i to Dage under gentagen Omrystning. Derpaa filtreres Blandingen, og Filtratet inddampes paa Vandbad til tyk Extrakts Konsistens.

Skal være rødligbrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en næsten klar, rødligbrun Vædske, som ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, gulbrun Opløsning.

Største enkelte Indgift: 35 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Extracta fluida.

Fluidextrakter.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskrevet, er Følgende at iagttage:

Fluidextrakter fremstilles ved Perkolation paa lignende

Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de vinaandige Ekstrakter, dog i Regelen med den Forskel, at det første Udtræk, hvis Mængde nærmere angives, samles for sig. Af de efterfølgende Udtræk afdestilleres Vinaanden, og Resten inddampes paa Vand- eller Dampbad ved svag Varme til Sirups Konsistens og opløses i det første Udtræk, hvortil derpaa sættes saa meget af Opløsningsmidlet, at den foreskrevne Mængde Vædske erholdes. Den færdige Mængde Fluidextrakt skal have nøjagtigt samme Vægt som den anvendte Mængde Droge.

Opbevares som angivet ved Tinkturen.

Fluidextrakter skulle udleveres klare og maa kun lugte og smage af de Substanser, hvoraf de skulle tilberedes.

Extractum fluidum Chinae.

Kina-Fluidextrakt.

Rcp.

Corticis Chinae pulverati partes	1000
Acidi hydrochlorati diluti partes	120
Glycerini partes	200
Aqvae destillatae partium	4000.
Fiant extracti fluidi partes 1000.	

Den pulveriserede Kinabark udrøres med en i Forvejen tilberedt Blanding af den fortyndede Saltsyre og Glycerinen samt det destillerede Vand og macereres i

48 Timer i et tillukket Glas. Derpaa fraskilles Væsken saa vidt muligt, hvorefter den tilbageblevne Masse bringes i en Perkulator af Glas og perkoleres med destilleret Vand, indtil 2 Draaber af den fraflydende Vædske ikke mere give Bundfald med 4 Draaber Natriumkarbonatopløsning.

Den først fraskilte Vædske samt det samlede Perkolat inddampes dernæst i en Porcelænskaal paa Vand- eller Dampbad, indtil der bliver til Rest

Ni Hundrede Dele 900.

Disse afkøles og blandes med

Hundrede Dele Vinaand 100

1000.

Skal være klar, gullig-rødbrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en uklar, lys gulbrun Vædske, som ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, lys gulbrun Vædske.

Extractum fluidum Condurango.

Kondurango-Fluidextrakt.

Rep.

Corticis Condurango pulverati partes 1000

Glycerini partes 100

Spiritus concentrati partes 150

Aqvae destillatae partes 250

Spiritus concentrati q. s.

Aqvae destillatae q. s.

Fiant extracti fluidi partes 1000.

Den pulveriserede Kondurangobark vædes med en i Forvejen tilberedt Blanding af Glycerinen, de 150 Dele Vinaand og de 250 Dele destilleret Vand, henstilles i 2 Timer i et tillukket Kar, pakkes i en Perkolator og perkoleres derpaa med en tilstrækkelig Mængde af en Blanding af

En Del Vinaand 1
fortyndet med

Tre Dele destilleret Vand 3
og perkoleres iøvrigt paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de vinaandige Ekstrakter.

De første 800 Dele Perkolat opsamles for sig; det efterfølgende Perkolat inddampes, efter Afdestillation af Vinaanden, paa Vand- eller Dampbad til Sirups Konsistens og blandes med de første 800 Dele Perkolat samt med saa meget Vinaand, at det Hele udgør

Tusende Dele 1000.

Skal være mørk rødligbrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en noget uklar, lysegul Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, svagt lysegul Vædske.

Naar 2 Ccm. Kondurango-Fluidextrakt fortyndes med 8 Ccm. Vand, og denne Blanding gives et kort Opkog, afkøles ved $\frac{1}{2}$ Times Henstand paa et køligt Sted og derpaa filtreres, skulle 2 Ccm. af Filtratet, efter at de ere blandede med 8 Ccm. Vand, med Garvesyreopløsning i Løbet af 2 Minutter give et rigeligt, fnugget Bundfald.

X **Extractum fluidum Digitalis.**

Fingerbøl-Fluidextrakt.

Rcp.

Foliorum Digitalis crasse pulveratorum partes	1000
Glycerini partes	50
Spiritus diluti partium	6450
Aqvæ destillatæ partium	2000
Spiritus concentrati partes	500.
Fiant extracti fluidi partes 1000.	

De groft pulveriserede, saa vidt muligt frisktørrede, Fingerbølblade vædes med en Blanding af Glycerinen og Fire Hundrede og Halvtredsindstve Dele for-

tyndet Vinaand. 450,
henstilles i 2 Timer i et tillukket Kar, pakkes i en Perkolator og perkoleres derpaa med
Sex Tusende Dele fortyndet Vinaand 6000.

De samlede Udtræk inddampes, efter Afdestillation af Vinaanden, paa Vand- eller Dampbad ved svag Varme til
Tusende Dele 1000,
fortyndes med

To Tusende Dele destilleret Vand 2000,
inddampes paa samme Maade til

Femten Hundrede Dele 1500,
henstilles i to Dage paa et køligt Sted, filtreres omhyggeligt gennem et i Forvejen vædet, dobbelt Filter og indampes til

Fem Hundrede Dele 500,
hvorpaa der tilsættes

Fem Hundrede Dele Vinaand 500

1000.

Skal være sortegrøn og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en klar, grønliggul Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, grønlig-lysegul Vædske.

Største enkelte Indgift: 20 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Hvis ikke Andet er foreskrevet, er det tilladt Apothekeren at tilberede Fingerbølinfus ved at blande lige saa mange Dele Fingerbøl-Fluidextrakt, som der er foreskrevet Dele af Fingerbølblade, med saa meget kogende Vand, at Blandingens samlede Vægtmængde er lig den foreskrevne Mængde Fingerbølinfus.

Extractum fluidum Frangulae.

Tørstetræ-Fluidextrakt.

Rcp.

Corticis Frangulae crasse pulverati partes ..	1000
Aqvae destillatae	q. s.
Spiritus concentrati partes.....	200.
Fiant extracti fluidi partes 1000.	

Den groft pulveriserede Tørstetræbark vædes med Fem Hundrede Dele destilleret Vand 500, henstilles i 2 Timer i et tillukket Kar, pakkes i en Perkolator og perkoleres derpaa med destilleret Vand paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de vinaandige Extrakter.

De første 700 Dele Perkolat opsamles for sig; det efterfølgende Perkolat inddampes paa Vand- eller Damp-

bad til 100 Dele og blandes med de første 700 Dele
Perkolat samt med
To Hundrede Dele Vinaand..... 200,
saa at det Hele udgør

Tusende Dele..... 1000.

Skal være mørkebrun og ved Tilsætning af 50 Dele
Vand give en klar, gulbrun Vædske, der ved Sammen-
rystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar,
gul Vædske.

Extractum fluidum Gentianae. ✓

Ensian-Fluidextrakt.

Rcp.

Radicis Gentianae crasse pulveratae partes . 1000
Aqvae destillatae q. s.
Spiritus concentrati partes..... 200.

Fiant extracti fluidi partes 1000.

Den groft pulveriserede Ensianrod vædes med
Fem Hundrede Dele destilleret Vand..... 500,
henstilles i to Timer i et tillukket Kar, pakkes derpaa i
en Perkolator, perkoleres med destilleret Vand og be-
handles i øvrigt som angivet ved Tørstetræ-Fluidextrakt.

Skal være mørk rødbrun med et gulligt Skær og
ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en klar, brunlig-
gul Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rum-
fang Vinaand skal give en klar, lysegul Vædske og
ved at rystes med sit halve Rumfang Natriumkarbonat-
opløsning skal give en klar, gulbrun Vædske.

Hvis ikke Andet er foreskrevet, er det tilladt Apo-
tekeren at tilberede Ensianinfus ved at blande lige saa
mange Dele Ensian-Fluidextrakt, som der er foreskrevet

Dele af Ensianrod, med saa meget kogende Vand, at Blandingens samlede Vægtmængde er lig den foreskrevne Mængde Ensianinfus.

Extractum fluidum Hydrastis.

Hydrastis-Fluidextrakt.

Rhizomatis Hydrastis pulverati partes	1000
Glycerini partes	125
Spiritus diluti	q. s.
Fiant extracti fluidi partes 1000.	

Den pulveriserede Hydrastisrod vædes med en Blanding af Glycerinen og

Tre Hundrede og Fem og Halvfjerdsindstyve

Dele fortyndet Vinaand 375,
henstilles i 2 Timer i et tillukket Kar, pakkes i en Perkolator og perkoleres derpaa med fortyndet Vinaand paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de vinaandige Ekstrakter.

De første 800 Dele Perkolat opsamles for sig; det efterfølgende Perkolat inddampes, efter Afdestillation af Vinaanden, paa Vand- eller Dampbad til Sirups Konsistens og blandes med de første 800 Dele Perkolat samt med saa meget fortyndet Vinaand, at det Hele udgør
Tusende Dele 1000.

Fluidextrakten opbevares paa et tempereret Sted. Udleveres klar, idet den om fornødent filtreres fra det udskilte Bundfald.

Skal være mørkebrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en uklar, gulbrun Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, gul Vædske.

Extractum fluidum Ipecacuanhae.

Brækrod-Fluidextrakt.

Rcp.

Radicis Ipecacuanhae pulveratae partes	800
Aqvae destillatae	q. s.
Spiritus concentrati	q. s.
Fiant extracti fluidi partes 1000.	

Den pulveriserede Brækrod, fremstillet af 1000 Dele Brækrod, hvoraf ved Pulveriseringen den sidste Femtedel, Veddet, er bortkastet, vædes med

Fire Hundrede Dele Vinaand 400,
henstilles i 2 Timer i et vel tillukket Kar, pakkes i en Perkolator og perkoleres derpaa med Vinaand paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de vinaandige Extrakter.

Efter Afdestillation af Vinaanden, paa Vand- eller Dampbad, fortyndes Resten med saa meget Vand, at Vædsken udgør 1500 Dele; disse inddampes paa samme Maade til

Syv Hundrede og Halvtredsindstyve Dele . . 750,
afkøles og filtreres. Bundfaldet udvadskes med Vand, til Filtratet ikke mere smager bittert, hvorpaa de samlede Filtrater inddampes paa Vand- eller Dampbad til

Fem Hundrede Dele 500;
dernæst tilsættes
Fem Hundrede Dele Vinaand 500

1000.

Skal være klar, gullig-rødbrun og ved Tilsætning at 50 Dele Vand give en klar, lysegul Vædske, der ved Sam-

menrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, svagt lysegul Vædske.

Naar man til 10 Ccm. af en Blanding af 1 Del Brækrod-Fluidextrakt og 50 Dele Vand sætter 5 Draaber Ammoniakkvand og derpaa 15 Ccm. Æter, omryster Blandingen godt, fraskiller det klare Æterlag og paa Vandbad inddamper dette i en Porcelænsskaal til Tørhed, sætter 2 Draaber fortyndet Saltsyre og 10 Draaber Vand til Inddampningsresten og hælder Opløsningen i et snævert Reagensglas, saa skal Vædsken med 1 Draabe Vismutjodid-Kaliumjodidopløsning give et stort, mønnerødt Bundfald.

Største enkelte Indgift: 15 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Største Indgift som Brækmiddel: 2 Gram.

Da 4 Dele pulveriseret Brækrod omtrent svare til 5 Dele skaaren Brækrod, er det, hvis ikke Andet er foreskrevet, tilladt Apotekeren at tilberede Brækrodinfus ved at blande lige saa mange Dele Brækrod-Fluidextrakt, som der er foreskrevet Dele af Brækrod, med saa meget kogende Vand, at Blandingens samlede Vægtmængde er lig den foreskrevne Mængde Brækrodinfus.

Extractum fluidum Rhamni Purshianae.

Purshiana-Fluidextrakt. „Cascastra sagra“.
Fluidextrakt.

Rcp:

Corticis Rhamni Purshianae crasse pulverati	
partes.	1000
Aqvae destillatae.	q. s.
Spiritus concentrati partes	200.
Fiant extracti fluidi partes 1000.	

Tilberedes af den groft pulveriserede Purshianabark paa samme Maade som Tørstetræ-Fluidextrakt af Tørstetræbark.

Skal være mørkebrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en noget uklar, brungul Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, gul Vædske.

Extractum fluidum Secalis cornuti. ✓

(Formula internationalis).

Syn.: Extractum fluidum Ergoti.

Meldrøje-Fluidextrakt.

Rcp.

Secalis cornuti nuper pulverati partes.	1000
Acidi hydrochlorati diluti partes.	60
Spiritus diluti.	q. s.
Fiant extracti fluidi partes 1000.	

Den nylig pulveriserede Meldrøje vædes med Fem Hundrede Dele fortyndet Vinaand. 500, henstilles i 2 Timer i et tillukket Kar, pakkes i en Perkolator og perkoleres med fortyndet Vinaand paa samme Maade som angivet i den almindelige Forskrift for Fremstillingen af de vinaandige Extrakter. De første 850 Dele Perkolat opsamles for sig. Til det senere indvundne Perkolat sættes, efter Afdestillation af Vinaanden, den fortyndede Saltsyre, hvorpaa det inddampes paa Vand-

eller Dampbad til omtrent 100 Dele og blandes med de første 850 Dele Perkolat; dernæst tilsættes saa megen fortyndet Vinaand, at Fluidextraktens samlede Vægt udgør Tusende Dele. 1000.

Skal være brunlig og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en svagt uklar, lys rødliggul Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, lys rødlig-gullig Vædske.

Største enkelte Indgift: 1 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 3 Gram.

Extractum fluidum Senegae.

Senega-Fluidextrakt.

Rep.

Radici Senegae crasse pulveratae partes . . . 1000

Aqvae destillatae q. s.

Spiritus concentrati partes 200.

Fiant extracti fluidi partes 1000.

Den groft pulveriserede Senegarod blandes med Fem Hundrede Dele destilleret Vand 500, henstilles i 2 Timer i et tillukket Kar, pakkes derpaa i en Perkolator, perkoleres med destilleret Vand og behandles i øvrigt som angivet ved Tørstetræ-Fluidextrakt.

Skal være klar, rødligbrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en klar lysegul Vædske, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, svagt lysegul Vædske.

Hvis ikke Andet er foreskrevet, er det tilladt Apotekeren at tilberede Senegainfus ved at blande lige saa mange Dele Senega-Fluidextrakt, som der er foreskrevet Dele af Senegarod, med saa meget kogende Vand, at Blandingens samlede Vægtmængde er lig den foreskrevne Mængde Senegainfus.

Extractum fluidum Valerianae. ✓

Baldrian-Fluidextrakt.

Rcp.

Rhizomatis Valerianae concisi partes 1000
 Aqvae destillatae q. s.
 Spiritus concentrati partes 200.
 Fiant extracti fluidi partes 1000.

Den skaarne Baldrianrod vædes med
 Fem Tusende Dele destilleret Vand 5000
 og hensættes i 12 Timer.

Derpaa afdestilleres

To Hundrede Dele 200.
 Resten udpresses, og Pressekagen udtrækkes paa ny
 med

Tre Tusende Dele kogende, destilleret Vand 3000.
 Efter en Times Digestion udpresses; de samlede Ud-
 træk koleres og inddampes paa Vandbad til

Tre Tusende Dele 3000.
 Efter Afkøling og Bundfældning filtreres, og Filtratet
 inddampes paa Vandbad til

Sex Hundrede Dele	600,
der blandes med de	
To Hundrede Dele Destillat	200
og med de	
To Hundrede Dele Vinaand.	200
	1000.

Skal være mørkebrun og ved Tilsætning af 50 Dele Vand give en klar, lysebrun Opløsning, der ved Sammenrystning med sit lige Rumfang Vinaand skal give en klar, svagt lysebrun Opløsning.

Hvis ikke Andet er foreskrevet, er det tilladt Apothekeren at tilberede Baldrianinfus ved at blande lige saa mange Dele Baldrian-Fluidextrakt, som der er foreskrevet Dele af Baldrianrod, med saa meget kogende Vand, at Blandingens samlede Vægtmængde er lig den foreskrevne Mængde Baldrianinfus; men han skal da bemærke paa Recepten, at han har anvendt Fluidextrakten.

Anm. Hvis Destillationen foretages med spændte Dampe, vædes Baldrianroden kun med 500 Dele Vand, og efter at Destillationen er sket, overhældes Resten med saa meget kogende Vand, at hele Vægten udgør 6000 Dele, som da, efter en Times Digestion, udpresses og behandles videre, som ovenfor angivet.

Ferrum pulveratum.

Pulveriseret Jern.

Fe.

Et fint, graat, vægtfyldigt Pulver, som tiltrækkes af Magnetten, og som ved Udrivning paa hvidt Papir giver en graa, til Dels metalglinsende, ikke en rustbrun Streg.

Pulveriseret Jern skal næsten fuldstændigt kunne opløses i en Blanding af lige Dele Vand og Saltsyre. Opløsningen giver, selv i stærkt fortyndet Tilstand, et blaåt Bundfald med Kaliumferricyanidopløsning; den udviklede Luftart maa ikke strax farve en Strimmel Filtrerpapir, vædet med Blyacetatopløsning, sort, men maa højst meddele den en brunlig Farve.

Opløses 0,1 Grm. pulveriseret Jern i Saltsyre, og koges Filtratet med Salpetersyre til fuldstændig Iltning af Jernet, maa det Filtrat, som fremkommer, efter at Jernet fuldstændigt er udskilt ved Tilsætning af Ammoniak i Overskud, ikke forandres ved Tilledning af Svovlbrinte. Den i Saltsyre uopløselige Rest skal efter Kogning med Salpetersyre give et Filtrat, som efter Fortynding med Vand og Tilledning af Svovlbrinte ikke maa farves mørkt, og som ved Overmætning med Ammoniakvand ikke maa farves blaåt.

Bliver den i Saltsyre uopløselige Rest fra 0,5 Grm. pulveriseret Jern svagt opvarmet med Saltsyre under Tilsætning af en ringe Mængde Kaliumklorat og inddampet til Tørhed, maa den, om fornødent, filtrerede Opløsning i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, efter Tilsætning af 1 Grm. Stannoklorid og 3 Ccm. Svovlsyre samt efter Opvarmning og 1 Times Henstand, ikke have vist brun Farve eller mørkt Bundfald.

Opløses omtrent 0,2 Grm. nøjagtigt afvejet pulveriseret Jern i en Kulsyre atmosfære i fortyndet Svovlsyre, skal den herved dannede Opløsning for hver 0,2 Grm. pulveriseret Jern mindst affarve 35 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Ferrum reductum.**Reduceret Jern.**

Fe.

Et fint, mat, graat Pulver, som ved Udrivning paa hvidt Papir giver metallisk glinsende, ikke rustbrune Striber. Det tiltrækkes af Magneten og opløses paa en ringe Rest nær under Brintudvikling i fortyndet Saltsyre, hvilken Opløsning, selv i stærkt fortyndet Tilstand, med Kaliumferricyanidopløsning giver et blaat Bundfald.

Naar den Luftart, som udvikles af 0,2 Grm. reduceret Jern og 5 Ccm. Saltsyre, ledes gennem en Blanding af 50 Ccm. Vand og 1 Ccm. Natriumhydroxydopløsning, maa denne Blanding, efter at være syret med Eddikesyre, ikke svæertes af en Draabe Blyacetatopløsning.

Opvarmes den i Saltsyre uopløselige Rest fra 0,5 Grm. reduceret Jern med Saltsyre under Tilsætning af en ringe Mængde Kaliumklorat, og inddampes det Hele til Tørhed, maa den, om fornødent, filtrerede Opløsning i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, efter Tilsætning af 1 Grm. Stannoklorid og 3 Ccm. Svovlsyre og efter Opvarmning og 1 Times Henstand ikke have vist brun Farve eller mørkt Bundfald.

Naar 0,5 Grm. reduceret Jern opløses i Saltsyre, mod Slutningen under Tilsætning af nogle Draaber Salpetersyre, skal Filtratet efter Overmætning med Ammoniakvand og efter ny Filtrering give en farveløs Opløsning, der ikke maa farves eller fældes af Svovlbrinte.

Reduceret Jern skal mindst indeholde 90 % metallisk Jern, hvilket prøves saaledes:

En nøjagtigt afvejede Mængde reduceret Jern, omtrent 0,5 Grm., rystes uden Opvarmning omtrent 15 Minutter i en med Kulsyre fyldt 100 Ccm.s godt lukket Maalekolbe med en Opløsning af omtrent 5 Grm. vandfrit

Ferriklorid i 50 Ccm. Vand. Kolben fyldes derpaa til Mærket med udkogt og afkølet Vand, og, naar Indholdet har klaret sig ved Henstand, titreres 20 Ccm., efter Blanding med 50 Ccm. udkogt og afkølet fortyndet Svovlsyre, med $\frac{1}{10}$ normal Kaliumpermanganatopløsning. Heraf skal da for hver 0,1 Grm. af den afvejede Mængde mindst forbruges 48,0 Ccm.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Flores Arnicae.

Arnikablomster.

Arnica montana L. — Compositae.

Rødgule Blomster, som dels ere hunkønnede Randblomster med tungeformede, tretandede Kroner, der have indtil 12 mørkere farvede Nerver, dels tvekønnede Skiveblomster med rørformede, femfligede Kroner. Under Lupen vise Frugtknuder og Kronrør sig finhaarede. Frugtknuden bærer foroven en skør Fnok. I Drogen ere Randblomsterne med Frugtknuden omtrent 2 Ctm. lange, Skiveblomsterne omtrent 1 Ctm.

Smage noget bittert og skarpt, lugte svagt aromatisk.

Frugtknuden er besat med eencellede, tilspidsede Haar, af hvilke de fleste ere parvis sammenvoxede med fælles poret Væg; desuden findes Kirtelhaar med ægformet Hoved, der er delt ved flere vandrette Vægge og en enkelt lodret paa disse staaende Længdevæg. Fnokken dannes af sammenvoxede Haar med frie og skraat udstaaende

Spidser. Kronrørenes Haarbeklædning bestaar af Kirtelhaar og fercellede, tilspidsede Dækhaar.

Kurvleje og Svøb skulle, saa vidt muligt, være fjernede; de brune Svøbblade have fercellede Dækhaar og Kirtelhaar med lang, fercellet Stilk.

Flores Caryophylli.

Kryddernelliker.

Eugenia caryophyllata Thunberg. — Myrtaceae.

Indtil 15 Mm. lange og 4 Mm. brede Blomsterknopper med brun, but firkantet, i den nederste Del noget sammentrykket Frugtknude, der under Lupen viser sig tæt grubet; den bærer foroven det firtallige, tykke og udstaaende Bæger og en lukket, lysere farvet Krone. Brudet er glat og glinsende; i dets yderste Del ses talrige Olierum, som ved Tryk afgive æterisk Olie.

Lugte stærkt aromatisk, smage aromatisk og brændende.

Kryddernelliker have en smacellet Epidermis med stærkt fortykkede Ydervægge, derunder et Parenkym, i hvis yderste Del findes store Olierum i 2—4 Kredse og noget dybere inde een eller faa Kredse af Karstrengene med en sparsom Belægning af Bastceller. Det centrale Parti viser tæt under Bægeret 2 Frugtknuderum og i den nederste Del et med store Luftrum forsynet Parenkym, der omgiver et fastere bygget Væv med Karstrengene. Parenkymet omkring Karstrengene og Frugtknuderummene indeholder Krystalstjerner.

Skulle være fri for Stilke, der ere kendelige ved Stenceller og talrige Bastceller, som ofte have et uregelmæssigt formet Omrids.

Flores Chamomillae.

Kamilleblomster.

Matricaria Chamomilla L. — Compositae.

Kurve, der have et hvælvet til kegleformet, indtil 5 Mm. højt, tæt grubet Kurvleje, som er nøgent og hult; det bærer indtil 30 taglagte, glatte Svøblade med hindeagtig, lys og hel Rand, indtil 18 hunkønnede, tilbagebøjede Randblomster med tungeformede, tretandede, firenervede, hvide Kroner og talrige tvekønnede Skiveblomster med rørformede, femfligede, gule Kroner. Frugtknuden har ikke Fnok.

Lugte ejendommeligt og stærkt, smage aromatisk, lidt bittert.

De tungeformede Kroners øverste Epidermis har Papiller med svage Kutikularstriber, medens Undersidens Epidermis dannes af mere langstrakte Celler med bølgede Kutikularstriber. Paa Frugtknuderne, de tungeformede Kroners korte Rør og Rørkronernes hele Yderside findes Kirtelhaar af de Kurvblomstredes Type.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Lavendelblomster.

Lavandula vera D. C. — Labiatae.

Blomster med et 11—12 ribbet, grønligt til blåt, omkring 5 Mm. langt Børge, der er uensartet 2-tandet. Den

Flores Cinae.

Ormefrø.

En Artemisia-Art, mulig *A. pauciflora* Weber. —
Compositae.

De indtil 3,5 Mm. lange og omtrent 1,5 Mm. brede, aflange eller ovale, uudviklede og lukkede Kurve af brunlig-grøn Farve. Kurvene have indtil 18 æg- til lancetformede Svøblade med kølformet fremtrædende Midtnerve og hindeagtig, lys Rand; de ydre ere kortere end de indre. Under Lupen vise Kurvene sig kirtelhaarede og fint uldede. Kurvlejet bærer 3—5 uudviklede, grønne Blomster med rørfornede Kroner.

Lugte aromatisk, smage aromatisk-kølede og bittert.

De ydre, tykkere Svøblade have i Modsætning til de indre et kraftigt Styrkevæv; paa Ydersiden ses Spalteaabninger. Fortrinsvis paa de ydre Svøblade findes Kirtelhaar af de Kurvblomstredes Type og T-formede Haar med kort Stilk og en meget lang, bugtet Tværcelle. Svøbets hindeagtige Rand dannes af et enkelt Lag langstrakte Celler med porede Sidevægge. Paa Kronens Yderside findes et øverste og nederste Bælte, der bærer Kirtelhaar.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Blade og Stilke.

Flores Lavandulae.

Lavendelblomster.

Lavandula vera D. C. — Labiatae.

Blomster med et 11—13-ribbet, grønligblaat til blaat, omtrent 5 Mm. langt Bæger, der er uensartet 5-tandet. Den

læbedannede Krone, som i Overlæben har 2 store, i Underlæben 3 smaa Flige, er enten lukket eller mere eller mindre udfoldet, indtil 10 Mm. lang; den er blaa i den øverste, frie Del, medens den af Bægeret dækkede Del er lyseblaa eller farveløs. Under Lupen viser især Bægeret en kraftig Behaaring.

Lugte stærkt aromatisk, smage aromatisk og bittert.

Skulle være fri for Stilke og Blade. Man skal foretrække Blomster, der ere indsamlede, forinden Kronen er udfoldet.

Flores Sambuci.

Hyldeblomster.

Sambucus nigra L. — Caprifoliaceae.

Kortstilkede, oversædige, femtallige Blomster med smaa Bægertænder, en hjulformet, femlappet, gulhvid Krone og dermed afvejlende Støvblade med gule Støvknapper. Griffelen er kort og tyk.

Lugte ejendommeligt, smage svagt slimet og sødligt.

Bægerets Epidermis har bølgede Kutikularstriber; paa Undersiden findes Spalteaabninger, desuden faa Papiller og korte Haar med Kutikularstriber. Kronens Epidermis har svagere Kutikularstriber, noget bølgede til rette Sidevægge, og faa Spalteaabninger, der især findes paa Undersiden.

Flores Verbasci.**Kongelysblomster.**

Verbascum Thapsus L., *V. thapsiforme* L., *V. phlomoides* L.
— Scrophulariaceae.

Hjulformede, uregelmæssigt 5-lappede, gule Kroner og de med Kronen sammenvoxede Støvblade. Kronen er paa Indersiden rent gul, paa Ydersiden tæt oven for Røret og i omtrent den halve Højde hvidfiltet. Af de 5 Støvblade ere de 2 glatte og længere end de 3, hvis øverste Del er hviduldet.

Lugte aromatisk, smage slimet, sødligt.

Kronbladernes Filt dannes af grenede Haar, desuden findes Kirtelhaar, hvis Stilk oftest bestaar af en nederste længere og en øverste kort Celle, der bærer et oftest 2-cellet Hoved. Støvbladernes Uld dannes af 1-cellede, lange Haar med tætstillede Kutikularvorter; de fleste Haar ere kølleformede.

Folia Belladonnae.

Syn.: *Belladonnae folium* seu *Folium Belladonnae*.

Belladonnablade. Galnebærblade.

Atropa Belladonna L. — Solanaceae.

Ægformede eller elliptisk ægformede, fjernervede og helrandede Blade, hvis Stilk er kort og vinget. De ere indtil 20 Ctm. lange, tynde, skøre og næsten glatte; paa Oversiden mørkegrønne til brungrønne, paa Undersiden graagrønne.

Belladonnablade ere uden eller af svag, ejendommelig Lugt; de smage lidt bittert.

Oversidens og især Undersidens Epidermis have bølgede Sidevægge, Ydervæggene vise Kutikularstriber. Paa begge Flader, men overvejende paa Undersiden, findes Spalteaabninger, hvis Læbeceller omgives af 3—4 Celler. Tværnsnit viser typisk et enkelt Lag Palissadeceller og i Svampparenkymet Krystalsandceller, Enkeltkrystaller og Stjerner; de to sidste Former findes især i ældre Blade, sjældnere i yngre. Haarbeklædning forekommer navnlig paa unge Blade, og fortrinsvis paa Undersiden langs Nerverne. Kirtelhaar findes i 2 Former: a) med flercellet Hoved paa en kort 1-cellet Stilk, b) med 1-cellet Hoved paa en længere, i Regeln flercellet Stilk; desuden flercellede, tyndvægede Dækhaar.

Maa kun opbevares 1 Aar.

Folia Digitalis.

Syn.: Digitalis folium seu Folium Digitalis.

Fingerbølblade.

Digitalis purpurea L. — Scrophulariaceae.

Lancetformede eller æg-lancetformede, fjernervede Blade, der enten ere siddende eller forsynede med en vinget Stilk. Oversiden er mørkegrøn og haaret, Undersiden er lysere og stærkere behaaret. Sidenerverne af de første Ordener danne et paa Undersiden fremspringende Maskenet. Bladranden er uensartet rundtakket. Hver Tand ender i en Vandspalte, under hvilken der udmunder 3 Nervegrene.

Lugte ejendommeligt, smage bittert og noget skarpt.

Oversidens Epidermis har rette eller noget bølgede, Undersidens stærkt bølgede Sidevægge; Ydervæggene vise hist og her Kutikularstriber, især paa Undersidens Epidermis ud for Nerverne. Spalteaabninger findes fortrinsvis paa Undersiden; Læbecellerne omgives af indtil 8, oftest 4—5 Celler. Palissadevævet er 1—3-laget. Haarbeklædningen bestaar af 1- til flercellede Dækhaar med afrundet Spids, Væggene ere glatte eller hyppigere forsynede med svagere eller stærkere Kutikularvorter, ved Grunden undertiden med Kutikularstriber; desuden findes Kirtelhaar med 1—2-cellet Hoved paa en 1- eller 2-cellet, kort Stilk. Kirtelhaarene findes i størst Antal langs Nerverne.

Maa kun opbevares 1 Aar.

Største enkelte Indgift: 20 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Folia Farfarae.

Følfodblade.

Tussilago Farfara L. — Compositae.

Langstilkede, nyre- til hjerteformede, bugtet-tandede Blade, der ere indtil 10 Ctm. lange og brede. De ulige store Tænder ende i en brusket, rødbrun Spids. Stilken og de kraftigere Nerver ere ofte rødviolette. Oversiden er glat og grøn. Undersiden hvidgraat filtet.

Smage slimet, svagt bittert og sammensnerpende.

Oversidens Epidermis har kraftige Kutikularstriber og rette Sidevægge; Undersidens har svage Kutikularstriber

og bølgede Sidevægge. Spalteaabningerne, hvis Læbeceller omgives af 5 Celler, findes ganske overvejende paa Undersiden. Tværsnit viser 3 Lag brede Palissadeceller, hvori Krystaller som Rosetter og løse Bundter, og derunder et Svampparenkym med meget store Luftrum. Haarbeklædningen dannes af lange, flercellede, indbyrdes sammenfiltrede Haar, hvis Endecelle er meget længere end de nederste Celler.

Folia Hyoscyami.

Syn.: Hyoscyami folium seu Folium Hyoscyami.

Bulmeurtblade.

Hyoscyamus niger L. — Solanaceae.

Tilspidset ægformede, fjernervede og haarede Blade, der ere graagrønne med lysere Underside, siddende og noget omfattende eller stilkede med nedløbende Bladplade. Bladet er uensartet dybt tandet. Hovednerven er bred og lys.

Lugte svagt, ejendommeligt, smage noget bittert.

Begge Flader have Overhudsceller med bølgede Sidevægge og Spalteaabninger, hvis Læbeceller omgives af indtil 5, som Regel af 3 Celler. Paa Tværsnit ses et enkelt Lag Palissadeceller; i Svampparenkymet indeholder især det øverste Cellelag Krystaller, der enten ere Enkelt- eller Tvillingkrystaller eller Konglomerater af flere eller færre ufuldkomment udviklede Krystaller; blandede mellem disse forekomme Stjerner og af og til Krystalsand, der mere regelmæssigt findes i det tyndvægede Parenkym omkring Hovednerven. Krystallerne indeslutte som Regel en Sfærit. Paa begge Flader findes en rigelig

Haarbeklædning, der bestaar af flercellede, mere eller mindre but tilspidsede Dækhaar og talrige Kirtelhaar med et een- til flercellet, ægformet Hoved paa en oftest lang og flercellet Stilk. Begge Haarformer ere tyndvægede.

Lufttørret Droge maa højst give 24 % Aske.

Maa kun opbevares 1 Aar.

Folia Menyanthis.

Bukkeblade.

Menyanthes trifoliata L. — Gentianaceae.

Trekoblede Blade med lysegrønne, ægformede, ovale eller ellipsoidiske Smaablade, der ere helrandede eller tjernt og svagt bølget indskaarne.

Smage bittert.

Oversidens Epidermis har rette, Undersidens bølgede Sidevægge. Overhudscellerne ved Bladranden og over Nerverne have papilløst fremstaaende Ydervægge med Kutikularstriber og mere tykvægede og tydeligere porerede Sidevægge. Spalteaabninger findes paa begge Flader; Læbecellerne omgives af 4—6 Celler. Tværsnit viser et 1—3-laget Palissadevæv af korte og løst forbundne Palissadeceller og et Svamparenkym, der især omkring Hovednerven danner store Luftrum.

Folia Salviae.**Salvieblade.**

Salvia officinalis L. — Labiatae.

Fjernervede, stilkede og rundtakkede Blade, der i Form vexle fra lancetformede til bredt æg-lancetformede, fra 2—8 Ctm. lange. Sidenerverne danne et paa Undersiden fremspringende Maskenet. Bladene ere mere eller mindre stærkt haarede, fra hvidgraat filtede til grønne.

Lugte aromatisk, smage aromatisk-bittert og sammensnerpende.

Oversidens Epidermis har næsten rette og porede, Undersidens bølgede Sidevægge. Spalteaabninger findes paa begge Flader; Læbecellerne omgives oftest af 2 Celler. Det stærkt bølgede Tværnsnit viser Kollenkymbelægning ud for Nerverne. Haarbeklædningen dannes dels af fler-cellede, bugtede Dækhaar, hvis nederste, kortere Celle er meget tykvægget og har et lavere eller højere kegleformet Lumen, medens de øverste 2—3 Celler ere mere eller mindre tykvæggede, og dels af to Former af Kirtelhaar: a) med 1—3-cellet Stilk og i Regelen 1-cellet Hoved og b) Labiathaar, der fortrinsvis sidde i Gruberne paa Bladets Underside.

Folia Sennae.**Sennesblade.**

Cassia angustifolia Vahl. — Caesalpinaceae.

Graagrønne til gulligrønne, lancetformede, ved Grunden skæve Smaablade, der ere kortstilkede, brodspidsede,

læderagtige og indtil 6 Ctm. lange. Hovednerven og Sidenervene af første Orden ere især paa Undersiden fremspringende. Sidenervene anastomosere lidt inden for Bladranden.

Lugte ejendommeligt, smage slimet-sødligt og bittert.

Smaabladene have paa begge Flader Overhudsceller med svagt fortykkede og porede, rette Sidevægge og Spalteaabninger, hvis Læbeceller typisk omgives af 2, mindre hyppigt af 3—4 Celler; hist og her ses Ar efter afaldne Haar, blandt de øvrige Overhudsceller ere disse Ar iøjnefaldende ved kredsround Form og ringere Størrelse. Paa Tværsnit ses Overhudscellernes fortykkede Ydervægge dækkede af et Voxlag; en Del Overhudsceller have forslimede Indervægge. Saaavel mod Over- som mod Undersiden findes Palissadeceller, de nederste ere dog kortere og have stærkere bølgede Sidevægge; Palissadelagene og det mellemliggende Svampparenkym indeholde spredte Krystalstjerner. De kraftigere Nerver ledsages af Styrkevæv, hvortil slutte sig Krystalkammerceller med Enkeltkrystaller. Fortrinsvis paa Undersiden findes indkilede mellem Overhudscellerne eencellede, tykvæggede Haar med Kutikularvorter.

Folia Sennae Spiritu extracta.

Harpixfrie Sennesblade.

Rcp.

Foliorum Sennae crasse concisorum partes. . 1000
 Spiritus concentrati partium. 4000.

Maceretur. Exprimatur et siccetur.

De groft skaarne Sennesblade macereres i 2 Dage med Vinaanden. Udpreses og tørres.

Folia Stramonii.

Pigæbleblade.

Datura Stramonium L. — Solanaceae.

Fjernervede, stilkede, tynde og næsten glatte, noget ægformede Blade, der ere uensartet dybt bugtet tandede, foroven kort tilspidsede, forneden lige afskaarne eller noget kile- til hjerteformede.

Lugte svagt, ejendommeligt, smage noget bittert.

Oversidens Epidermis har svagt, Undersidens stærkt bølgede Sidevægge. Ydervæggene paa de ved Hovednerven og Bladranden liggende Overhudsceller have Kutikularvorter. Spalteaabninger findes paa begge Flader, men fortrinsvis paa Undersiden. Læbecellerne omgives af indtil 5, oftest af 3 Celler. Tværsnit viser et enkelt Lag Palissadeceller og derunder et Svampparenkym, som fortrinsvis i det øverste Cellelag indeholder Krystalstjerner. Paa Snittet ses de krystalførende Celler som hist og her afbrudte Rækker. Der findes tillige Enkeltkrystaller og Krystalsandceller, især omkring Hovednerven og i størst Antal i ældre Blade. Haarbeklædningen bestaar af Kirtelhaar, der have flercellet Hoved paa en kort, i Regelen eencellet Stilk og een- til flercellede Dækhaar med Kutikularvorter. Haarbeklædningen er rigeligst paa yngre Blade og findes paa begge Flader, især langs Nerverne. Dækhaarene forekomme dog i størst Antal paa Oversiden.

Maa kun opbevares i Aar.

Folia Uvae ursi.**Melbærrisblade.**

Arctostaphylos Uva ursi Sprengel. — Ericaceae.

Fjernervede, omvendt ægformede til æg-lancetformede, helrandede, læderagtige, glatte og glinsende Blade, der ere tilspidsede mod den korte Stilk; de ere grønne til brungrønne, netaarede og have svagt tilbagebøjet Rand. Bladene ere med Stilken indtil 2,5 Ctm. lange, indtil 1 Ctm. brede.

Uden Lugt, smage sammensnerpende.

Paa begge Flader findes Overhudsceller med tykvæggede og porede, rette Sidevægge. Spalteaabninger forekomme alene paa Undersiden, Læbecellerne omgives af 6—8 Celler. Paa Tværsnit vise Overhudscellerne stærkt fortykkede Ydervægge; Palissadevævet bestaar af 3—4-lagede, butte Palissadeceller. Langs Karstrengene findes axialt strakte Parenkymceller; især i disse indeholdes Kalksalte som Enkeltkrystaller, Konglomerater og Stjerner. Fortrinsvis over Midtnerven har Bladet en sparsom Haarbeklædning af tykvæggede, eencelledede Haar. De unge Blades Kirtelhaar genfindes ikke i Drogen.

Fructus Anisi.**Anis.**

Pimpinella Anisum L. — Umbelliferae.

Ægformede, todelelige Spaltefrugter, der ere lidt sammentrykkede fra Siderne, fladkernede og indtil 4 Mm.

lange, med oftest sammenhængende Delfrugter. De ere graagrønne til graabrune, dækkede af korte, stive Haar. Hver Delfrugt har 5 lysere, lave Ribber.

Lugte aromatisk, smage sødligt-aromatisk.

Tværsnit viser en Epidermis med korte og butte, 1- eller sjældnere 2-cellede Haar med Kutikularvorter. Paa Rygsiden findes talrige ulige store, anastomoserende Oliegange, medens Bugsiden hyppigst kun har 2 større. De tykvæggede Frøhvideceller indeholde fed Olie og Proteinkorn; i hvert af disse findes en Grundmasse og fra 1 til faa Globoider eller fra 1 til faa Rosetter af Kalksalt.

Frøgemets indre Epidermis dannes hos Skærmplantefrugterne typisk af tyndvæggede, langstrakte Celler, som ere ordnede i Grupper med samme eller forskellig Længderetning; de variere kun lidt i Størrelse inden for den enkelte Art, medens Forskellen kan være betydelig mellem forskellige Arter. Hos Anis opnaa Cellerne en Bredde af indtil 0,022 Mm.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Fructus Capsici.

Spansk Peber.

Capsicum annum L. — Solanaceae.

Kegleformede, indtil 12 Ctm. lange, røde til brunrøde Bærfrugter med tyndt, læderagtigt Frøgemme, som paa Yderfladen er glat eller fint tværstribet, paa Inder siden længdestribet. Frugten har 2—3 ufuldkomment udviklede Skillelægge; den er foroven 1-rummet, ved Grun-

den 2—3-rummet. Det 5—6-tandede Bæger bærer en Rest af Stilken. Frugten indeslutter talrige flade, noget uregelmæssigt kredsrunde, gule eller brunliggule Frø, der ere indtil 5 Mm. i Diameter.

Skillevæggene smage meget brændende.

Overhuden og de derunder liggende 6—8 Cellelag ere tykvæggede; derefter følger et tyndvægget Parenkym med Karstreng og ejendommelige, store Celler, som ind efter afgrænses af Indersidens Epidermis; denne er ud for de store Celler forveddet og forsynet med bølgede og porerede Sidevægge. I Frøgemmets ydre Del findes gule Farvelegemer, desuden røde Draaber, der farves blaa af Svovlsyre. Frøskallens Overhudsceller have stærkt fortykkede og forveddede Inder- og Sidevægge, medens den tykke Ydervæg bestaar af Cellulose. Kimen er krum og ligger i en stor Frøhvide, der indeholder Proteinkorn.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Fructus Cardamomi.

Kardamome.

Elettaria Cardamomum White et Maton. — Zingiberaceae.

Straagule til brunliggule, 1—2 Ctm. lange, længdestribede og trerummede Kapsler, der paa Tværsnit ere stumpet trekantede, mod Enderne tilspidsede eller afrundede, og som undertiden bære en Rest af Blosteret. Kapslerne have tynde Skillevægge og indeslutte indtil 20 brune, sammenpressede og kantede, tværrynkede Frø med hindeagtig Frøkappe.

Frøene lugte aromatisk, smage stærkt aromatisk, lidt brændende.

Frøskallen har langstrakte, stumpet tilspidsede Overhudsceller, der ere ordnede i Grupper med forskellig Længderetning, endvidere et enkelt Lag store Olieceller og et Palissadelag af brune, stærkt fortykkede Celler, hvis lille Lumen udfyldes af et Kisellegeme; paa begge Sider af Oliecellelaget findes sammenfaldet Parenkym. Perispermen indeholder Stivelsekorn, der ere indtil 0,005 Mm. i Diameter; de udfylde Cellen som en sammenklumpet Masse; mellem Stivelsen ses Enkeltkrystaller eller Krystal-Konglomerater af Kalksalt. Endosperm og Kim indeholde Proteinkorn, der i den første ere sammenpressede til en glasklar Masse.

Forinden Brugen og Afvejningen skal Frøgemmet fjernes.

Fructus Colocythidis.

Kolokvinter.

Citrullus Colocynthis Schrader. — Cucurbitaceae.

Kuglerunde, lette og hvide Bærfrugter, der ere indtil 8 Ctm. i Diameter og som ved Afskalling ere befriede fra den yderste Del af Frøgemmet. De spaltes let i 3 Dele og indeslutte talrige fladt ægformede, gule til grønligbrune, haarde Frø.

Det svampede Frugtkød smager meget bittert.

Frugtkødet bestaar af et Svampparenkym med vide Intercellulærer; hist og her ses Karstrengforgreninger og Sistrænge. Den yderste Del af Frøgemmet, af hvilket

der undtagelsesvis findes Smaastykker, har en af radialet strakte Celler dannet Epidermis med noget fortykkede Yder- og Sidevægge, derunder omtrent 10 Lag smaacellet Parenkym og en flere Cellelag tyk Ring af porede Stenceller, af hvilke de ydre ere stærkt fortykkede. Frøskallens haarde Beskaffenhed skyldes et tykt Stencellelag. Kimen indeholder fed Olie og Proteinkorn.

Forinden Brugen og Afvejningen skulle Frøene fjernes.

Største enkelte Indgift: 40 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Fructus Coriandri.

Koriander.

Coriandrum sativum L. — Umbelliferae.

Næsten kuglerunde, todelelige Spaltefrugter, der ere indtil 5 Mm. i Diameter, hulkernede, med oftest sammenhængende Delfrugter. De ere gule, undertiden delvis rødviolette til brunlige. Foroven bære de Griffelfoden og Bægeret, der enten er ensartet femfliget eller dannet af 3 korte og 2 længere Tænder. Frugterne have 10 lave, bølgeformede Hovedribber og 10 skarpt fremstaaende Ribber, af hvilke de 8 ere Biribber, de 2 dannede i Sammenstødningsplanet.

Lugte og smage aromatisk.

Tværsnit viser i Frøgemmet Midte en Ring af tykvæggede, porede Bastceller; Ringens yderste og største Del dannes af axialet strakte, bugtede Celler, den inderste Del af tangentialt strakte Celler, der bryde frem gennem

det yderste Lag og danne de 8 Biribber. Frøgemmet indre Epidermisceller ere af Størrelse som Fennikels, men afvige ved en langt mindre regelmæssig Ordning af Grupperne. De tykvæggede Frøhvideceller indeholde Proteinkorn, hvis Globoider og Rosetter ere væsentligt større end hos Anis og Fennikel.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Fructus Cubebae.

Kubeber.

Piper Cubeba L. fil. — Piperaceae.

Ikke fuldt modne, kuglerunde Stenfrugter, der ere graabrune til sortebrune med netrynkede Overflade, indtil 5 Mm. i Diameter. De bære foroven et 3—4-lappet Ar og ved Grunden en falsk Stilk, der er 5—8 Mm. lang. Gennemskæres Frugten lodret, ses inden for det mørke Frugtkød en lysere farvet Sten og, hæftet til Grunden af dennes Rum, det stærkt indskrumpede og mørkt farvede Frø.

Lugte stærkt aromatisk, smage vedholdende aromatisk og kamferlignende.

Udrives Frugterne med koncentreret Svovlsyre, fremkommer der en dyb, rød Farve.

Tværsnit af Frøgemmet viser under Epidermis et enkelt eller dobbelt, hist og her afbrudt, Stencellelag, derefter et stivelseførende Parenkym med Olieceller og inderst Stenen, der dannes af 1 eller 2 Lag radialt strakte Stenceller.

Skulle være fri for Frugtstands-Axer.

Fructus Foeniculi.**Fennikel.**

Foeniculum capillaceum Gilibert. — Umbelliferae.

Todelelige Spaltefrugter, der ere fladkernede, graagrønne til brungrønne, oftest med adskilte Delfrugter. De ere 5—8 Mm. lange; hver Delfrugt har 5 lysere, grønliggule Ribber, af hvilke især Randribberne ere kraftigt fremstaaende.

Lugte aromatisk, smage aromatisk-sødligt, ved vedholdende Tygning let brændende og bittert.

Paa Tværnsnit vise Karstrengene en kraftig Bastbelægning; det nærmest liggende Parenkym har fortykkede Cellevægge med brede Porer. Frøgemmet indre Epidermis bestaar af Celler, der i Tværmaal ere indtil 0,008 Mm. Paa Rygsiden findes 4 Oliegange, paa Bugsiden 2—4. Frøhvidens Bygning og Indhold ere som anført for Anis.

Skulle, saa vidt muligt, være fri for Stilke.

Fructus Juniperi.**Enebær.**

Juniperus communis L. — Cupressaceae.

Kuglerunde Bærkogler, der ere brunsorte, delvis blaa-duggede, indtil 9 Mm. i Diameter. De vise foroven 3 Furer, som i den øverste Del ere brede, nedadtil spidst tilløbende. Ved Grunden have Bærkoglerne en større eller mindre Rest af den med skælformede, tilspidsede Blade besatte Dværggren. Paa Tværnsnit ses et grønligbrunt, smuldrende Celle-

væv, der omslutter 3 aflange, stumpt trekantede, lysebrune Frø.

Lugte aromatisk, smage sødligt, derefter aromatisk-bittert.

Bærkoglens Epidermis bestaar af Celler med fortykkede Ydervægge, i den nærmest Furerne liggende Del findes Spalteaabninger i rigeligt Antal; efter Epidermis følge 2—3 Lag tykvæggede Celler, der ligesom Overhudens indeholde brunt Farvestof, og derefter et af tyndvæggede, løst forbundne Celler dannet Kød med Karstrengforgreninger, tyndvæggede Sklerenkymceller og Olierum, der ere størst i den inderste Del lige op mod Frøene. Den haarde Frøskal har et flere Celler tykt Lag af stærkt fortykkede, porede Stenceller, som indeholde Enkeltkrystaller.

Fructus Papaveris.

Valmuekapsler.

Papaver somniferum L. — Papaveraceae.

Umodne graagrønne, hist og her mørkere farvede Kapsler, der enten ere aflange eller kugleformede til fladtrykt kugleformede. De ere ved Grunden forsynede med en Stilk, der tæt under Kapselen har en opsvulmet Ring med Ar efter Støvbladene. Paa Stilkens Snitflade ses indtørret Mælkesaft; foroven bærer Kapselen et siddende, stjerneformet Ar med indtil 15 Straaler. Paa Tværsnit vise Frugtbladene sig indadbøjede uden at naa Midten; de bære paa hele Fladen talrige nyreformede, hvide eller

for største Delen hvide Frø med stormasket, grubet Overflade.

Kapslerne ere indtil 4 Ctm. brede; de aflange ere indtil 8 Ctm. lange, maalte fra Ringen.

Smage bittert.

Mellem de tykvæggede Epidermisceller, der have porede Sidevægge, findes talrige Spalteaabninger; under Epidermis følge faa Lag tykvæggede Celler, derefter tyndvægget Parenkym med vide Intercellulærer og inderst den indre Epidermis, hvis tværstrakte Celler have forveddede og porede Vægge. Frøgemmet viser Karstrengene, hvis Hovedforgreninger ligge ud for Frøstolene. Karstrengene ledsages af Mælkekar og en kraftig Bastbelægning. Parenkymet indeholder smaa kornet Stivelse, der delvis bestaar af sammensatte Korn; desuden spredte Krystaller.

Forinden Brugen og Afvejningen skulle Frøene fjernes.

Fructus Sennae.

Sennesbølge.

Cassia acutifolia Delile. — *Caesalpinaceae*.

Tynde, i Omrids ægformede til aflange, mere eller mindre svagt krummede, grønbrunlige Bælge, der ere fra 3 til henved 5 Ctm. lange, og indtil 2,5 Ctm. brede. Bugsømmen er lidt indadkrummet, Rygsømmen stærkere hvælvet, begge ere skarpt fremtrædende. Ved Grunden ses en Rest af Stilken, i Spidsen — trukket tilbage mod Bugsømmen — ses et Mærke efter Griffelen. Fra begge Sømme udgaa parallelt løbende Karstrengene. Langs Bæl-

gens mørkere farvede Midte ses en Række Frø, mellem hvilke der findes tynde Skillevægge. De ofte ufuldkomment udviklede Frø ere haarde og flade, foroven udrandede, forneden kileformet tilspidsede med en Overflade, der er ujævn af butte, fremstaaende Lister. Under Lupen viser Bælgen en sparsom Behaaring.

Lugte ejendommeligt, smage svagt, ikke bittert.

Galla.

Galæble.

Quercus infectoria Olivier. — Cupuliferae.

Kugle- til pæreformede Udvæxter, der dannes under Udviklingen af Galhvepsen: *Cynips Gallae tinctoriae* Olivier. De ere mørkt grønligbrune, tunge og haarde, indtil 2,5 Ctm. i Diameter. Paa den øverste Halvdel ere de besatte med Vorter og Folder, paa den nederste Halvdel glatte og ved Grunden forsynede med en kort Stilk eller Mærke efter denne. Under Kniven spaltes de let ved Slag og vise da en tæt og glinsende Ydergalle, der ved et Stencellelag afgrænses mod det centrale Hulrum. Galæbler have undertiden et Flyvehul, der ligger i den nederste Halvdel.

Smager stærkt sammensnerpende.

Galæbler bestaa af et Parenkym med Karstreng. Inden for de yderste, smaacellede og klorofylførende Cellelag følge større, porede og omtrent isodiametriske Celler med Intercellulærer, derefter radiale strakte Celler og inderst nogle Lag stærkt fortykkede Stenceller. Nogle

Celler i Stenen ere mere tyndvæggede og indeholde, ligesom flere af de nærmest Stenen liggende Celler, Enkeltkrystaller eller Konglomerater af Krystaller.

Gallotannas chinicus.

Syn.: Chininum tannicum.

Kinintannat. Garvesurt Kinin.

($C_{20}H_{24}N_2O_2, 2C_{14}H_{10}O_9$).

Et gulhvidt, amorph Pulver af meget svagt bitter og sammensnerpende Smag; skal indeholde 30 %—32 % Kinin. Det opløses kun lidt i Vand, noget mere i Vinaand, og begge disse Opløsninger antage ved Tilsætning af Ferrikloridopløsning en blaasort Farve.

Naar man ryster 1 Grm. Kinintannat med 40 Ccm. Vand og derpaa tilsætter 5 Ccm. Salpetersyre og filtrerer, maa Filtratet ved Tilledning af Svovlbrinte ikke forandre Udseende og maa højst give svag Opalivering ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning eller af Baryumkloridopløsning.

Udrystes en Blanding af 1 Grm. Kinintannat og 4 Grm. Vand, som er gjort stærkt alkalisk med Natriumhydroxydopløsning, tre paa hinanden følgende Gange, hver Gang med 7 Grm. Æter, skulle de fraskilte æteriske Lag ved Fordampning tilsammen efterlade en helt igennem amorph Rest, som efter Tørring ved 100° skal veje mindst 0,3 Grm. Det saaledes vundne Kinin opløses i 15 Ccm. Vinaand. Naar der til 5 Ccm. af denne Opløsning sættes 5 Draaber fortyndet Svovlsyre og 4 Ccm.

af S. M. Jørgensens Reagens, skal der fremkomme et mørkt Bundfald, det saakaldte Herapathit, som ved Opvarmning i Vædsken og derpaa følgende Afkøling viser sig som kantaridegrønne Krystaller. Filtratet fra disse skal til Affarvning forbruge højst 0,3 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumtiosulfatopløsning.

Gelatina alba.

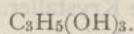
Gelatine.

Tynde, gennemsigtige og næsten farveløse Blade, uden Lugt og Smag.

Med 50 Dele Vand giver Gelatine ved Opvarmning en næsten farveløs, klar eller svagt opaliserende, svagt sur, sjældent neutral Opløsning, der ved Afkøling stivner til en Gelé. Den vandige Opløsning (1 + 100) maa ikke farves eller give Bundfald ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning, og maa ikke give Bundfald med basisk Blyacetatopløsning.

Glacies.

Is.

Glycerinum.**Glycerin.**

En klar, farveløs, sirupagtig, hygroskopisk Vædske, der reagerer neutralt og smager sødt. Glycerin indeholder 12 %—15 % Vand. Glycerin skal ved Ophedning i en aaben Skaal brænde fuldstændigt bort. Lader sig blande med Vand og med Vinaand i ethvert Forhold, men er uopløselig i Æter, i Kloroform, i fede og i æteriske Olier. Vægtfylde: 1,225—1,235.

Af en Opløsning af Glycerin i Vand (1 + 5) maa 10 Ccm. ikke give Bundfald ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Kalciumkloridopløsning eller af Ammoniumoxalatopløsning eller af Ammoniumsulfidopløsning. Ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning maa samme Opløsning højst vise en svag Opalivering.

Opvarmes 5 Ccm. Glycerin med 5 Ccm. Natriumhydroxydopløsning, maa Blandingen ikke farves eller give Lugt af Ammoniak; efter Tilsætning af nogle Draaber Kuprisulfatopløsning skal den blive mørkeblaa, men maa selv ved længere Opvarmning ikke give rødt Bundfald.

Glycerin skal under Afkøling kunne blandes med sit lige Rumfang Svovlsyre uden at farves, og ved at opvarmes paa Vandbad med fortyndet Svovlsyre maa den ikke give nogen ubehagelig Lugt.

Opløses omtrent 0,01 Grm. Salicylsyre i 20 Ccm. Glycerin, maa denne ikke vise en tydeligt violet Farve, naar man ser gennem Vædsken mod en hvid Baggrund.

Overhældes 1 Grm. Stannoklorid med 5 Ccm. Glycerin og 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, maa Blandingen efter Opvarmning og en Times Henstand ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Naar der forlanges vandfri Glycerin, udleveres en Glycerin, der ved forsigtig Opvarmning saa vidt muligt er befriet for sit Indhold af Vand.

Granula Dioscoridis.

Arsenpiller.

Rcp.

Acidi arsenicosi gramma	1
Gummi Arabici pulverati grammata	2
Sacchari Lactis pulverati grammata	37
Syrupi Sacchari	q. s.

Fiant pilulae numero 1000.

Arsensyrlingen udrives meget omhyggeligt med den pulveriserede Arabiske Gummi og det pulveriserede Mælkesukker og dannes til Pillemasse med Sukkersaft.

Heraf tilberedes 1000 Piller.

Hver Pille indeholder 1 Milligram Arsensyrling.

Største enkelte Indgift: 5 Piller.

Største Indgift i Døgnet: 20 Piller.

Gummi Arabicum.**Arabisk Gummi.**

Acacia Senegal Willdenow og mulig andre Acacia-Arter. — Mimosaceae.

Kugleformede eller uregelmæssigt formede, sprøde Stykker af lys, gullig Farve. Overfladen er mat og viser talrige fine Ridser. Brudfladen er ridset eller glasglinsende klar i den indre Del.

Er uden Lugt, smager slimet, lidt sødligt.

Arabisk Gummi opløses langsomt, men fuldstændigt, i 2 Dele Vand til en klæbende, næsten klar, svagt farvet Slim med svagt sur Reaktion; ved Tilsætning af nogle Draaber Ferrikloridopløsning stivner Slimen til en Gelé. Den vandige Opløsning (1 + 10) holder sig klar ved Tilsætning af Blyacetatopløsning, men giver Bundfald med basisk Blyacetatopløsning, selv i den stærkt fortyndede Gummislim.

Maa højst give 5 % Aske.

Gummi-resina Ammoniacum.**Ammoniakgummi.**

Dorema Ammoniacum Don. — Umbelliferae.

Gule til brunliggule, ulige store, undertiden sammenklæbende Korn, hvis Brudflade er mathvid og noget glinsende. De ere skøre i Kulden, men blive bløde ved svag Opvarmning.

Lugter ejendommeligt, smager bittert, lidt aromatisk og skarpt.

Ved Udrivning af 1 Del Ammoniakgummi med 3 Dele Vand dannes en hvid Emulsion, som efter Tilsætning af lige Rumfang Vinaand giver et Filtrat, der med nogle Draaber Ferrikloridopløsning antager en rødviolet Farve. Udkoges Drogen med Vinaand, skal rigelig Halvdelen kunne opløses.

Maa højst give 5 % Aske.

Naar Ammoniakgummi skal pulveriseres, maa den være tørret, godt afkølet og saa vidt muligt befriet fra fremmede Indblandinger.

Pulveret opbevares i et vel tillukket Kar.

Gummi-resina Asa foetida.

Dyvelsdræk.

Ferula Asa foetida L. og mulig andre Ferula-Arter. —
Umbelliferae.

Korn, der undertiden ere sammenklæbede, eller større Masser med isprængte Korn. Farven er fra matgul til rødbrun. Brudfladen er mathvid, men bliver snart svagere eller stærkere rød, til sidst brunlig. Dyvelsdræk bliver blød ved svag Opvarmning.

Lugter stærkt og løgagtigt, smager bittert og skarpt.

Udrevet med 3 Dele Vand giver Dyvelsdræk en hvid Emulsion, som ved Tilsætning af nogle Draaber Ammoniakvand antager en gul til grønliggul Farve. Udkoges Drogen med Vinaand, skal mindst Halvdelen kunne opløses.

Maa højst give 10 % Aske.

Pulveret fremstilles og opbevares ligesom pulveriseret Ammoniakgummi.

Gummi-resina Galbanum.

Galbanum.

Ferula galbaniflua Boissier et Buhse og mulig andre

Ferula-Arter. — Umbelliferae.

Korn, der ofte ere stærkt sammenklæbede. Farven er gul til rødbrun eller grønlig, i Bruddet lysere eller mørkere brunlig; Kornene ere af blødere eller mere haard Konsistens og blive ved svag Opvarmning bløde.

Lugter ejendommeligt aromatisk, smager aromatisk, ved vedholdende Tygning bittert og noget skarpt.

Naar der til 1 Del pulveriseret Galbanum sættes 3 Dele Saltsyre, farves Gummiharpixen og Syren efter kort Tids Forløb rødviolette; den afhældte Vædske skal, efter Fortynding med 10 Dele Vand og Overmætning med Ammoniakvand, vise blaa Fluorescens. Udkoges Drogen med Vinaand, skal omtrent Halvdelen kunne opløses.

Stængeldele og Rodskiver, der undertiden forefindes i Drogen, skulle saa vidt muligt fjernes.

Maa højst give 10 % Aske.

Pulveret fremstilles og opbevares ligesom pulveriseret Ammoniakgummi.

Gummi-resina Myrrha.**Myrra.**

Ikke sikkert kendte Commiphora-Arter. — Burseraceae.

Korn eller uregelmæssigt formede større Stykker, der ere rødgyule til rødbrune med gulligt støvet Overflade. Den rødbrune Brudflade viser undertiden hvide Pletter og Striber. Tynde Splinter ere gennemskinnelige.

Lugter aromatisk, smager aromatisk og bittert, noget skarpt.

Ved Udrivning med 3 Dele Vand giver Myrra en brunliggul Emulsion. Udtrækkes 1 Del pulveriseret Myrra med 3 Dele Æter, skal Filtratet ved Tilsætning af en Opløsning af Brom i Æter (nogle Draaber Brom i omtrent 4 Ccm. Æter) antage en rød til rødviolet Farve. Udkoges Drogen med Vinaand, skal omtrent Trediedelen kunne opløses.

Maa højst give 6 % Aske.

Gummi-resina Olibanum.**Virak.**

Boswellia Carteri Birdwood og mulig andre Boswellia-Arter. — Burseraceae.

Gule til rødliggyule Korn med hvidligstøvet Overflade og voxlignende Brud.

Lugter aromatisk, smager aromatisk, lidt bittert, bliver ved Tygning blød.

Udrevet med 3 Dele Vand giver Virak en hvid Emulsion. Udkoges Drogen med Vinaand, skal rigeligt Halvdelen kunne opløses.

Maa højst give 6 0/0 Aske.

† † †

Guttæ roseæ.

Røde Morfindraaber.

Rep.

Chloreti morphici partes.	20
Aqvæ destillatæ partes.	880
Tincturæ Coccionellæ partes.	100
Fiat solutio.	1000.

Morfinklorhydratet opløses i det destillerede Vand og blandes med Kochenilletinkturen. Blandingen henstilles i et Døgn og filtreres derpaa.

Skal være gulligrød.

Opbevares som Tinkturene.

Største enkelte Indgift: 150 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 5 Gram.

Hepar Sulfuris.**Svovllever.**

Rcp.

Sulfuris sublimati partem	1
Carbonatis kalici depurati partes	2

Svovlblommen blandes med det rensede Kaliumkarbonat, og Blandingen kommes i en tildækket Jerndigel og opvarmes ved ikke for høj, jævn Varme, indtil den smeltede Masse flyder roligt og en lille udtagen Prøve opløses næsten klart i 2 Dele Vand. Den flydende Masse bringes, medens den endnu er varm, over i en kold Jernmorter og stødes strax.

Skal være gulbrun, senere grønlig, og skal for største Delen kunne opløses i 2 Dele Vand. Opløsningen skal ved Tilsætning af Saltsyre, under Udvikling af Svovlbrinte, udskille Svovl i rigelig Mængde.

Opbevares i et vel tørret Glas, der tilproppes godt.

Herba Absinthii.**Malurt.**

Artemisia Absinthium L. — Compositae.

Toppen af den blomstrende Plante, der har lancetformede eller indskaarne, indtil fjersnitdelte Blade med butte Afsnit og nikkende, halvkugleformede Kurve, hvis ydre Svøbblade ere lancetformede med hindeagtig Spids, medens de indre have bred, hindeagtig Rand. Stængel og Blade

ere overalt dækkede af en tiltrykt, silkeglinsende Filt. Alle Blomsterne have gule, rørformede Kroner; Skiveblomsterne ere tvekønnede, de randstillede Blomster hunkønnede. Frugten mangler Fnok.

Lugter stærkt aromatisk, smager aromatisk og bittert.

Den silkeglinsende Behaaring dannes af T-formede Haar med indtil 4-cellet Stilk og en meget lang Tvær-celle; mellem disse Haar og tillige paa Kronens Yderside findes Kirtelhaar af de Kurvblomstredes Type. Kurvlejet er beklædt med lange, sammenfaldne, eencellede Haar.

Herba Lobeliae.

Lobelia.

Lobelia inflata L. — Lobeliaceae.

Den overjordiske Del af Planten, der er indsamlet efter at de fleste Blomster have sat Frugt; den er i Regelen groft skaaret og sammenpresset. Stængelen er ved Grunden kantet og furet, glat eller spredt haaret, ofte rødviolet; den øverste, noget grenede Del er haaret og har stærkt fremspringende Ribber. Bladene ere fra ægformede til lancetformede, kortstilkede til siddende, uensartet tandede og bære i Spidsen af Tænderne lyse, kirtel-lignende Vorter; begge Flader ere haarede. De ægformede, opblæste, tiribbede Kapselfrugter bære foroven Rester af Bægeret og indeslutte i de to Rum talrige brune, knap 1 Mm. store Frø, hvis Overflade danner et Maskenet. Blomsterne have en lyseblaa, læbedannet Krone.

Smager skarpt og brændende.

Bladoversidens Epidermis har papilløst fremstaaende Ydervægge med Kutikularstriber, Sidevæggene ere porede og næsten rette; Undersidens Epidermis har bølgede Sidevægge. Spalteaabninger findes alene paa Undersiden. Bladrandens lyse Kirtler have paa Oversiden Vandspalter og en Epidermis med tynde og stærkt bølgede Sidevægge; under Kirtlerne udmunde Nervegrene. De oftest eencellede Haar have Kutikularstriber. Karstrengene ledsages af Mælkekar.

Herba Melissae.

Hjertensfryd.

Melissa officinalis L. — Labiatae.

Blade og unge Skud. De langstilkede, rundtakkede, indtil 4 Ctm. lange Blade ere ægformede eller ved Grunden hjerteformede; paa Oversiden mørkere grønne, spredt haarede, paa Undersiden lysere.

Lugter svagt citronagtigt.

Begge Fladers Overhudsceller have bølgede Sidevægge. Spalteaabninger findes alene paa Undersiden; Læbecellerne omgives af 2 Celler. Oversidens spredte Dækhaar ere tilspidsede, fercellede og forsynede med Kutikularstriber. Paa begge Flader findes talrige eencellede, korte Haar med Kutikularvorter, desuden Kirtelhaar med 1—3-cellet Stilk og 1—2-cellet Hoved, og paa Undersiden Labiathaar.

Herba Menthae piperitae.

Pebermynte.

Mentha piperita Hudson. — Labiatae.

Blade og unge Skud. Stængelen er firkantet, ofte rødviolet og bærer modsatte, indtil bredt æg-lancetformede, skarpt og uensartet savtaktede, noget haarede Blade med svagt ombøjet Rand og en indtil 1 Ctm. lang Stilk.

Lugter aromatisk, smager skarpt, derefter kølende.

Begge Fladers Epidermis have stærkt bølgede Sidevægge. Overhudscellerne ved Bladranden og ud for Nerverne paa Bladets Underside have kraftige Kutikularstriber paa Ydervæggene. Spalteaabninger findes ganske overvejende paa Undersiden; Læbecellerne omgives af 2, sjældnere af 3 Celler. Bladene indeholde Kalksalt som smaa og tætte Rosetter. Haarbeklædningen bestaar af een- til flercellede Dækhaar med Kutikularstriber, desuden af talrige Kirtelhaar med et eencellet, kugleformet eller ovalt Hoved paa en kort i Regelen eencellet Stilk og af Labiathaar, der fortrinsvis findes paa Undersiden. I hver Bladtand udmunder typisk 3 Nervegrene, af hvilke den midterste er kraftigst.

Herba Origani.

Vild Merian.

Origanum vulgare L. — Labiatae.

Toppen af den blomstrende Plante, der har firkantet, ofte rødbrun Stængel og modsatte ægformede eller

elliptisk-ægformede, helrandede eller utydeligt tandede Blade, der især paa Undersiden ere haarede. De 4-radede, violette Højblade støtte Blomster med 5-tandet Bæger og en rød, sjældnere hvid, læbedannet Krone.

Lugter aromatisk, smager aromatisk og bittert.

Plantens Haarbeklædning er dels lange, flercellede Dækhaar med Kutikularvorter, dels Labiathaar og Kirtelhaar med kort Stilk og eencellet Hoved; begge Former af Kirtelhaar findes paa Blade, Bæger og Krone.

Herba Polygalae amari cum Radice.

Bitter Mælkeurt.

Polygala amarum L. — Polygalaceae.

Den blomstrende Plante med Roden. Den overjordiske Del er fra 5 til 15 Ctm. høj, ved Grunden grenet eller ugrenet. De rosetstillede Grundblade ere omvendt ægformede, medens den haarede Stængel opadtil bærer lancetformede eller elliptiske Blade. Blomsterne ere klase-stillede, uregelmæssige, blaa eller sjældnere næsten hvide, omtrent 4 Mm. lange. Den 2-rummede Kapsel har 2 gulbrune Frø med 2-lappet, kort Frøkappe og haaret Overflade.

Smager bittert.

Stængelens Haar ere eencellede og have Kutikularvorter; lignende Haar findes spredte paa Bladene, især ved Randen. Frøskallens Haar ere eencellede og glatte.

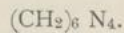
Herba Veroniceae.**Læge-Ærenpris.**

Veronica officinalis L. — Scrophulariaceae.

Den overjordiske Del af den blomstrende Plante, der er opstigende fra en krybende og grenet, alsidigt haaret Stængel. De modsatte, kortstilkede Blade ere elliptiske eller omvendt ægformede, savtakkede og haarede. Fra Bladhjørnerne udgaa klasestillede Blomster med 4-tallige, blegblaa, hjulformede Kroner.

Smager bittert og sammensnerpende.

Overhudscellernes Sidevægge ere paa Bladets Overside rette til svagt bølgede og tydeligt porede, paa Undersiden bølgede med svagere Porer. Paa begge Flader findes Spalteaabninger, hvis Læbeceller omgives af 4 Celler, desuden 2 Haarformer: indtil 6-cellede Dækhaar med Kutikularvorter og Kirtelhaar med 1-cellet Stilk og 2-cellet Hoved. Begge Haarformer findes tillige paa Stængelen.

Hexamethylentetraminum.**Hexamethylentetramin. Urotropin.**

Et hvidt krystallinsk Pulver, let opløseligt i Vand og i Kloroform, opløseligt i 14 Dele kold Vinaand, tungt opløseligt i Æter. Hexamethylentetramin er uden Lugt; det smager først sødligt, senere bittert. Opløst i Vand reagerer det svagt alkalisk og spaltes ved Opvarmning. En vandig Opløsning af Hexamethylentetramin giver ved Kog-

ning med fortyndet Svovlsyre Lugt af Formaldehyd og ved paafølgende Overmætning med Natriumhydroxydopløsning Lugt af Ammoniak.

Den vandige Opløsning af Hexametylentetramin (1 + 50) giver med Bromvand et Bundfald, der i Begyndelsen er gult, men som ved Tilsætning af mere Bromvand bliver orange-farvet. Med Kaliumjodid-Jodopløsning giver samme vandige Opløsning et brunrødt Bundfald, der under Mikroskopet viser sig at bestaa af gule Krystaller; med Sølvnitratopløsning giver den et hvidt Bundfald, der let opløser sig i Ammoniakvand, og denne Opløsning udskiller efter Opvarmning og Henstand metallisk Sølv.

En vandig Opløsning af Hexametylentetramin (1 + 20) maa ikke give brun Uklarhed eller Bundfald med Nesslers Reagens.

Ved svag Opvarmning i et Reagensglas sublimerer det uden først at smelte og uden at efterlade nogen Rest.

Hirudo.

Blodigle.

Sangvisuga medicinalis Savigny (graa, plettet eller tysk Blodigle) og *Sangvisuga officinalis* Savigny (ungarsk Blodigle). — Hirudines.

Den graa Igle er paa Rygsiden grønlig med 6 sortplettede, røde Længdestriber. Bugsiden er gulgrøn med sorte Pletter og Rande.

Den ungarske Igle er paa Rygsiden lysere eller mørkere grøn med 6 sortplettede, rødgule Længdestriber. Bugsiden er olivengrøn, sortrandet, uden Pletter.

En Igle skal veje 2 til 5 Gram.

Hydrargyrum.**Kvægsølv.**

Hg.

Et flydende, let bevægeligt, glinsende Metal, som holder sig fuldkomment blankt ogsaa efter nogen Tids Rystning med Luft, og som ved Opvarmning skal kunne opløses klart i Salpetersyre. Inddampes den salpetersure Opløsning af 1 Grm. Kvægsølv, skal den indtørrede Masse kunne bortglødes uden at efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

† † †

Hydras amylenicus.

Syn.: Amylenum hydratum.

Amylenhydrat.

$$(\text{CH}_3)_2\text{C}(\text{OH})\text{C}_2\text{H}_5.$$

En klar, farveløs, flygtig Vædske af neutral Reaktion og af en ejendommelig, først muggen, senere krydret Lugt. Den er opløselig i 8 Dele Vand og lader sig i ethvert Forhold blande klart med Vinaand, med Kloroform, med Æter, med Glycerin og med fede Olier. Vægtfylde: 0,815—0,820. Kogepunkt: 99°—103°. Opvarmes Amylenhydrat med Kaliumdikromat, fremkommer der Lugt af Aceton, og Blandingen farves grøn.

I Løbet af 10 Minutter maa 20 Ccm. af en vandig Opløsning af Amylenhydrat (1 + 20) ikke affarve en Draabe Kaliumpermanganatopløsning, og samme Mængde af Opløsningen

skal, efter Tilsætning af en forud tilberedt ammoniakalsk Sølvnitratopløsning, ved i 10 Minutter at hensættes paa Vandbad, saaledes at der ikke — eller næppe — udvikles Luftbobler i Vædsken, ikke give Udskilning af metallisk Sølv, men maa højst antage en gullig Farve.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 4 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 8 Gram.

Hydras chloralicus.

Syn.: Chloralum hydratum.

Kloralhydrat.

$\text{CCl}_3\text{CH}(\text{OH})_2$.

Farveløse, gennemsigtige, luftbestandige, tørre Kry-staller, der lugte som Melon og smage skarpt, svagt brændende; de ere opløselige i deres halve Vægt Vand, let opløselige i Vinaand, i Æter, i Benzol og i fede Olier, opløselige i omtrent 5 Dele Kloroform. De smelte ved Opvarmning til en olieagtig Vædske, som koger ved 97° og fordamper uden Rest.

Den vinaandige Opløsning af Kloralhydrat (1 + 10) skal reagere neutralt og maa først ved Indtørring paa Lakmospapir farve dette svagt rødt. En kold, vandig Opløsning af Kloralhydrat (1 + 10) skal ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning strax holde sig klar og maa først senere vise svag Opalivering.

Naar 1 Grm. Kloralhydrat overhældes med 1 Ccm.

koncentreret Salpetersyre (Vægtfylde: 1,40), maa der ikke — selv ved Opvarmning — vise sig gul Farvning eller røde Dampe.

Kloralhydrat i Form af krystallinske Masser eller af Skorper maa ikke anvendes.

Opbevares i et vel tillukket Glas, udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 3 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 5 Gram.

Hydras kalicus.

Syn.: Kali causticum fusum. Kalium hydricum fusum.

Kaliumhydroxyd. Kalihydrat. „Ætskali“.

KOH.

Tørre, hvide, haarde, hygroskopiske Stykker eller Stænger, som i Brudet vise krystallinsk Struktur, og som med 2 Dele Vand skulle give en klar og farveløs Opløsning af stærkt alkalisk Reaktion.

En Draabe af denne Opløsning giver ved Tilsætning af Vinsyreopløsning i Overskud et stort krystallinsk Bundfald.

Overmættes 5 Ccm. af en vandig Opløsning af Kaliumhydroxyd (1 + 10) med fortyndet Svovlsyre, og blandes den derpaa med sit lige Rumfang Svovlsyre, maa Blandingen ved, efter Afkøling, at overhældes med Ferrosulfatopløsning ikke vise en mørk Grænse mellem Vædske-lagene.

Overmættes en vandig Opløsning af Kaliumhydroxyd

(1 + 10) først med Saltsyre og derpaa med Ammoniakvand, maa der ikke fremkomme Bundfald eller Uklarhed, selv ved Henstand.

Af en vandig Opløsning af Kaliumhydroxyd (1 + 50) maa 10 Ccm., efter Overmætning med Saltsyre, ikke strax give Uklarhed med Baryumkloridopløsning, og efter Overmætning med Salpetersyre maa den ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning kun give Opalising.

Blandes en Opløsning af 1 Grm. Kaliumhydroxyd i 2 Ccm. Vand med 10 Ccm. Vinaand, maa der efter nogen Tids Henstand kun fremkomme et ringe Bundfald.

Opløses en nøjagtigt afvejet Mængde Kaliumhydroxyd (omkring 5,6 Grm.) i saa meget Vand, at Opløsningen udgør 100 Ccm., skulle 10 Ccm. heraf, efter Tilsætning af nogle Draaber Fenoltaleinopløsning, under Opvarmning, for 0,56 Grm. af den afvejede Stofmængde bruge mindst 8,5 Ccm. normal Saltsyre til Neutralisation.

Hydras natricus.

Syn.: Natrum causticum fusum. Natrium hydricum fusum.

Natriumhydroxyd. Natronhydrat. „Ætsnatron“.

NaOH.

Tørre, hvide, haarde, hygroskopiske Stykker eller Stænger, som i Brudet vise krystallinsk Struktur, og som med 2 Dele Vand skulle give en klar og farveløs Opløsning af stærkt alkalisk Reaktion.

Bringes Natriumhydroxyd paa en Platintraad i en farveløs Flamme, bliver denne gul.

Overmættes 5 Ccm. af en vandig Opløsning af Natriumhydroxyd (1 + 10) med fortyndet Svovlsyre, og blandes den derpaa med sit lige Rumfang Svovlsyre, maa Blandingen, naar den efter Afkøling overhældes med Ferrosulfatopløsning, ikke vise en mørk Grænse mellem Vædskelegene.

Af en vandig Opløsning af Natriumhydroxyd (1 + 50) maa 10 Ccm. efter Overmætning med Saltsyre kun vise en svag Uklarhed ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning, saa at Vædsken i et 2 Ctm. vidt Reagensglas endnu er gennemsigtig.

Overmættes den vandige Opløsning (1 + 10) først med Saltsyre og derpaa med Ammoniakvand, maa der ikke fremkomme Bundfald eller Uklarhed, selv ved Henstand.

Efter Overmætning med Salpetersyre maa 10 Ccm. af den vandige Opløsning (1 + 10) ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning kun vise Opalisering.

Opløses en nøjagtigt afvejede Mængde Natriumhydroxyd (omkring 4 Grm.) i saa meget Vand, at Opløsningen udgør 100 Ccm., skulle 10 Ccm. heraf, efter Tilsætning af nogle Draaber Fenoltaleinopløsning, under Opvarmning, for 0,4 Grm. af den afvejede Stofmængde bruge mindst 9 Ccm. normal Saltsyre til Neutralisation.

Opbevares i et vel tillukket Glas.

Hydratocarbonas magneticus.

Syn.: Magnesium carbonicum.

Basisk Magniumkarbonat. Basisk kulsur Magnesia.

Sammenhængende, lette, hvide Masser eller et let, hvidt Pulver. I Vand opløses kun svage Spor, men dog

nok til at farve Lakmospapir blaat. Saltet opløses i Saltsyre under stærk Kulsyreudvikling til en farveløs Vædske, som efter Tilsætning af Ammoniumkloridopløsning ikke fældes ved Overskud af Ammoniakvand, men, naar der derpaa tilsættes Natriumfosfatopløsning, giver et rigeligt, krystallinsk Bundfald.

Opløses Saltet i Vand (1 + 20) under Tilsætning af Saltsyre i ringe Overskud, maa Opløsningen ikke farves ved Tilledning af Svovlbrinte, ligesom 10 Ccm. af Opløsningen ikke maa vise mere end Opalivering ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning og ikke strax maa vise en blaa Farve ved Tilsætning af et Par Draaber Kaliumferrocyanidopløsning.

Overmættes 10 Ccm. af samme saltsure Opløsning efter Tilsætning af sit lige Rumfang Ammoniumkloridopløsning med Ammoniakvand, maa den klare Vædske ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning efter 5 Minutters Forløb højst vise en svag Opalivering.

Opløses Saltet i Vand (1 + 20) ved Hjælp af Salpetersyre, maa 10 Ccm. af denne Opløsning efter Tilsætning af Sølvnitratopløsning højst blive opaliserende.

1 Grm. af Saltet maa ikke efterlade mindre end 0,4 Grm. Glødningsrest.

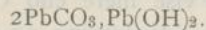
Af let kulsur Magnesia, der er reven gennem Sigte Nr. 10, skulle 250 Ccm. veje mellem 25 Grm. og 35 Grm.

Hydratocarbonas plumbicus.

Syn.: Cerussa. Plumbum hydrico-carbonicum.

**Basisk Blykarbonat. Basisk kulsurt Blyilte.
„Blyhvidt“.**

Et hvidt, klumpet Pulver, som er uopløseligt i Vand, men som opløses i Eddikesyre og i fortyndet Salpetersyre. Disse Opløsninger give ved Tilledning af Svovlbrinte et sort, ved Tilsætning af fortyndet Svovlsyre et hvidt Bundfald, og de samme Opløsninger give ved Tilsætning af Natriumhydroxydopløsning et i Overskud af Fældningsmidlet opløseligt, hvidt Bundfald.

Opløses basisk Blykarbonat i Vand (1 + 20) under Tilsætning af Salpetersyre, maa 10 Ccm. af denne Opløsning ved Tilsætning af Sølvnitrat kun blive opaliserende, men ikke give Bundfald.

Udfældes Blyet fuldstændigt af den salpetersure Opløsning ved Tilledning af Svovlbrinte, maa Filtratet ikke give Bundfald eller Uklarhed ved Kogning med Natriumkarbonatopløsning i Overskud.

1 Grm. basisk Blykarbonat skal ved Glødning efterlade mindst 0,85 Grm. Blyilte.

Hypermanganas kalicus.

Syn.: Kalium permanganicum.

Kaliumpermanganat. Manganoversurt Kali.

Mørkeviolette, næsten sorte, metalglinsende, prisma-
tiske Krystaller, der smage sødligt og sammensnerpende
og ere opløselige i 16 Dele Vand.

Den vandige Opløsning, hvortil der er sat Svovlsyre,
affarves af reducerende Stoffer, og ved Blanding med det
tørre Salt give mange let iltelige Stoffer Ildfænomener.

En vandig Opløsning af Kaliumpermanganat (1 + 50)
giver ved Kogning med Saltsyre under draabevis Tilsæt-
ning af Vinaand en farveløs Vædske, hvoraf 10 Ccm. ved
Tilsætning af Baryumkloridopløsning højst maa give en
opaliserende Vædske.

Naar 10 Ccm. af samme vandige Opløsning koges
med Salpetersyre under draabevis Tilsætning af Vinaand
til Affarvning, maa Vædsken ved Tilsætning af Sølvnitrat-
opløsning højst vise svag Opalivering.

Opvarmes 0,5 Grm. af Saltet med 5 Ccm. fortyndet
Svovlsyre, affarves dernæst Vædsken med Oxalsyre, og
blandes den derefter med sit lige Rumfang Svovlsyre,
maa Blandingen, naar den efter Afkøling overhældes med
Ferrosulfatopløsning, ikke vise en mørk Grænse mellem
Vædskelegene.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Infusa.**Infuser.**

Infuser ere Planteudtræk, som fremstilles ved Behandling med kogende destilleret Vand.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskreven, er Følgende at iagttage:

Substanserne skæres eller knuses, hvorefter de kommer i en med kogende almindeligt Vand opvarmet Bøsse af Tin, fortinnet Kobber eller Porcelæn, der er forsynet med et godt sluttende Laag. Substanserne overhældes derpaa med den fornødne Mængde kogende destilleret Vand. Efter at Bøssens Laag strax er lagt paa, digeres Blandingen en halv Time under ofte gentagen Omrøring. Dernæst koleres Massen og presses, hvorefter Vædsken hensættes til Bundfældning paa et køligt Sted og dekanteres.

Man maa ikke tilsætte en større Mængde Vand, end der udfordres for at tilberede den foreskrevne Mængde Infus. Dersom Infusmængden skulde blive for ringe, blandes den udpressede Rest med saa meget kogende Vand, at det Manglende erstattes, og presses paa ny. Derefter hensættes den samlede Vædske i nogen Tid til Bundfældning og dekanteres.

Af 1 Del Substans tilberedes 10 Dele Infus, men kun 5 Dele koncentreret Infus (Infusum concentratum).

Hvis der forlanges Infuser af stærkt virkende Substanser, skal Styrken af Infuset være angiven paa Recepten.

Infuserne tilberedes, hver Gang de skulle udleveres, dersom intet Andet er foreskrevet.

Det er Apotekeren tilladt at benytte Fingerbøl-, Ensian-, Brækrod-, Senega- og Baldrian-Fluidextrakt til Fremstilling af de tilsvarende Infuser.

Infusum Rhei alkalinum.

Rabarberdraaber.

Rcp.

Rhizomatis Rhei in taleolas concisi partes . . .	125
Carbonatis natrici partes	25
Aqvae destillatae partium	2000
Spiritus concentrati partes	125
Aqvae Cinnamomi spirituosae partes	150.
Fiant infusi partes 1000.	

Rabarberroden, skaaren i omtrent 2 Mm. tykke Skiver, og Natriumkarbonatet macereres i 12 Timer med

Tusende Dele destilleret Vand 1000

og presses svagt. Den udpresede Rest macereres atter i 6 Timer med en Blanding af

Tusende Dele destilleret Vand. 1000

og

Hundrede og Fem og Tyve Dele Vinaand . . . 125

og presses svagt. Derpaa blandes Udtrækkene og henstilles i 24 Timer i en Flaske, der lukkes godt, hvorpaa Vædsken filtreres. Vinaanden kan derpaa afdestilleres, hvorefter Resten inddampes paa Vand- eller Dampbad til det halve Rumfang, henstilles paa ny til Bundfældning, dekanteres og inddampes, paa Vand- eller Dampbad, til Otte Hundrede og Halvtredsindstyve Dele . 850, der blandes med

Hundrede og Halvtredsindstyve Dele vinaand-
holdigt Kanelvand 150

1000.

Skulle være mørkt brunligrøde og klare.

Det er tilladt at opbevare Rabarberdraaber i koncentreret Form, idet den sidste Inddampning fortsættes, indtil Resten udgør

Hundrede Dele.	100,
som blandes med	
Hundrede og Halvtredsindstyve Dele vinaand-	
holdigt Kanelvand.	150.
Før Udleveringen tilblandes	
Syv Hundrede og Halvtredsindstyve Dele de-	
stilleret Vand.	750
	<hr/>
	1000.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Infusum Sennae compositum.

Wiener-Laxerdrik.

Rcp.

Fructus Coriandri contusi partes.	20
Fructus Vitis viniferae apyrenae depurati partes	50
Foliorum Sennae concisorum partes.	100
Mannae partes.	250
Tartratis kalici partes.	30
Aqvae destillatae bullientis quantum satis ad	
colaturam partium	720.
Fiant infusi partes 1000.	

De knuste Koriander, de rensede Korender og de skaarne Sennesblade overhældes med saa meget kogende destilleret Vand, at der efter en Times Digestion og paafølgende Udpresning faas
Syv Hundrede og Tyve Dele Kolatur. 720

Heri opløses Mannaen og Kaliumtartratet. Den kolerede Opløsning hensættes til Bundfældning og dekanteres.

Skal være brun og klar.

Det er tilladt at opbevare Wiener-Laxerdrik i koncentreret Form. I dette Øjemed inddampes den strax efter Fremstillingen paa Vand- eller Dampbad til sin halve Vægt og fyldes endnu varm paa smaa Flasker, der lukkes godt og opbevares paa et køligt Sted. Før Udleveringen varmes dette koncentrerede Infus, der ikke maa gære eller være skimlet, svagt og fortyndes med sin lige Vægt kogende, destilleret Vand.

Jodetum hydrargyricum rubrum.

Syn.: Hydrargyrum bijodatum.

Merkurijodid. Rødt Kvægsølvjodid.

HgJ₂.

Et skarlagensrødt, ved Opvarmning fuldstændigt flygtigt Pulver, som er næsten uopløseligt i Vand, men opløseligt i 130 Dele kold og i 20 Dele kogende Vinaand. Ved Ophedning i et Reagensglas smelter det og sublimerer som gule Krystaller, der efter Afkøling blive røde ved den svageste Berøring eller ved Henliggen.

Merkurijodid skal opløses klart i Kaliumjodidopløsning. Den kolde, vinaandige Opløsning skal være farveløs og maa ikke farve blaåt Lakmospapir rødt.

Rystes i Grm. Merkurijodid med 10 Ccm. koldt Vand, maa Filtratet ved Tilledning af Svovlbrinte kun blive svagt farvet og ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning kun vise en svag Opalisering.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 2 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 6 Centigram.

Jodetum kalicum.

Syn.: Kalium jodatum. Kali hydrojodicum.

Kaliumjodid. Jodkalium.

KJ.

Hvide, terningformede, luftbestandige Krystaller af saltagtig, senere bitter Smag. Saltet er opløseligt i 0,75 Dele Vand og i 12 Dele Vinaand. Den vandige Opløsning giver med Vinsyreopløsning i Overskud et krystallinsk Bundfald og farver, efter Tilsætning af nogle Draaber Ferrikloridopløsning, ved Rystning med Kloroform denne violet.

En med nylig udkogt og afkølet Vand tilberedt Opløsning af Kaliumjodid (1 + 20) maa ikke strax farves gul ved Tilsætning af en Draabe fortyndet Svovlsyre.

Den vandige Opløsning (1 + 20) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Kalkvand eller af Ammoniumsulfidopløsning, naar der til hver af Prøverne anvendes 10 Ccm. af Opløsningen.

Blandes 10 Ccm. af samme vandige Opløsning med omtrent 2 Ccm. Natriumhydroxydopløsning, og tilsættes derpaa et lille Korn Ferrosulfat og en Draabe Ferrikloridopløsning, maa Vædsken, efter svag Opvarmning og Overmætning med Saltsyre, ikke farves blaa.

Opvarmes 1 Grm. Kaliumjodid med 5 Ccm. Natriumhydroxydopløsning under Tilsætning af 0,5 Grm. Zinkpulver og 0,5 Grm. Jernpulver, maa der ikke udvikles Ammoniak.

Opløses 0,2 Grm. Kaliumjodid i 2 Ccm. Ammoniakvand, og tilsættes under Omrystning 13 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Sølvnitratopløsning, maa det klare Filtrat, efter Overmætning med Salpetersyre og 10 Minutters Henstand, ikke vise en mørk Farve og kun vise sig opaliserende uden at være uigennemsigtigt.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Jodetum natricum.

Syn.: Natrium jodatum. Natrum hydrojodicum.

Natriumjodid. Jodnatrium.

NaJ.

Et tørt, hvidt, krystallinsk Pulver, der bliver fugtigt i Luften. Det er opløseligt i 0,6 Dele Vand og i 3 Dele Vinaand og skal indeholde mindst 95 % vandfrit Salt. Ophedet paa en Platintraad i en farveløs Flamme farver det denne gul. Rystes en vandig Opløsning med nogle Draaber Ferrikloridopløsning og lidt Kloroform, farves denne violet.

En vandig Opløsning af Natriumjodid (1 + 20) maa ikke give Bundfald med Natriumkoboltinitritopløsning.

Fugtigt, rødt Lakmospapir, bragt i Berøring med Pulveret, maa ikke strax forandre Farve.

Den vandige Opløsning (1 + 20) maa ikke blive uklar eller give Bundfald med Baryumkloridopløsning eller med Kalkvand eller med Svovlbrinte eller med Ammoniumsulfidopløsning; den maa ikke, efter Tilsætning af et Par Draaber Saltsyre, blive blaa ved Tilsætning af nogle Draaber Kaliumferrocyanidopløsning, og ej heller maa den, efter svag Opvarmning med Natriumhydroxydopløsning, farves blaa ved Tilsætning af et lille Korn Ferrosulfat og en Draabe Ferrikloridopløsning og paafølgende Overmætning med Saltsyre.

Den med nylig udkogt og atter afkølet Vand frisk tilberedte Opløsning (1 + 20) maa ikke strax farves gul ved Tilsætning af en Draabe fortyndet Svovlsyre.

Opvarmes 1 Grm. af Saltet med 5 Ccm. Natriumhydroxydopløsning, 0,5 Grm. Jernpulver og 0,5 Grm. Zinkpulver, maa der ikke udvikles Ammoniak.

Opløses 0,2 Grm. ved 100° tørret Natriumjodid i 2 Ccm. Ammoniakvand, og tilsættes under Omrystning 14 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Sølvnitratopløsning, maa Filtratet, efter Overmætning med Salpetersyre og 10 Minutters Henstand, ikke antage en mørk Farve og kun vise sig opaliserende uden at være uigennemsigtigt.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Jodoformium.**Jodoform.**CHJ₃.

Smaa, glinsende, citrongule, hexagonale Krystaller eller et citrongult, krystallinsk Pulver, der er fedtet at føle paa. Lugten er gennemtrængende og minder om Safran. Smagen er ubehagelig, jodagtig.

Jodoform er flygtig med Vanddamp. Den er næsten uopløselig i Vand, opløselig i 50 Dele koldt og i 10 Dele kogende Vinaand samt i lidt over 5 Dele Æter.

Jodoform skal smelte ved 118°—120° og derefter ved yderligere Ophedning dampe fuldstændigt bort uden at efterlade en vejelig Rest.

Efter i et Minut at være rystet sammen med sin tidobbelte Mængde koldt Vand skal Jodoform give et farveløst Filtrat, hvoraf 10 Ccm. ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning kun maa vise Opalisering, og hvoraf 10 Ccm. med Baryumkloridopløsning ikke maa give Uklarhed.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Jodum.

Syn.: Jodina.

Jod.

J.

Grafitlignende, metalglinsende, tørre, rombiske Tavler eller Blade, som farve Huden brun, lugte ejendomme-

ligt, og som ved Ophedning ere fuldstændigt flygtige. Dampen er violet. Jod opløses med brunlig Farve i omtrent 5000 Dele Vand, med brun Farve i 10 Dele Vinaand, i Æter og i en koncentreret Opløsning af Kaliumjodid, med violet Farve i Kloroform og i Kulstofsulfid.

Rystes i Del pulveriseret Jod med 40 Dele Vand, maa 20 Ccm. af Filtratet, efter netop at være affarvet med $\frac{1}{10}$ normal Natriumtiosulfatopløsning, ved Tilsætning af Natriumhydroxydopløsning, et lille Korn Ferrosulfat og en Draabe Ferrikloridopløsning give en Blanding, som ved Overmætning med Saltsyre ikke maa farves blaa.

Af samme Filtrat maa 20 Ccm., efter Tilsætning af nogle Draaber Ammoniakvand samt nogle Draaber Sølvnitratopløsning, give et Filtrat, som kun maa vise en Uklarhed, men ikke maa give Bundfald, naar det overmættes med Salpetersyre.

Opbevares i et vel tillukket Glas med Glasprop.

Julapium salinum.

Almindelig Julep.

Rcp.

Solutionis Carbonatis kalici partes	125
Aqvae Menthae piperitae partes	775
Syrupi Sacchari partes	50
Acidi citrici partes	25
Aqvae destillatae partes	25

Fiat julapium. 1000.

Det opløste Kaliumkarbonat, Pebermyntevandet og Sukkersaften sammenblandes i en stærk Flaske af passende Størrelse. Dernæst tilsættes lidt efter lidt under Rystning Citronsyren, opløst i sin lige Vægt destilleret Vand, og efter forsigtig Blanding tilproppes Flasken strax.

Skal være klar og indeholde en stor Mængde fri Kulsyre.

Tilberedes, hver Gang den skal udleveres.

Kaolinum.

Kaolin. Porcelænsjord.

En Jordart, som væsentligt bestaar af vandholdig kiselsur Lerjord, og som til medicinsk Brug kun maa anvendes i slæmmet Tilstand som et hvidt, fint, klumpet Pulver, der er fedtet at føle paa, og som ved at gennemælttes med Vand giver en plastisk Masse.

Maa ikke bruse ved Overhældning med fortyndet Saltsyre og maa ved Slæmning ikke efterlade Sand.

Kermes mineralis.

Kermes.

Rcp.

Sulfureti stibici laevigati partem.	1
Carbonatis natrici venalis partes.	25
Aqvae destillatae partes	250

Det destillerede Vand opvarmes til Kogning i en Jernkedel, hvorpaa det præparerede, sorte Antimontrisulfid og Sodaen tilsættes.

Blandingen koges vedholdende under ofte gentagen Omrøring i to Timer, idet man stadig erstatter det Vand, som fordamper. Den kogende Vædske filtreres saa hurtigt som muligt ned i en i Forvejen opvarmet Stenkrukke. Efter fuldstændig Afkøling afhældes den ovenstaaende Vædske; Bundfaldet samles paa et Filter og udvaskes med Vand, indtil den fraløbende Vædske begynder at antage Farve og ikke mere reagerer alkalisk. Bundfaldet presses mellem Filtrerpapir, tørres derpaa i Mørke ved en Varme, der ikke overstiger 30°, og rives til et fint Pulver.

Skal være et fint, brunrødt Pulver. Naar det er frisk tillavet, opløses det let og fuldstændigt i 20 Dele varm Saltsyre.

Naar 0,5 Grm. Kermes udrides med en forud tilberedt Blanding af 2 Grm. Kaliumklorat og 4 Grm. glødet Natriumkarbonat, og Massen glødes i en lille Porcelænskaal, indtil den er hvid og al Luftudvikling er ophørt, skal den, efter at være udkogt med saa meget Vand, at man faar omtrent 10 Ccm. Filtrat, og efter Tilsætning af 10 Grm. koncentreret Saltsyre og 1 Grm. Stannoklorid, efter Opvarmning give en Blanding, der efter en Times Henstand ikke maa have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Kreosotum.

Kreosot.

En olieagtig Vædske, tilberedt af Bøgetjære.

Er en svagt gullig, stærkt lysbrydende Vædske, der ikke maa blive brunlig i Dagslyset; skal have en stærk Røglugt og smage brændende. Vægtfylden maa ikke være under 1,08. Kreosot fordamper for største Delen ved Opvarmning til 220°, stivner endnu ikke ved \div 20° og opløses i ethvert Forhold af Vinaand, af Æter, af Kloroform og af fede Olier, men giver først med omtrent 150 Dele varmt Vand en klar Opløsning, som ved Afkøling bliver uklar og efterhaanden igen næsten klar, idet der udskilles olieagtige Draaber.

Naar Kreosot rystes sammen med sit lige Rumfang Kollodium, skal der fremkomme en ensartet, flydende Blanding, som ikke maa stivne til Gelé. Naar Kreosot rystes sammen med 4 Rumfang Natriumhydroxydopløsning, skal der fremkomme en klar, lysegul Vædske, der ikke bliver uklar ved Tilsætning af 50 Rumfang Vand. Naar 1 Rumfang Kreosot rystes sammen med 10 Rumfang af en Opløsning af 1 Del Kaliumhydroxyd i 5 Dele absolut Alkohol, skal Blandingen efter nogle Minutters Forløb stivne til en fast, krystallinsk Masse.

Blaat Lakmospapir maa ikke farves rødt af en Draabe Kreosot, selv naar det bagefter vædes med Vand.

Største enkelte Indgift: 50 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Gram.

Kresolum crudum.

Syn.: Acidum carbolicum crudum. Ph. D. 1893.

Raa Kresol. „Raa Karbolsyre“.

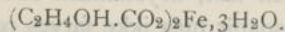
En klar, gullig eller gulbrun Vædske af en branket Lugt, tungere end Vand. Den opløses ikke fuldstændigt i Vand, derimod i Vinaand og i Æter.

Naar man ryster raa Kresol med dens lige Rumfang af en mættet Natriumkloridopløsning, maa den raa Kresols Rumfang ikke formindskes. I Rumfang af den raa Kresol skal ved Sammenrystning med 5 Rumfang Natriumhydroxydopløsning, ogsaa efter Tilsætning af 5 Rumfang Vand, give en klar eller kun svagt opaliserende Opløsning.

Lactas ferrosus.

Syn.: Ferrum lacticum.

Ferrolaktat. Mælkesurt Jernforilte.

Grønligvide, krystallinske Skorper eller et krystallinsk Pulver. Lugter svagt, ejendommeligt. Opløses ved Omrystning næsten fuldstændigt, skønt langsomt, i omtrent 40 Dele koldt og i 12 Dele kogende Vand, men er næsten uopløseligt i Vinaand. Ved Ophedning forkuller det og giver Karamellugt. Den vandige Opløsning giver med Kaliumferrocyanidopløsning et lyseblaat Bundfald.

En vandig Opløsning af Ferrolaktat (1 + 50) maa ved Tilsætning af Blyacetatopløsning kun vise en svag Opalising, og efter Tilsætning af Saltsyre maa den ved Tilledning af Svovlbrinte kun vise en hvidlig Uklarhed. Efter Tilsætning af Salpetersyre og Sølvnitratopløsning maa den kun vise Opalising.

Naar 1 Grm. Ferrolaktat rystes med 6 Ccm. Vand og filtreres, maa 1 Ccm. af Filtratet ved Tilsætning af 2 Draaber α Naftolopløsning og 2 Ccm. stærk Svovlsyre ikke vise en blaaviolet Farve, selv om denne snart forandres og gaar over til brunt eller graabrunt.

Naar Ferrolaktat glødes under Luftens Adgang, og Resten derpaa gennemvædes med Salpetersyre og glødes paa ny, skal den mindst udgøre 27 % af Ferrolaktatets Vægt. Naar Resten, før den vædes med Salpetersyre, udkoges med Vand, skal den give et Filtrat, som ikke farver rødt Lakmospapir blaat, og som ved Indtørring ikke maa efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Linctus boracinus.

Trøskesaft.

Rcp.

Biboratis natrici partes.	100
Glycerini partes	900
	<hr/>
Fiat solutio.	1000.

Natriumboratet opløses i Glycerinen, hvorpaa Opløsningen filtreres.

Skal være farveløs og klar.

Linimentum ammoniacatum camphoratum.**Tyk Kamferolie.**

Rcp.

Camphorae partes	50
Olei Rapae partes	700
Solutionis Ammoniaci partes	250
Fiat linimentum.	1000.

Kamferen opløses ved Digestion i den rensede Rapsolie og sammenrystes efter Filtrering og Afkøling med Ammoniakvandet til en ensartet og tykflydende Masse.

Skal være hvid.

Opbevares i en vel tillukket Flaske.

Linimentum calcicum.**Kalkliniment. „Æggeolie“.**

Rcp.

Olei Lini partes	500
Solutionis Hydratis calcici partes	500
Fiat linimentum.	1000.

Hørfrøolien og Kalkvandet sammenrystes stærkt, saa der dannes en ensartet, tykflydende Masse, der ved Henstand udskiller et Olielag paa Overfladen.

Skal være lysegult.

Opbevares i en vel tillukket Flaske.

Omrystes, umiddelbart før det udleveres.

Liqvor Arseniitis kalici.

(Formula internationalis).

Syn.: Arsenicalis liqvor Fowleri seu Liqvor arsenicalis Fowleri
seu Kalii arsenicosi liqvor.

Fowlers Arsendraaber.

Rcp.

Acidi arsenicosi pulverati partes.	10
Carbonatis kalici partes	10
Spiritus Lavandulae partes	50
Aqvae destillatae partes	930
Fiat solutio.	1000.

Den nøjagtigt afvejede, pulveriserede Arsensyrling koges i en Glaskolbe med Kaliumkarbonatet og 50 Dele destilleret Vand, indtil Alt er opløst; derpaa tilblendes den foreskrevne Mængde Lavendelsspiritus og saa meget destilleret Vand, som udfordres for, at den samlede Vægt kan blive nøjagtigt 1000 Dele. Efter nogle Dages Henstand filtreres Vædsken.

Naar 5 Grm. Fowlers Arsendraaber blandes med 20 Grm. Vand, 1 Grm. surt Natriumkarbonat og nogle Draaber Stivelseopløsning, skulle de affarve 10 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Jodopløsning. Yderligere Tilsætning af 0,1 Ccm.

$\frac{1}{10}$ normal Jodopløsning skal frembringe en blivende blaa-violet Farve.

Skulle være næsten klare eller svagt uklare og lugte af Lavendler.

100 Dele indeholde 1 Del Arsensyring.
Opbevares i en vel tillukket Flaske.

Største enkelte Indgift: 50 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Gram.

Liquor Ferri albuminati.

Opløst Jernalbuminat.

Rcp.

Albuminis Ovi sicci partes	10
Solutionis Subchlōreti ferrici partes	120
Aqvae Cinnamomi spirituosae partes	150
Aqvae destillatae	q. s.

Fiant liquoris partes 1000.

Den tørrede Hønsæggehvide opløses ved omtrent 40° under Omrystning i

Tre Hundrede og Halvtredsindstyve Dele destilleret Vand 350,

Opløsningen kolerer og hældes langsomt under Omrøring til en forud fremstillet Blanding af det opløste basiske Ferriklorid og

Tre Hundrede og Halvfjerdsindstyve Dele destilleret Vand 370;

derpaa opvarmes Vædsken paa Dampbad i en halv Time til omtrent 90°. Efter Afkøling tilsættes det vinaandholdige Kanelvand og, om fornødent, saa meget destilleret Vand, at Vædskens samlede Vægt udgør Tusende Dele. 1000.

Skal være en rødbrun Vædske, der ved gennemfaldende Lys viser sig klar, ved tilbagekastet Lys uklar, og som efter at være inddampet til sit halve Rumfang reagerer svagt surt. Lugter og smager lidt af Kanel, men er næsten uden Jernsmag.

Vædsken skal holde sig klar ved Kogning og ligeledes ved at blandes med Vinaand.

Naar der til 5 Grm. opløst Jernalbuminat sættes nogle Draaber Ammoniakvand eller fortyndet Saltsyre, fremkommer der et rødbrunt Bundfald.

Ved at sammenryste 5 Grm. opløst Jernalbuminat med 15 Grm. Ammoniakvand, skal der faas en klar, brunrød Vædske.

1000 Dele indeholde omtrent 4 Dele Jern.
Opbevares i en vel tillukket Flaske.

Liquor pectoralis.

Brystdraaber.

Recp.

Extracti Glycyrrhizae partes	200
Aqvae Foeniculi partes	600
Aetherolei Anisi partes	3
Spiritus concentrati partes	162
Solutionis Ammoniaci partes	35

Fiat liquor. 1000.

Lakridsextrakten opløses i Fennikelvandet og blandes med Anisolien, der forud er opløst i Vinaanden. Blandingen omrystes godt og henstilles i flere Dage i en vel tillukket Flaske til Bundfældning. Derpaa dekanteres Vædsken og blandes med Ammoniakvandet.

Skulle være sortebrune og udleveres klare.

Opbevares paa et ikke for koldt Sted.

Lycopodium.

Hexemel.

Lycopodium clavatum L. — Lycopodiaceae.

Sporerne, der danne et let og tørt, lysegult Pulver, som svømmer paa Vand. Efter Kogning med Vand synker Hexemel til Bunds; kastet i en Flamme brænder det hurtigt og under Knitren.

Uden Lugt og Smag.

Under Mikroskopet vise Sporerne sig kugle-tetraedriske med 3 næsten plane Flader. Exosporiet har fremstaaende Lister, der danne et Maskenet. Sporerne ere fra 0,030 til 0,033 Mm. i Diameter; de farves brungule ved Jodopløsning.

Hexemel maa højst give 5 % Aske.

Manna.**Manna.**

Fraxinus Ornus L. — Oleaceae.

Flade til rendeformede, krystallinske, gullige Stykker, der ere lette, skøre og tørre eller kun svagt klæbrige. Den friske Brudflade er hvidlig.

Lugter svagt, smager sødt, ikke kradsende.

Manna opløses omtrent fuldstændigt i Vand. I 20 Dele Vinaand opløses det for største Delen ved Kogning; ved Afkøling udskiller Filtratet en rigelig Mængde Krystalnaale.

Mel.**Honning.**

Apis mellifica L. — Hymenoptera.

Honning er i frisk Tilstand klar, gullig og af tyk Sirups Konsistens. Ved Henstand bliver den krystallinsk, uigennemsigtig og hvidgul. Undertiden deler Honning sig i en nederste lysere og krystallinsk og en øverste mørkere farvet og klar Del.

Lugter aromatisk, smager aromatisk-sødt. Reagerer svagt surt.

Honning er let, men ikke ganske klart opløselig i Vand. Den vandige Opløsning (1 + 2) skal mindst være af Vægtfylde 1,11. Naar der til den filtrerede vandige Opløsning (1 + 5) sættes Sølvnitrat- eller Baryumklorid-

opløsning, maa den vel blive opaliserende, men maa ikke afsætte Bundfald.

Under Mikroskopet viser Honning Støvkorn.

Maa højst give 0,8 % Aske.

Mel depuratum.

Renset Honning.

Rcp.

Mellis partes	1000
Aqvæ destillatae partes	1250
Albuminis Ovi gallinacei partes	40
Carbonatis calcici præcipitati partes	20.

Honningen udrøres i

Tusende Dele destilleret Vand	1000
og blandes med den friske, raa Hønsæggehvide, der er udrørt med	
To Hundrede og Halvtredsindstyve Dele destilleret Vand	250
og det fældede Kalciumkarbonat.	

Blandingen omrøres godt og faar derpaa et Opkog, saa at Æggehviden koagulerer; Vædsken koleres gennem Flanel og inddampes ved en Varme, der ikke overstiger 90°, til den foreskrevne Vægtfylde. Derpaa koleres den, medens den endnu er varm.

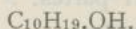
Skal have en Vægtfylde af 1,32 til 1,33 og være gul eller brunliggul og klar. Med 4 Dele Vand skal den

give en klar, neutral Vædske. Maa ikke lugte og smage
branket eller surt.

Opbevares i et tillukket Kar, paa et køligt Sted.

Mentholum.

Mentol.

Farveløse, sprøde, naaleformede, ikke fugtige Kry-
staller, der lugte og smage af Pebermynte. Mentol smelter
ved 43° og koger ved 212°. I Vand opløses det kun i ringe
Mængde, derimod let i Vinaand, i Æter, i Kloroform og
i fede Olier. Naar det opvarmes i en aaben Skaal paa
Vandbad, skal det fuldstændigt fordampe.

Opbevares i et vel tillukket Kar, paa et køligt Sted.

Mixtura Acidi hydrochlorati.

Saltsyremixtur.

Rcp.

Acidi hydrochlorati diluti partes	15
Syrupi Rubi Idaei partes	185
Aqvae destillatae partes	800
Misceantur.	1000.

Den fortyndede Saltsyre, Hindbærsaften og Vandet sammenblandes.

Skal være klar og smukt rød.

Mixtura Acidi sulfurici.

Sur Mixtur.

Rcp.

Acidi sulfurici diluti partes.	20
Syrupi Rubi Idaei partes.	180
Aqvae destillatae partes.	800
Misceantur.	1000.

Den fortyndede Svovlsyre, Hindbærsaften og Vandet sammenblandes.

Skal være klar og smukt rød.

Mixtura alba.

Hvid Stoppemixtur.

Rcp.

Carbonatis calcici praecipitati partes	30
Mucilaginis Gummi Arabici partes	90
Syrupi Sacchari partes.	30
Aqvae Cinnamomi spirituosae partes.	30
Aqvae destillatae partes.	820
Misceantur.	1000.

Det fældede Kalciumkarbonat sammenrives med Gummi-
slimen; derpaa tilblendes de øvrige Bestanddele.

Skal efter Omrystning være mælkevid.

Tilberedes, hver Gang den skal udleveres.

Mixtura amaro-alkalina.

Ensianmixtur.

Rcp.

Radicis Gentianae concisae partes	50
Aqvæ destillatae quantum satis ad colaturam partium.	950
Carbonatis natrici partes	35
Aetheris spirituosus partes	15.

Fiant mixturae partes 1000.

Af den skaarne Ensianrod tilberedes 950 Dele Infus.
Heri opløses Natriumkarbonatet. Naar Opløsningen er
afkølet, filtreres den, og Hoffmannsdræberne tilsættes.

Skal være gulbrun og klar.

Mixtura camphorata.**Kamfermixtur.**

Rcp.

Camphorae partes	8
Spiritus concentrati partes	8
Mucilaginis Gummi Arabici partes	32
Syrupi Cerasi partes	120
Aqvae destillatae partes	832
Misceantur.	1000.

Kamferen opløses i Vinaanden, og denne Opløsning sammenrives omhyggeligt med den lidt efter lidt tilsatte Gummislim. Derpaa tilblendes de øvrige Bestanddele.

Skal være plumret og rødviolet.

Tilberedes, hver Gang den skal udleveres.

Mixtura Ferri composita.**Griffiths Mixtur.**

Rcp.

Carbonatis kalici partes	7
Gummi-resinae Myrrhae pulveratae partes	15
Sulfatis ferrosi partes	10
Syrupi Sacchari partes	100
Aqvae Rosae partes	868
Misceantur.	1000.

Kaliumkarbonatet og den pulveriserede Myrra sammenrives med 650 Dele Rosenvand og blandes i en Flaske med Ferrosulfatet, der forud er opløst i Sukkersaften og 218 Dele Rosenvand.

Flasken tilproppes strax.

Skal være plumret og ved Udleveringen grønlig.

Tilberedes, hver Gang den skal udleveres.

Mixtura Rhei salina.

Salmiakmixtur med Rabarber.

Rcp.

Chloreti ammonici partes	20
Biboratis natrici partes	5
Aqvae Menthae piperitae partes	775
Infusi Rhei alkalini partes	200
Misceantur.	1000.

Ammoniumkloridet og Natriumboratet opløses i Pebermyntevandet; dernæst tilblendes Rabarberdraaberne.

Skal være mørk, rødbrun og klar.

Tilberedes, hver Gang den skal udleveres.

Mixtura salina dulcis.**Salmiakmixtur med Lakrids.**

Rcp.

Chloreti ammonici partes	20
Extracti Glycyrrhizae partes	20
Aqvae Menthae piperitae partes	960
Misceantur.	1000.

Ammoniumkloridet opløses i Pebermyntevandet, Opløsningen filtreres, og derpaa tilsættes Lakridsextrakten.

Skal være sortebrun.

Udleveres klar.

Mucilago Gummi Arabici.**Gummislim.**

Rcp.

Gummi Arabici partes	1000
Aqvae destillatae partium	2000
Fiat solutio.	3000.

Gummien afskylles med almindeligt Vand og opløses under ofte gentagen Omrøring i det destillerede Vand.

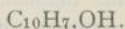
Opløsningen koleres.

Den maa kun reagere svagt surt og skal være næsten farveløs og klar.

Opbevares paa et køligt Sted.

Naphtholum.

β -Naftol.

Farveløse eller næsten farveløse, silkeglinsende Krystaller eller et krystallinsk Pulver. β -Naftol lugter svagt, ejendommeligt, smager skarpt brændende. Opløses med neutral Reaktion i omtrent 1000 Dele koldt og i 75 Dele kogende Vand. I Vinaand, i Æter, i Kloroform, i fede Olier og i Natriumhydroxydopløsning opløses det let.

En vandig Opløsning af β -Naftol giver med Ammoniakvand en svag, blaalig Fluorescens, med Ferrikloridopløsning en grønlig Vædske, hvoraf der ved Henstand udskilles hvide Fnug, og med Klorvand et rigeligt, hvidt Bundfald, som atter opløses ved Tilsætning af Ammoniakvand, hvorved der fremkommer en grøn, senere brun Farve.

β -Naftol skal smelte ved 120° — 122° , det skal kunne opløses fuldstændigt i 50 Dele Ammoniakvand til en svagt gullig Vædske, hvoraf det ved Tilsætning af Saltsyre i Overskud atter udfældes som et hvidt Pulver.

En i Varmen mættet, vandig Opløsning af β -Naftol maa ved Tilsætning af Ferrikloridopløsning ikke farves violet.

0,5 Grm. β -Naftol maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

† † †

Nitras argenticus.

Syn.: Argentum nitricum.

Sølvnitrat. Salpetersurt Sølvilte. „Helvedessten“.

AgNO₃.

Hvide eller graalighvide, halvgennemsigtige Stænger med straalet, krystallinsk Brud eller farveløse Krystaller. Opløses fuldstændigt i 0,6 Dele Vand og i 10 Dele Vinaand. Opløsningen skal være farveløs og reagere neutralt. Sølvnitrat smelter ved Ophedning og giver først i stærk Hede røde Dampe. En vandig Opløsning af Sølvnitrat giver ved Tilsætning af Saltsyre et hvidt Bundfald, som er uopløseligt i Salpetersyre, men opløseligt i Overskud af Ammoniakvand.

Opløses 1 Grm. Sølvnitrat i 20 Ccm. Vand, og tilsættes Saltsyre til fuldstændig Udfældning af Sølv, skal Blandingen efter Opvarmning give et klart Filtrat, som ikke farves ved Tilledning af Svovlbrinte, og som lader sig bortdampe uden at efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 1 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 4 Centigram.

Nitras argenticus bis mitigatus.

Syn.: Argentum nitricum cum Kalio nitrico.

Svag „Helvedessten“.

Hvide, eller graalighvide, tynde Stænger med porcelænsagtigt Brud, tilberedte ved Sammensmeltning af Sølvnitrat med Kaliumnitrat.

Opløses i Grm. svag Helvedessten i 50 Ccm. Vand, og tilsættes 0,5 Grm. Ferriammoniumsulfat, skal Opløsningen forbruge fra 19,3—19,8 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Ammoniumticyanatopløsning, forinden den, efter Omrøring, farves blivende brunlig.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Nitras kalicus.

Syn.: Kalium nitricum.

Kaliumnitrat. Salpetersurt Kali. „Salpeter“.

KNO_3 .

Klare, farveløse, prismatiske Krystaller eller et hvidt, tørt, krystallinsk Pulver, som opløses med neutral Reaktion i 4 Dele koldt og i mindre end sin halve Vægt kogende Vand, men som er næsten uopløseligt i Vinaand. Naar Saltet blandes med Ferrosulfatopløsning og derpaa med Svovlsyre, bliver Vædsken sort.

En vandig Opløsning af Kaliumnitrat (1 + 5) giver med lige Rumfang Vinsyreopløsning et hvidt, krystallinsk Bundfald.

En vandig Opløsning af Kaliumnitrat (1 + 20) maa ikke farves ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning, ligesom 10 Ccm. af Opløsningen (1 + 20) ikke maa blive uklare ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Sølvnitratopløsning eller ved Kogning med Natriumkarbonatopløsning.

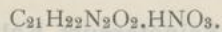
Naar 1 Grm. Kaliumnitrat sammen med 4 Grm. Oxalsyre opløses i kogende Vand, og naar Opløsningen indampes til Tørhed, og Resten glødes i en Porcelænsdigel, skal den glødede Rest ved Udtrækning med Vand efter Filtrering give en Opløsning, der, efter at være syret med Salpetersyre, ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning højst maa blive uklar, men ikke give Bundfald.

Nitras strychnicus.

Syn.: Strychninum nitricum.

Strykninnitrat. Salpetersurt Stryknin.

Farveløse, silkeglinsende, naaleformede Krystaller, der smage meget bittert. Strykninnitrat er opløseligt med neutral Reaktion i 90 Dele koldt og i 3 Dele kogende Vand samt i 70 Dele kold og i 5 Dele kogende Vinaand, men er uopløseligt i Æter. Opvarmes det med Svovlsyre, faas en gul Opløsning og Lugt af Kvælstofilter. Udrives lidt af Saltet i en Porcelænskaal med Svovlsyre, fremkommer der ved Tilsætning af en lille Krystal Kalium-

dikromat en stærkt blaa Farve, som derefter bliver violet, vinrød og senere gullig.

Overhældes Krystallerne med Salpetersyre, maa de ikke antage en rød Farve.

En vandig Opløsning af Strykninnitrat skal med Natriumhydroxydopløsning give et hvidt Bundfald, som ikke maa opløses i Overskud af Fældningsmidlet.

Ved Ophedning skal 0,2 Grm. af Saltet brænde bort uden at efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 5 Milligram.

Største Indgift i Døgnet: 10 Milligram.

Oleum Amygdalae.

Mandelolie.

Amygdalus communis L. var. *amara* et *dulcis* D. C. —
Amygdalaceae.

Af Frøet.

Skal være lysegul, klar, lugtfri og smage mildt. Maa ikke stivne ved en Varmegrad, der er højere end $\div 10^{\circ}$.
Vægtfylde: 0,915—0,920.

Naar 4 Ccm. Mandelolie under Afkøling rystes stærkt med 2 Ccm. Vand og 2 Ccm. rygende Salpetersyre, maa Blandingen ikke blive rød eller brunlig, men skal ved Henstand skille sig i et nederste, næsten farveløst og et øverste, lysegult Vædskeleg, der i Løbet af nogle Timer stivner til en hvid, fast Masse.

Naar 10 Ccm. Mandelolie opvarmes svagt med 20 Ccm. Natriumhydroxydopløsning og 10 Ccm. Vinaand, skal den fremkomne Opløsning holde sig klar ved at

blandes med 90 Ccm. Vand. Naar Fedtsyrerne ved Salt-syre ere udskilte af denne Opløsning, skulle de efter Ud-vadskning og Tørring forblive flydende ved 15°, selv efter Tilblanding af 1—2 Maal Vinaand.

Syretallet prøves paa følgende Maade:

Rystes 50 Grm. Mandelolie i en Flaske paa 200 Ccm.s Rumfang med 50 Grm. Vinaand, hvortil i Forvejen er sat 5 Draaber Fenoltaleinopløsning og saa mange Draaber af en $\frac{1}{2}$ normal Natriumhydroxydopløsning, at Vinaanden er bleven svagt rød, skal der, naar man under kraftig Om-rystning tildrypper $\frac{1}{2}$ normal Natriumhydroxydopløsning, heraf højst forbruges 2,5 Ccm., før Flaskens Indhold an-tager en tydeligt rød Farve.

Oleum Cacao.

Kakaosmør.

Theobroma Cacao L. — Sterculiaceae.

Af Frøet.

Skal være fast, gullighvidt. Er ved sædvanlig Varme af Konsistens som Talg; smelter ved en Varmegrad af omtrent 30° til en klar, gullig Vædske. Lugter som Kakao og smager mildt.

Ved 15° skal det efter nogen Omrystning med 2 Dele Æter give en klar Opløsning, som efter indtil 12 Timers Henstand ved 12°—15° ikke maa udskille faste Bestanddele. Opløses vanskeligt i kogende Vinaand, let i Benzin, i Kloroform og i Kulstofsulfid. Vægtfylde: 0,960—0,980.

Rysets 4 Cam. Kinetische med 2 Cam. Vand og 2
Cam. rygende Salp. og 2 Cam. Sulfid. Landingen, mas
Olien efter et Løst. med 2 Cam. Sulfid. det eller delvis

Oleum camphoratum.

Kamferolie.

Rep.

Camphorae partes	200
Olei Olivae partes	800
Fiat solutio.	1000.

Kamferen opløses ved Digestion i Olivenolien, hvor-
paa Opløsningen filtreres gennem tørret Filtrerpapir.

Skal være klar.

Opbevares i et vel tillukket Kar, paa et ikke for
koldt Sted.

† † †

Oleum Crotonis.

Krotonolie.

Croton Tiglium L. — Euphorbiaceae.

Af Frøet.

Skal være brunliggul, tykflydende, klar og reagere
surt. Lugter svagt, ubehageligt, smager i Begyndelsen
mildt, senere brændende, og frembringer Blegner paa
Tungen. Let opløselig i Æter, i Kloroform, i Kulstof-
sulfid og i Petroleumsæter samt ved Opvarmning opløselig
i 2 Dele absolut Alkohol. Vægtfylde: 0,940—0,960.

Rystes 4 Ccm. Krotonolie med 2 Ccm. Vand og 2 Ccm. rygende Salpetersyre, og afkøles Blandingen, maa Olien efter et Døgns Henstand ikke stivne helt eller delvis. Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 5 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 10 Centigram.

Oleum Jecoris Aselli.

Levertran.

Gadus Morrhua L. og Gadus Callarias L. — Gadoidei.

Den fede Olie af friske Levere.

Er farveløs eller svagt gullig og klar. Lugter og smager ejendommeligt. Vægtfylde: 0,923—0,930.

Naar en Draabe Svovlsyre udrides med 5 Draaber Levertran i en Porcelænsskaal, skal der fremkomme en violet Farve, der kort efter gaar over til en brunligrød. Blaåt Lakmospapir, vædet med Vinaand, maa kun farves svagt rødt af Levertran.

Efter længere Tids Henstand ved 0° maa der ikke udskilles hvidt Bundfald, højst enkelte hvide Korn.

Oleum Lini.**Hørfrøolie. „Linolie“.**

Linum usitatissimum L. — Linaceae.

Af Frøet.

En noget tykflydende, tørrende Olie, gul eller brunliggul, klar. Lugter ejendommeligt og smager mildt. Er endnu flydende ved \div 16°. Vægtfylde: 0,930—0,940.

Oleum Olivae.**Olivenolie. „Bomolie“.**

Olea Europaea L. — Oleaceae.

Af Frugten.

Olivenolie er lysegul, undertiden dog med svagt grønligt Skær; lugter og smager ejendommeligt, svagt. Vægtfylde: 0,915—0,918. Under 10° begynder Olien at udskille hvide, krystallinske Korn. Ved 0° stivner den til en salveagtig Masse.

Naar 4 Ccm. Olivenolie under Afkøling rystes stærkt med 2 Ccm. Vand og 2 Ccm. rygende Salpetersyre, maa Blandingen ikke blive rød eller brunlig, men skal ved Henstand skille sig i et nederste, næsten farveløst og et øverste, lysegult Vædskeleg, der i Løbet af nogle Timer stivner til en hvid, fast Masse.

Jodtallet prøves paa følgende Maade:

Omtrent 0,5 Grm. nøjagtigt afvejet Olivenolie opløses i en med Glasprop lukket Flaske af passende Størrelse i 15 Ccm. Kloroform, og der tilsættes en Blanding af 25 Ccm. vinaandig Merkurikloridopløsning og 25 Ccm. vinaandig

Jodopløsning. Naar Blandingen har henstaaet i Mørke i 5 Timer, tilsættes 1,5 Grm. Kaliumjodid og 100 Ccm. Vand, og det ikke optagne Jod titreres med $\frac{1}{10}$ normal Natriumtiosulfatopløsning. Der skal da for 0,5 Grm. Olie være forbrugt saa meget Jod, som svarer til 31,5—33,1 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Vædske.

Syretallet prøves paa følgende Maade:

Rystes 50 Grm. Olivenolie i en Flaske paa 200 Ccm.s Rumfang med 50 Grm. Vinaand, hvortil i Forvejen er sat 5 Draaber Fenoltaleinopløsning og saa mange Draaber af $\frac{1}{2}$ normal Natriumhydroxydopløsning, at Vinaanden er bleven svagt rød, skal der, naar man under kraftig Omrystning tildrypper $\frac{1}{2}$ normal Natriumhydroxydopløsning, heraf højst bruges 4,0 Ccm., for Flaskens Indhold antager en tydeligt rød Farve.

Oleum Rapae.

Renset Rapsolie.

Brassica Napus L. og Brassica Rapa L. — Cruciferae.

Af Frøet.

En noget tykflydende, lysegul, klar Olie, der lugter og smager svagt, ejendommeligt, ubehageligt. Vægtfylde: 0,913—0,916.

Naar en Draabe Svovlsyre udrives med 20 Draaber rensed Rapsolie, maa der kun opstaa en svagt brunlig, men ikke en violet eller lysegrøn, senere mørkebrun Farve.

Oleum Ricini.**Amerikansk Olie.**

Ricinus communis L. — Euphorbiaceae.

Af Frøet.

En meget tykflydende, farveløs eller ganske svagt gullig, klar Olie. Er næsten uden Lugt, smager ejendommeligt, ubehageligt. Ved omtrent 0° udskiller den hvide, krystallinske Korn.

Med sit lige Rumfang absolut Alkohol eller Iseddike skal den give en klar Vædske. Skal være næsten uopløselig i Petroleumsæter. Vægtfylde: 0,950—0,970.

Opium.**Opium.**

Papaver somniferum L. — Papaveraceae.

Den som Smyrna-Opium betegnede Handelssort, der danner tunge Kager af forskellig Størrelse og Form, vexlende fra mere eller mindre regelmæssigt kugleformede til linseformede. Kagerne ere indhyllede i Valmueblade og kunne paa Overfladen bære Skræppefrugter. I frisk Tilstand ere Kagerne, især i den indre Del, bløde, senere haarde. Den rødbrune Brudflade er i Regelen kornet.

Lugter ejendommeligt, smager meget bittert.

Under Mikroskopet viser Opiumpulver, der er ind-

lagt i Kloralhydratopløsning (5 + 2), Dele af Valmuekapselen (se Fructus Papaveris), mindre hyppigt Brudstykker af Bladet, hvis Oversides Epidermis har fra rette til svagt bølgede Sidevægge, medens Undersidens har stærkere bølgede Sidevægge og Spalteaabninger, hvis Læbeceller omgives af 4 eller oftere af 5 Celler; desuden kan forekomme Hvedemel, som ofte indælttes under den paa Produktionsstedet foretagne Egalisering af de friske Opiumskager. Organiserede Stoffer af anden Art maa ikke findes.

Forinden Brugen skulle Skræppefrugterne fjernes, og til Fremstilling af Pulveret tørres den ituskaarne Opium ved en Varme, der ikke overstiger 60°.

Tørret og pulveriseret Opium skal indeholde omtrent 10% Morfin. Morfinindholdet prøves paa følgende Maade:

6 Grm. tørret og pulveriseret Opium udrøres omhyggeligt i en Morter med lidt Vand og bringes ved Hjælp af mere Vand over i en passende Kolbe, hvorpaa der tilsættes saa meget Vand, at Indholdet vejer 66 Grm. Kolben henstilles, idet man dog jævnlig ryster den, til næste Dag, da Indholdet filtreres. Til 50 Grm. af Filtratet sættes 2 Grm. normalt Ammoniakvand, og det herved fremkomne Bundfald frafiltreres strax gennem et Filter af 10 Ctm.s Diameter. Nu afvejes uden Ophold, i en passende Kolbe, 44,2 Grm. af Filtratet (= 4 Grm. Opium). Hertil sættes 10 Grm. Æter og derefter, under forsigtig Bevægelse (Svingning) af Kolben, 4 Grm. normalt Ammoniakvand. Kolben tilproppes og henstilles, idet man dog jævnlig ryster den, til næste Dag. Æterlaget fraskilles da saa fuldstændigt som muligt.

Dette kan ske ved Hjælp af en snæver Glashævert, hvis korte Gren er udtrukket til en Spids og lukket med lidt Bomuld, og som er anbragt gennem Kolbens Hals i en godt sluttende Prop, hvorigennem tillige er sat et kort vinkelbøjet Glasrør. Naar Proppen er sat fast, skydes

Hæverten ned i Æterlaget, saaledes at Bomulden netop rører det vandige Lag. Ved at puste i det vinkelbøjede Rør fylder man Hæverten, og Æterlaget fjernes gennem Bomuldsfiltret.

Derpaa bringes igen 10 Grm. Æter i Kolben; denne rystes, og efter kort Tids Henstand fjernes Æterlaget som før. Tilsidst hældes den vandige Vædske gennem et Filter af 8 Ctm.s Diameter, idet man saa vidt muligt lader Krystallerne blive tilbage i Kolben. Kolbe og Filter skylles nu to Gange, hver Gang med 5 Ccm. ætermættet Vand, og derpaa tørres begge ved 100°. De Krystaller, som findes paa Filtret, bringes tilbage i Kolben, og det deri værende Morfin opløses i 25 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Saltsyre. Opløsningen filtreres gennem det 8 Ctm.s Filter ned i en omtrent 200 Ccm.s Flaske af hvidt Glas, hvorpaa Kolben og Filtret udvadskes med 75 Ccm. Vand. Paa de 100 Ccm. Morfinopløsning hældes saa meget Æter, at den efter kraftig Omrystning udgør et omtrent 1 Ctm. højt Lag. Efter Tilsætning af 5 Draaber Jodeosinopløsning lader man lidt efter lidt — og under kraftig Omrystning efter hver Tilsætning — tilflyde saa meget omtrent $\frac{1}{10}$ normal Natriumhydroxydopløsning, at den underste vandige Opløsning strax efter Omrystningen er farvet tydeligt rød. Hertil maa ikke bruges mere end 11,7 Ccm. og ikke mindre end 10,3 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumhydroxydopløsning, hvilket svarer til henholdsvis 9,5 % og 10,5 % Morfin.

1 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Saltsyre svarer til 0,0285 Grm. Morfin.

Hvis Morfinindholdet i tørret og pulveriseret Opium ved ovenstaaende Prøve findes at være større end 10,5 %, tilsættes før Brugen saa megen Hvedestivelse, at Blandingen kommer til at indeholde mellem 9,5 % og 10,5 % Morfin.

Største enkelte Indgift: 15 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 60 Centigram.

Opodeldoc.**Opodeldok.**

Rep.

Saponis medicati partes	80
Camphorae partes	20
Spiritus concentrati partes	840
Aetherolei Thymi partes	4
Aetherolei Rosmarini partes	6
Solutionis Ammoniaci partes	50
	<hr/>
Fiat opodeldoc.	1000.

Den medicinske Sæbe og Kamferen opløses ved svag Varme i Vinaanden. Den endnu varme Opløsning filtreres gennem en tildækket Tragt, og til Filtratet sættes de æteriske Olier og Ammoniakvandet.

Skal være næsten gennemsigtig, opaliserende; ved Haandens Varme skal den smelte til en klar Vædske.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Oxydum calcicum.

Syn.: Calcaria usta.

Kalciumilte. „Brændt Kalk“.

CaO.

Hvide eller graahvide Stykker, som ved Overhældning med deres halve Vægt Vand læskes under Opvarmning, idet de henfalde til et fint Pulver. Udrøres lidt af dette

Pulver med Vand, og tilsættes Salpetersyre i Overskud, skal det opløses paa en ringe Rest nær og næsten uden Kulsyreudvikling.

Den salpetersure Opløsning giver efter Tilsætning af Natriumacetatopløsning i Overskud et hvidt Bundfald med Ammoniumoxalatopløsning.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Oxydum hydrargyricum.

Syn.: Hydrargyrum oxydatum.

**Rødt Kvægsølvilte. Merkurioxyd. Rødt
„Kvægsølvteilde“.**

HgO.

Et fint, gulligrødt Pulver uden glinsende Punkter.

Ved at ophedes i et tørt Reagensglas bliver det først mørkt og fordamper derpaa fuldstændigt, under Afsætning af Kvægsølvkugler i den kolde Del af Glasset.

Rives 1 Grm. rødt Kvægsølvilte sammen med 2 Ccm. Vand, og tilsættes derpaa et lige saa stort Rumfang Svovlsyre, maa den afkølede Blanding, efter at være overhældt med Ferrosulfatopløsning, ved Henstand ikke vise en brun Grænse mellem Vædskelegene.

I fortyndet Salpetersyre skal rødt Kvægsølvilte opløses fuldstændigt, og Opløsningen af 1 Grm. maa, efter Fortynding med Vand til 50 Ccm., ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning højst vise en svag Opalisering.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Oxydum hydrargyricum flavum.

Syn.: Hydrargyrum oxydatum via humida paratum.

Fældet Kvægsølvilte. Fældet Merkurioxyd.

Fældet „Kvægsølvteille“.

HgO.

Et meget fint, gult, amorft Pulver, som ved Ophedning i et tørt Reagensglas fuldstændigt fordamper under Afsætning af Kvægsølvkugler i den kolde Del af Glasset.

Udrystes i Grm. fældet Kvægsølvilte med 2 Ccm. Vand, og tilblendes et lige saa stort Rumfang Svovlsyre, maa den afkølede Blanding, efter at være overhældt med Ferrosulfatopløsning, ved Henstand ikke vise en brun Grænse mellem Vædskelegene.

I fortyndet Saltsyre eller i Salpetersyre skal fældet Kvægsølvilte opløses fuldstændigt, og den salpetersure Opløsning af 1 Grm. maa, efter Fortynding med Vand til 50 Ccm., ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning højst vise en svag Opalivering.

Ved jævnlig Omrystning med Oxalsyreopløsning (1 + 10) omdannes fældet Kvægsølvilte lidt efter lidt til et hvidt Pulver.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Oxydum magnesticum.

Syn.: Oxydum magnesticum leve Ph. D. 1893. — Magnesia usta.

Magniumilte. „Brændt Magnesia“.

MgO.

Et let, hvidt Pulver, som næsten er uopløseligt i Vand, men, efter at være vædet med Vand, opløses uden Luftudvikling i fortyndet Svovlsyre. Sættes Ammoniumkloridopløsning og Overskud af Ammoniakvand til denne Opløsning, giver den herved fremkomne klare Vædske ved Tilsætning af Natriumfosfatopløsning et rigeligt, hvidt, krystallinsk Bundfald.

Naar 0,2 Grm. Magniumilte koges med 10 Ccm. Vand, maa Filtratet ved Fordampning kun efterlade en meget ringe Rest.

Rystes 0,5 Grm. Magniumilte i nogen Tid med 20 Ccm. Vand, maa Filtratet ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning efter fem Minutters Forløb kun vise en svag Opalisering.

En ved Hjælp af fortyndet Saltsyre i ringe Overskud tilberedt vandig Opløsning af Magniumilte (1 + 20) skal være farveløs og maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte, ligesom den ved Tilsætning af nogle Draaber Kaliumferrocyanidopløsning ikke strax maa antage en blaa Farve.

Af Magniumilte, der er slaaet gennem Sigte Nr. 10, skulle 250 Ccm. veje mellem 25 Grm. og 35 Grm.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Oxydum plumbicum.

Syn.: Lithargyrum.

Blyilte. Blyoxyd. „Sølverglød“.

PbO.

Et gulligt eller rødligt Pulver, som ved Ophedning smelter og derpaa ved Afkøling stivner til en bladet, krystallinsk Masse. I Vand er det næsten uopløseligt, men opløses næsten fuldstændigt i fortyndet Salpetersyre. Denne Opløsning giver ved Tilsætning af fortyndet Svovlsyre et hvidt Bundfald, som opløses i Overskud af Natriumhydroxydopløsning.

Opløses i Grm. Blyilte i 5 Ccm. fortyndet Salpetersyre under Opvarmning, maa det kun give en noget uklar, men ikke en uigennemsigtig Vædske. Udfældes Blyet af denne Opløsning ved Tilsætning af 10 Ccm. fortyndet Svovlsyre, maa det efter nogen Tids Henstand vundne Filtrat efter Overmætning med Ammoniakvand i det Højeste antage en svagt blaalig Farve og kun vise Spor af et rødbrunt Bundfald.

Ved Ophedning til begyndende Smeltning maa Blyilte højst tabe 2 % i Vægt, og naar det koges med sin femdobbelte Vægt Eddikesyre, maa den uopløste Rest efter fuldstændig Udvadskning og Tørring ikke udgøre mere end 1,5 %.

Oxydum zincicum.*Syn.*: Zincum oxydatum.**Zinkilte. Zinkoxyd.**

ZnO.

Et temmelig let, hvidt Pulver, som ved Ophedning bliver gult og ved Afkøling atter hvidt. I Vand er det uopløseligt, men opløses uden Opbrusning i Eddikesyre og i fortyndede Mineralsyrer. Opløsningen giver ved Tilsætning af Natriumhydroxydopløsning eller af Ammoniakvand et hvidt Bundfald, som opløses i Overskud af Fældningsmidlet.

Rystes 2 Grm. Zinkilte med 20 Ccm. Vand, maa Filtratet hverken ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Sølvnitratopløsning vise mere end svag Opaliserings.

En Opløsning af Zinkilte i Saltsyre (1 + 10) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte. Efter Overmætning med Ammoniakvand maa samme Opløsning hverken give Bundfald med Ammoniumoxalatopløsning eller med Natriumfosfatopløsning og skal med et Par Draaber Ammoniumsulfidopløsning give et rent hvidt Bundfald.

Opløses 1 Grm. Zinkilte i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, og tilsættes 1 Grm. Stannoklorid og derpaa lidt efter lidt 3 Ccm. Svovlsyre, maa Blandingen, efter Opvarmning og en Times Henstand, ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Oxydum zincicum venale.*Syn.*: Zincum oxydatum crudum.**Zinkhvidt.**

ZnO.

Et hvidt Pulver, som ved Ophedning bliver gult og ved Afkøling atter hvidt. I Vand er det uopløseligt; i fortyndede Syrer opløses det uden Optrusning, og en saadan Opløsning giver ved Tilsætning af Natriumhydroxyd-opløsning eller af Ammoniakvand et hvidt Bundfald, som opløses i Overskud af Fældningsmidlet.

Maa ikke anvendes til indvortes Brug.

Oxymel Scillae.**Strandløghonning.**

Rcp.

Aceti Scillae partes 350

Mellis depurati partes. 1000.

Fiant oxymellis partes 1000.

Strandløgeddiken og den rensede Honning sammenblandes og inddampes ved en Varmegrad, der ikke overstiger 90°, til

Tusende Dele 1000.

Vædsken kolerer.

Skal være gul eller brunliggul og klar; skal smage

bittert og surt; maa ikke lugte eller smage branket og maa ikke gære.

Opbevares i et vel tillukket Kar, paa et køligt Sted.

Paraffinum liquidum.

Syn.: Oleum Vaselini.

Vaselinolie. Flydende Paraffin.

Af raa Petroleum.

En olielignende, farveløs Vædske. Uopløselig i Vand, næsten uopløselig i Vinaand, let opløselig i Æter, i Benzin, i Kloroform og i Kulstofsulfid samt i fede og i æteriske Olier. Vægtfylde: mindst 0,880.

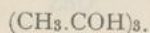
Vand eller Vinaand, der rystes med sit lige Rumfang Vaselinolie, skal reagere neutralt eller kun ganske svagt surt.

Naar Vaselinolie koges et Minut med sit lige Rumfang Natriumhydroxydopløsning, og Blandingen derpaa fortyndes med sit dobbelte Rumfang Vand og afkøles, maa det klare Filtrat, efter at være overmættet med fortyndet Svovlsyre, ikke udskille Oliedraaber.

Paraldehydum.

Paraldehyd.

En klar, farveløs Vædske med neutral eller kun svagt sur Reaktion. Lugter ejendommeligt æterisk, ikke stikkende; smager først brændende, derpaa kølende. Vægtfylde: 0,995—0,998. Kogepunkt: 123°—125°. Ved Afkøling stivner det til en krystallinsk Masse, som ikke maa smelte under 10°.

Paraldehyd opløses klart i omtrent 10 Dele Vand, hvilken Opløsning ved Opvarmning bliver uklar. Det lader sig i alle Forhold blande klart med Vinaand, med Æter og med fede Olier. Opløsningen i 10 Dele Vand maa ved Henstand ikke udskille Olieadraaber og maa, efter Tilsætning af Salpetersyre, hverken blive uklar med Sølvnitratopløsning eller med Baryumkloridopløsning.

Ved Opvarmning paa Vandbad skal Paraldehyd fordampe uden at efterlade nogen ubehagelig Lugt.

En Blanding af 1 Grm. Paraldehyd og 1 Ccm. Vinaand maa, efter Tilsætning af en Draabe normal Natriumhydroxydopløsning, ikke vise sur Reaktion.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 5 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 10 Gram.

Pasta Cacao.

Bitter Chokolade.

Theobroma Cacao L. — Sterculiaceae.

En rødbrun, fast Masse, der fremstilles ved Findeling af ristet og afskallet Jord-Kakao. Den skal ved omtrent 40° danne en tykflydende og ensartet, findelt Masse.

Smager ejendommeligt, olieagtigt mildt og bittert.

Under Mikroskopet viser bitter Chokolade den stærkt findelte Kim, der er smaacellet og har fine Karstrengene. Parenkymet indeholder fed Olie, Proteinkorn og kugleformede, delvis sammensatte Stivelsekorn. Enkeltkornene ere indtil 0,010 Mm. i Diameter. Nogle Celler indeholde rødbrunt Farvestof; Parenkymets Vægge ere alle rødbrune. Dele af Frøskallen maa kun findes i meget ringe Mængde. Denne bestaar for største Delen af sammenfaldet, rødbrunt Parenkym, der har Karstrengene med Skruekar og er især karakteriseret ved sine umiddelbart under Overhuden liggende store Slimceller, hvis rødgule til brunlige Slim er ensartet og gennemskinnelig i tynde Lag. Mod Indersiden har Frøskallen et Lag af lave, tykvæggede Palissadeceller.

Den med Æter udtrukne fede Olie skal forholde sig som angivet under *Oleum Cacao*, og det tilbageblivende Pulver maa efter at være udrevet med Vand ikke meddele dette tydeligt alkalisk Reaktion.

Maa højst give 5 % Aske.

Pepsinum.**Pepsin.**

Et fint, graalighvidt Pulver, der lugter svagt, ejendommeligt, og hyppig smager lidt sødligt.

Ved at ryste 1 Del Pepsin med 100 Dele Vand faas en svagt surt reagerende, næsten klar Vædske, som bliver fuldstændig klar ved Tilsætning af en ringe Mængde Saltsyre. Denne Opløsning skal holde sig klar ved Kogning og ved Blanding med sin lige Vægt Vinaand.

Pepsin skal kunne opløse 100 Gange sin egen Vægt Æggehvide, hvilket prøves saaledes:

Et Høuseæg lægges i ti Minutter i kogende Vand, og Æggehviden gnides efter Afkøling gennem Sigte Nr. 10. Af den saaledes behandlede Æggehvide blandes 10 Grm. med 100 Grm. Vand paa 50° og 30 Draaber Saltsyre; derpaa tilsættes 0,1 Grm. Pepsin, og Blandingen henstilles ved 45° under hyppig Omrøring. Inden to Timer skal Æggehviden være opløst paa nogle ubetydelige, hvidlige Hinder nær.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Pericarpium Aurantii.

Syn.: Cortex Fructus Aurantii Ph. D. 1893.

Pomeransskal.

Citrus vulgaris Risso. — Rutaceae.

De modne Frugtskaller, der danne ellipsoidiske Stykker eller skruesnoede Baand. Drogen skal saa vidt mu-

ligt være befriet fra det indvendige, hvide Væv. Yderfladen er af lysere eller mørkere rødbrun Farve, tæt grubet, Inderfladen er lysere.

Lugter aromatisk smager aromatisk og bittert

Pepsin soll 100 mal sein eigenes Gewicht Eiweiss auflösen können, was man auf folgende Art prüft :

Ein Hühnerei wird 10 Minuten lang in kochendes Wasser gelegt, und das Eiweiss wird nach Abkühlung durch das Sieb Nr. 10 gerieben. Von dem auf diese Weise behandelten Eiweiss werden zehn Gramm mit 100 Gramm Wasser von 50° und 30 Tropfen Salzsäure gemischt.

Darauf wird 0,1 Gramm Pepsin zugesetzt und die Mischung wird bei 45° hingestellt unter häufigen Umschütteln.

Innerhalb 2 Stunden soll das Eiweiss aufgelöst sein bis auf einige unbedeutende weissliche Häutchen.

koldt, i omtrent 70 Dele kogende Vand og i omtrent 16 Dele Vinaand. Koges 0,1 Grm. Fenacetin et Minut med 1 Grm. koncentreret Saltsyre, tilsættes 10 Ccm. Vand og filtreres efter Afkøling, saa antager Filtratet, efter Tilsætning af 3 Draaber af en vandig Opløsning af Kromsyre (3 + 100), i Løbet af kort Tid en smuk brunligrød Farve.

Opløses 0,1 Grm. Fenacetin ved Kogning i 10 Ccm.

Pepsin soll 100 mal sein eigenes Gewicht Eiweiss auflösen können, was man auf folgende Art prüft :

Ein Hühnerei wird 10 Minuten lang in kochendes Wasser gelegt, und das Eiweiss wird nach Abkühlung durch das Sieb Nr. 10 gerieben. Von dem auf diese Weise behandelten Eiweiss werden zehn Gramm mit 100 Gramm Wasser von 50° und 30 Tropfen Salzsäure gemischt.

Darauf wird 0,1 Gramm Pepsin zugesetzt und die Mischung wird bei 45° hingestellt unter häufigen Umschütteln.

Innerhalb 2 Stunden soll das Eiweiss aufgelöst sein bis auf einige unbedeutende weissliche Häutchen.

1872

1872

1872

ligt være befriet fra det indvendige, hvide Væv. Yderfladen er af lysere eller mørkere rødbrun Farve, tæt grubet, Inderfladen er lysere.

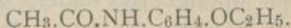
Lugter aromatisk, smager aromatisk og bittert.

Paa Tværsnit ses en smaaellet Epidermis og derunder et Svampparenkym, der i den ydre Del dannes af mindre Celler med Indhold af gule Farvelegemer, i den indre Del af større Celler med vide Intercellulærer. Nogle Celler indeholde Enkeltkrystaller, hist og her ses Karstrengforgreninger. Tæt under Overhuden findes et dobbelt Lag Olierum.

Phenacetinum.

Fenacetin.

Farveløse, glinsende Krystalblade eller et hvidt, krystallinsk Pulver uden Lugt og Smag. Smeltepunkt: 134° — 135° . Det opløses med neutral Reaktion i 1400 Dele koldt, i omtrent 70 Dele kogende Vand og i omtrent 16 Dele Vinaand. Koges 0,1 Grm. Fenacetin et Minut med 1 Grm. koncentreret Saltsyre, tilsættes 10 Ccm. Vand og filtreres efter Afkøling, saa antager Filtratet, efter Tilsætning af 3 Draaber af en vandig Opløsning af Kromsyre (3 + 100), i Løbet af kort Tid en smuk brunligrød Farve.

Opløses 0,1 Grm. Fenacetin ved Kogning i 10 Ccm.

Vand, giver Vædsken efter Afkøling et Filtrat, som, efter Tilsætning af Bromvand, indtil Vædsken har antaget en gul Farve, skal holde sig klart.

0,1 Grm. Fenacetin maa efter Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Største enkelte Indgift: 1 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 4 Gram.

† † †

Phenolum.

Syn.: Acidum carbolicum Ph. D. 1893.

Fenol. Karbolsyre.

$C_6H_5.OH.$

Farveløse eller rødlige Krystaller, som ved Opvarmning smelte til en olieagtig Vædske. Bringes denne ved Henstand under Omrøring til atter at krystallisere, maa et deri anbragt Termometer ved Krystallisationens Begyndelse ikke vise lavere Temperatur end 39° . Fenol lugter ejendommeligt, smager brændende og reagerer neutralt.

Fenol tiltrækker Fugtighed af Luften og flyder hen. Det skal kunne opløses i 15 Dele Vand, er let opløselig i Vinaand, i Æter, i Glycerin og i fede Olier. En vandig Opløsning af Fenol (1 + 100) antager med en Draabe Ferrikloridopløsning en stærkt blaaviolet Farve. En vandig Opløsning af Fenol (1 + 20000) giver ved Tilsætning af Bromvand et hvidt Bundfald.

1 Gram Fenol maa efter Fordampning ikke efterlade
en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset

† † †

Phenolum liquidum.

Syn.: Acidum carbolicum liquidum Ph. D. 1893.

Flydende Fenol. Flydende Karbolsyre.

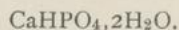
Rcp.

Phenoli partes	900
Aqvae destillatae partes.	100
Misceantur,	1000.

Fenolet smeltes ved svag Varme og blandes med det
destillerede Vand.

Skal være en klar, farveløs eller svagt rødlig Vædske,
hvoraf 100 Ccm., naar der tilsættes 22 Ccm. Vand, efter
Omrytning ved nøjagtigt 15° skulle give en klar Op-
løsning.

Opbevares i en med Glasprop tillukket Flaske, ude-
lukket fra Lyset.

Phosphas calcicus praecipitatus.*Syn.*: Calcium phosphoricum.**Sekundært Kalciumfosfat. Fældet fosforsur Kalk.**

Et let, hvidt, krystallinsk Pulver, som er næsten uopløseligt i Vand, tungt opløseligt i kold Eddikesyre, men let opløseligt uden Opbrusning i Saltsyre og i Salpetersyre. Ved at vædes med Sølvnitratopløsning antager Pulveret en gul Farve. En Opløsning af Saltet i Salpetersyre giver, efter Tilsætning af Natriumacetatopløsning i Overskud, et hvidt Bundfald med Ammoniumoxalatopløsning.

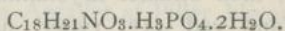
Opløses i Grm. sekundært Kalciumfosfat i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, og tilsættes 1 Grm. Stannoklorid, maa Blandingen, efter Opvarmning og 1 Times Henstand, ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Naar 1 Grm. sekundært Kalciumfosfat rystes med 20 Ccm. Vand, maa Filtratet, ved Tilsætning af Saltsyre og Baryumkloridopløsning, ikke blive uklart, og den ved Hjælp af Salpetersyre i Overskud fremstillede vandige Opløsning af sekundært Kalciumfosfat (1 + 20) maa, ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning, efter nogle Minutters Forløb kun vise Opalisering.

Ryster man 1 Grm. sekundært Kalciumfosfat med 5 Ccm. Vand og tilsætter et Par Draaber Ammoniumsulfidopløsning, maa Bundfaldets Farve ikke forandres.

Ved Glødning skal sekundært Kalciumfosfat efterlade 74 0/0—75 0/0 Rest.

† † †

Phosphas codeicus.*Syn.*: Codeinum phosphoricum.**Primært Kodeinfosfat. Fosforsurt Kodein.**

Et hvidt, krystallinsk Pulver eller store Krystaller af bitter Smag. Primært Kodeinfosfat er opløseligt i henved 4 Dele Vand, tungt opløseligt i Vinaand. Ved 100° taber det henved 8 % i Vægt. Den vandige Opløsning reagerer svagt surt; den giver med Sølvnitratopløsning et gult, med Natriumhydroxydopløsning et hvidt Bundfald, der opløser sig i Ammoniakvand.

Naar 0,01 Grm. primært Kodeinfosfat opløses i 10 Ccm. Svovlsyre, skal Opløsningen være farveløs eller næsten farveløs. Tilsættes derpaa en Draabe Ferrikloridopløsning og opvarmes Opløsningen svagt, antager den en blaa Farve.

Opløses 0,01 Grm. primært Kodeinfosfat i 5 Ccm. Vand og tilsættes 2 Draaber Saltsyre samt en klar Blanding af 1 Draabe Ferrikloridopløsning og 2 Draaber frisk tilberedt Kaliumferricyanidopløsning i 5 Ccm. Vand, maa Blandingen ikke strax antage en blaa Farve.

Største enkelte Indgift: 10 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 30 Centigram.

Phosphorus.

Fosfor.

P.

Gullige, klare, voxglinsende Stykker, som oftest støbte i Stænger, med straalet krystallinsk Brud. Fosfor smelter under Vand ved 44°, ryger, naar det udsættes for Luften, og giver hvide Dampe, der lyse i Mørke. I spredt Dagslys antager Fosfor efterhaanden et hvidligt Udseende, i stærkere Lys jævnlige en rødlig, kun meget sjældent en sort Farve.

Fosfor er uopløseligt i Vand, tungt opløseligt i Vinaand og i Æter, noget mere opløseligt i fede og i æteriske Olier, men let opløseligt i Kulstofsulfid.

Opbevares omhyggeligt under Vand paa et frostfrit Sted i et Glas, der staar omgivet af Sand i en Beholder af Jernblik.

Største enkelte Indgift: 1 Milligram.

Største Indgift i Døgnet: 3 Milligram.

Pilulae.

Piller.

Piller ere Lægemedler, som man har givet Kugle- eller Ægform.

Dersom ingen anden Fremgangsmaade er foreskreven, er Følgende at iagttage:

De foreskrevne faste Substanser anvendes i pulveriseret Tilstand og blandes godt i en Morter af passende Materiale, hvorpaa de øvrige Stoffer omhyggeligt tilblendes, saa at Massen bliver ensartet.

Dersom man ikke kan danne Pillemasse af de foreskrevne Substanser alene, er det tilladt at tilsætte Vand, Vinaand, Glycerin, Glycerinsalve, Hvedemel, Lakridsextrakt, pulveriseret Lakridsrod, Sukker, Tragant, Carrageen eller Kaolin, naar kun Antallet af Piller bliver det foreskrevne. Det skal da paa Recepten angives, hvilke og hvor meget af de nævnte Substanser der er tilsat.

Hvis det er nødvendigt, og intet Andet er foreskrevet, bestrøs Pillerne med Hexemel.

Er der foreskrevet Piller af let sønderdelelige Substanser, saasom Merkuriklorid, Kaliumpermanganat og Lignende, skal der, hvis intet Andet er foreskrevet, til at danne Pillemasse bruges Kaolin og Vand.

Piller, som indeholde Substanser, der ere flygtige eller let tiltrække Fugtighed af Luften, skulle udleveres i et vel tillukket Glas.

Ved Korn (Granula) forstaas smaa Piller af 3—5 Centigrams Vægt.

Pilulae Blaudii.

Blauds Piller.

Rep.

Sulfatis ferrosi siccati grammata	90
Carbonatis kalici grammata	150
Oxydi magnesici grammata	15
Glycerini anhydrici grammata	60.

Fiant pilulae Blaudii majores numero 1000 aut pilulae Blaudii minores numero 3000.

Det tørrede Ferrosulfat, Kaliumkarbonatet, Magnium-iltet og den afvandede Glycerin dannes til Pillemasse, hvoraf tilberedes 1000 store Blauds Piller (Pilulae Blaudii majores) eller 3000 smaa Blauds Piller (Pilulae Blaudii minores).

Hver af de store Blauds Piller indeholder omtrent 6 Centigram, hver af de smaa omtrent 2 Centigram Ferrokarbonat, svarende til henholdsvis omtrent 3 Centigram og 1 Centigram Jern.

Udleveres i et vel tillukket Glas.

Pilulae Ferri compositae.

Sammensatte Jernpiller.

Rcp.

Gummi-resinae Myrrhae pulveratae grammata	10
Carbonatis kalici grammata	5
Sulfatis ferrosi siccati grammata	3
Glycerini anhydrici	q. s.

Fiant pilulae numero 100.

Den pulveriserede Myrra, Kaliumkarbonatet, det tørrede Ferrosulfat og den afvandede Glycerin dannes til Pillemasse, hvoraf tilberedes 100 Piller.

Hver Pille indeholder omtrent 2 Centigram Ferrokarbonat, svarende til omtrent 1 Centigram Jern.

Udleveres i et vel tillukket Glas.

Pilulae Jodeti ferrosi.

Jodjernpiller.

Recp.

Ferri pulverati grammata	2
Aqvae destillatae grammata	4
Jodi grammata.	4
Sacchari pulverati grammata	4
Radicis Glycyrrhizae pulveratae grammata. . .	7.
Fiant pilulae numero 100.	

Det pulveriserede Jern blandes i en Porcelænsmorter med det destillerede Vand. Dernæst tilsættes lidt efter lidt under stadig Omrøring, og om fornødent under Afkøling, Jodet, indtil der er dannet en grønlig Opløsning. Derpaa tilblendes strax det pulveriserede Sukker og den pulveriserede Lakridsrod.

Af denne Masse dannes strax 100 Piller; disse rulles i en Blanding af

Ni Dele pulveriseret Jern.	9
og	
En Del pulveriseret Talkum.	1,
tørres strax godt paa et ikke altfor varmt Sted og overtrækkes, efter at være rullede i Grafit, med en Fernis, der er tilberedt af	
En Del Tolubalsam.	1,
opløst i	
To Dele Æter	2,
hvorpaa de atter tørres.	

Hver Pille indeholder omtrent 5 Centigram Ferrojodid.

Opbevares og udleveres i et vel tillukket Glas.

Podophyllum.

Podofyllin.

Podophyllum peltatum L. — Berberidaceae.

Et gult, amorft Pulver eller gule til graabrune, løst sammenhængende Stykker, der lugte svagt og smage bittert.

Opløses fuldstændigt i 10 Dele Vinaand og i 100 Dele Ammoniakvand, men kun til Dels Vand, i Æter og i Kloroform.

Ved Opvarmning til 100° antager Podofyllin efterhaanden en mørkere Farve, men maa ikke smelte.

Maa højst give 1 % Aske.

Største Indgift (gældende baade for enkelt Indgift og for Indgift i Døgnet): 10 Centigram.

Pulveres compositi.

Sammensatte Pulvere.

Tilberedes ved omhyggelig Rivning og Blanding af de foreskrevne Stoffer, som i Forvejen ere pulveriserede og afvejede hvert for sig, idet man iagttager først at sammenrive de Stoffer, som ere foreskrevne i mindre Mængder, hvorefter de øvrige Stoffer tilblendes lidt efter lidt, saa at der dannes en aldeles ensartet Masse.

Naar der til et sammensat Pulver er foreskrevet et Stof, der ikke kan pulveriseres, f. Ex. en tyk Extrakt

eller en æterisk Olie, da skal dette Stof, hvis intet Andet er foreskrevet, først sammenrives med en ringe Mængde af et af de Stoffer, der let kunne pulveriseres, hvorpaa de øvrige Stoffer omhyggeligt tilblandes.

Af sammensatte Pulvere, hvori der findes Plantedele, maa der kun have forholdsviis smaa Forraad, som opbevares i vel tillukkede Kar, udelukkede fra Lyset.

Pulveres simplices.

Usammensatte Pulvere.

De Substanser, der ved Pulverisering skulle bringes i en findelt Tilstand, renses først for alle vedhængende eller iblandede fremmede Dele og tørres, om fornødent, forsigtigt ved en Varme, der ikke overstiger 50° — 55° , efter at de, om det behøves, ere skaarne eller paa anden Maade findelte. Naar dernæst Substanserne ere bragte til Pulverform, i en Morter eller paa anden Maade, og komne i en Sigte, forsynet med Laag og Bundsold, fraskilles Pulveret ved Rystning.

Det sigtede Pulver blandes godt, og, om det behøves, tørres det atter forsigtigt; derpaa opbevares det i et vel tørret Kar, beskyttet mod Fugtighed og Støv. Naar der ved Pulverisering bliver sejge Dele tilbage, skulle disse bortkastes. Dog skulle Belladonnablade og Fingerbølblade pulveriseres uden Rest.

Af pulveriserede Plantedele maa der kun have forholdsviis smaa Forraad, som opbevares udelukkede fra Lyset, i vel tillukkede Kar.

Pulvernes Finhed bestemmes ved følgende Sigter, der have firkantede Huller, og hvis Nummer angiver, hvor mange Traade der gaar paa en Centimeter.

Nr. 10. Til grove Pulvere (Pulveres crassi) anvendes Sigte Nr. 10 med Traade af Messing eller galvaniseret Jern.

Nr. 30. Til almindelige Pulvere (Pulveres communes) anvendes Sigte Nr. 30 med Traade af Messing eller Silke. — Naar intet Andet er foreskrevet, anvendes Pulver af denne Finhed.

Nr. 50. Til fine Pulvere (Pulveres subtiles) anvendes Sigte Nr. 50 med Traade af Silke.

U sammensatte Pulvere.

† † †

Pulvis ad Pilulas Cynoglossi.

Pulver til Cynoglospiller.

Rep.

Florum Caryophylli pulveratorum partes . . .	70
Corticis Cinnamomi Ceylanici pulverati partes	70
Radicis Althaeae pulveratae partes	70
Opium siccum et pulveratum partes	150
Radicis Cynoglossi pulveratae partes	150
Seminis Hyoscyami pulverati partes	150
Gummi-resinae Olibani pulveratae partes . . .	170
Gummi-resinae Myrrhae pulveratae partes . .	170

Misceantur. 1000.

De pulveriserede Substanser: Kryddernelliker, Ceylon-Kanel, Altæarod, tørret Opium, Hundetungerod, Bulmeurtsfrø, Virak og Myrra sammenblandes.

Dette Pulver laves til Pillemasse ved Tilsætning af Sukkersaft. Dersom Pillernes Størrelse ikke er foreskrevet, skal hver Pille indeholde 10 Centigram Pulver, hvori findes 15 Milligram Opium. Foreskrives der Cynoglospiller af en bestemt Vægt, skal hver Pille indeholde den foreskrevne Vægtmængde af Pulveret.

Største enkelte Indgift: 1 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 4 Gram.

Pulvis effervescens.

Bruspulver.

Rcp.

Acidi tartarici pulverati gramma	1,5
Bicarbonatis natrici pulverati grammata	2.

Vinsyren udleveres i hvidt Papir, og det sure Natriumkarbonat udleveres i blaåt Papir.

Pulvis effervescens compositus.**Seidlitzpulver.**

Rcp.

Acidi tartarici pulverati gramma	1,5
Tartratis natrico-kalici pulverati grammata.	8
Bicarbonatis natrici pulverati grammata.	2.

Vinsyren udleveres i hvidt Papir, og Kalium-Natrium-tartratet blandes med det sure Natriumkarbonat og udleveres i blaåt Papir.

Pulvis Glycyrrhizae compositus.**Afførende Lakridsrodpulver.**

Rcp.

Fructus Foeniculi pulverati partes	75
Sulfuris sublimati partes	75
Foliorum Sennae pulveratorum partes	175
Radicis Glycyrrhizae pulveratae partes	175
Sacchari pulverati partes	500

Misceantur. 1000.

Den pulveriserede Fennikel, Svovlblommen, de pulveriserede Sennesblade, den pulveriserede Lakridsrod og det pulveriserede Sukker sammenblandes.

Pulvis Ipecacuanhae Thebaicus.

(Formula internationalis).

Syn.: Opii et Ipecacuanhae pulvis compositus seu
Pulvis Doveri.

Dovers Pulver.

Rcp.

Radiciſ Ipecacuanhae pulveratae partes	100
Opii ſiccati et pulverati partes	100
Sulfatiſ kalici pulverati partes	800
Misceantur.	1000.

Den pulveriserede Brækrod, den tørrede og pulveriserede Opium og det pulveriserede Kaliumsulfat sammenblandes.

Største enkelte Indgift: 150 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 6 Gram.

Pulvis Magnesiaſ cum Rheo.

Børnepulver.

Rcp.

Hydratocarbonatiſ magnesiſi pulverati partes	1000
Rhizomatiſ Rhei pulverati partes	1000
Elaeosacchari Foeniculi partes	1000
Misceantur.	3000.

Det pulveriserede basiske Magniumkarbonat, den pulveriserede Rabarberrod og Fennikeloliesukkeret sammenblandes.

Pulvis Ipecacuanhae Thebaicae.

(Formula internationalis)

Pulvis salicylicus compositus.

Salicylsyrepudder.

Rcp.

Acidi salicylici partes.	30
Amyli Tritici partes.	100
Talci pulverati partes.	870

Misceantur. 1000.

Salicylsyren, Hvedestivelsen og det pulveriserede Talkum sammenblandes.

† † †

Pyrogallolum.

Pyrogallol.

$C_6H_3(OH)_3$.

Lette, hvide, naaleformede eller bladede Krystaller. De ere uden Lugt og smage bittert, opløselige i 1,7 Dele Vand, i 1 Del Vinaand og i 1,2 Dele Æter. De smelte ved 131°—132°, og ophedede i et Reagensglas

sublimere de ved en noget stærkere Varme. Den frisk tilberedte vandige Opløsning giver med Ferrosulfatopløsning en blaa, med Ferrikloridopløsning en brunrød og med Natriumhydroxydopløsning en sortebrun Farve; med Sølvnitratopløsning giver den Bundfald af metallisk Sølv.

Den frisk tilberedte vandige Opløsning af Pyrogallol (1 + 20) skal være klar og farveløs eller næsten farveløs og reagerer neutralt eller kun svagt surt.

0,5 Grm. Pyrogallol skal ved Ophedning fordampe uden at efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Glas, udelukket fra Lyset.

Pyroleum Colophonii.

Syn.: Oleum Resinae empyreumaticum.

Harpixolie.

Den ved tør Destillation af Kolofonium fremstillede Harpixolie.

Den er tykflydende, gul til gulbrun, klar og fluorescerer blaat eller grønligblaat. Vægtfylde: 0,960—0,990. Lugter svagt branket, smager lidt skarpt.

Harpixolie er klart opløselig i 1 til flere Rumfang Aceton, i Æter og i Kloroform.

Pyroloem Juniperi.

Enebærtjære.

Juniperus Oxycedrus L. og sandsynligvis andre Juniperus-Arter. — Cupressaceae.

Den ved tør Destillation af Veddet fremstillede Tjære, der danner en rødbrun til sort, olieagtig Vædske.

Lugter aromatisk og branket, smager bittert og skarpt.

Vægtfylde: omkring 0.990. Opløselig i Æter og i Kloroform, kun til Dels i kold Vinaand, i Regelen fuldstændigt opløselig i kogende Vinaand. Naar den rystes sammen med Vand, farves dette gulligt og antager en sur Reaktion.

Pyroloem Lithanthracis.

Stenkulstjære.

Den ved tør Destillation af Stenkul fremstillede Tjære, der er af mørk, næsten sort Farve.

Lugter stærkt, gennemtrængende, smager brændende.

Stenkulstjære er tungere end Vand. Den opløses i Æter, i Kloroform og i Kulstofsulfid. Naar den rystes sammen med Vand, antager dette en alkalisk Reaktion.

Pyroleum Pini.**Træbjære.**

Forskellige Abietaceer.

Den ved tør Destillation af Veddet fremstillede Tjære, der danner en mørkebrun til sort, tykflydende Vædske.

Lugter aromatisk og branket, smager bittert og skarpt.

Vægtfylde: 1,020—1,150. Opløselig i Vinaand, i Æter, i fede og i æteriske Olier. Naar den rystes sammen med Vand, farves dette gulligt og antager en sur Reaktion.

Radix Althaeae.**Altæarod.**

Althaea officinalis L. — Malvaceae.

Skrællede, hvide eller gullighvide, ofte noget snoede Rodgrene, der i den øverste Del ere indtil 2 Ctm. tykke. Yderfladen er laadden af opflossede Bastbundter, groft længdefuret og viser brunlige Ar efter Siderødder. Brudfladen er i den ydre Del trævlet, i den indre Del kornet-ujævn. Det megede Tværnit er under Lupen fint radiært stribet med en indtil 2 Mm. tyk Bark, der især i den indre Del viser mørkere farvede Prikker af Bastbundter; i Veddet ses en større, central Gruppe af Kar og i den yderste Del flere smaa, spredte Grupper.

Lugter svagt, smager slimet-sødligt.

Barken har afbrudte Ringe af Bastbundter, der lagvis afvexle med Parenkym og Sistränge. De lange Bastceller have noget fortykkede, kun i den yderste Del forveddede

Vægge og ere mod Enderne tilspidsede, undertiden udrandede. De fleste Parenkymceller i Bark og Ved indeholde Stivelse, der overvejende bestaar af indtil 0,015 Mm. lange, ovale til ægformede eller ved Udbugtninger og Krumninger uregelmæssigt formede Enkeltkorn; sjældnere findes sammensatte Korn, med oftest 2 Delkorn. Andre Parenkymceller ere udviklede til Slimceller. Hist og her findes Krystalstjerner af Kalksalt. Marvstraalerne ere 1—2-rækkede.

Radix Calumbae.

Kolumborod.

Jatrorrhiza palmata Miers. — Menispermaceae.

Kredsrunde eller ovale Tværskiver af den knoldformet opsvulmede Del af Rødderne. De ere indtil 8 Ctm. i Tværmaal, melet-skøre og have lysere eller mørkere brun, stærkt rynket og noget grønlig Yderside; Fladernes gule Farve er især fremtrædende i Randen. Ved Grænsen af den indtil 5 Mm. tykke Bark ses en mørkere farvet Ring, der mod Ydersiden viser radiære mørke Striber af Sistrænge; indefter ses radiært ordnede Vedkar. Rækker af Vedkar findes tillige i Rodens Midte. Ved Tørringen dannes en ydre Ringvold og undertiden et centralt fremstaaende Parti.

Smager bittert, lidt slimet.

Tæt under Korken findes Grupper af Stenceller med porede, ulige stærkt fortykkede Vægge, i Stencellerne

indeholdes Enkeltkrystaller. De stærkt sammenfaldne Sistrengene mangle Bastceller. Parenkymet i Bark og Ved dannes af stivelseførende, tyndvæggede og utydeligt porede Celler. Stivelsen bestaar af Enkeltkorn, sjældnere af sammensatte Korn; de ere kugle- til ægformede eller ved Udbugtninger og Krumninger stærkt uregelmæssigt formede; de have en excentrisk Kernehule og derfra udgaaende Spalter. Største Maal: 0,075 Mm. Mellem Stivelsen findes Enkeltkrystaller.

Radix Cynoglossi.

Hundetungerod.

Cynoglossum officinale L. — Borraginaceae.

Spøde eller bøjelige, undertiden flækkede Rødder, som i den øverste Del ofte bære en Axedel med Bladresten. Rødderne ere graabrune til brune og længdefurede. Tværsnittet viser en lys brunlig Bark og et gullighvidt Ved.

Lugter svagt, smager lidt slimet og sødligt.

Korken har tyndvæggede Celler. Barken bestaar i den ydre Del af tangentialt strakte Parenkymceller med noget fortykkede og porede Vægge, i den indre Del af axialt strakte, tyndvæggede Celler, som indefter jævnt aftage i Tværmaal. Bastceller mangle. Veddet bestaar af axialt strakte Parenkymceller med Kar, som i den ydre Del ligge i ret regelmæssigt ordnede Grupper eller korte Rækker, medens de i den inderste Del ligge spredte.

Skal indsamles om Efteraaret i Plantens første Væxtperiode.

Radix Gentianae.

Ensianrod.

Gentiana lutea L.; desuden *G. Pannonica* Scopoli,
G. punctata L. og *G. purpurea* L. — *Gentianaceae*.

Den fint og tæt tværringede, ofte noget furede og grenede Rodstok med de derfra udgaaende lange, groft længdefurede Birødder, der ere af gulbrun til rødbrun Farve; de ere sprøde eller bøjelige med glat, gulligt til lyst gulbrunt Brud. Tværnittet viser en 2 til 3 Mm. tyk Bark, der ofte har Luftspalter i den ydre Del, og som ved Kambiet er mørkere farvet. Bark og Ved mangle tydelige Marvstraaler.

Lugter ejendommeligt; smager først sødligt, derefter meget bittert.

Under Korken findes nogle Lag tykvæggede, tangentialt strakte Celler; det øvrige Barkparenkym bestaar ligesom Veddets af axialt strakte Celler. Bastceller mangle. I Veddets ydre Del ere Karrene ordnede i Grupper eller i radiære Rækker; i den indre Del i mindre og spredte Grupper. Veddet har Sistringe. Ensianrodens Parenkym indeholder smaa Enkeltkrystaller; Stivelse kan forekomme i ringe Mængde.

Radix Glycyrrhizae.

Lakridsrod.

Glycyrrhiza glabra L. var. *glandulifera* Regel et Herder. —
Papilionaceae.

Skrællede gule Rødder, der ere fra knap 1 til 4 Ctm. tykke, med et tykkere, hult, misfarvet Rodhoved. Yderfladen viser en netformet Tegning af Bastbundter med opflossede, fremstaaende Taver. Brudet er trævlet og groft splintret. Paa det gule Tværsnit ses en indtil 4 Mm. tyk Bark og et stort, i den ydre Del tydeligt poret Ved; de lysere farvede, brede Marvstraaler ere ofte dybt spaltede.

Smager sødt.

Korke, der pletvis findes paa Drogen, har svagt fortykkede Cellevægge; under Korke findes faa Lag Fello-dermceller. I Barken afvexle Lag af Parenkym og Sistrænge med Grupper af Bastceller, der have forveddede Vægge; de ydre Sistrænge ere sammenfaldne. Veddet har isolerede eller til Karrene knyttede Bundter af Styrkevæv, der ligesom Bastbundterne ledsages af Krystalkammerceller. Enkeltkrystaller findes spredte i Bark og i Ved, her fortrinsvis i det centrale Vedparenkym. Marvstraalerne ere 3—8-rækkede. Alle Parenkymceller indeholde Stivelse som kuglerunde, ovale eller ved Udbugtninger uregelmæssigt formede Korn. Største Maal: 0.010 Mm.

Snit, der vædes med en Blanding af lige Dele Svovlsyre og Vand, farves rødgule.

Radix Ipecacuanhae.**Brækrod.**

Uragoga Ipecacuanha Baillon. — Rubiaceae.

Den opsvulmede Del af Birødderne, der ere noget krummede, indtil 5 Mm. tykke, med brun, fint længdefuret Yderflade. Barken er sprød, oftest tæt og dybt ringet og let afspringende. Paa Tværnsnit er Barken graalig og omgiver et gullighvidt, i den yderste Del noget mørkere farvet Ved. Under Lupen viser Veddet fine radiære Striber; det har ingen Marv.

Smager bittert.

Den tyndvæggede Kork dækker et Barkparenkym af isodiametriske Celler, der indadtil jævnt aftage i Størrelse; nogle Parenkymceller ere axialt strakte og føre Rafider, største Delen indeholde Stivelse, der bestaar af Enkeltkorn og af sammensatte Korn med fra 2 til flere Delkorn. De største Enkelt- eller Delkorn ere hyppigst indtil 0,012 Mm.; i ringe Antal findes dog Korn, der maale indtil 0,015 Mm. Bastceller mangle. I Veddet, der i Vedkambiformet indeholder Stivelse, findes ingen eller kun ganske faa ægte Kar, derimod talrige Trakeider.

Ved Fremstilling af Pulveret skal Veddet fjernes; Trakeider og Vedkambiform maa kun forekomme i ringe Mængde i Pulveret; de farves gule ved Tilsætning af en Opløsning af Anilinsulfat (1 Grm. Anilinsulfat, 20 Ccm. Vand og 5 Draaber Svovlsyre).

Største enkelte Indgift (af Pulveret): 15 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Som Brækmiddel: 2 Gram.

Radix Ratanhiae.**Ratanjerod.**

Krameria triandra Ruiz et Pavon. — Caesalpiniaceae.

De oftest under 1 Ctm. tykke Rodgrene, der paa de ældre Dele ere mørkt rødbrune, ujævne af afskallende Kork og forsynede med spredte, ikke dybe Tværridser; de yngre Dele ere lysere rødbrune og næsten glatte. Barken er korttrævlet i Brudet og løsnes ret let fra Veddet. Tværsnit viser en omkring 1 Mm. tyk Bark, som i den ydre Del er mørkt rødbrun, i den indre Del lysere, og et farveløst eller svagt farvet Ved, der under Lupen viser sig fint radiært stribet. Som Regel er Barken fra $\frac{1}{5}$ til henved $\frac{1}{3}$ af Radius.

Barken smager stærkt sammensnerpende.

Den tyndvæggede, mangelagede Kork indeholder rødbrunt Farvestof. Det ydre Barkparenkym dannes af tangentialt, det indre af axialt strakte Celler; i den indre Del findes Grupper af Bastceller, der oftest have stort Lumen. Enkeltkrystaller forekomme i Nærheden af Kambiet. Marvstraalerne ere eenrækkede. Baade Bark- og Vedparenkym indeholde Stivelse, der bestaar af Enkeltkorn og af sammensatte Korn med fra 2 til flere Delkorn. De største Enkeltkorn ere 0,020 Mm. i Diameter og overvejende kugleformede.

Radix Sarsaparillae.

Sarsaparillerod.

Mellemamerikanske Smilax-Arter. — Convallariaceae.

Den som Honduras-Sarsaparille betegnede Handelsvare, der bestaar af flere Decimeter lange og indtil 5 Mm. tykke Birødder med graabrun, noget længdefuret Yderflade. Brudet er støvende. Tværnittet viser en hvid, omtrent 1 Mm. tyk Bark, der ved en mørkere farvet Strengskede skarpt afgrænses fra Centralcylinderen, hvis yderste gullige, porøse Del omslutter en hvid Marv.

Smager slimet, derefter skarpt. Overhuden er kun delvis bevaret; under den findes en Hypoderm af 2—4 Lag stærkt axialt strakte Celler, hvis Vægge, særligt Ydervæggene, ere fortykkede og porede; det tyndvæggede Barkparenkym har inderst en Endodermis, hvis lange Celler paa Tværnit ere omtrent kvadratiske med porede og ret ligeligt fortykkede Vægge. Centralcylinderen har henved 40 Sistringe, indesluttede mellem Vedstrengene, der ringformet omgive det centrale Parenkym. Nogle Celler i Marv og Bark føre Rafider, de øvrige indeholde Stivelse, der bestaar af Enkeltkorn og af sammensatte Korn med fra 2 til flere Delkorn. Enkeltkornene ere indtil 0.018 Mm. i Diameter.

Største enkelt Indgift af Pulveret: 15 Centigram

Største Indgift i Daget: 1 Gram

Som Tyskmidde: 2 Gram

Radix Senegae.

Senegarod.

Polygala Senega L. — Polygalaceae.

Hovedroden, der foroven bærer en knoldformet opsvulmet Axedel med korte Rester af talrige overjordiske Stængler; den deler sig ofte i faa Rodgrene og er sparsomt besat med Siderødder. Roden er graabrun til brunliggul, indtil 20 Ctm. lang og 1,5 Ctm. tyk, men i Regelen betydeligt tyndere, ofte krummet og noget snoet, i den øvre Del tværrynket, i den nedre Del længdefuret. Fortrinsvis paa den konkave Side af de krummede Roddele ses hyppigt en skarpt fremtrædende Køl. Brudet er jævnt. Paa Tværnsnit er Barken brunliggul, Veddet gullighvidt; hidrører Snittet fra en Rod med Køl, viser denne sig dannet af den eensidigt udviklede Bark; paa den fra Kølen vendte Side er Veddet fladt eller kileformet udskaaret.

Lugter ejendommeligt, smager slimet, senere skarpt og kradsende.

Paa Tværnsnit viser den yderste Del af Barken tangentielt strakte Celler; den indre Del viser mere smaa-cellet og isodiametrisk Parenkym med Sistränge, der ikke ledsages af Bast. I Veddet ere Karrene ordnede i tæt paa hverandre følgende Ringe. Marvstraalerne ere 1—3-rækkede.

Ramuli Sabinae.**Sevenbom.**

Juniperus Sabina L. — Cupressaceae.

Grenspidser, der have modsatte — undertiden 6-radede — tæt tiltrykte, ved Grunden tilledede, grønne til brunliggrønne Blade, der ere rombiske til lancetformede, 1,5—3 Mm. lange. Midt paa den hvælvede Rygside ses en oval Oliebeholder. Bladene paa Grenspidsernes nederste Del ere længere, mere tilspidsede, udstaaende og have linieformede Olieholdere. I Drogen kan forekomme nedad krummede Dværggrene, der bære en brunsort, blaadugget Bærkogle.

Lugter stærkt og ejendommeligt, smager bittert og skarpt.

Tværsnit viser en tykvægget Epidermis; under denne følger paa Bladets morfologiske Underside et ud for Oliebeholderen afbrudt Lag af Bastceller, der strækker sig hen imod Bladrandene; derefter faa Lag butte Palissade-celler, der omslutte Svampparenkymet og en Karstreng, som ledsages af Celler med ejendommelige, uregelmæssigt formede Vægfortykkelser. Det schizogene Olierum ligger ud mod Undersiden. Fladesnit vise paa Undersiden rektangulære Overhudsceller med rette og porede Sidevægge; paa Bladets nederste Del findes nær begge Rande 2—3 korte Rækker Spalteaabninger. Oversidens Epidermis-celler ere langs Midten og ved begge Rande rektangulære med rette og porede Sidevægge; de mellemliggende 2 Bælter vise mere eller mindre regelmæssige Rækker af Spalteaabninger.

Maa kun opbevares 1 Aar.

Resina Benzoe.**Siam-Benzoe.**

En fra Siam kommende Harpix af ukendt Afstamning.

Uregelmæssigt formede Korn til større, flade Stykker, der ere lysere eller mørkere rødgule, sprøde, med hvid, glinsende Brudflade; eller rødbrune Masser med isprængte, lysere Korn, der ere hvide og glinsende i Brudet, medens Grundmassen er rødbrun og i tynde Lag gennemskinnelig.

Lugter vanillelignende, stærkest ved svag Opvarmning; smager skarpt.

Siam-Benzoe opløses omtrent fuldstændigt i 5 Dele varm Vinaand; sættes Vand til Opløsningen, dannes en mælkehvid, surt reagerende Vædske, der ved Henstand afsætter et rødbrunt Bundfald. Koges i Del pulveriseret Siam-Benzoe med 10 Dele Vand og omtrent 0,2 Grm. Kaliumpermanganat, maa der ikke udvikles Lugt af Bittermandelolie. Opvarmes Siam-Benzoe forsigtigt i Reagensglas paa Sandbad, skal der i Glassets øvre Del afsætte sig et Sublimat af Benzoesyre.

Resina Colophonium.**Kolofonium.**

Pinus Pinaster Solander og andre *Pinus*-Arter. —

Abietaceae.

Lysegule til brunliggule, skøre, i tynde Lag gennemskinnelige Stykker med hvidgul, støvet Overflade og glasglinsende, muslet Brud.

Lugter og smager svagt af Terpentiner.

Kolofonium er opløseligt i Vinaand, i Kulstofsulfid, i Æter, i Eddikesyre og i Kloralhydratopløsning (5 + 2). Ved Opvarmning paa Vandbad smelter Kolofonium til en sejj, klar Vædske, der ved stærkere Ophedning afgiver hvide Dampe af aromatisk Lugt.

Resina elastica.

Kautschuk.

Forskellige Planter, især af Familierne Euphorbiaceae, Moraceae og Apocynaceae.

Den af Raavaren fremstillede Kautschuk, der gaar i Handelen som tavleformede, omtrent 1 Mm. tykke, rødbrune, fedtet-glinsende, elastiske Stykker, der i tynde Lag ere gennemskinnelige.

Med Æter, Kloroform, Petroleumsæter, Kulstofsulfid og Harpaxolie giver Kautschuk tykflydende Vædsker. I fortyndede Syrer, i Kalium- og i Natriumhydroxydopløsning er Kautschuk uopløselig.

Naar 0,3 Grm. Kautschuk, der er klippet i smaa Stykker, lidt efter lidt bringes i en Porcelænskaal med en smeltet Blanding af 2 Grm. Kaliumnitrat og 1 Grm. tørret Natriumkarbonat, forpuffer Kautschuken under Udvikling af Flamme. Reaktionsproduktet skal efter Afkøling kunne opløses fuldstændigt i 50 Ccm. Vand, og denne Opløsning maa, efter at være overmættet med Salpetersyre, ikke give Bundfald ved Tilsætning af Baryumnitratopløsning.

Resina Jalapae.

Jalapeharpix.

Rcp.

Tuberis Jalapae partes	1000
Spiritus concentrati partium	4000
Aqvae destillatae partes	1000.

Jalaperoden macereres med almindeligt koldt Vand, indtil dette ikke mere farves; derpaa skæres den udbløtte Jalaperod i Skiver og digerereres i to Dage med To Tusende Dele Vinaand 2000, den afkølede Vædske presses fra, og Resten digerereres paa samme Maade med

To Tusende Dele Vinaand 2000, hvorpaa den afkøles og udpresses. Til de sammenblandede og filtrerede Vædsker sættes

Tusende Dele destilleret Vand 1000, hvorefter største Delen af Vinaanden afdestilleres paa Vand- eller Dampbad. Den udskilte Harpix vadskes med lunkent, almindeligt Vand, indtil Vadskevandet ikke mere farves, og tørres derpaa ved svag Varme under ofte gentagen Omrøring, indtil en Prøve efter Afkøling er skør og kan rives til Pulver. Derefter formes Harpixen til Stænger.

Skal være tør, skør, udvendigt gulbrun, paa Brudfladen mørkere og glinsende, og have samme Lugt som Jalaperod samt smage skarpt og kradsende.

Opløses i Vinaand, i Iseddike og i Natriumhydroxydopløsning. Naar 5 Grm. pulveriseret Jalapeharpix omrøres godt med 10 til 15 Ccm. Kloroform, maa den klart

afhældte Vædske ved Fordampning ikke efterlade mere end 0,3 Grm. Rest.

Naar 1 Del Jalapeharpix udrives med 10 Dele Vand, skal Filtratet være næsten farveløst.

Resina Sandaraca.

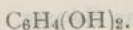
Sandarak.

Callitris quadrivalvis Ventenat. — Cupressaceae.

Korn eller draabeformede til cylindriske Stykker, der ere indtil 3 Ctm. lange, gule med hvidlig støvet Overflade, gennemskinnelige og sprøde. Ved Tygning falder Sandarak hen til et Pulver, som ved fortsat Tygning ikke maa klæbe sammen.

Lugter svagt aromatisk, smager svagt aromatisk-bittert.

Sandarak er opløselig i absolut Alkohol, i Æter og i en svag Kaliumhydroxydopløsning (1 + 100), kun til Dels i Kloroform og i Kulstofsulfid. Naar man til en Opløsning af 0,5 Grm. Sandarak i 10 Ccm. af ovennævnte svage Kaliumhydroxydopløsning sætter Kaliumhydroxydopløsning, skal der fremkomme et fyldigt, hvidt Bundfald.

Resorcinum.**Resorcin.**

Farveløse eller næsten farveløse Krystaller, der lugte svagt, ejendommeligt, og smage sødligt, senere svagt kradsende. De opløses i 1 Del Vand og i omtrent 1 Del Vinaand, let i Glycerin og i Æter, men kun lidet i Kloroform. Den vandige Opløsning farves blaa ved Tilsætning af Ferrikloridopløsning.

Opvarmes et Spor af Resorcin med Natriumhydroxydopløsning og en Krystal Kloralhydrat til omtrent 50°, faas en smuk rød Farve, som forsvinder ved Overskud af Syre. Blander man 0,05 Grm. Resorcin med 0,1 Grm. Oxalsyre og tilsætter 10 Draaber Svovlsyre, fremkommer der ved svag Opvarmning en indigoblaa Farve.

Resorcin maa ikke smelte ved lavere Varmegrad end 108°; 0,5 Grm. maa ved Ophedning ikke efterlade en vejelig Rest.

En vandig Opløsning af Resorcin (1 + 20) maa ikke give Bundfald med Blyacetatopløsning, men skal med basisk Blyacetatopløsning give et hvidt Bundfald. Den vandige Opløsning (1 + 20) skal være farveløs og maa ved Opvarmning ikke give Fenollugt. Den skal reagere neutralt eller svagt surt paa Lakmospapir.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 50 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Gram.

Rhizoma Filicis.**Bregnerod.**

Aspidium Filix mas Swartz. — Polypodiaceae.

Den indtil 2 Ctm. tykke og hyppigst omkring 10, men indtil 30 Ctm. lange, ofte flækkede Rodstok, der bærer talrige tiltrykte, indtil 3 Ctm. lange Bladbaser med lange, tynde Birødder. Rodstok og Bladbaser have sort-brun Yderflade, der er beklædt med hindeagtige, brune Avnehaaar. Tværsnittet skal have en lysegrøn Farve og viser en Kreds af 5—10, hyppigst 7—9 Karstrengene; i Rodstokken ses tillige spredte, mindre Karstrengene udenfor Kredsen.

Smager sødligt, sammensnerpende og skarpt.

Epidermis dannes af axialt strakte Celler med mørkt-farvede, tynde Vægge; tæt under den findes en mørkt-farvet mekanisk Skede, dannet af tykvæggede, axialt strakte Celler, og derefter et Parenkym, i hvis store Intercellulærer der ofte findes Kirtelhaar, som under Hovedets Kutikula indeholde et grønligt Sekret. I Parenkymet findes Stivelse, der overvejende bestaar af ovale eller bønneformede, indtil 0,018 Mm. lange Enkeltkorn. Karstrengene ere hadrocentriske og omgives enkeltvis af Strengskeder. Avnehaarene bære undertiden 2 Kirtelhaar ved Grunden og have ejendommeligt tandede Rande.

Bregnerod skal indsamles om Efteraaret og fornyes, naar Brudfladen mister sin grønne Farve. Forinden Brugen skulle Rødder og Avnehaar, saa vidt muligt, fjernes.

Rhizoma Galangae.**Galangarod.**

Alpinia officinarum Hance. — Zingiberaceae.

Omkring 6 Ctm. lange og fra 1 til henved 2 Ctm. tykke, ofte grenede og knæbøjede Stykker af Rodstokken. Yderfladen er rødbrun og noget længdefuret; den viser lyse, bølget-krusede Tværringe, der skyldes Lavblade, og hist og her Rester af Birødder. Brudet er trævlet. Det lyst rødbrune Tværsnit viser en tyk Bark, der omslutter en lille Centralcylinder. Spredt over Snitfladen ses under Lupen mørke Prikker og Karstrengene.

Lugter aromatisk, smager aromatisk og brændende.

Galangarodens Parenkym har svagt fortykkede og porerede Vægge; det dækkes mod Ydersiden af en Epidermis og har kollaterale Karstrengene, der omgives af Bastceller med stort Lumen. Karstrengene ere talrigst inden for Strengskeden. I Parenkymet findes spredte Olieceller; nogle Parenkymceller indeholde rødbrunt Farvestof, største Delen indeholder Stivelse, der overvejende bestaar af æg- til kølleformede eller ved Krumninger og Udbugtninger uregelmæssigt formede Enkeltkorn, der ere indtil 0,045 Mm. lange. Kernen ligger ofte i Kornets brede Del; Lagdelingen er ikke særligt fremtrædende. Sjældnere forekomme sammensatte Korn, i Regelen med 2 Delkorn.

Rhizoma Gei urbani.

Nellikeros.

Geum urbanum L. — Rosaceae.

Den lodrette eller skraat opstigende, indtil 5 Ctm. lange og henved 1,5 Ctm. tykke Rodstok, der bærer hule Stængelrester, brune Skælblade og fra alle Sider udgaaende Birødder. Brudet er jævnt. Tværsnittet viser en lyseviolet Bark, et gult Ved med brede Marvstraaler og en stor, violet Marv, der hyppigt er kamret.

Lugter svagt af Kryddernellikeros og smager sammen-
snerpende, svagt aromatisk.

Yderbarken bestaar af tangentialt strakte Celler, der hyppigt indeholde rødbrunt Farvestof; i dens indre Del ses den flerlagede Kork. Inderbarken bestaar af et i regelmæssige, radiære Rækker ordnet Parenkymvæv. Bastceller mangle. I Veddet ligge Karrene ordnede i radiære Rækker og omgives i den mellemste eller yderste Del af Styrkevæv. Marvens Cellevægge ere ligesom Yderbarkens noget fortykkede og poredede. Omtrent alle Parenkymceller indeholde Stivelse, der bestaar af sammensatte Korn og af Enkeltkorn. Enkeltkornene ere indtil 0,010 Mm. i Diameter. Især i Marven findes Krystalstjerner, sjældnere Enkeltkrystaller.

Rhizoma Hydrastis.

Hydrastisrod.

Hydrastis Canadensis L. — Ranunculaceae.

Den vandrette til lodrette, noget krummet-knudrede, undertiden grenede, indtil 5 Ctm. lange og 5 Mm. tykke Rodstok, der er graabrun og fint tværringet; den har fra alle Sider udgaaende omtrent millimetertykke Birødder og viser paa de stærkere opsvulmede Partier skaalformede Ar efter overjordiske Stængler. Brudet er jævnt og noget hornagtigt, af grønliggul eller undertiden brunlig Farve; det viser en Kreds af 10—14 lyst gulfarvede Karstreng, der adskilles ved brede Marvstraaler og omgive en stor Marv. Røddernes Brudflade er gul.

Lugter svagt, smager bittert.

Rodstokken har en tyndvægget, faalaget Kork. Barken bestaar af omtrent isodiametriske Celler; i den inderste Del ses Sistreng, der i Regelen ikke ledsages af Bast. I Veddelen ere Karrene ordnede i radiære Rækker eller smaa Grupper; hver Karrække omslutter i den indre Del en Gruppe Vedprosenkym.

De oftest 4-straalede Rødder have kun ringe sekundær Tilvæxt og afkaste ikke Primærbarken.

Parenkymet indeholder Stivelse, der overvejende er kugleformede Enkeltkorn, indtil 0,010 Mm. i Diameter.

Rhizoma Iridis.

Violrod.

Iris Germanica L., *I. pallida* Lamarck og *I. Florentina* L. —
Iridaceae.

Skrællede, hvide eller gullighvide, noget fladtrykte, flerleddede og hyppigt gredede Rodstokke, der ere indtil 15 Ctm. lange og indtil 4 Ctm. brede. Paa Oversiden ses Ar efter overskaarne Karstrengene, som ere ordnede i paa tværs gaaende Rækker, paa Undersiden kredsrunde, brunlige Ar efter Birødder. Det ovale Tværnsnit viser en indtil 2 Mm. tyk Bark, som ved en svagt udpræget Strengskede afgrænses fra Centralcylinderen; denne har spredte Karstrengene, som i størst Antal ere samlede ud imod Strengskeden. Brudet er glat.

Lugter violagtigt, smager svagt aromatisk-bittert og noget kradsende.

Violrod har et stivelseførende Parenkym med Inter-cellulærer. Cellevæggene ere noget fortykkede og tydeligt porede. Stivelsen bestaar overvejende af Enkeltkorn, hvis Form er meget vexlende, fra kugleformede eller ovale til kegle- og kølleformede. Kernen er central eller excentrisk, beliggende snart mod Kornets brede, snart mod dets smalle Del. Største Maal af Enkeltkornene: 0,040 Mm. Fra Kernen udgaa ofte Spalter. Lagdelingen er utydelig. Nogle Korn ere sammensatte af 2, sjældnere af flere Delkorn. Spredte Celler i Parenkymet ere axialt strakte og indesluttede som Regel hver en lang prismatisk Enkeltkrystal, der er indlejret i Slim. Karstrengene ere koncentriske; de ledsages ikke af Bast.

Rhizoma Pimpinellae.**Pimpinellerod.**

Pimpinella Saxifraga L. og *Pimpinella magna* L. —
Umbelliferae.

Den lodrette, tværringede, gulbrune til graabrune, ofte grenede Rodstok med de meget længere, indtil 15 Mm. tykke, længdefurede Rødder, der ere lysere gulbrune. Brudet er jævnt. Tværsnittet viser en mere eller mindre melet Bark, der omtrent har samme Tykkelse som Veddets Diameter. I Barkens ydre Del ses store Luftspalter, i den indre Del rødligbrune Balsamrum. Det gullige Ved viser sig under Lupen fint radiært stribet.

Lugter aromatisk, smager skarpt og brændende.

Under Korken findes tangentialt strakte, tykvæggede Celler; de ydre, større Balsamrum ere spredte og afrundede, de indre ere ordnede i radiale Rækker og axialt strakte. De største, inderste Balsamrum ere omtrent dobbelt saa vide som Vedkarrene. Marvstraalerne ere 1—3-rækkede, ofte lidet fremtrædende. Den smaa kornede Stivelse bestaar overvejende af Enkeltkorn, hvoraf nogle ere sammensatte med fra 2 til flere Delkorn.

Rhizoma Rhei.**Rabarberrod.**

Rheum Arter; sandsynligvis *R. palmatum* L. og *R. officinale* Baillon. — Polygonaceae.

De skrællede og glattede, haarde og indtil 15 Ctm. lange og 9 Ctm. brede Rodstokke. De mindre danne

tenformede til krummet tenformede Stykker; de større ere flækkede med hvælvet Yder- og næsten flad Inder- side; desuden forekomme Brudstykker af mere uregel- mæssig Form. Rabarberrod er ofte gennemboret, og undertiden ved Udboring befriet fra beskadigede Partier. Brudet er kornet-ujævnt med Farver, der vexle i hvidt og lysere eller mørkere rødt. Tværnsnit viser yderst en Vedring med radiære, hvide og røde Striber og inden for denne den store Marv, som i sin ydre Del har en Kreds af Karstreng, der danne mere eller mindre regelmæssige, stjerneformede Figurer. De marvstillede Streng forgrene sig saavel ud i Veddelen som især tværs over Marven. Paa de flækkede Rodstokkes Inderside vise Forgreningerne sig som tæt over hverandre liggende Lag. Den rødgult støvede Yderflade er af noget forskellig Teg- ning efter Dybden, hvortil Skrællingen er foretagen. Oftest viser den et rudeformet, hvidt Netværk, i hvis Masker Marvstraalerne danne lodret staaende, rødbrune Striber; hist og her ses Stjerner, hvis Antal forøges ved dybere- gaende Skrælling.

Rabarber knaser ved Tygning og farver Spytet gult. Lugter ejendommeligt, smager aromatisk og noget bittert.

De marvstillede Karstreng ere leptocentriske med indtil 5-rækkede Marvstraaler. Parenkymet indeholder Stivelse, der bestaar af Enkeltkorn og sammensatte Korn med fra 2 til flere Delkorn. Enkeltkornene ere indtil 0,030 Mm. i Diameter, hyppigst mellem 0,006—0,018 Mm.; desuden findes talrige Krystalstjerner af Kalksalt med en Diameter af indtil 0,120 Mm. Styrkevæv mangler.

Rabarberrod farves rød af Alkalier.

Rhizoma Valerianae.

Baldrianrod.

Valeriana officinalis L. — Valerianaceae.

Den lodrette, indtil 5 Ctm. lange og 3 Ctm. tykke Rodstok, der er fyldt eller kamret og ofte gennemskaaret efter Længden. Den er besat med talrige lange, indtil 2 Mm. tykke, gulbrune til mørkebrune, sribede eller svagt længdefurede Birødder, ofte tillige med Rester af Udløbere. Tværnsnit af Rødderne viser en i Forhold til Centralcylinderen tyk Bark.

Lugter ejendommeligt, stærkt, smager sødlig-aromatisk og bittert.

Rødderne, der oftest ere 3—4-straalede, vise kun ringe sekundær Tilvæxt og afkaste ikke Primærbarken. Under Epidermis findes et enkelt Lag af noget axialt strakte Olieceller og derunder et stivelseførende Parenkym af axialt strakte Celler med Intercellulærer. Stivelsen bestaar af Enkeltkorn, der ere indtil 0,015 Mm. i Diameter, og af sammensatte Korn med 2 til flere Delkorn.

Rhizoma Zingiberis.

Ingefær.

Zingiber officinale Roscoe. — Zingiberaceae.

Den indtil 8 Ctm. lange og 2 Ctm. høje, fra Siderne sammentrykkede Rodstok, som alene fra Kanterne danner Forgreninger, der ere kraftigst fra Underkanten; det hele

Axesystem er stærkere eller svagere opad krummet. Handelsvaren er enten delvis skrælet med mørkere Flader, der skarpt afgrænses fra de lyst graabrune, sribet til netformet tegnede Kanter, som tillige vise tværgaaende Ar efter Lavblade; eller den er fuldstændigt skrælet med lys, gullighvid Yderflade. Brudet er trævlet. Det i Omrids ovale Tværsnit viser en tynd, omtrent 1 Mm. tyk Bark og inden for Strengskeden en graalighvid Centralcylinder med talrige gule til brunlige Prikker, der skyldes Olieceller og Karstreng.

Lugter aromatisk, smager aromatisk og stærkt brændende.

Ingefær har en mangelaget, tyndvægget Kork og derunder et stivelseførende Parenkym med Olieceller og Karstreng, der ledsages af Bastceller med stort Lumen. Stivelsen bestaar af flade, i Omrids ovale til ægformede Enkeltkorn, der i den smalle Del ofte ere trukne ud i en kort Spids; de ere indtil 0,050 Mm. lange og have Kernen liggende i den spidse Del.

Rotulae Menthae piperitae.

Pebermyntekager.

Rcp.

Rotulae Sacchari partes	995
Aetherolei Menthae piperitae partes	5
Aetheris partes	15

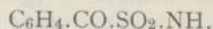
Pebermynteolien opløses i Æteren, og med denne Opløsning gennemvædes de smaa halvkugleformede Sukkerkager, idet man ryster dem i et rummeligt, tilproppet Glas, indtil Vædsken er ligeligt fordelt. De udbredes ved almindelig Temperatur i et tyndt Lag, indtil Æteren er fordampet.

Skulle være hvide og lugte stærkt af Pebermynteolie.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Saccharinum.

Sakkarin. Benzoesyresulfimid.

Et let, utydeligt krystallinsk Pulver, som smelter ved noget over 200° og ved Afkøling stivner til en Krystalmasse. Ved stærkere Ophedning bliver det brunt og giver hvide Dampe, hvis Lugt minder noget om Bittermandelolie, og som farve fugtigt Lakmospapir rødt. Det opløses i omtrent 400 Dele koldt og i 25 Dele kogende Vand, giver med 40 Dele Vinaand en svagt opaliserende Vædske og opløses vanskeligt i Æter, men let i Ammoniakvand og i Alkalier, hvoraf det atter udskilles ved Syrer. En vandig Opløsning af Sakkarin smager sødt; ved Fortynding: 1—10000 maa den søde Smag endnu kunne mærkes.

Opvarmes Sakkarin med Kalkhydrat, udvikles Ammoniak. Glødes 0,1 Grm. Sakkarin med 0,5 Grm. glø-

det Natriumkarbonat ved svag Varme i en Porcelænsdigel, indtil Blandingen er forkullet, og udtrækkes Massen efter Afkøling med 5 Ccm. Vand, faas et Filtrat, som efter Overmætning med Saltsyre giver et hvidt Bundfald med Baryumkloridopløsning.

Naar en Opløsning af 0,1 Grm. Sakkarin i 10 Draaber Natriumhydroxydopløsning indtørres, og naar Resten opvarmes forsigtigt, indtil der ikke længere udvikles Ammoniak, og derpaa udtrækkes med Salpetersyre, faas ved Udrystning af Opløsningen med Æter, og efter at Æterlaget er fraskilt og indtørret, en Rest, der opløst i Vand giver en violet Farve med Ferrikloridopløsning.

Ved Glødning under Luftens Adgang maa 0,1 Grm. Sakkarin ikke efterlade en vejelig Rest. En Opløsning af Sakkarin i Natriumhydroxydopløsning (1 + 50) skal efter Opvarmning paa Vandbad i 15 Minutter være farveløs, og en Opløsning i Svovlsyre (1 + 50) maa efter at være behandlet paa samme Maade højst vise en svagt brungul Farve.

$C_{12}H_{22}O_{11}$

Saccharum.

Sukker.

$C_{12}H_{22}O_{11}$.

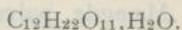
Hvide, krystallinske Stykker eller et hvidt, krystallinsk Pulver.

Skal med sin halve Vægt Vand give en klar, farveløs Saft, der smager rent sødt og i alle Forhold lader sig blande klart med Vinaand.

En vandig Opløsning (1 + 20) maa kun give ganske svag Opalising med Sølvnitratopløsning eller Ammoniumoxalatopløsning eller Baryumkloridopløsning.

Saccharum Lactis.

Mælkesukker.

Hvide Krystalmasser eller et hvidt, krystallinsk Pulver, der er opløseligt i 7 Dele koldt og i 1 Del kogende Vand, uopløseligt i Vinaand. Den vandige Opløsning smager svagt sødt og reducerer en alkalisk Kuprisulfatopløsning ved svag Opvarmning, i Kulden først efter Henstand. Opvarmes 1 Grm. Mælkesukker med 10 Ccm. Ammoniakvand paa Vandbad saaledes, at der netop begynder at danne sig Luftblærer i Vædsken, antager denne i Løbet af 1 Kvarter en blodrød Farve.

Koges 5 Ccm. af den vandige Opløsning (1 + 10) i to Minutter med en Opløsning af 0,1 Grm. Resorcin i 2 Ccm. Saltsyre, maa Blandingen ikke antage en rød Farve.

Sal Carlsbadense artificiale.

Kunstigt Karlsbadersalt.

Rcp.

Sulfatis kalici pulverati partes	30
Chloreti natrici pulverati partes	180
Bicarbonatis natrici pulverati partes	360
Sulfatis natrici siccati partes	430
Misceantur.	1000.

Den foreskrævne Mængde pulveriseret Kaliumsulfat, pulveriseret Natriumklorid, pulveriseret surt Natriumkarbonat og tørret Natriumsulfat sammenblandes.

Naar 6 Grm. af dette Pulver opløses i 1 Liter Vand, faas en Opløsning, der indeholder omtrent samme Saltmængde som Karlsbadervand.

Salicylas natrico-coffeicus.

Syn.: Coffeino-Natrium salicylicum.

Natriumsalicylat-Koffein.

Et hvidt Pulver, der smager ejendommeligt bitter-sødt og er opløseligt i 2 Dele Vand og i 20 Dele Vinaand.

Natriumsalicylat-Koffein giver ved forsigtig Opvarmning hvide Dampe, som lade sig fortætte paa et i Dampene anbragt koldt Glas, og som da under Mikroskopet vise

sig som naaleformede Krystaller. En vandig Opløsning af Saltet antager, selv i stærk Fortynding, med Ferrikloridopløsning en violet Farve. Ved Ophedning af Saltet paa en Platintraad i en farveløs Flamme antager denne en gul Farve.

Udrystes Natriumsalicylat-Koffein med Kloroform, giver Filtratet, efter at være inddampet paa Vandbad, en Rest, som, opløst i nogle Draaber Bromvand og derpaa atter inddampet til Tørhed, viser sig rødgul og ved Tilsætning af en Draabe Ammoniakvand antager en violet Farve.

0,1 Grm. Natriumsalicylat-Koffein, skal ved at ud-røres med Svovlsyre uden Opbrusning give en farveløs Opløsning.

Udtrækkes 0,5 Grm. af Saltet fuldstændigt ved Opvarmning med Kloroform, skal denne ved Fordampning mindst efterlade 0,2 Grm. vandfrit Koffein.

Opbevares i et vel tillukket Glas.

Salicylas natrico-theobromicus.

Syn.: Theobrominum natrio-salicylicum.

Natriumsalicylat-Teobrominnatrium. Diuretin.

Et hvidt Pulver uden Lugt, der smager sødligt saltagtigt og noget bittert. Det er let opløseligt i koldt — endnu lettere i varmt Vand. Den vandige Opløsning reagerer alkalisk. Sættes Saltsyre til den, faas et hvidt Bundfald, som ved Rystning med Vand giver en Opløsning, der farves violet af Ferrikloridopløsning. Bundfaldet

er opløseligt i Natriumhydroxydopløsning, men kun delvis opløseligt i Ammoniakvand.

Naar 1 Grm. Natriumsalicylat-Teobrominnatrium opløses i 5 Ccm. Vand, og Opløsningen derpaa fældes med Saltsyre, paa ny klares med Natriumhydroxydopløsning og nu udrystes med 10 Ccm. Kloroform, maa den fraskilte Kloroform-Opløsning ved Inddampning til Tørhed ikke efterlade mere end 0,005 Grm. Rest.

En Opløsning af Natriumsalicylat-Teobrominnatrium (1 + 15) skal være klar og maa ved Henstand i lukket Flaske ikke blive uklar i Løbet af 8 Dage.

Alkaloidindholdet prøves paa følgende Maade:

2 Grm. Natriumsalicylat-Teobrominnatrium opløses i 10 Ccm. Vand. Til Opløsningen sættes saa meget normal Saltsyre, at Blandingen netop farver blaåt Lakmospapir svagt rødt. Derpaa tilsættes en Draabe Ammoniakvand, og den nu svagt alkaliske Blanding henstilles under hyppig Omrøring i 3 Timer ved 15°—20°. Derpaa samles Bundfaldet paa et i Forvejen ved 100° tørret, vejet Filter, udvadskes 2 Gange med 10 Ccm. koldt Vand, tørres ved 100° og vejes. Det skal da mindst udgøre 0,8 Grm. Naar nogle Draaber Bromvand hældes paa lidt af det vejede Bundfald og hurtigt inddampes til Tørhed, efterlades en rødgul Rest, som ved at vædes med en Draabe Ammoniakvand antager en violet Farve.

Opbevares i et vel tillukket Glas.

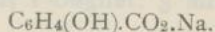
Natriumsalicylat-Teobrominnatrium, Dinitrat.

Denne Farve er meget smukt rødligt-gul, og den er meget karakteristisk. Den er let opløselig i koldt Vand, og den er meget opløselig i varmt Vand. Den vandige Opløsning reagerer alkalisk. Den fældes med Vand og giver en Bundfald, som ved Rystning med Vand giver en Opløsning, der fælder et rødt Bundfald.

Salicylas natricus.

Syn.: Natrium salicylicum.

Natriumsalicylat. Salicylsurt Natron.

Hvide Krystalskæl eller et hvidt Pulver, som er uden Lugt, smager saltagtigt-sødligt og er opløseligt i 0,9 Dele Vand og i 6 Dele Vinaand. Ved Glødning giver Saltet en kulholdig Rest, som bruser med Syrer, og som ved Ophedning paa en Platintraad i en farveløs Flamme meddeler denne en gul Farve. En vandig Opløsning af Saltet antager, selv i stærk Fortynding, ved Tilsætning af Ferrikloridopløsning en violet Farve.

En koncentreret vandig Opløsning af Natriumsalicylat skal reagere svagt surt, skal strax være farveløs og maa ved Henstand højst farves svagt rødlig. Ved Tilsætning af Saltsyre giver den en rigelig Udskilning af Salicylsyre, der let opløses ved Udrystning med Æter.

Naar man under Omrøring med en Glasspatel hælder Svovlsyre paa Saltet, skal det opløses uden Opbrusning og uden Farve.

En vandig Opløsning af Natriumsalicylat (1 + 20) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning. En Opløsning af Saltet i Vinaand (1 + 20) maa, efter Tilsætning af nogle Draaber Salpetersyre, ikke blive uklar eller give Bundfald ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning.

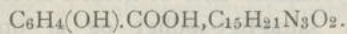
Opbevares i et vel tillukket Glas.

Salicylas physostigmaticus.

Syn.: Salicylas esericus Ph. D. 1893. — Physostigminum salicylicum.

Fysostigminalicylat. Salicylsurt Fysostigmin.

Farveløse eller svagt gullige, glinsende Krystaller. Opløselige i henved 100 Dele koldt Vand, tungere opløselige i kogende Vand, men opløselige i 12 Dele Vinaand. Den frisk tilberedte vandige Opløsning maa ikke strax farve blaåt Lakmospapir rødt. Det tørre Salt holder sig uforandret i længere Tid, hvorimod Opløsningerne i Løbet af faa Timer antage en rødlig Farve. Den vandige Opløsning farves violet ved Tilsætning af en Draabe Ferrikloridopløsning og giver et brunt Bundfald ved Tilsætning af Kaliumjodid-Jodopløsning.

Opløses et Par Krystaller Fysostigminalicylat i Ammoniakvand, faas en gulrød Vædske, som ved Inddampning til Tørhed paa Vandbad efterlader en blaa Rest. Denne opløses i Vinaand med indigoblaa Farve, og den vinaandige Opløsning antager ved Tilsætning af Eddikesyre i Overskud en pragtfuld rød og blaa Fluorescens.

Hvis den ovennævnte Inddampningsrest opløses i en Draabe Svovlsyre, antager den en grønlig Farve, som ved Fortynding med Vinaand bliver rødviolet, men atter bliver grøn ved Fordampning af Vinaanden.

Ved Ophedning skal Fysostigminalicylat lade sig bortgløde uden at efterlade en vejelig Rest.

En Draabe af en Opløsning af Fysostigminalicylat (1 + 200) fremkalder ved at inddryppes i Øjet Forsnævring af Pupillen.

Opløsningen tilberedes, hver Gang den skal udleveres.

Opbevares i et vel tillukket Glas, udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 1 Milligram.

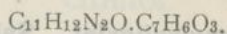
Største Indgift i Døgnet: 3 Milligram.

Salipyrium.

Syn.: Pyrazolonum phenyldimethylicum salicylicum.

Antipyrynsalicylat. Salipyryn.

Et hvidt, krystallinsk Pulver eller sexsidede Tavler uden Lugt, men af svagt sødlig Smag. Det smelter ved 91°—92° og fordamper ved Ophedning uden at efterlade nogen Rest. Det opløses med sur Reaktion i omtrent 200 Dele koldt og i 25 Dele kogende Vand. I Vinaand opløses det let, mindre let i Æter.

En vandig, kold Opløsning af Antipyrynsalicylat (1 + 200) giver med Garvesyreopløsning et hvidt Bundfald.

Samme vandige Opløsning antager ved Tilsætning af nogle Draaber rygende Salpetersyre en grøn Farve.

Ved Tilsætning af nogle Draaber Ferrikloridopløsning antager den vandige Opløsning en mørkerød Farve, som ved stærk Fortyndning med Vand bliver violetrød.

Den vandige Opløsning af Antipyrynsalicylat (1 + 200) maa ikke farves ved Tilledning af Svovlbrinte.

Naar der til en Opløsning af 0,5 Grm. Antipyrin-salicylat i 20 Ccm. varmt Vand sættes 5 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning, og Blandingen efter Afkøling udrystes først med 10 Ccm. Kloroform og derpaa gentagne Gange med 5 Ccm. Kloroform, saa skal Kloroformen efter Fraskilning og Afdampning paa Vandbad efterlade mindst 0,28 Grm. Antipyrin.

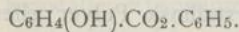
Største enkelte Indgift: 2 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 8 Gram.

Salolum.

Syn.: Phenylum salicylicum. Salicylas phenylicus.

Fenylsalicylat. Salol.

Et hvidt, krystallinsk Pulver, der smager svagt aromatisk og lugter ejendommeligt. Det smelter ved 42° og holder sig da, selv efter Afkøling, ofte flydende i flere Timer. I Vand er det næsten uopløseligt, men opløses i 10 Dele Vinaand, i 0,3 Dele Æter og ligeledes let i Kloroform. Ved Ophedning under Luftens Adgang antændes det og brænder bort uden Rest.

Opløses omtrent 0,5 Grm. Fenylsalicylat under Opvarmning i lidt Natriumhydroxydopløsning, fremkommer der ved Overmætning med Saltsyre Lugt af Fenol, og Opløsningen udskiller Salicylsyre.

En vinaandig Opløsning af Fenylsalicylat giver med en stærkt fortyndet Ferrikloridopløsning en violet Farve.

Fenylsalicylat maa ikke forandre fugtigt blaat Lakmospapirs Farve; rystes i Grm. Fenylsalicylat med 50 Ccm. Vand, maa Filtratet hverken farves violet af stærkt fortyndet Ferrikloridopløsning eller forandre Udseende ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller af Sølvnitratopløsning.

† † †

Santoninum.

Santonin.

$C_{15}H_{18}O_8$.

Farveløse, glinsende Krystaller, som blive gule i Lyset. De smage svagt bittert, smelte ved 170° , sublimere delvis ved forsigtig Ophedning og lade sig ved stærkere Ophedning fuldstændigt brænde bort. De opløses med neutral Reaktion i 5000 Dele Vand, i 44 Dele Vinaand, i 160 Dele Æter, i 4 Dele Kloroform, i omtrent 300 Dele Olivenolie og i omtrent 100 Dele Amerikansk Olie, samt let i Alkalier. Naar man til en Opløsning af Santonin i Vinaand sætter Natriumhydroxydopløsning, antager Vædsken forbigaaende en smuk rød Farve.

Naar Santonin vædes med Svovlsyre eller med Salpetersyre, maa det ikke strax farves.

Naar 0,5 Grm. pulveriseret Santonin i nogle Minutter opvarmes med 20 Ccm. Vand og 1 Ccm. fortyndet Svovlsyre, maa Filtratet efter fuldstændig Afkøling ikke give

Bundfald med nogle Draaber Merkurijodid-Kaliumjodidop-
løsning.

Opbevares udelukket fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 10 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 30 Centigram.

Sapo medicatus.

Medicinsk Sæbe.

Rcp.

Hydratis natrici partes	150
Olei Olivae partes	1000
Chloreti natrici partes	250
Aqvae destillatae partium	4350.

Natriumhydroxydet opløses i

Sex Hundrede Dele destilleret Vand 600,
og denne Opløsning blandes med Olivenolien.

Blandingen digereres ved svag Varme under gentagen
Omrøring, indtil en lille udtagen Prøve kan opløses klart
i varmt Vand og der er dannet en Sæbe, som efter Af-
køling er fast. Den saaledes fremstillede Sæbe opløses i
Tre Tusende Dele varmt destilleret Vand . . 3000,

derpaa tilsættes en filtreret Opløsning af
To Hundrede og Halvtredsindstve Dele Na-
triumklorid 250

i

Syv Hundrede og Halvtredsindstve Dele
destilleret Vand 750,
hvorefter Blandingen koges, indtil Sæben

er fuldstændigt udskilt. Derpaa afvadskes denne gentagne Gange med en ringe Mængde destilleret Vand og udpresses, først svagt, senere stærkt, mellem Lærred.

Sæben skæres strax i meget tynde Spaaner, hvorpaa den tørres ved svag Varmé og pulveriseres derpaa.

Skal være et hvidt Pulver, fuldstændigt opløseligt i Vand og i Vinaand; maa ikke lugte eller smage harsk.

Naar 1 Del af Pulveret opløses i 10 Dele Vand, maa Opløsningen ikke farves af Svovlbrinte og maa ved at sammenrives med 1 Del Merkuroklorid ikke farve dette graat eller sort.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Sebum.

Faaretalg.

Ovis aries L. — Ungulata.

Den ved Udsmeltning og Rensning vundne Faaretalg, der danner hvide til gullighvide, faste Stykker med svag, ejendommelig, ikke harsk Lugt og mild Smag.

Vægtfylde: 0,930—0,960. Smeltepunkt: 45°—50°. Faaretalg opløses let i Æter, i Kloroform og i Kulstof-sulfid. Er tungt opløselig i varm Vinaand. Naar 1 Del Faaretalg opvarmes med 10 Dele Vinaand og Opløsningen derefter afkøles, maa Filtratet, efter at være blandet med sit lige Rumfang Vand, højst være opaliserende og maa ikke farve blaat Lakmospapir rødt.

Opbevares paa et køligt Sted, i et vel tillukket Kar.

Secale cornutum.

Syn.: Ergotum Secale.

Meldrøje.

Claviceps purpurea Tulasne. — Hypocreaceae.

De fra Rug indsamlede, mørkebrune til sortviolette, undertiden blaaduggede, saa vidt muligt hele Hvilemycelier, der ere indtil 3 Ctm. lange og 5 Mm. tykke, rette eller krumme, stumpetresidede, but tilspidsede og forsynede med Længdefurer, i Regelen 3. Brudet er glat af graahvid Farve, i den yderste Del mørkt rød-violet.

Lugter ejendommeligt, ikke fremtrædende, smager vammelt.

Meldrøje bestaar af et falsk Parenkym, der i den yderste, meget smaacellede Del indeholder Farvestof, som er opløseligt i Svovlsyre med stærk rød Farve.

Skal eftertørres over Kalciumilte.

Pulveret maa kun fremstilles i ringe Mængde.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Maa kun opbevares 1 Aar.

Største enkelte Indgift: 1 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 3 Gram.

Semen Amygdali amarum.

Bitter Mandel.

Amygdalus communis L. var. *amara* D. C. —
Amygdalaceae.

I Omrids ægformede til skævt ægformede Frø, der ere omkring 2 Ctm. lange og 1,5 Ctm. brede. Frøskallen er mat gulbrun til rødbrun, dækket af et rødbrunt Støv, især i Længdefurerne, der udgaa fra Kernefoden. Paa Frøets ene, stærkere krumme Kant, ses henimod Kimroden den smalle Navle.

Smager meget bittert og giver ved Udrivning med Vand Lugt af Bittermandelolie.

Den tynde Frøskal har en Epidermis af meget ulige store Celler, hvis poredede Vægge ere mere eller mindre stærkt fortykkede og forveddede; de løsrevne større Celler danne Overfladens Støv. Frøskallen bestaar iøvrigt af farvestofførende eller sammenfaldet Parenkym med Karstreng; omkring disse findes Enkeltkrystaller og Stjerner af Kalksalt. De plankonvexe Kimblades Parenkym indeholder Proteinkorn; hver Celle har, som Regel, eet eller faa større Proteinkorn med en let opløselig Grundmasse og en stor Roset af Kalksalt eller sjældnere en prismatisk Enkeltkrystal, desuden flere mindre Proteinkorn med een eller flere Rosetter.

Semen Amygdali dulce.

Sød Mandel.

Amygdalus communis L. var. *dulcis* D. C. —
Amygdalaceae.

Frø, der i ydre Forhold og i Bygning forholde sig som bitter Mandel; de ere dog sædvanligt lidt større — indtil 3 Ctm. lange — og fladere.
Smager olieagtigt og sødligt.

Semen Colchici.

Tidløsfør.

Colchicum autumnale L. — Colchicaceae.

Kuglerunde til ægformede, hornagtigt haarde Frø, der ere mellem 2 og 3 Mm. i Diameter, fint grubet punkterede og mat rødbrune. Frøet har en fremstaaende Frøstrengrest; skraat over for denne ligger den lille Kim. Frø af ny Høst ere noget klæbrige.

Smager bittert.

Frøskallen bestaar af nogle Lag tyndvæggede Celler, af hvilke de inderste indeholde rødbrunt Farvestof, der ligesom de yderste Lags brune Vægge antager mørk Farve ved Tilsætning af Ferrikloridopløsning. Frøhvidens tykvæggede og porede Celler ere ordnede i radiært udstraalende Rækker og aftage i Størrelse ind imod Midten. I Frøhviden findes Indhold af fed Olie og Proteinkorn, hvis store Grundmasse indeslutter ganske smaa Globoider. I Frøstrengresten kan der findes smaa kornet Stivelse.

Semen Hyoscyami.**Bulmeurtfrø.**

Hyoscyamus niger L. — Solanaceae.

Fladt nyreformede til kredsrunde, mellem 1 og 2 Mm. brede, graabrune Frø, hvis Overflade under Lupen viser et Maskenet. Gennemskæres Frøet parallelt med Fladerne, ses en krum Kim, omgivet af en noget mørkere Frøhvide.

Smager bittert.

Frøskallens Epidermis viser paa Tværsnit stærkt fortykkede og lagdelte Side- og Indervægge; Ydervæggene ere ganske tynde. Sete paa Fladesnit ere Sidevæggene bølgede. Frøhvidens Celler ere noget tykvæggede og indeholde foruden fed Olie talrige Proteinkorn med 1 eller undertiden 2 Krystalloider og 1—2 Globoider. Kimen har mindre Proteinkorn end Frøhviden.

Semen Nucis vomicae.

Syn.: Semen Strychni seu Strychni Semen seu Nux vomica.

Rævekage.

Strychnos Nux vomica L. — Loganiaceae.

Kreds rundt-skiveformede, ofte noget krumme Frø, som Regel omkring 2, men indtil 3 Ctm. i Diameter

og 5 Mm. tykke, hornagtigt haarde og beklædte med tiltrykte, mod Randen rettede, silkeglinsende Haar. Midt paa den ene Flade ses Navlen, og fra denne løber en svagt ophøjet Stribe ud til Ægmunden, der ligger i Frøets Rand; denne har ofte en skarp Kant. Den hornagtige, graalige Frøhvide er spaltet; efter Udblødning i Vand flækkes Frøet let parallelt med Fladerne og viser da en lille Kim med hjerteformede Kimblade, tyk Kimstængel og Kimrod.

Smager meget bittert.

Frøskallens Epidermis bestaar af stærkt fortykkede og porede Celler, der danne eencellede Haar, som have efter Længden løbende forveddede Fortykningslister; under Epidermis ligge stærkt sammenfaldne, tyndvæggede Celler. Frøhvidecellerne ere større og mere radiale strakte ind imod Midten, de have stærkt fortykkede, i Vand udbulnende Vægge, der vise talrige, tæt stillede, fine Porekanaler. Frøhviden indeholder Proteinkorn, de ydre Celler i Regelen flere smaa, de indre oftest eet større og nogle mindre. Proteinkornene have en i Vand opløselig Grundmasse og talrige smaa Globoider. Kimen har smaa Proteinkorn.

De tørrede og pulveriserede Frø skulle indeholde omtrent 2,5 % Alkaloider. Alkaloidindholdet prøves paa følgende Maade:

15 Grm. af de ved 100° tørrede og pulveriserede Frø overhældes i en Flaske af passende Størrelse med 100 Grm. Æter og 50 Grm. Kloroform. Efter kraftig Omrystning tilsættes 10 Ccm. Natriumhydroxydopløsning. Blandingen omrystes og henstilles i 3 Timer, idet den jævnlig omrystes godt. Der tilsættes nu 15 Ccm. Vand, og, naar Kloroform-Æteropløsningen ved kraftig Omrystning har skilt sig klar fra Bundfaldet og det Hele derpaa har henstaaet roligt i en Time, frafiltreres 100 Grm. af Kloroform-Æteropløsningen gennem et tørt Filter (i en med Glas-

plade dækket Tragt) ned i en Erlenmeyers Kolbe, hvorpaa omtrent Halvdelen af Kolbeindholdet afdestilleres. Resten bringes i en Skilletragt. Kolben afskylles 3 Gange efter hinanden, hver Gang med 5 Ccm. af en Blanding af 3 Dele Æter og 1 Del Kloroform, og de i Skilletragten blandede Vædske rystes deri omhyggeligt med 10 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Saltsyre. Hvis Kloroform-Æterblandingen ikke herved staar oven paa Syren, maa der tilsættes saa megen Æter, at dette sker. Idet man derpaa fratapper den nedenstaaende sure Vædske, filtrerer man den samtidigt gennem et lille Filter ned i en 200 Ccm.s Flaske, ryster endnu Kloroform-Æteropløsningen 3 Gange efter hinanden, hver Gang med 10 Ccm. Vand, der hver Gang filtreres gennem det samme Filter, som anvendtes til Syreopløsningen. Filtret udvadskes, om nødvendigt, yderligere, til det er syrefrit, og Vædsken i Flasken fyldes op til omtrent 100 Ccm.s Rumfang. Man overhælder nu Vædsken med saa megen Æter, at den danner et omtrent 1 Ctm. højt Lag, tilsætter 5 Draaber Jodeosinopløsning, og under kraftig Omrystning lader man fra en Burette tilflyde saa meget af en $\frac{1}{10}$ normal Natriumhydroxydopløsning, at Vædsken under Æterlaget viser sig tydeligt bleg rød. Hertil maa der ikke bruges mere end 3,7 Ccm. og ikke mindre end 2,3 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumhydroxydopløsning, hvilket svarer til henholdsvis 2,25 % og 2,75 % af Alkaloiderne.

1 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Saltsyre beregnes her at svare til 0,0360 Grm. af Alkaloiderne.

Hvis Alkaloidindholdet i de tørrede og pulveriserede Frø ved foranstaaende Prøve findes at være større end 2,75 %, tilsættes før Brugen saa megen Hvedestivelse, at Blandingen kommer til at indeholde mellem 2,25 % og 2,75 % Alkaloider.

Naar 10 Ccm. af Kloroform-Æteropløsningen indampes til Tørhed paa Vandbad, og Resten opløses i lidt

Svovlsyre, skulle nogle Draaber af denne Opløsning antage en rød Farve ved Tilsætning af en Draabe Salpetersyre, og nogle Draaber skulle ved at udrives med lidt Brunsten snart efter antage en blaa Farve, der senere forandres og bliver violet eller rødlig.

Semen Sinapis nigrae.

Sort Sennep.

Brassica nigra Koch. — Cruciferae.

Kugle- til ægformede, lysere eller mørkere rødbrune Frø, mellem hvilke der kan forekomme nogle, som ere graaligt farvede ved et Indhold af Luftblærer i Frøskallen; de vise under Lupen et fint grubet Maskenet. Længste Diameter: 1,5 Mm. Kimen er grønliggul.

Smager olieagtigt, senere skarpt og brændende. Udrøres Pulveret med Vand, fremkommer der en skarp Lugt.

Frøskallens lave Overhudsceller indeholde Slim, som ikke sprænger Ydervæggene og ikke er udtrædende. Palissadecellernes Sidevægge ere uforthykkede i den øverste Del. Mellem Overhuden og Palissadelaget ligger et Lag store Celler, der i Omrids svare til den af en Kreds af høje Palissadeceller dannede Maskeaabning, og til Frøskallen hæfter en Endospermrest, bestaaende af et enkelt Lag tykvæggede Proteinceller og derunder liggende, sammenfaldne Celler. Kimen indeholder talrige Proteinkorn med stor, let opløselig Grundmasse og talrige Globoider. Spredte Celler indeholde Korn af Myrosin.

Semen Strophanthi.

Strofantusfrø.

Strophanthus Kombe Oliver. — Apocynaceae.

Indtil 18 Mm. lange og omkring 4 Mm. brede Frø, der ere befriede fra Spredningsapparatet. Frøene ere flade, graagrønne og dækkede af tiltrykte, silkeglinsende Haar; de ere ved Grunden but afrundede, foroven tilspidsede og vise paa den ene Flade en Navlestriben, der strækker sig fra Spidsen til lidt over Frøets Midte.

Smager meget bittert.

Frøskallens Epidermis har Sidevægge, der i den øverste og nederste Del ere tyndvæggede, medens den mellemiggende Del er tykvægget, hvorved der fremkommer en ringformet Fortykkelse; de fleste Overhudsceller danne et fra Midten af Ydervæggen udgaaende, tyndvægget og eencellet Haar. Under Epidermis findes nogle Lag stærkt sammenfaldne Celler. Den lille Frøhvide er omkring 8 Cellelag tyk; Kimen er ret. Begge indeholde Proteinkorn, der have en Grundmasse og smaa Globoider; Antallet af Globoider er størst i Kimens Proteinkorn. Der indeholdes tillige smaa Korn Stivelse, som maaler indtil 0,006 Mm.

Naar Strofantusfrø, efter at være udblødte 15 Minutter i Vand, befries fra Frøskallen og derpaa vades med en noget fortyndet Svovlsyre (fremstillet ved Blanding af 8 Dele Svovlsyre + 2 Dele Vand), skulle de i Løbet af nogle Minutter antage en lysere eller mørkere blaagrøn Farve.

Solutio Ammoniaci.

Syn.: Liqvor Ammonii caustici.

Ammoniakvand. „Salmiakspiritus“.

$\text{NH}_3, \text{Aq.}$

En klar, farveløs, ved Ophedning fuldstændigt flygtig Vædske, af ejendommelig stærk, stikkende Lugt. Vægtfylde: 0,960, svarende til et Indhold af 10 % vandfri Ammoniak.

Efter Neutralisation med fortyndet Svovlsyre maa Vædsken ikke lugte branket, og naar Ammoniakvand fortyndes med 2 Dele Vand, maa Blandingen ikke forandres ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning.

Naar 10 Grm. Ammoniakvand fortyndes med 30 Grm. Vand og overmættes med Salpetersyre, skal Blandingen holde sig farveløs og maa ikke forandre Udseende ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning.

Ammoniakvand skal kunne blandes klart med sit firedobbelte Rumfang Kalkvand og skal kunne koges med Kalciumkloridopløsning uden at give tydeligt Bundfald.

Efter at være overmættet med Saltsyre maa 5 Grm. Ammoniakvand ikke forandres ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning, selv efter ti Minutters Henstand.

5 Grm. Ammoniakvand skulle til Neutralisation bruge 29,2 til 29,6 Ccm. normal Saltsyre.

Opbevares i en med Glasprop vel tillukket Flaske.

Solutio Arseniatis natrici.**Sekundær Natriumarsenatopløsning.****Opløst arsensurt Natron.**

Rcp.

Acidi arsenicosi partes	19
Acidi nitrici partes	75
Carbonatis natrici partes	55
Aqvae destillatae	q. s.

Fiat solutio Arseniatis natrici.

Arsensyrningen opløses, i en Kolbe paa Vandbad, i Salpetersyren. Opløsningen inddampes i en Porcelænskaal til Tørhed, og Resten opvarmes derefter paa Sandbad ved en Varmegrad, der ikke maa overstige 150°, indtil al Salpetersyren er fordampet. Den tilbageblevne Rest opløses i Tre Hundrede Dele Vand. 300
og dertil sættes Natriumkarbonatet, hvorpaa man giver Væsken et Opkog og filtrerer. Til Filtratet sættes da saa meget Vand, at den samlede Vægt udgør
Tredive Tusende Dele. 30000.

En klar, farveløs Vædske af alkalisk Reaktion, som ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning giver et graaligbrunt Bundfald. Den skal indeholde 0,2% sekundært Natriumarsenat ($\text{Na}_2\text{HAsO}_4, 7\text{H}_2\text{O}$), svarende til 0,074% Arsenisyreanhydrid.

Naar man i en Kogeflaske af passende Størrelse hælder 50 Ccm. sekundær Natriumarsenatopløsning og tilsætter først 0,5 Ccm. normalt Ammoniakvand og derpaa 10 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Sølvnitratopløsning, koger i 5 Minutter, afkøler og filtrerer, skal det klare Filtrat + Udvadskningsvandet, efter Tilsætning af $\frac{1}{2}$ Grm. Ferriammoniumsulfat og 1 Ccm.

Salpetersyre, forbruge fra 0,2—0,4 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Ammoniumtiocyanatopløsning, forinden Vædsken efter Omrøring farves blivende brunlig.

Saafrømt Vædsken ikke efter Kogningen skiller sig klart fra Bundfaldet, tilsættes 1 Grm. Kaliumnitrat, hvorpaa det Hele gives et Opkog, afkøles o. s. v.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 5 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 20 Gram.

Solutio Carbonatis kalici.

Kaliumkarbonatopløsning. Opløst kulsurt Kali.

Rep.

Carbonatis kalici partes	200
Aqvæ destillatæ partes	800
Fiat solutio.	1000.

Den angivne Mængde glødet Kaliumkarbonat (eller en dertil svarende noget større Mængde, hvis Kaliumkarbonatet ikke er fuldstændigt tørt) opløses i det destillerede Vand og filtreres. Vægtfylde: 1,190—1,194.

Skal være klar og farveløs.

100 Dele skulle indeholde 20 Dele vandfrit Kaliumkarbonat, idet 10 Grm. af Opløsningen skulle, efter Tilsætning af 40 Ccm. Vand og 1 Draabe Metylorangeopløsning, bruge 28,6—29,1 Ccm. normal Saltsyre til Neutralisation.

Solutio Chloreti ferrici.**Opløst Ferriklorid. Opløst Jernklorid.**

Rcp.

Chloreti ferrici partes	500
Aqvae destillatae partes	500
	<hr/>
Fiat solutio.	1000.

Ferrikloridet opløses i det destillerede Vand.

Vægtfylde: 1,298—1,302.

Skal være klar og gulbrun.

100 Dele indeholde omtrent 10 Dele Jern.

Opbevares i en med Glasprop vel tillukket Flaske, udelukket fra Lyset.

Solutio Chloreti ferrici spirituosa.**Ferrikloridraaber. Jernkloridraaber.**

Rcp.

Solutionis Chloreti ferrici partes	375
Spiritus diluti partes	625
	<hr/>
Misceantur.	1000.

Det opløste Ferriklorid blandes med den fortyndede Vinaand.

Skulle være klare og brunliggule.

100 Dele indeholde omtrent 4 Dele Jern.

Opbevares i en med Glasprop vel tillukket Flaske, udelukkede fra Lyset.

Solutio Chloreti ferrici spirituoso-aetherea.

Jernholdige Hoffmannsdræber.

* Rcp.

Solutionis Chloreti ferrici partes	200
Aetheris spirituosus partes	800
Misceantur.	1000.

Det opløste Ferriklorid blandes med Hoffmannsdræberne og hældes paa Flasker af farveløst Glas, saa at kun to Trediedele af Flaskernes Rumfang ere fyldte. Flaskerne tillukkes godt og udsættes for fuldt Sollys, indtil Vædsken er fuldstændigt affarvet. Derpaa aftages Propperne jævnlige for kortere Tid ad Gangen, indtil Vædsken har antaget en gullig Farve.

Skulle være lysegule eller grønliggule.

100 Dele indeholde 2 Dele Jern.

Opbevares i en med Glasprop vel tillukket Flaske, udelukkede fra Lyset.

† † †

Solutio Formaldehydi.

Syn.: Formaldehydum solutum.

Formaldehydopløsning. Formalin.

HCO.H. + Aq.

En klar, farveløs, neutralt eller svagt surt reagerende vandig Vædske af en stikkende Lugt. Vægtfylde: 1,079 — 1,081. 100 Dele indeholde omtrent 35 Dele Formaldehyd. Vædsken lader sig i alle Forhold blande med Vand og med Vinaand, men ikke med Æter.

Inddampes 5 Ccm. Formaldehydopløsning paa Vandbad til Tørhed, efterlades en hvid, amorf, i Vand uopløselig Rest, som ophedet under Luftadgang skal brænde fuldstændigt bort. Naar Formaldehydopløsning, efter at være gjort stærkt alkalisk med Ammoniakvand, inddampes paa Vandbad, bliver der en hvid, krystallinsk Rest tilbage, som let opløser sig i Vand.

Naar man til Formaldehydopløsning sætter Ammoniakvand i Overskud og Sølvnitratopløsning, udskilles der metallisk Sølv, dels som et mørkt Bundfald, dels ved Henstand som en spejlende Belægning paa Reagensglassets Sider. Ved Opvarmning af et Par Draaber Formaldehydopløsning med Fehlings Vædske reduceres denne under Udskilning af Kobberforilte.

Formaldehydopløsning, der er fortyndet med 4 Rumfang Vand, maa ikke give Uklarhed eller Bundfald med Baryumkloridopløsning eller med Sølvnitratopløsning eller med Svovlbrinte. 1 Ccm. Formaldehydopløsning maa, efter at være blandet med 1 Draabe normal Natriumhydroxydopløsning, ikke reagere surt.

Naar man i et tillukket Kar blander 5 Grm. Form-
aldehydopløsning med 50 Ccm. normalt Ammoniakvand,
skal Blandingen, efter en Times Henstand og derpaa
følgende Tilsætning af 20 Ccm. normal Saltsyre og nogle
Draaber Rosolsyreopløsning, mindst bruge 8 Ccm. nor-
mal Natriumhydroxydopløsning, før den farves rød.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, udelukket fra
Lyset.

Solutio Hydratis calcici.

Kalkvand.

Rep.

Oxydi calcici partes. 20
Aqvae destillatae partes. 1200.

Fiat solutio saturata.

Kalciumiltet læses med Vand, kommes i en Flaske
og rystes med

To Hundrede Dele destilleret Vand. 200.

Flasken tilproppes og henstilles i nogle Timer til
Bundfældning, hvorpaa Vædsken bortkastes. Bundfaldet
overhældes derpaa med

Tusende Dele destilleret Vand 1000.

Flasken tilproppes godt, henstilles og omrystes af og til.
Før Udleveringen filtreres Opløsningen hurtigt, saa vidt
muligt uden Luftens Adgang.

Skal være klart, farveløst og skal reagere stærkt alkalisk.

Naar det koges eller udsættes for Luftens Indvirkning, bliver det uklart.

En Blanding af 100 Ccm. Kalkvand med 4 Ccm. normal Saltsyre maa ikke reagere surt.

† † †

Solutio Jodi spirituosa.

Joddraaber. „Jodtinktur“.

Rcp.

Jodi partes	50
Spiritus concentrati partes	950
	<hr/>
Fiat solutio.	1000.

Jodet macereres i nogle Dage med Vinaanden i en med Glasprop tillukket Flaske under ofte gentagen Rystning, indtil alt Jodet er opløst, hvorpaa Vædsken henstilles og dekanteres, saa at den bliver klar. Vægtfylde: 0,863—0,868.

Skulle være rødbrune og klare, lugte stærkt af Jod og fordampe fuldstændigt ved Opvarmning.

4 Grm. Joddraaber skulle bruge mindst 14 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumtiosulfatopløsning til fuldstændig Affarvning.

Maa kun tilberedes i forholdsvis ringe Mængde.

Opbevares i en med Glasprop vel tillukket Flaske, udelukkede fra Lyset.

+++

Solutio Jodi spirituosa concentrata.

(Formula internationalis).

Syn.: Jodi tinctura seu Tinctura Jodi.

Koncentrerede Joddraaber.

Rcp.

Jodi partes	100
Spiritus alcoholisati partes	900
Fiat solutio.	1000.

Jodet macereres i nogle Dage med den stærke Vinaand i en med Glasprop tillukket Flaske under ofte gentagen Omrystning, indtil alt Jodet er opløst, hvorpaa Vædsken henstilles og dekanteres, saa at den bliver klar. Vægtfylde: 0,881—0,886.

Skulle være sortebrune og klare, lugte stærkt af Jod og fordampe fuldstændigt ved Opvarmning.

4 Grm. koncentrerede Joddraaber skulle bruge mindst 28 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumtiosulfatopløsning til fuldstændig Affarvning.

Maa kun tilberedes i forholdsvis ringe Mængde.

Opbevares i en med Glasprop vel tillukket Flaske, udelukkede fra Lyset.

Solutio Nitroglycerini spirituosa.

Glycerinnitratdraaber. Nitroglycerindraaber.

$C_3H_5(NO_3)_3$ (opløst i Vinaand).

En Opløsning af Glycerinnitrat i Vinaand. Opløsningen er farveløs, af neutral Reaktion; den giver en hvid, mælkeagtig Udskilning ved at blandes med 2 Rumfang Vand, men bliver atter klar, naar der i Alt tilsættes 5 Rumfang Vand. Naar man lader 5 Draaber af Opløsningen frivilligt fordampe paa et Urglas, og man til Resten sætter 2 Draaber Anilin og 2 Draaber Svovlsyre, fremkommer der en Udskilning og en rød Farve, der ved Tilsætning af Vand gaar over til grøn. Naar 1 Ccm. af Opløsningen koges med lige Rumfang Natriumhydroxydopløsning og derpaa blandes med 2 Ccm. Vand, giver Blandingen, efter forsigtig Tilsætning af sit lige Rumfang Svovlsyre og efter Afkøling samt Tilsætning af Ferrosulfatopløsning, der forsigtigt hældes over paa den, en mørk Grænse mellem Vædskelegene.

Glycerinnitratdraaber skulle indeholde 1 % Glycerinnitrat, hvilket prøves paa følgende Maade:

Til 10 Grm. af Opløsningen sættes i en Kolbe af passende Størrelse 2 Ccm. Natriumhydroxydopløsning. Efter nogle Timers Henstand opvarmes Opløsningen, og sluttelig bortdampes Vinaanden paa Vandbad. Resten opløses i 10 Ccm. Vand, der tilsættes 2 Ccm. Brintoverilte, og Opløsningen opvarmes, først svagt, senere til Kogning. Derefter kommer den i en 500 Ccm.s Kogeflaske, idet der skylles efter med 10—15 Ccm. Vand. Der tilsættes nu 12 Ccm. fortyndet Svovlsyre (tilberedt af 2 Rumfang Vand og 1 Rumfang Svovlsyre) og 5 Grm. reduceret Jern.

Efter at der i Kolbens Hals er anbragt et Reagensglas fyldt med koldt Vand, opvarmes saaledes, at Vædsken koger efter 4 Minutters Forløb (hvad der ses af, at der begynder at dryppe Vand fra Reagensglasset). Derpaa koges endnu et Minut, hvorefter der tilsættes 150 Ccm. Vand og 25 Ccm. Natriumhydroxydopløsning (1 + 2) (almindelig Sæbelud).

Kogeflasken forbindes hurtigt med et passende Destillationsapparat, og man lader Ammoniakken destillere over i et Forlag med 25 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Saltsyre. Heraf skal der da af den udviklede Ammoniak være mættet fra 12,2—13,2 Ccm., hvad der prøves ved paafølgende Titrering af den umættede Saltsyremængde.

Opbevares i smaa, vel tilproppede, saa vidt muligt fyldte Flasker, udelukkede fra Lyset.

Største enkelte Indgift: 10 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Solutio Phenoli.

(Formula internationalis).

Syn.: Solutio Acidi carbolici Ph. D. 1893. — Phenoli solutio seu Aqva phenolata.

Fenolopløsning. Karbolvand.

Rcp.

Phenoli partes.	20
Aqvae communis partes	980
	<hr/>
Fiat solutio.	1000.

Fenolet smeltes og opløses i Vandet.
 Skal være klart.
 100 Dele indeholde 2 Dele Fenol.

Tusende Dele 1000.

Skal være klar og lugtfri. Den lugter af Eddikesyre, der er vedligeholdelsesmiddel og lugter surt. Vægtfylde: 1,045—1,055.

Ved at opvarme 50 Dele af Opløsningen med Vand

Solutio Subacetatis aluminici.

Syn.: Solutio Acetatis aluminici Ph. D. 1893.

Basisk Aluminiumacetatopløsning. Opløst basisk eddikesur Lerjord.

Rep.

Sulfatis aluminici partes	215
Aqvae destillatae partes	695
Acidi acetici partes	280
Carbonatis calcici praecipitati partes	97.
Fiant solutionis partes circiter 1000.	

Aluminiumsulfatet opløses i
 Fem Hundrede og Fem og Halvtredsindstve
 Dele destilleret Vand 555,
 hvorefter Eddikesyren tilsættes. I denne godt afkølede
 Vædske hældes under stadig Omrøring lidt efter lidt det
 fældede Kalciumkarbonat, der er udrørt i
 Hundrede og Fyrretyve Dele destilleret Vand 140.
 Derpaa henstilles Blandingen ved almindelig Tempe-
 ratur i nogle Dage, under jævnlig Omrøring, og koleres

derpaa gennem Lærred. Det paa Lærredet samlede Bundfald presses mellem Træplader uden foregaaende Udvadskning, og Vædsken, der udgør omtrent 1000 Dele, 1000, filtreres.

Skal være en klar, farveløs Vædske, der dog ved Henstand udskiller et ringe hvidt Bundfald. Den lugter af Eddikesyre, har en sødlig, sammensnerpende Smag og reagerer surt. Vægtfylde: 1,045—1,055.

Ved at opvarme 50 Dele af Opløsningen paa Vandbad med 1 Del Kaliumsulfat faas en geléagtig Blanding, der dog ved Afkøling efter kort Tids Forløb bliver flydende og klar. Opløsningen maa ikke farves af Svovlbrinte.

Ved Tilsætning af 2 Rumfang Vinaand maa Opløsningen vel strax blive opaliserende, men ikke give et hvidt Bundfald. Naar 10 Grm. af Opløsningen fortyndes med 30 til 40 Grm. Vand samt fældes med Ammoniakvand i Overskud, og det fremkomne Bundfald filtreres fra, udrøres i et Bægerglas med 30 til 40 Grm. Vand, atter filtreres fra, tørres og derefter glødes i en Digel, saa skal den tilbageblevne Rest mindst veje 0,25 Grm.

100 Dele indeholde omtrent 8 Dele basisk Aluminiumacetat.

Opbevares paa et køligt Sted i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

† † †

Solutio Subacetatis plumbici.

Basisk Blyacetatopløsning. Blyeddike.

Rcp.

Acetatis plumbici partes	170
Aqvae destillatae calidae partes	780
Oxydi plumbici partes	50

Fiat solutio. 1000.

Blyacetatet opløses i det varme, destillerede Vand; efter at Opløsningen er hældt i en Flaske, tilsættes Blyiltet.

Blandingen digereres under ofte gentagen Omrystning i en vel tilproppet Flaske, indtil Blyiltet er opløst med Undtagelse af en ubetydelig, hvid Rest. Derpaa filteres Vædsken, saa vidt muligt uden Luftens Adgang.

Skal være en klar og farveløs Vædske, der farver Kurkumapapir brunt. Vægtfylde: 1,165—1,170.

100 Dele indeholde 20 Dele halvandenbasisk Blyacetat.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Solutio Subchloreti ferrici.**Opløst basisk Ferriklorid.**

Rcp.

Solutionis Chloreti ferrici partes	350
Solutionis Ammoniaci partes	350
Acidi hydrochlorati partes	30
Aqvae destillatae	q. s.

Fiant solutionis partes 1000.

Det opløste Ferriklorid fortyndes med
Sexten Hundrede Dele destilleret Vand . . . 1600
og hældes under stadig Omrøring i Ammoniakvandet, der
i Forvejen er fortyndet med
Tre Tusende og To Hundrede Dele destilleret
Vand 3200.

Det maa herved iagttages, at Blandingen, naar al
Ferrikloridopløsningen er tilsat, reagerer alkalisk. Det
fremkomne Bundfald udrøres i et højt Glas med destilleret
Vand og udvaskes derpaa ved Dekantering, indtil den
frahældte Vædske ikke mere bliver uklar med Sølvnitrat-
opløsning. Bundfaldet samles paa Lærred; derpaa presses
det først svagt, senere stærkt, udtages af Lærredet,
rives fint og opløses i Saltsyren. Blandingen henstilles
tildækket i 1 til 3 Døgn og omrøres af og til. Dersom
det er nødvendigt, varmes Blandingen svagt, indtil Alt er
opløst; derpaa tilsættes saa meget destilleret Vand, at
hele Vædskemængden udgør

Tusende Dele 1000.

Vægtfylde: 1,050.

Skal være en klar, brunrød Vædske, der smager lidt
sammensnerpende.

100 Dele indeholde omtrent 3,5 Dele Jern.

1 Ccm. opløst basisk Ferriklorid skal, efter Tilsætning af 19 Ccm. Vand, 1 Draabe Salpetersyre og 2 Draaber Sølvnitratopløsning, vise sig klar i gennemfaldende Lys.

Opbevares i en Flaske med Glasprop, udelukket fra Lyset.

Species.

Urteblandinger.

Blandinger, der i Hovedsagen bestaa af groft skaarne, knuste eller raspede Plantedele.

Dersom intet Andet er foreskrevet, findeles de Substanser, der skulle anvendes, hver for sig, saaledes, at alle Dele blive af omtrent samme Størrelse.

Er der foreskrevet Tilblanding af pulveriserede Stoffer, skulle disse tilsættes til sidst, hvorpaa sluttelig alle Bestanddelene blandes omhyggeligt.

Det er kun tilladt at have et for kortere Tid tilstrækkeligt Forraad af Urteblandinger.

Opbevares i vel tillukkede Kar, udelukkede fra Lyset.

Species amarae.**Bitterte.**

Rcp.

Fructus Juniperi crasse contusi partes	1000
Foliorum Menyanthis crasse concisorum partes	1000
Foliorum Sennae crasse concisorum partes. . .	1000
Misceantur.	3000.

De groft knuste Enebær, de groft skaarne Bukkeblade og de groft skaarne Sennesblade sammenblendes.

Species Hamburgenses.**Hamborgte.**

Rcp.

Foliorum Sennae crasse concisorum partes . .	625
Mannae partes.	250
Fructus Coriandri minutim contusi partes. . .	75
Bitartratis kalici depurati venalis pulverati partes.	50
Misceantur.	1000.

Den pulveriserede, rensede Vinsten stødes sammen med Mannaen; derpaa tørres og knuses eller skæres Massen, hvorefter de groft skaarne Sennesblade og den fint knuste Koriander tilblendes.

Species pectorales.

Loco Specierum pectoralium Ph. D. 1893.

Brystte.

Rcp.

Fructus Anisi crasse pulverati partes	80
Florum Verbasci crasse concisorum partes	120
Foliorum Farfarae crasse concisorum partes	120
Herbae Veronicae crasse concisae partes	120
Radicis Glycyrrhizae concisae partes	120
Florum Sambuci concisorum partes	160
Radicis Althaeae concisae partes	280
Misceantur.	1000.

Den groft pulveriserede Anis, de groft skaarne Kongelysblomster, de groft skaarne Følfodblade, den groft skaarne Læge-Ærenpris, den skaarne Lakridsrod, de skaarne Hyldeblomster og den skaarne Altæarod sammenblandes.

Species resolventes.

Fordelende Urter.

Rcp.

Florum Sambuci concisorum partes	50
Florum Lavandulae concisorum partes	75
Florum Chamomillae crasse concisorum partes	75
Herbae Absinthii crasse concisae partes	200
Herbae Origani crasse concisae partes	200
Herbae Menthae piperitae crasse concisae partes	200
Herbae Melissae crasse concisae partes	200
Misceantur.	1000.

De skaarne Hyldeblomster, de skaarne Lavendelblomster, de groft skaarne Kamilleblomster, den groft skaarne Malurt, den groft skaarne vilde Merian, den groft skaarne Pebermynte og den groft skaarne Melisse sammenblandes.

Species Saint-Germain.**Saint-Germain Te.**

Rcp.

Fructus Anisi crasse pulverati partes.	125
Fructus Foeniculi crasse pulverati partes.	125
Florum Sambuci concisorum partes.	250
Foliorum Sennae Spiritu extracti crasse concisorum partes.	400
Bitartratis kalici depurati venalis pulverati partes.	100
Misceantur.	1000.

Den groft pulveriserede Anis, den groft pulveriserede Fennikel, de skaarne Hyldeblomster, de groft skaarne harpixfrie Sennesblade og den pulveriserede rensede Vinsten sammenblandes.

Spiritus alcoholisatus.**Stærk Vinaand.**

En klar, farveløs Vædske. Smager og lugter ejendommeligt. Vægtfylde: 0,812—0,816.

Ved omtrent 15° indeholde 100 Rumfang 96—95 Rumfang vandfri Alkohol. 100 Vægtdele indeholde 94—92,4 Vægtdele vandfri Alkohol.

Skal i øvrigt holde de ved Vinaand angivne Prøver. Opbevares i et vel tillukket Kar, paa et køligt Sted.

Spiritus ammoniacatus anisatus.**Anisholdig Ammoniaksspiritus.**

Rcp.

Aetherolei Anisi partes	25
Spiritus concentrati partes	800
Solutionis Ammoniacy partes	175
Misceantur.	1000.

Anisoliën opløses i Vinaanden, og derpaa tilblendes Ammoniakvandet.

Skal være klar og noget gullig. Ved Ophedning skal den fordampe uden at efterlade nogen Rest.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Spiritus camphoratus.**Kamferspirit.**

Rcp.

Camphorae partes	100
Spiritus diluti partes	900
Fiat solutio.	1000.

Kamferen opløses i den fortyndede Vinaand, og Op-løsningen filtreres.

Skal være klar og farveløs.

Blandes Kamferspirit med sit lige Rumfang Vand, udskilles der et fnugget Bundfald.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Spiritus concentratus.

Vinaand.

En klar, farveløs Vædske. Smager og lugter ejendommeligt. Antændes let og brænder med svagt lysende Flamme. Skal reagere neutralt. Vægtfylde: 0,831—0,834.

Ved omtrent 15° indeholde 100 Rumfang 91—90 Rumfang vandfri Alkohol. 100 Vægtdele skulle indeholde 87—85,7 Vægtdele vandfri Alkohol.

Skal være fri for fremmed Lugt og maa ikke blive uklar ved Tilblanding af 4 Rumfang Vand. Nogle Draaber Vinaand skulle kunne udgnides i Haanden uden at give Lugt af Fuselolie. Naar der til 10 Ccm. Vinaand sættes 5 Draaber Sølvnitratopløsning, maa Vædsken ikke blive uklar eller strax blive farvet, ej heller ved Opvarmning til begyndende Kogning. Naar der til 10 Ccm. Vinaand sættes 1 Ccm. Kaliumpermanganatopløsning, maa Blandingen, ved almindelig Temperatur, ikke inden 10 Minutters Forløb helt miste sin røde Farve.

Hverken med Svovlbrinte eller med Ammoniakvand maa der fremkomme Farve. Ved Ophedning skal Vinaand fordampe uden at efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar, paa et køligt Sted.

Spiritus dilutus.**Fortyndet Vinaand.**

En klar, farveløs Vædske. Smager og lugter ejendommeligt. Vægtfylde: 0,890—0,895.

Ved omtrent 15° indeholde 100 Rumfang 70—68 Rumfang vandfri Alkohol. 100 Vægtdele indeholde 62,4—60,3 Vægtdele vandfri Alkohol.

Skal i øvrigt holde de ved Vinaand angivne Prøver. Opbevares i et vel tillukket Kar, paa et køligt Sted.

Spiritus Lavandulae.**Lavendelspiritus.**

Rcp.

Aetherolei Lavandulae partes	20
Spiritus concentrati partes	980

Fiat solutio. 1000.

Lavendelolien opløses i Vinaanden.

Skal være klar, farveløs og blive mælket ved at blandes med Vand.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Spiritus Saponis camphoratus.**Sæbespiritus.**

Rcp.

Hydratis kalici partes	20
Aqvae destillatae partes	335
Olei Olivae partes	100
Spiritus concentrati partes	500
Camphorae partes	25
Aetherolei Rosmarini partes	10
Aetherolei Thymi partes	10
Fiat solutio.	1000.

Kaliumhydroxydet opløses i 40 Dele destilleret Vand, og Opløsningen blandes med Olivenolien og 50 Dele Vinaand. Blandingen henstilles under hyppig Omrystning, indtil en udtagen Prøve opløses klart i Vand. Derpaa tilsættes en Opløsning af Kamferen og de æteriske Olier i 450 Dele Vinaand, hvorpaa Blandingen fortyndes med 295 Dele destilleret Vand og filtreres.

Skal være klar og gul.

Opbevares i en vel tillukket Flaske, paa et køligt Sted.

Stigmata Croci.**Safran.**

Crocus sativus L. var. *culta autumnalis*. — Iridaceae.

Rødbrune, rørformede Griffelgrene, der ere bredere i den øverste Del og forsynede med en Længdespalte. Den øverste Rand er uregelmæssigt takket og papilløs.

Griffelgrenene ere i Drogen omtrent 2, i udblødt Tilstand indtil 3,5 Ctm. lange.

Lugter ejendommeligt og stærkt, smager aromatisk og bittert.

Safran bestaar af et farvestofførende Parenkym; hver Griffelgren har i den nederste Del 1 Karstreng, som opad deler sig i indtil 20 Streng. Epidermis dannes af axialt strakte Celler; Ydersidens Epidermis har omtrent paa Midten af Ydervæggene en Papil.

Ved Henstand i 1 Time med 1 Liter Vand skal 0,01 Grm. Safran farve dette tydeligt gult. Tørret ved 100° maa Safran højst tabe 14 % i Vægt, og den saaledes torrede Droge maa højst give 8 % Aske. Safran afgiver ikke Farve til Petroleumsæter; med koncentreret Svovlsyre fremkommer en blaa Farve, der gennem violet gaar over til rødbrun.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

Subgallas bismuthicus.

Syn.: Bismutum subgallicum.

Basisk Vismutgallat. Dermatol.

Et gult, amorft Pulver uden Lugt og Smag, uopløseligt i Vand, i Vinaand og i Æter.

Opløses 0,1 Grm. basisk Vismutgallat i et Par Ccm. fortyndet Saltsyre, og rystes Opløsningen godt med nogle Ccm. Æter, fremkommer der, naar Æteropløsningen efter Henstand er fraskilt og Æteren fordampet, en krystallinsk

Rest, som af Ferrikloridopløsning farves blaasort. Den saltsure, vandige Opløsning giver ved stærk Fortynding med Vand en hvid Uklarhed eller et hvidt Bundfald.

1 Grm. basisk Vismutgallat skal kunne opløses klart i 8 Ccm. Natriumhydroxydopløsning. Den brunrøde Opløsning maa ved Opvarmning med 0,5 Grm. Zinkpulver og 0,5 Grm. Jernpulver ikke udvikle Ammoniak.

Rystes 1 Grm. basisk Vismutgallat med 10 Ccm. Vinaand, maa Filtratet ved Afdampning ikke efterlade en vejelig Rest. 1 Grm. af Saltet skal, efter forsigtig Glødning under Luftens Adgang og efter Restens Opløsning i Salpetersyre, Indtørring og fornyet Glødning, mindst efterlade 0,52 Grm. Vismutilte. Opløses 0,2 Grm. af det dannede Vismutilte i 2 Ccm. Salpetersyre og 3 Ccm. Vand, maa denne Opløsning ikke blive uklar eller give Bundfald med nogle Draaber Baryumnitratopløsning og maa med Sølvnitratopløsning kun blive opaliserende. En Opløsning af 0,2 Grm. af Iltet i 1 Ccm. Saltsyre skal, efter Tilsætning af 5 Ccm. fortyndet Svovlsyre og 5 Ccm. Vinaand, holde sig klar ved Henstand, og en saltsur Opløsning af 0,1 Grm. af Iltet skal efter fuldstændig Udfældning med Svovlbrinte give et Filtrat, som, efter Indtørring, ved Glødning ikke efterlader en vejelig Rest.

Naar 1 Grm. Vismutgallat under svag Opvarmning næsten er opløst i 15 Ccm. koncentreret Saltsyre, maa den derefter stærkt afkølede Vædske efter at være filtreret gennem Glasuld fra de udskilte Krystaller, og efter derpaa følgende Tilsætning af 1 Grm. Stannoklorid, Opvarmning og 1 Times Henstand, ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Subnitras bismuthicus.

Syn.: Bismutum subnitricum.

Basisk Vismutnitrat. Basisk salpetersurt Vismutilte.

Et hvidt, krystallinsk Pulver, som reagerer surt paa fugtigt Lakmospapir.

Saltet giver ved Ophedning røde Dampe og efterlader en gul Rest. Det sønderdeles og opløses til Dels af Vand, er opløseligt i Glycerin og i de fleste Syrer.

0,5 Grm. basisk Vismutnitrat skal i Kulden kunne opløses uden Kulsyreudvikling i 25 Ccm. fortyndet Svovlsyre. Sættes Ammoniakvand i Overskud til Halvdelen af denne Opløsning, skal Filtratet være fuldstændigt farveløst, og udfældes al Vismut af Opløsningens anden Halvdel ved Tilledning af Svovlbrinte, maa Filtratet efter Inddampning ikke efterlade en vejelig Rest.

Naar man opheder 1 Grm. af Saltet, indtil der ikke mere udvikles Dampe, og opløser Resten i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, tilsætter 1 Grm. Stannoklorid og derpaa lidt efter lidt 3 Ccm. Svovlsyre, maa Vædsken efter 1 Times Henstand ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opløser man 1 Grm. basisk Vismutnitrat i 10 Ccm. Saltsyre, og tilblender man 10 Ccm. Svovlsyringvand, maa Blandingen, efter svag Opvarmning og Henstand i 24 Timer, ikke have givet mørkt Bundfald og maa ikke vise en mørk Farve, naar man anbringer Reagensglasset paa hvidt Underlag og ser paa langs gennem Vædsken.

Ved Opvarmning af 1 Grm. af Saltet med 5 Ccm. Natriumhydroxydopløsning maa der ikke udvikles Ammoniak.

En Opløsning af basisk Vismutnitrat i Salpetersyre

(1 + 10) maa ikke forandres ved Tilsætning af nogle Draaber Baryumnitratopløsning og maa højst vise en svag Opalivering ved Tilsætning af et Par Draaber Sølvnitratopløsning.

Ved Glødning skal Saltet efterlade fra 79 0/0—82 0/0 Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Subsalicylas bismuthicus.

Syn.: Bismutum subsalicylicum.

Basisk Vismutsalicylat. Basisk salicylsurt Vismutilte.

Et hvidt Pulver uden Lugt eller Smag, næsten uopløseligt i koldt Vand, i Vinaand og i Æter. Sættes en ringe Mængde af Pulveret til en stærkt fortyndet Ferrikloridopløsning, farves Vædsken violetrød.

Behandles 0,5 Grm. af Saltet med 10 Ccm. af en Blanding af lige Rumfang koncentreret Salpetersyre og Vand, skal den afkølede Blanding, ved at filtreres ned i 100 Ccm. af en stærkt fortyndet Natriumkloridopløsning, give et hvidt Bundfald.

Naar 0,5 Grm. basisk Vismutsalicylat rystes med 5 Ccm. Vand, maa Filtratet ikke strax farve blaat Lakmospapir rødt.

Opvarmer man 0,5 Grm. af Saltet med 0,5 Grm. Jernpulver, 0,5 Grm. Zinkpulver og 5 Ccm. Natriumhydroxydopløsning, maa der ikke udvikles Ammoniak.

Opvarmes 1 Grm. af Saltet med 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, og filtreres Blandingen efter Afkøling gennem

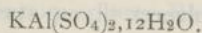
Glasuld, maa Filtratet, efter Tilsætning af 1 Grm. Stannoklorid og derpaa lidt efter lidt af 3 Ccm. Svovlsyre, efter 1 Times Henstand ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Naar 1 Grm. af Saltet glødes under Luftens Adgang, og Resten derpaa opløses i Salpetersyre, inddampes og glødes paany, skal Glødningsresten mindst veje 0,6 Grm., og naar den derefter opløses i 5 Ccm. Salpetersyre, skal Opløsningen holde sig klar ved at blandes med 2 Rumfang fortyndet Svovlsyre.

Sulfas aluminico-kalicus.

Syn.: Alumen. Aluminio-Kalium sulfuricum.

Kaliumaluminiumsulfat. Alun.

Farveløse, gennemsigtige, oktaedriske Krystaller eller Krystalmasser, som ofte paa Overfladen ere dækkede af et hvidt Pulver. Saltet opløses i omtrent 11 Dele koldt og i sin lige Vægt kogende Vand; i Vinaand er det uopløseligt. Smager sødligt, stærkt sammensnerpende.

En vandig Opløsning af Kaliumaluminiumsulfat reagerer surt og giver ved Tilsætning af Natriumhydroxydopløsning et hvidt, geléagtigt Bundfald, som skal kunne opløses fuldstændigt i Overskud af Fældningsmidlet. Sættes omtrent $\frac{1}{5}$ Rumfang Vinsyreopløsning til en mættet vandig Opløsning af Saltet, fremkommer der, ved jævnlig Omrystning og Gnidning af Glassets Sider med en Glasstang, i Løbet af en halv Time et hvidt, krystallinsk Bundfald.

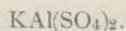
En vandig Opløsning af Saltet (1 + 20) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte og maa ved Tilsætning af nogle Draaber Kaliumferrocyanidopløsning ikke strax farves blaa.

Opvarmer man Saltet med Natriumhydroxydopløsning, maa det ikke udvikle Ammoniak.

Sulfas aluminico-kalicus siccatus.

Syn.: Alumen ustum. Aluminio-Kalium sulfuricum siccum.

Brændt Alun.

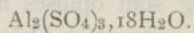
Et let, hvidt Pulver, som ved svag Glødning ikke maa miste mere end 10 0/0 i Vægt, og som langsomt, men næsten fuldstændigt, skal kunne opløses i 30 Dele Vand.

Den vandige Opløsning skal forholde sig paa samme Maade som angivet ved Kaliumaluminiumsulfat.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Sulfas aluminicus.

Aluminiumsulfat. Svovlsur Lerjord.

Hvide krystallinske Stykker eller løse Krystaller, som opløses næsten klart i 1,2 Dele koldt Vand, men ere uop-

løselige i Vinaand. Den vandige Opløsning reagerer surt og smager sammensnerpende. Opløsningen giver med Baryumkloridopløsning et hvidt, i Saltsyre uopløseligt Bundfald og med Natriumhydroxydopløsning et hvidt, geléagtigt Bundfald, som skal kunne opløses fuldstændigt i Overskud af Fældningsmidlet.

En filtreret, vandig Opløsning af Aluminiumsulfat (1 + 20) skal være farveløs og maa ikke farves ved Tilledning af Svovlbrinte; ved Tilsætning af 1 Ccm. Ammoniumsulfidopløsning skal den give et rent hvidt Bundfald.

Blandes den vandige Opløsning af Aluminiumsulfat (1 + 10) med sit lige Rumfang omtrent $\frac{1}{10}$ normal Natriumtiosulfatopløsning, maa den efter 5 Minutters Forløb ikke vise mere end en svag Opalisering.

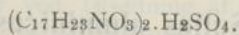
Opbevares i et vel tillukket Kar.

† † †

Sulfas atropicus.

Syn.: Atropinum sulfuricum.

Atropinsulfat. Svovlsurt Atropin.

Hvide Krystaller eller krystallinske Masser, som smelte ved henved 183°, og som opløses med neutral Reaktion i 1 Del Vand og i omtrent 3 Dele Vinaand, men som ere næsten uopløselige i Æter og i Kloroform. En vandig Opløsning smager stærkt bittert, ubehageligt.

Naar man i et tørt Reagensglas opheder 0,01 Grm. Atropinsulfat, indtil der begynder at vise sig hvide Damp, tilsætter 3 Grm. Svovlsyre og varmer, indtil Vædsken begynder at farves brun, fremkommer der, ved forsigtig Tilsætning af 2 Grm. Vand, en behagelig aromatisk Lugt, og ved Tilsætning af en Kaliumpermanganatkrystal fremkommer der Lugt af Bittermandelolie.

Ved Ophedning under Luftens Adgang skal Atropinsulfat brænde bort uden at efterlade en vejelig Rest. Det skal i Kulden kunne opløses i Svovlsyre uden at farve denne, og denne Opløsning maa heller ikke farves, naar der under Afkøling tilsættes et Par Draaber Salpetersyre.

En vandig Opløsning af Atropinsulfat (1 + 60) maa ikke strax blive uklar ved Tilsætning af sit halve Rumfang Ammoniakvand.

Naar en Opløsning af 0,1 Grm. Atropinsulfat i 6 Ccm. Vand overmættes med Kaliumkarbonatopløsning og udrystes med 10 Ccm. Æter, skal det fraskilte Æterlag, efter at være rystet med lidt tørt Kaliumkarbonat og filtreret, ved Fordampning efterlade en Rest, som efter at være tørret ved 100° skal smelte ved 113°—115°.

En vandig Opløsning af Atropinsulfat (1 + 200) fremkalder ved Inddrypning i Øjet Udvidelse af Pupillen.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 1 Milligram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Milligram.

Sulfas calcicus ustus.*Syn.*: Calcium sulfuricum ustum.**Brændt Gibs.**CaSO₄.

Et hvidt Pulver, som ved at udrøres med sin halve Vægt Vand i Løbet af omtrent 5 Minutter skal stivne til en fast Masse.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Sulfas chinicus.*Syn.*: Chininum sulfuricum.**Kininsulfat. Svovlsurt Kinin.** $(C_{20}H_{24}N_2O_2)_2H_2SO_4,8H_2O$.

Hvide, silkeglinsende, i Regelen noget forvitrede, naaleformede Krystaller, der smage stærkt bittert. Op- løses i omtrent 800 Dele koldt og i 25 Dele kogende Vand, i omtrent 100 Dele kold og i 6 Dele kogende Vinaand og vanskeligt i Æter. Den vandige Opløsning reagerer neutralt og viser ikke blaa Fluorescens. Denne fremkommer derimod ved Tilsætning af en Draabe for- tyndet Svovlsyre til den vandige Opløsning. Blander man en koldt mættet, vandig Opløsning af Kininsulfat med saa mange Draaber Bromvand, at der fremkommer en gul Farvning, men intet Bundfald, farves Blandingen grøn ved

Tilsætning af Ammoniakvand i Overskud. Den vandige Opløsning af Saltet giver ved Tilsætning af Saltsyre og Baryumkloridopløsning et hvidt Bundfald.

Ved at tørres ved 100° maa Kininsulfat højst tabe 15,3 % i Vægt. Ved Ophedning under Luftens Adgang skal det brænde bort uden at efterlade en vejelig Rest.

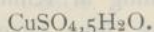
En vandig Opløsning af Kininsulfat maa, efter Tilsætning af Salpetersyre, ikke blive uklar ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning. Ved at udrøres med Svovlsyre eller Salpetersyre maa Kininsulfat højst farves svagt.

1 Grm. Kininsulfat skal ved svag Opvarmning opløses fuldstændigt i 7 Ccm. af en Blanding, tilberedt af 2 Rumfang Kloroform og 1 Rumfang absolut Alkohol, og denne Opløsning skal holde sig klar efter Afkøling.

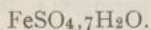
Tilstedeværelse af andre Kinaalkaloider paavises paa følgende Maade:

0,5 Grm. af Saltet overhældes i et Reagensglas med 10 Ccm. Vand. Glasset henstilles 10 Minutter i Vand paa 60°—65° under jævnlig Omrystning. Efter Afkøling til 15° filtreres, og 5 Ccm. af Filtratet bringes i et Reagensglas af 1—1,5 Ctm. i Diameter; dertil sættes 1,5 Ccm. Æter og 5 Draaber Ammoniakvand. Glasset tilproppes godt, omrystes, indtil det udskilte Kinin har opløst sig, og henstilles. Der maa da efter 2 Timers Forløb ikke have vist sig Krystaller paa Grænsen mellem de to Vædskeleg.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Sulfas cupricus.*Syn.*: Cuprum sulfuricum.**Kuprisulfat. Svovlsurt Kobberveilte.**

Blaa, gennemsigtige Krystaller, som forvitre noget i tør Luft. De opløses i 3,5 Dele koldt og i 1 Del kogende Vand, men ere uopløselige i Vinaand. En vandig Opløsning reagerer surt og giver med Baryumkloridopløsning et hvidt, i Saltsyre uopløseligt Bundfald. Sættes Ammoniakvand til en vandig Opløsning af Saltet, fremkommer der et lyseblaat Bundfald, som i Overskud af Ammoniakvand skal opløses fuldstændigt til en mørkeblaa Vædske. Udfælder man Kobberet fuldstændigt af en vandig Opløsning af Kuprisulfat (1 + 30) ved Tilledning af Svovlbrinte, skulle 10 Ccm. af Filtratet ved Ophedning kunne fordampe uden at efterlade en vejelig Rest.

Sulfas ferrosus.*Syn.*: Ferrum sulfuricum.**Ferrosulfat. Svovlsurt Jernforilte.**

Et tørt, krystallinsk, blaaliggrønt Pulver, som forvitrer i tør Luft og opløses i 1,8 Dele koldt og i mindre end sin lige Vægt kogende Vand, men er uopløseligt i

Vinaand. En vandig Opløsning af Saltet giver, selv i meget stærk Fortynding, et mørkeblaat Bundfald med Kaliumferricyanidopløsning og et hvidt, i Saltsyre uopløseligt Bundfald med Baryumkloridopløsning.

En med udkogt og afkølet Vand frisk tilberedt Opløsning af Ferrosulfat (1 + 20) skal være klar og blaa-liggrøn og maa kun farve blaat Lakmospapir svagt rødt. Efter Tilsætning af Saltsyre maa Opløsningen ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte.

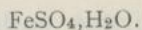
Naar 2 Grm. Ferrosulfat iltes fuldstændigt med Bromvand, og Jernet udfældes med Ammoniakvand i Overskud, maa Filtratet ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte og skal ved Inddampning og Glødning lade sig bortdampe uden at efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Sulfas ferrosus siccatus.

Syn.: Ferrum sulfuricum siccum.

Tørret Ferrosulfat. Tørret svovlsurt Jernforilte.

Ferrosulfat udbredes i tynde Lag og udsættes under jævnlig Omrøring for en Varmegrad af 40°—50°, indtil det er faldet hen til et hvidt Pulver, hvorpaa det opvarmes i en Porcelænskaal paa Vandbad, indtil det i Alt har tabt 35%—40% af sin oprindelige Vægt.

Det skal være et ensartet Pulver og skal holde de samme Renhedsprøver som Ferrosulfat.

Glødningsresten af 1 Grm. tørret Ferrosulfat skal veje fra 0,43 Grm. til 0,48 Grm.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

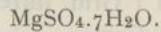
Sulfas kalicus.*Syn.*: Kalium sulfuricum.**Kaliumsulfat. Svovlsurt Kali.**

Haarde, hvide Krystaller eller krystallinske Masser, som opløses med neutral Reaktion i 10 Dele koldt og i 4 Dele kogende Vand, men som ere uopløselige i Vin-aand. En mættet, vandig Opløsning af Kaliumsulfat giver med Vinsyreopløsning efter nogen Tids Forløb et hvidt, krystallinsk Bundfald og med Baryumkloridopløsning et hvidt, i Saltsyre uopløseligt Bundfald.

Ved at ophedes paa en Platintraad i en farveløs Flamme maa Kaliumsulfat kun forbigaaende farve denne gul.

En vandig Opløsning af Kaliumsulfat (1 + 20) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning eller af Sølvnitratopløsning eller af Ammoniumsulfidopløsning eller under Opvarmning af Natriumkarbonatopløsning.

Ved Opvarmning af Kaliumsulfat med Natriumhydroxydopløsning maa der ikke udvikles Ammoniak.

Sulfas magneticus.*Syn.*: Magnesium sulfuricum.**Magniumsulfat. Svovlsur Magnesia.****„Engelsk Salt.“**

Smaa, farveløse Krystaller, som forvitre svagt i tør Luft. De opløses med neutral Reaktion i 1 Del koldt og

i 0,3 Dele kogende Vand, men ere uopløselige i Vinaand. Smagen er bitter, saltagtig. En vandig Opløsning af Magniumsulfat giver med Baryumkloridopløsning et hvidt, i Saltsyre uopløseligt Bundfald og efter Tilsætning af Ammoniumkloridopløsning og Ammoniakvand et hvidt, krystallinsk Bundfald med Natriumfosfatopløsning.

Ved at ophedes paa en Platintraad i en farveløs Flamme maa Magniumsulfat kun forbigaaende farve denne gul.

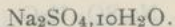
En vandig Opløsning af Magniumsulfat (1 + 20) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte, ej heller farves eller blive uklar ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning, og maa med Sølvnitratopløsning højest give svag Opalivering.

Naar 2 Grm. Magniumsulfat opløses i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, og der tilsættes 1 Grm. Stannoklorid og lidt efter lidt 3 Ccm. Svovlsyre, maa Blandingen efter Opvarmning og 1 Times Henstand ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Sulfas natricus.

Syn.: Natrium sulfuricum.

Natriumsulfat. Svovlsurt Natron. „Glaubersalt.“

Farveløse Krystaller, som let forvitte i tør Luft og smelte ved Opvarmning. De opløses med neutral Reaktion i 3 Dele koldt Vand, i 0,3 Dele Vand paa 33° og i 0,4 Dele kogende Vand, men ere uopløselige i Vinaand. Den vandige Opløsning giver med Baryumkloridopløsning

et hvidt Bundfald, som er uopløseligt i Saltsyre. Ved at glødes paa en Platintraad i en farveløs Flamme farver Saltet denne gul.

En vandig Opløsning af Natriumsulfat (1 + 20) maa hverken farves eller blive uklar ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning eller ved Opvarmning med Natriumkarbonatopløsning, og maa ikke strax vise Opalising ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning.

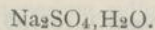
Naar 2 Grm. Natriumsulfat opløses i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, og der tilsættes 1 Grm. Stannoklorid samt lidt efter lidt 3 Ccm. Svovlsyre, maa Opløsningen efter Opvarmning og 1 Times Henstand ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares paa et køligt Sted.

Sulfas natricus siccatus.

Syn.: Natrium sulfuricum siccum.

Tørret Natriumsulfat. Tørret svovlsurt Natron.

Natriumsulfat udsættes for en Varme, som ikke overstiger 25°, indtil det er faldet hen, hvorpaa det yderligere tørres ved en Varmegrad mellem 40° og 50°, indtil det har mistet Halvdelen af sin oprindelige Vægt. Pulveret slaas derpaa gennem Sigte Nr. 30.

Det skal holde de samme Renhedsprøver som Natriumsulfat.

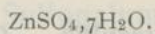
Opbevares i et vel tillukket Kar.

Dette Præparat udleveres, naar der forlanges pulveriseret Natriumsulfat.

Sulfas zincicus.

Syn.: Zincum sulfuricum.

Zinksulfat. Svovlsurt Zinkilte.

Farveløse Krystaller, som forvitre i tør Luft og opløses i 0,6 Dele Vand, men ere uopløselige i Vinaand. Den vandige Opløsning reagerer surt. Naar man til en vandig Opløsning af Zinksulfat sætter Natriumhydroxydopløsning eller Ammoniakvand, fremkommer der et hvidt Bundfald, som opløses i Overskud af Fældningsmidlerne. Baryumkloridopløsning frembringer i en vandig Opløsning af Zinksulfat et hvidt Bundfald, som er uopløseligt i Saltsyre.

En vandig Opløsning af Zinksulfat (1 + 10) skal ved Tilsætning af et Par Draaber Ammoniumsulfidopløsning give et rent hvidt Bundfald og maa efter Tilsætning af Saltsyre ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte. Efter Tilsætning af fortyndet Salpetersyre maa den vandige Opløsning af Zinksulfat (1 + 10) ikke blive uklar ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning.

Rystes 1 Grm. Zinksulfat med 3 Ccm. Svovlsyre, og hældes der Ferrosulfatopløsning over Blandingen, maa der

ved Henstand ikke fremkomme en brun Grænse mellem Vædskelegene.

Ryster man Zinksulfat i nogen Tid med Vinaand, maa Filtratet efter Fortynding med lige Rumfang Vand ikke farve blaåt Lakmospapir rødt.

Ved Opvarmning af Zinksulfat med Natriumhydroxydopløsning maa der ikke udvikles Ammoniak.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Sulfidum stibicum.

Syn.: Stibium sulfuratum aurantiacum.

Antimonpentasulfid. „Guldsvovl“.

Sb_2S_5 .

Et fint, orangerødt Pulver, som er uopløseligt i Vand og i Vinaand. Det opløses i Saltsyre under Udskillelse af Svovl og Udvikling af Svovlbrinte, og naar den her ved vundne Opløsning opvarmes, indtil al Svovlbrinten er udjagen, giver den ved Tilsætning af Vand et hvidt Bundfald. Opvarmes Pulveret i et tørt Reagensglas, afgiver det Svovl og efterlader sort Antimontrisulfid.

Ryster man 0,5 Grm. Antimonpentasulfid med 20 Ccm. Vand og filtrerer, maa Halvdelen af Filtratet med Sølvnitratopløsning kun vise en svag Opalisering, og den anden Halvdel maa med Baryumkloridopløsning ikke strax give hvidt Bundfald.

Naar 0,5 Grm. Antimonpentasulfid udrives med en forud tilberedt Blanding af 2 Grm. Kaliumklorat og 4 Grm. glødet Natriumkarbonat, og Massen glødes i en Porcelæns-

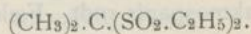
digel, indtil den er bleven hvid, skal den, efter at være udkogt med 20 Ccm. Vand, give et Filtrat, som, efter Inddampning til omtrent det halve Rumfang, ved forsigtig Tilsætning af 10 Ccm. koncentreret Saltsyre, 1 Grm. Stannoklorid og 3 Ccm. Svovlsyre, efter Opvarmning og 1 Times Henstand ikke maa have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares i et vel tillukket Kar, udelukket fra Lyset.

† † †

Sulfonalum.

Sulfonal.

Farveløse, prismatiske Krystaller, som opløses med neutral Reaktion i 500 Dele koldt og i 15 Dele kogende Vand, i 65 Dele kold og i 2 Dele kogende Vinaand og i 135 Dele Æter, let i Kloroform, og som smelte ved $125^\circ - 126^\circ$. Ophedes 0,1 Grm. Sulfonal med pulveriseret Trækul, fremkommer en modbydelig Lugt af Merkaptan.

Sulfonal skal være uden Lugt og Smag.

Ved Opløsning i kogende Vand (1 + 50) maa Sulfonal ikke udvikle nogen Lugt. Naar denne Opløsning efter Afkøling filtreres fra de udskilte Krystaller, maa Filtratet hverken forandre Udseende ved Tilsætning af Sølvnitratopløsning eller af Baryumkloridopløsning, og naar en Draabe Kaliumpermanganatopløsning sættes til 10 Ccm. af Filtratet, maa Blandingen ikke strax affarves.

0,2 Grm. Sulfonal maa ved Forbrænding ikke efterlade en vejelig Rest.

Største Indgift (gældende baade for enkelt Indgift og for Indgift i Døgnet): 2 Gram.

Sulfur praecipitatum.

Fældet Svovl. „Svovlmælk“.

S.

Et fint, bleggult, ikke krystallinsk Pulver, som ved Ophedning under Luftens Adgang forbrænder til Svovlsyrling.

Naar fældet Svovl gennemvædes med Vand, maa det ikke farve blaåt Lakmospapir rødt. Fældet Svovl skal opløses fuldstændigt i kogende Natriumhydroxydopløsning. Digereres 2 Grm. fældet Svovl i 15 Minutter under Omrystning med 20 Ccm. Ammoniakvand, maa Filtratet ikke forandre Udseende ved Overmætning med Saltsyre, og denne Blanding maa ikke farves gul ved Tilledning af Svovlbrinte.

Ved Forbrænding maa 0,3 Grm. fældet Svovl ikke efterlade en vejelig Rest.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Sulfur sublimatum.**Svovlblomme.**

S.

Rcp.

Sulfuris sublimati venalis partes.	1000
Solutionis Ammoniaci partes.	100
Aqvae destillatae partes.	700.

Digeratur. Eluatur. Siccetur.

Den almindelige Svovlblomme udrøres med en Blanding af 100 Dele Ammoniakvand og 700 Dele destilleret Vand og digerereres hermed i to Dage under jævnlig Omrystning, hvorpaa Pulveret udvadskes med destilleret Vand, tørres og sigtes.

Et fint, gult, tørt Pulver, der er uopløseligt i Vand og i Vinaand. Forbrænder ved Ophedning under Luftens Adgang til Svovlsyrling; 0,1 Grm. Svovlblomme maa her ved ikke efterlade en vejelig Rest.

I øvrigt skal Svovlblomme holde de ved Svovlmælk angivne Renhedsprøver.

Sulfur sublimatum venale.**Almindelig Svovlblomme.**

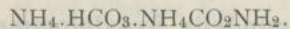
S.

Et fint, gult, ofte noget fugtigt og surt reagerende Pulver, som ved Ophedning i Luften forbrænder til Svovlsyrling. Ved Forbrænding maa det højst efterlade 1 % Rest.

Sulfuretum stibicum laevigatum.*Syn.*: Stibium sulfuratum nigrum laevigatum.**Præpareret sort Antimontrisulfid.**

Et meget fint, sort Pulver. Opløses langsomt, men næsten fuldstændigt i 10 Dele varm koncentreret Saltsyre; efter at Svovlbrinten ved Kogning er uddreven af Opløsningen, skal denne ved Tilsætning af Vand udskille et hvidt Bundfald, der opløses fuldstændigt i Vinsyre.

Naar 1 Grm. præpareret sort Antimontrisulfid i et tilsluttet Glas digereres en Time med 20 Ccm. Ammoniakvand, og Filtratet overmættes med Saltsyre, skal det lille Bundfald, der muligvis herved fremkommer, være opløseligt ved Kogning med Saltsyre, og Filtratet fra det lille Bundfald maa ikke farves gult ved Tilledning af Svovlbrinte.

Supercarbonas ammonicus.*Syn.*: Ammonium carbonicum.**Ammoniumkarbonat. Kulsur Ammoniak.**

Et hvidt Pulver eller en hvid, gennemsigtig, traadet, krystallinsk Masse, som ofte paa Overfladen er dækket med et hvidt Pulver, og som lugter stærkt af Ammoniak. Opløses i Syrer under Udvikling af Kulsyre. Opløses langsomt, men fuldstændigt i 5 Dele Vand.

En med Eddikesyre overmættet vandig Opløsning af Ammoniumkarbonat (1 + 20) maa hverken farves ved Tilledning af Svovlbrinte eller blive uklar ved Tilsætning af Baryumkloridopløsning eller ved Tilsætning af Ammoniumoxalatopløsning.

5 Grm. af en vandig Opløsning af Ammoniumkarbonat (1 + 20) maa efter Tilsætning af Sølvnitratopløsning i Overskud og efter paafølgende Overmætning med Salpetersyre ikke farves og maa i Løbet af to Minutter kun vise sig opaliserende.

1 Grm. Ammoniumkarbonat maa efter Opløsning i Salpetersyre og efter Inddampning til Tørhed give et farveløst Salt, som ved Ophedning ikke maa efterlade en vejelig Rest.

Suppositoria.

Stikpiller.

Hvis der ikke er foreskrevet anden Grundmasse, anvendes til Stikpiller Kakaosmør, hvormed de foreskrevne Stoffer blandes omhyggeligt. Af denne Blanding udrulles, presses eller støbes Stikpillerne, naar anden Form ikke er foreskrevet, som en Kegle eller som en Cylinder, der foroven ender i en Kegle; hver Stikpille skal være 2—4 Ctm. lang, Diameteren forneden er 1—1½ Ctm.

Naar der ikke er foreskrevet en bestemt Vægt af Grundmassen, skal hver Stikpille veje 2—3 Grm.

Syrupi.**Safter.**

Safter ere stærkt sukkerholdige, tykflydende Vædsker.
Hvis intet Andet er foreskrevet, er Følgende at iagttage:

Den Vædske, hvoraf Saften fremstilles, skal være klar. I denne klare Vædske opløses i et passende Kar Sukker efter det angivne Forhold, hvorpaa man giver Opløsningen et svagt Opkog og vejer den op med kogende, destilleret Vand til den foreskrevne Vægt; derefter koleres Saften, medens den endnu er varm.

Saften kommes strax i omhyggeligt rensede Flasker, som fyldes saa vidt muligt og tillukkes godt.

Opbevares paa et køligt Sted.

Syrupus Althaeae.**Altæasaft.**

Rcp.

Radiciſ Althaeae concisae partes	40
Aqvae destillatae quantum satis ad colaturam partium	370
Sacchari partes	630
Fiat syrupus.	1000.

Den skaarne Altæarod afskylles med koldt, almindeligt Vand og macereres derpaa i to Timer med saa meget destilleret Vand, at der, naar man uden Presning har

koleret Blandingen, kan dekanteres 370 Dele. I disse opløses strax den angivne Mængde Sukker. Opløsningen giver man et Opkog og kolerer den.

Skal være noget slimet, klar og gullig.

Syrupus Aurantii.

Pomeransskalsaft.

Rcp.

Pericarpium Aurantii minutim concisi partes . . .	100
Spiritus concentrati partes	100
Aqvæ destillatæ quantum satis ad colaturam partium	370
Sacchari partes.	630
Fiat syrupus.	1000.

Den fint skaarne Pomeransskal overhældes med Vinaanden og henstilles en Time, hvorpaa der tilsættes Fire Hundrede og Halvtredsindstyve Dele Vand 450.

Blandingen henstilles under jævnlig Omrøring i 24 Timer og koleres dernæst. Naar Vædsken er løben fra, skylles Resten af med saa meget Vand, at man faar tre Hundrede og Halvfjerdsindstyve Dele Kolatur. Heri opløses strax den angivne Mængde Sukker. Opløsningen giver man et Opkog og kolerer den.

Skal være klar og brungul.

Syrupus Cerasi.**Kirsebærsaft.**

Rcp.

Succi Fructus Cerasi partes.	370
Sacchari partes.	630
Fiat syrupus.	1000.

Friske Syltekirsebær tillige med Stenene knuses i en Sten- eller Træmorte og hensættes til Gæring ved en Temperatur af 20° til 25° i omtrent tre Dage, eller indtil Luftudviklingen ophører og en filtreret Prøve holder sig klar, naar den blandes med sit halve Rumfang Vinaand. Saften udpresses og gives et Opkog, derpaa henstilles den i to Dage, hvorpaa den filtreres gennem Filtrerpapir, som i Forvejen er vædet med destilleret Vand. I denne Saft opløses strax den angivne Mængde Sukker. Opløsningen giver man et Opkog og kolerer den.

Skal være klar og mørk rødvinfarvet.

Syrupus Jodeti ferrosi.

(Formula internationalis).

Syn.: Ferri jodidi sirupus seu Sirupus ferri jodati.

Jodjærnsaft.

Rcp.

Ferri pulverati partes.	15
Jodi partes.	41
Aqvæ destillatæ quantum satis ad solutionem partium	400
Sacchari partes.	600
Fiat syrupus.	1000.

Det pulveriserede Jern overhældes i en Porcelæns-
morter med 240 Dele koldt, destilleret Vand.

Derpaa tilsættes Jodet lidt efter lidt under stadig
Omrøring og, om fornødent, under Afkøling. Den derved
dannede grønlig Opløsning filtreres hurtigt ned paa
Sukkeret gennem et lille Filter, som tillige med det uop-
løste Jern udvadskes med saa meget destilleret Vand, at
det samlede Filtrat udgør 400 Dele. I disse opløses
strax, i en blankskuret Jernskaal, den angivne Mængde
Sukker. Opløsningen giver man et Opkog og kolerer den.

Skal være klar og farveløs; i tykkere Lag er den
grønlig.

100 Dele indeholde 5 Dele Ferrojodid.

Opbevares udsat for fuldt Dagslys.

2 Dele af denne Saft svare til 1 Del Syrupus
Jodeti ferrosi Ph. D. 1893.

Syrupus Papaveris.

Valmuesaft.

Rcp.

Fructus Papaveris concisi partes	80
Radicis Glycyrrhizae concisae partes	30
Aqvae destillatae quantum satis ad colaturam parti- um	370
Sacchari partes.	630
	<hr/>
Fiat syrupus.	1000.

De skaarne Valmuekapsler, hvoraf Frøene før Afvejningen ere fjernede, og den skaarne Lakridsrod kommes i saa meget kogende destilleret Vand, at man efter 24 Timers Digestion, under hvilken Blandingen jævnlig omrøres, ved paafølgende Presning og Filtrering faar tre Hundrede og Halvfjerdsindstve Dele Kolatur. Heri opløses strax den angivne Mængde Sukker. Opløsningen giver man et Opkog og kolerer den.

Skal være klar og brungul.

Syrupus Rubi Idaei.

Hindbærsaft.

Rcp.

Succi Fructus Rubi Idaei partes	370
Sacchari partes	630
	<hr/>
Fiat syrupus.	1000.

Tilberedes af friske Hindbær paa samme Maade som Kirsebærsaft af Kirsebær.

Skal være klar og rød.

Syrupus Sacchari.**Sukkersaft.**

Rcp.

Sacchari partes	630
Aqvae destillatae partes	370
	<hr/>
Fiat syrupus.	1000.

Sukkeret og Vandet koges til Saft.

Skal være klar og farveløs.

Vægtfylde: 1,30—1,35.

Syrupus Senegae.**Senegasaft.**

Rcp.

Radice Senegae concisae partes	40
Aqvae destillatae quantum satis ad colaturam partium	370
Sacchari partes	630
	<hr/>
Fiat syrupus.	1000.

Den skaarne Senegarod kommer i saa meget kogende Vand, at man efter 12 Timers Digestion, under hvilken Blandingen jævnlig omrøres, ved Presning og Filtrering faar 370 Dele. Heri opløses strax den angivne Mængde Sukker. Opløsningen giver man et Opkog og kolerer den.

Skal være næsten klar og svagt gullig.

Syrupus Sennae mannatus.**Mannasaft.**

Rcp.

Mannae partes	150
Foliorum Sennae concisorum partes	100
Fructus Foeniculi crasse pulverati partes	5
Rhizomatis Zingiberis crasse pulverati partes	5
Aqvae destillatae quantum satis ad colaturam partium	500
Sacchari partes	500

Fiat syrupus. 1000.

Den foreskrevne Mængde skaarne Sennesblade, groft pulveriseret Fennikel og Ingefær kommes i saa meget kogende destilleret Vand, at man efter en Times Digestion, under hvilken Blandingen jævnlig omrøres, ved paafølgende Presning udvinder 350 Dele. Heri opløses den angivne Mængde Manna og Sukker. Opløsningen giver man et Opkog og kolerer den.

Skal være klar og gulbrun.

Syrupus Tolutanus.**Tolusaft.**

Rcp.

Tincturae Tolutanae partes	50
Aqvae destillatae quantum satis ad filtratum partium	370
Sacchari partes	630

Fiat syrupus. 1000.

Toludraaberne rystes sammen med saa meget destileret Vand, at man, naar Blandingen har faaet et Opkog og igen er bleven afkølet, ved Filtrering faar 370 Dele.

Heri opløses den angivne Mængde Sukker. Opløsningen giver man et Opkog og kolerer den.

Skal være klar og farveløs, i tykkere Lag svagt opaliserende.

Tablettae.

Tabletter.

Smaa Kager, der ere fremstillede af pulveriserede Lægemidler, i Regelen uden Bindemiddel.

Skulle Tabletter fremstilles af tungt opløselige Stoffer, skal Pulveret dog blandes med 1 % til 2 % pulveriseret Carrageen eller med 10 % pulveriseret Sukker eller Mælkesukker.

Talcum.

Talkum.

Et i Naturen forekommende Magniumsilikat. Det er fedtet at føle paa og giver et hvidt Pulver, som ved Opshedning i et Reagensglas ikke maa skifte Farve eller højst maa blive svagt graaligt.

Tartarus boraxatus.**Borax-Vinsten.**

Rcp.

Biboratis natrici partes.	400
Aqvæ destillatæ partium	2000
Bitartratis kalici pulverati partes	800.

Natriumboratet kommes i en Porcelænskaal og opløses i det destillerede Vand. Derpaa tilsættes den foreskrevne Mængde pulveriseret surt Kaliumtartrat, og Blandingen omrøres jævnlig, indtil det sure Kaliumtartrat er opløst. Vædsken filtreres og inddampes paa Vand- eller Dampbad til en sejt, efter Afkøling haard Masse. Denne udtrækkes, medens den endnu er varm, i tynde Plader, som tørres ved omtrent 50° Varme, indtil de ikke mere tabe i Vægt; de pulveriseres strax og kommes i Glas, der tilropes godt.

Skal være et hvidt, amorft, hygroskopisk Pulver, der opløses i sin lige Vægt Vand. Ved stærk Ophedning udvikler det Damp, der lugte af Karamel. Glødningsresten reagerer alkalisk. Naar Borax-Vinsten vædes med lidt Svovlsyre og overhældes med Vinaand, brænder denne ved Antændelse med grønkantet Flamme.

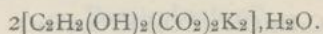
En vandig Opløsning af Borax-Vinsten (1 + 10) maa ikke farves ved Tilledning af Svovlbrinte, ej heller give Bundfald med Ammoniumoxalatopløsning.

Efter Tilsætning af Saltsyre skal den vandige Opløsning farve Kurkumapapir rødbrunt.

Tartras kalicus.

Syn.: Kalium tartaricum.

Kaliumtartrat. Vinsurt Kali.

Farveløse, gennemsigtige Krystaller, som opløses i 0,7 Dele koldt og i 0,5 Dele kogende Vand, men ere tungt opløselige i Vinaand. En vandig Opløsning af Kaliumtartrat (1 + 10) giver ved Tilsætning af Eddikesyre og Omrystning et hvidt, krystallinsk Bundfald. Ved Ophedning sønderdeles Saltet under Udvikling af Karamellugt og efterlader en Rest, som ved Opløsning reagerer alkalisk.

Naar man opløser Glødningsresten fra 1 Grm. af Saltet i Saltsyre, overmætter Filtratet med Ammoniakvand og tilsætter Ammoniumoxalatopløsning, maa der ikke strax fremkomme Uklarhed i Vædsken.

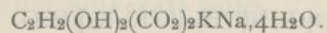
Ved Opvarmning med Natriumhydroxydopløsning maa Saltet ikke udvikle Ammoniak.

En vandig Opløsning af Kaliumtartrat (1 + 20) skal reagere neutralt og maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning. Sættes en tilstrækkelig Mængde Salpetersyre til en vandig Opløsning (1 + 20), maa Sølvnitratopløsning kun fremkalde en svag Opalivering.

Tartras natrico-kalicus.

Syn.: Tartarus natronatus. Natrio-Kalium tartaricum.

Kalium-Natriumtartrat. Vinsurt Kali-Natron. „Seignettesalt“.

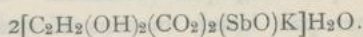
Farveløse, gennemsigtige Krystaller, som smelte ved Opvarmning paa Vandbad. De opløses med neutral Reaktion i 1,4 Dele koldt Vand. Sættes Eddikesyre til en vandig Opløsning af Kalium-Natriumtartrat (1 + 5), fremkommer der ved Omrystning et hvidt, krystallinsk Bundfald. Ved Ophedning mister Saltet først Vand og sønderdeles derpaa ved stærkere Ophedning under Udvikling af Karamellugt. Glødningsresten giver ved Behandling med Vand en alkalisk reagerende Vædske, som farver en Flamme gul.

Naar man opløser Glødningsresten fra 1 Grm. af Saltet i Saltsyre, overmætter Filtratet med Ammoniakvand og tilsætter Ammoniumoxalatopløsning, maa der ikke strax fremkomme Uklarhed i Vædsken.

Ved Opvarmning med Natriumhydroxydopløsning maa Saltet ikke udvikle Ammoniak.

En vandig Opløsning af Kalium-Natriumtartrat (1 + 20) maa ikke forandre Udseende ved Tilledning af Svovlbrinte eller ved Tilsætning af Ammoniumsulfidopløsning. Sættes en tilstrækkelig Mængde Salpetersyre til en vandig Opløsning af Kalium-Natriumtartrat (1 + 20), maa Sølvnitratopløsning kun fremkalde en svag Opalisering.

† † †

Tartras stibico-kalicus.*Syn.*: Tartarus stibiatus. Stibio-Kalium tartaricum.**Kaliumantimonyltartrat. Vinsurt Antimonilte-Kali.
„Brækvinsten“.**

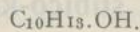
Et hvidt, krystallinsk Pulver, som opløses i 17 Dele koldt og i 3 Dele kogende Vand, og som er uopløseligt i Vinaand. Den vandige Opløsning reagerer svagt surt og har en ubehagelig, sødlig Smag. Efter Tilsætning af Saltsyre giver den ved Tilledning af Svovlbrinte et orangerødt Bundfald. Ved Ophedning sønderdeles Saltet under Udvikling af Karamellugt og hvide Dampe. Glødningsresten giver ved Udludning med Vand en alkalisk reagerende Opløsning, som med Natriumkoboltinitritopløsning giver et gult Bundfald.

En Opløsning af 1 Grm. Kaliumantimonyltartrat i 10 Ccm. koncentreret Saltsyre maa, naar der tilsættes 1 Grm. Stannoklorid og lidt efter lidt 3 Ccm. Svovlsyre, efter Opvarmning og 1 Times Henstand ikke have vist brun Uklarhed eller mørkt Bundfald.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 20 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 40 Centigram.

Thymolum.**Tymol.**

Farveløse, gennemsigtige Krystaller, som lugte af Timian og smage aromatisk, brændende. De smelte ved 51° — 52° , koge ved 228° — 230° og ere fuldstændigt flygtige ved Ophedning paa Vandbad. Det smeltede Tymol svømmer paa Vand, medens Krystallerne synke til Bunds deri. Tymol opløses i 1100 Dele Vand, meget let i Vinaand, i Æter og i Kloroform. Det opløses i 2 Dele Natriumhydroxydopløsning. Blandes 2 Dele af en mættet vandig Opløsning af Tymol med 1 Del Iseddike, og tilsættes 5 Dele Svovlsyre, fremkommer der en smuk rødviolet Farve, som ikke forandres ved Kogning. Opvarmer man en lille Tymolkrystal med nogle Draaber Vand, et lille Stykke fast Natriumhydroxyd og nogle Draaber Kloroform, fremkommer der en smuk rødviolet Farve.

En mættet vandig Opløsning af Tymol skal reagere neutralt og maa ikke farves violet ved Tilsætning af Ferrikloridopløsning.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Tincturae.**Tinkturer.**

Tinkturer ere vinaandige Udtræk af Droger.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskrevet, er Følgende at iagttage:

Bløde Substanser skæres fint, haarde pulveriseres groft. Derpaa macereres Substanserne i 8 Dage med Udtrækningsmidlet paa et skyggefuldt Sted under daglig, ofte gentagen Omrystning. Det hertil anvendte Kar, der ikke maa fyldes helt, lukkes saa tæt som muligt. Under Macerationen skal Karret bære en tydelig Signatur, der angiver Indholdet og den Dato, Macerationen paabegyndtes. Efter de 8 Dages Forløb dekanteres Tinkturen, hvorpaa Resten presses. Vædskerne blandes, hensættes 24 Timer i et vel tillukket Kar paa et køligt Sted og filtreres derpaa gennem en med Laag eller Glasplade tildækket Tragt.

Tinkturer skulle udleveres klare og maa kun lugte og smage af de Substanser, hvoraf de skulle tilberedes.

Tinkturer skulle opbevares i vel tillukkede Flasker paa et skyggefuldt eller mørkt Sted, hvis Temperatur saa vidt muligt er 10°—15°.

Tinctura Absinthii.

Malurtdraaber.

Rcp.

Herbae Absinthii partes 200
 Spiritus diluti partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Malurten og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være brunliggrøn og ved Blanding med 10 Dele Vand give en uklar, gulliggrøn Vædske. Smager bittert, lugter af Malurt.

Tinctura Arnicae.

Arnikadraaber.

Rcp.

Florum Arnicae partes	100
Spiritus diluti partes	1000.

Fiat tinctura.

Af Arnikablomsterne og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være gul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en opaliserende, hvidliggul Vædske. Smager svagt bittert, lugter af Arnikablomster.

Tinctura aromatica.

Krydrede Draaber.

Rcp.

Florum Caryophylli partes	25
Fructus Cardamomi partes	25
Rhizomatis Galangae partes	25
Rhizomatis Zingiberis partes	25
Corticis Cinnamomi Ceylanici partes	100
Spiritus diluti partes	1000.

Fiat tinctura.

Af Kryddernellikerne, Galangaroden, Ingefæren, Kardamomen, Ceylon-Kanelen og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være gullig-rødbrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en opaliserende, lys brunliggul Vædske. Smager og lugter stærkt krydret.

Tinctura Asae foetidae.

Dyvelsdrækdraaber.

Rcp.

Gummi-resinae Asae foetidae partes 200
 Spiritus concentrati partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Dyvelsdræken og Vinaanden tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være gulbrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en mækelignende, gullighvid Vædske. Smager og lugter stærkt af Dyvelsdræk.

Tinctura Aurantii.

Pomeransskaldraaber.

Rcp.

Pericarpium Aurantii partes 200
 Spiritus diluti partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Pomeransskallen og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være brunliggul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en svagt opaliserende, lysegul Vædske. Smager bittert, lugter af Pomeransskal.

Tinctura Benzoës.

Benzoedraaber.

Rcp.

Resinae Benzoës partes 200
Spiritus concentrati partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Siam-Benzoen og Vinaanden tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være lysegul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en mækelignende, svagt gullighvid Vædske. Smager noget sammensnerpende, aromatisk, lugter vanilleagtigt.

Tinctura Capsici.

Spanskpeberdraaber.

Rcp.

Fructus Capsici partes 100
Spiritus concentrati partes 1000.

Fiat tinctura.

Af det Spanske Peber og Vinaanden tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være rødlig brungul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en svagt opaliserende, rødlig-gullig Vædske. Smager brændende skarpt.

Rep.
Corticis Chinae partes 200
Spiritus diluti partes 1000.
Fiat tinctura.

Tinctura Cascarillae.

Kaskarilledraaber.

Rep.

Corticis Cascarillae partes 200
Spiritus diluti partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Kaskarillen og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være brungul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en stærkt opaliserende, gullighvid Vædske. Smager bittert og skarpt aromatisk, lugter af Kaskarille.

Corticis Chinae partes 40
Radiceis Gentianae partes 40
Spiritus diluti partes 1000.

Al Kinsberken, Einsinnroden, Fomansscheln og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinctura Chinae.**Kinadraaber.**

Rcp.

Corticis Chinae partes	200
Spiritus diluti partes	1000.
Fiat tinctura.	

Af Kinabarken og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være gullig-rødbrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en uklar, brunlig rød Vædske, der efter 5 Minutters Forløb udskiller et brunrødt Bundfald. Smager stærkt bittert.

Tinctura Chinae composita.**Sammensatte Kinadraaber.**

Rcp.

Corticis Chinae partes	120
Radiciis Gentianae partes	40
Pericarpium Aurantii partes	40
Spiritus diluti partes	1000.
Fiat tinctura.	

Af Kinabarken, Ensianroden, Pomeransskallen og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være rødlig-gulbrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en uklar, brunliggul Vædske, der efter 5 Minutters Forløb udskiller et brunliggult Bundfald. Smager krydret bittert, lugter noget aromatisk.

Tinctura Cinnamomi.

Kaneldraaber.

Rcp.

Corticis Cinnamomi Ceylanici partes. 200
 Spiritus diluti partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Ceylon-Kanelen og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være rødbrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en klar, brungul Vædske. Smager sødligt aromatisk, lugter stærkt af Kanel.

Tinctura Coccionellae.

Kochenilledraaber.

Rcp.

Coccionellae partes 200
 Spiritus diluti partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Kochenillen og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være mørk vinrød og ved Blanding med 10 Dele Vand give en uklar, gulligrød Vædske.

Tinctura Colchici.

(Formula internationalis).

Syn.: Colchici tinctura.

Loco Vini Colchici Ph. D. 1893.

Tidløsdraaber.

Rcp.

Seminis Colchici partes	100
Spiritus diluti	q.s.

Fiant percolatione tincturae partes 1000.

Af Tidløsfroene og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur, idet de groft pulveriserede Tidløsfro vædes med 50 Dele fortyndet Vinaand og henstilles i 2 Timer i et tillukket Kar, pakkes derpaa i en Perkolator, macereres i 48 Timer og perkoleres med fortyndet Vinaand.

Perkolatets samlede Vægt skal være 1000 Dele.

Tinkturen skal være lysegul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en opaliserende, hvidlig Vædske. Smager bittert.

Største enkelte Indgift: 2 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 6 Gram.

Tinctura Digitalis.

(Formula internationalis).

Syn.: Digitalis tinctura.

Fingerbøldraaber.

Rcp.

Foliorum Digitalis partes 100
Spiritus diluti q. s.

Fiant percolatione tincturae partes 1000.

Af de saa vidt muligt frisk tørrede Fingerbølblade tilberedes Tinktur ved Perkolation med den fortyndede Vinaand paa samme Maade som Tidlødraaber af Tidløfrø.

Tinkturen skal i Begyndelsen være mørkegrøn, senere brunliggrøn og ved Blanding med 10 Dele Vand give en klar, brunlig-grøngul Vædske. Smager bittert, lugter af Fingerbølblade.

Største enkelte Indgift: 2 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 10 Gram.

Tinctura Digitalis aetherea.

Æteriske Fingerbøldraaber.

Rcp.

Foliorum Digitalis partes 100
Aetheris spirituosus q. s.

Fiant percolatione tincturae partes 1000.

Af de saa vidt muligt frisk tørrede Fingerbølblade tilberedes Tinktur ved Perkolation med Hoffmannsdraaberne paa samme Maade som Tidlødraaber af Tidløsfør.

Tinkturen skal være mørkegrøn; i tilbagekastet Lys viser den mørk brunrød Fluorescens, og ved Blanding med 10 Dele Vand giver den en svagt opaliserende, brunlig-gulgrøn Vædske. Smager først af Æter, senere noget bittert; lugter af Æter.

Største enkelte Indgift: 2 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 10 Gram.

Tinctura Gallae.

Galæbledraaber.

Rcp.

Gallae partes	200
Spiritus diluti partes	1000.

Fiat tinctura.

Af Galæblerne og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være gulbrun. Reagerer surt. Selv efter stærk Fortynding med Vand skal den give en blaasort Farve ved Tilsætning af en Draabe Ferrikloridopløsning. Ved Blanding med Vand giver den i ethvert Forhold en klar, lysegul Vædske. Smager stærkt sammensnerpende.

Tinctura Gentianae.**Ensiandraaber.**

Rcp.

Radicis Gentianae partes 200
 Spiritus diluti partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Ensiandroden og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være brunliggul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en næsten klar, ganske svagt opaliserende, lysegul Vædske. Smager stærkt bittert, lugter af Ensiandrode.

Tinctura Lobeliae.

(Formula internationalis).

Syn.: Lobeliae tinctura.

Lobeliedraaber.

Rcp.

Herbae Lobeliae partes 100
 Spiritus diluti q. s.

Fiant percolatione tincturae partes 1000.

Af Lobelien tilberedes Tinktur ved Perkolation med den fortyndede Vinaand paa samme Maade som Tidlødraaber af Tidløfrø.

Tinkturen skal være brunlig-gulgrøn og ved Blanding med 10 Dele Vand give en opaliserende grønlig-lysegul Vædske. Smager kradsende, lugter svagt, ejendommeligt.

Største enkelte Indgift: 1 Gram.

Største Indgift i Døgnet: 4 Gram.

Tinctura Myrrhae.

Myrradraaber.

Rcp.

Gummi-resinae Myrrhae partes	200
Spiritus concentrati partes	1000.
Fiat tinctura.	

Af Myrraen og Vinaanden tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være gul eller svagt brunliggul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en uklar, gullighvid Vædske. Smager bittert, aromatisk, lugter af Myrra.

Tinctura Nucis vomicae.

(Formula internationalis).

Syn.: Strychni tinctura seu Tinctura Strychni.

Rævekagedraaber.

Rcp.

Seminis Nucis vomicae partes 100

Spiritus diluti q. s.

Fiant percolatione tincturae partes 1000.

Af den foreskrevne Mængde Rævekage tilberedes Tinktur ved Perkolation med den fortyndede Vinaand paa samme Maade som Tidlødraaber af Tidløsfør.

Tinkturen skal være gullig og ved Blanding med 10 Dele Vand give en svagt opaliserende, ufarvet Vædske. Smager stærkt bittert.

Rævekagedraaber indeholde 0,225 %—0,275 % Alkaloider.

De indeholdte Alkaloider, Stryknin og Brucin, paa-vises paa følgende Maade:

10 Grm. Rævekagedraaber inddampes paa Vandbad til henimod Tørhed. Resten varmes svagt med 1 Gr. Vinaand og udrystes derpaa med en Blanding af 4 Grm. Kloroform og 10 Grm. Æter. Naar 10 Ccm. af den fraskilte Kloroform-Æteropløsning inddampes til Tørhed paa Vandbad, og Resten opløses i lidt Svovlsyre, skulle nogle Draaber af denne Opløsning antage en rød Farve ved Tilsætning af en Draabe Salpetersyre, og nogle Draaber skulle ved at udrøres med lidt

Manganoverilte snart efter antage en blaa Farve, der senere forandres og bliver violet eller rødlig.

Største enkelte Indgift: 50 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 2 Gram.

Tinctura Pimpinellae.

Pimpinelledraaber.

Rcp.

Rhizomatis Pimpinellae partes 200
 Spiritus diluti partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Pimpinelleroden og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være gul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en stærkt opaliserende, grønlig-lysegul Vædske. Smager kradsende, lugter af Pimpinellerod.

Tinctura Pomi ferrata.

Æblesure Jerndraaber.

Rcp.

Extracti Pomi ferrati partes 200
 Aqvae Cinnamomi spirituosae partes 1000.

Fiat tinctura.

Af den foreskrevne Mængde Æbleextrakt med Jern tilberedes Tinktur, idet Ekstrakten udrives med det vinaandholdige Kanelvand, hvorpaa Blandingen hensættes til Bundfældning, dekanteres og filtreres.

Tinkturen skal være sortebrun eller grønlig-sortebrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en klar, gulbrun Vædske. Smager jernagtigt, lugter ejendommeligt, af Kanel. Skal kunne blandes klart med Vand i ethvert Forhold.

Naar 10 Dele af disse Draaber blandes med 1 Del fortyndet Svovlsyre, og man i denne Blanding lader blankt Jern henstaa i en halv Time, maa Jernet ikke overtrækkes med et rødt, metallisk Lag.

Tinctura Ratanhiae.

Ratanjedraaber.

Rcp.

Radici Ratanhiae partes 200
Spiritus diluti partes 1000.

Fiat tinctura.

Af Ratanjeroden og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være mørkt rødbrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en uklar brunligrød Vædske. Smager stærkt sammensnerpende.

Tinctura Strophanthi.

(Formula internationalis).

Syn.: Strophanthi tinctura.

Strofantusdraaber.

Rcp.

Seminis Strophanthi partes. 100

Spiritus diluti. q. s.

Fiant percolatione tincturae partes 1000.

Af Strofantusfrøene tilberedes Tinktur ved Perkolation med den fortyndede Vinaand paa samme Maade som Tidlosdraaber af Tidløsrø.

Tinkturen skal være brunlig-gul, i tykkere Lag gul-brun eller grønlig-gullig, og ved Blanding med 10 Dele Vand give en opaliserende, gullighvid Vædske. Smager stærkt bittert.

En Blanding af 1 Del Strofantusdraaber og 200 Dele Vand skal smage tydeligt bittert.

Største enkelte Indgift: 25 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 1 Gram.

Tinctura Thebaica.

(Formula internationalis).

Syn.: Opii tinctura seu Tinctura Opii.

Opiumsdraaber.

Recp.

Opii siccati, crasse pulverati partes 100
 Spiritus diluti q. s.

Fiant percolatione tincturae partes 1000.

Af den foreskrevne Mængde tørret og groft pulveriseret Opium tilberedes Tinktur, idet Opiumen blandes med sin dobbelte Vægt godt udvadsket og derpaa tørret Sand, hvorpaa denne Blanding pakkes i en Perkolator og strax (uden at henstilles i 2 Timer og uden at macereres i 48 Timer) perkoleres med den fortyndede Vinaand. Perkolatets samlede Vægt skal være 1000 Dele.

Tinkturen skal være rødligbrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en svagt opaliserende, lyst gulligbrun Vædske. Smager ejendommeligt bittert, lugter af Opium.

Opiumsdraaber skulle indeholde omtrent 1 0/0 Morfin, hvilket prøves saaledes:

50 Grm. Opiumsdraaber inddampes til 20 Grm. i et vejet Bægerglas paa Vandbad, hvorpaa Resten fyldes op med Vand til den oprindelige Vægt. Efter Afkøling til-

sættes 2 Grm. normalt Ammoniakvand, hvorpaa Blandingen strax filtreres. Af Filtratet afvejes uden Ophold i en tareret, passende Kolbe 44,2 Grm. (= 4 Grm. Opium). Hertil sættes 10 Grm. Æter og derefter, under forsigtig Bevægelse (Svingning) af Kolben, 4 Grm. normalt Ammoniakvand. Kolben tilproppes og henstilles, idet man jævnlig ryster den, til næste Dag. Æterlaget fraskilles da saa fuldstændigt som muligt, hvad der kan ske som angivet under Opium. Derpaa bringes igen 10 Grm. Æter i Kolben, denne rystes, og efter kort Tids Henstand fjernes Æterlaget som før. Til sidst hældes den vandige Vædske gennem et Filter af 8 Ctm.s Diameter, idet man saa vidt muligt lader Krystallerne blive tilbage i Kolben. Kolbe og Filter skylles nu to Gange, hver Gang med 5 Ccm. ætermættet Vand, og derpaa tørres begge. Naar Filtret er tørt, bringes de Krystaller, som findes derpaa, tilbage i Kolben, som nu tørres ved 100° til konstant Vægt. Morfinet skal da veje 0,38—0,42 Grm. Det fundne Tal multipliceret med 2,5 giver Morfinindholdet i Opiumsdraberne i Procent.

Største enkelte Indgift: 150 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 6 Gram.

† † †

Tinctura Thebaica benzoica.

(Formula internationalis).

Syn.: Opii tinctura benzoica seu Tinctura Opii benzoica.

Beroligende Brystdraaber.

Rcp.

Aetherolei Anisi partes	2
Camphorae partes	3
Acidi benzoici partes	5
Tincturae Thebaicae partes	5 ^o
Spiritus diluti partes	94 ^o
Fiat tinctura.	1000.

Af Anisolien, Kamferen og Benzoesyren tilberedes Tinktur, idet disse opløses i den fortyndede Vinaand, hvorpaa Opiumsdraaberne tilblandes.

Tinkturen skal være lyst brunliggul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en opaliserende, svagt gullighvid Vædske. Smager stærkt krydret, sødligt, lugter af Anis og Kamfer.

Tinctura Thebaica crocata.

(Formula internationalis).

Syn.: Opii tinctura crocata seu Tinctura Opii crocata seu
Laudanum (liquidum) Sydenhami.

Loco Vini Thebaici crocati Ph. D. 1893.**Laudanum.**

Rcp.

Corticis Cinnamomi Ceylanici partes	6
Florum Caryophylli partes	6
Stigmatum Croci partes	25
Opii siccati, crasse pulverati partes	100
Spiritus diluti	q. s.

Fiant percolatione tincturae partes 1000.

Af Ceylon-Kanelen, Kryddernellikerne, Safranen og den tørrede og groft pulveriserede Opium tilberedes Tinktur, idet disse blandes med deres dobbelte Vægt godt udvasket og derpaa tørret Sand, hvorefter denne Blanding pakkes i en Perkolator og strax (uden at henstilles i 2 Timer og uden at macereres i 48 Timer) perkoleres med den fortyndede Vinaand. Perkolatets samlede Vægt skal være 1000 Dele.

Laudanum skal være mørkt rødlig-gulbrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en opaliserende gulbrun Vædske. Smager krydret-bittert og tillige sødligt. Lugter aromatisk og af Opium.

Laudanum skal indeholde omtrent 1 % Morfin, hvilket prøves saaledes:

50 Grm. Laudanum inddampes til 20 Grm. i et vejte Bægerglas paa Vandbad, hvorefter Resten fyldes op med

Vand til den oprindelige Vægt. Efter Afkøling tilsættes 2 Grm. normalt Ammoniakvand, hvorpaa Blandingen strax filtreres. Af Filtratet afvejes 44,2 Grm. (= 4 Grm. Opium), der behandles videre som angivet ved Tinctura Thebaica. Morfinet skal da veje 0,38—0,42 Grm. Det fundne Tal multipliceret med 2,5 giver Morfinindholdet i Laudanum i Procent.

Største enkelte Indgift: 150 Centigram.

Største Indgift i Døgnet: 6 Gram.

Tinctura Tolutana.

Toludraaber.

Rcp.

Balsami Tolutani partes	200
Spiritus concentrati partes	1000.
Fiat tinctura.	

Af Tolubalsamen og Vinaanden tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være brungul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en mælkeagtig Vædske, der hurtigt udskiller lysebrune Klumper. Smager lidt brændende, lugter vanilleagtigt.

Tinctura Valerianae.**Baldriandraaber.**

Rcp.

Rhizomatis Valerianae partes.	200
Spiritus diluti partes	1000.

Fiat tinctura.

Af Baldrianroden og den fortyndede Vinaand tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være gulbrun og ved Blanding med 10 Dele Vand give en opaliserende, grønlig-lysegul Vædske. Smager og lugter stærkt af Baldrianrod.

Tinctura Valerianae aetherea.**Æteriske Baldriandraaber.**

Rcp.

Rhizomatis Valerianae partes.	200
Aetheris spirituosi partes	1000.

Fiat tinctura.

Af Baldrianroden og Hoffmannsdraaberne tilberedes Tinktur.

Tinkturen skal være lyst brunliggul og ved Blanding med 10 Dele Vand give en stærkt opaliserende, grønlig-lysegul Vædske. Smager og lugter stærkt af Baldrianrod og af Æter.

Tragacantha.

Tragant.

Flere Astragalus Arter. — Papilionaceae.

Blad- til baandformede, ofte seglformet krummede Stykker, der ere hvide til gullighvide, gennemskinnelige og hornagtige, fra 0,5 til 3 Ctm. brede og fra knapt 1 til 3 Mm. tykke. Stykkerne vise koncentriske, ophøjede Tværstriber og en fin Længdestribning. Tragant er vanskelig at pulverisere. Med Vand bulner den ud til en Slim, der binder ved Indtørring.

Tragant er uden Lugt og Smag.

Snit, der lægges i Vand, vise under Mikroskopet stærkt udbulnende, lagdelte Cellevægge. Der findes oftest Indhold af smaa kornede, kuglerunde og delvis sammen- satte Stivelsekorn.

Trochisci.

Pastiller.

Pastiller ere smaa Kager, tilberedte af Sukker eller bitter Chokolade, hvormed man har blandet de foreskrevne Substanser i pulveriseret Tilstand. Dersom intet Andet er foreskrevet, skal hver Pastil veje omtrent 1 Grm. og tilberedes med bitter Chokolade.

Sukkerpastillerne skulle være skiveformede, Chokoladepastillerne skulle have Form som Kuglesegmenter.

Trochisci Santonini.

Santoninpastiller.

Rcp.

Santonini grammata	30
Pastae Cacao grammata	485
Sacchari pulverati grammata	485
	1000.

Fiant trochisci numero 1000.

Santoninet sammenrives først omhyggeligt med det pulveriserede Sukker, hvorpaa Blandingen sættes til den smeltede bitre Chokolade og fordeles ensartet i denne. Heraf formes 1000 Pastiller.

Hver Pastil indeholder 3 Centigram Santonin.

Opbevares i et vel tillukket Kar.

Største enkelte Indgift: 3 Pastiller.

Største Indgift i Døgnet: 10 Pastiller.

Tuber Jalapae.

Jalaperod.

Exogonium Purga Benthani. — Convolvulaceae.

Kugleformede til tilspidset ægformede, faste og tunge Rodknolde, der i den øverste og nederste Del bære Ar

efter Stængler og Rødder; de ere indtil 15 Ctm. lange og 10 Ctm. brede. Overfladen er mere eller mindre dybt furet og forsynet med tværstrakte Korkporer; de fremspringende Partier danne hyppigt et regelmæssigt Maske-net; ofte viser Overfladen dybe, skarpt begrænsede Furer, der skyldes Indsnit. Knoldene ere paa de fremspringende Partier lysebrune, i Furerne mørkere, indtil sortbrune.

Rodknoldens afvigende Bygning er især synlig paa Knolde med lys, melet Snitflade; Veddelen viser koncentriske Lag af sekundære Kambier, hvis Form vexler fra lukket ringformede i den indre Del til halvmaaneformede eller bølgeformede i den ydre Del.

Lugter svagt, ejendommeligt; smager sødligt, derefter kradsende.

I Barken og ud for Veddelens Kambier findes lodrette Rækker af Sekretceller og af Celler med Stjerner af Kalksalt. Styrkevæv mangler. Parenkymet indeholder Stivelse, der overvejende bestaar af kugleformede Enkeltkorn, der ere indtil 0,050 Mm. i Diameter, have svagt excentrisk Kerne og en ikke særlig fremtrædende Lagdeling. Nogle Korn ere sammensatte med fra 2 til flere Delkorn. I Knolde med mørk Snitflade er Stivelsen for-
klistret.

Af Knoldene skal der kunne fremstilles mindst 7 % Resina Jalapae.

Ungventa.

Salver.

Salver ere Lægemedler til udvortes Brug, som ere af blød, smørlignende Konsistens.

Ved Tilberedning af Salver maa man omhyggeligt iagttage, at der ikke anvendes stærkere Varme end nødvendigt.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskreven, er Følgende at iagttage:

De tungest smeltelige Stoffer smeltes først, derpaa tilsættes de lettere smeltelige. Den endnu varme, smeltede Masse skal, om fornødent, koleres og skal omrøres jævnlig, indtil Salven er stivnet.

Flygtige Stoffer maa ikke tilsættes, førend Massen er afkølet til mellem 50° og 70°. Skulle Pulvere tilblandes, udrøres de, efter i Forvejen at være slaaede gennem en Sigte, med en ringe Del af den endnu flydende Masse. Derpaa tilblandes lidt efter lidt den øvrige smeltede Masse, hvorpaa det Hele, efter om fornødent at være koleret, afkøles under Omrøring.

Salver maa ikke være brankede, klumpede eller harske.

Opbevaringskarrene skulle, før de fyldes med en ny Portion Salve, renses og tørres omhyggeligt.

Salver skulle saa vidt muligt sikres mod Indvirkning af Fugtighed, Lys og Varme.

Ungventum Acetatis plumbici.**Kølende Salve.**

Rcp.

Acetatis plumbici subtilissime pulverati partes	100
Adipis loti partes	900
	<hr/>
Fiat unguentum.	1000.

Det fint pulveriserede Blyacetat udrives med det rensede Svinefedt.

Skal være hvid.

Ungventum boricum.**Borsalve.**

Rcp.

Acidi borici subtilissime pulverati partes.	100
Adipis loti partes	900
	<hr/>
Fiat unguentum.	1000.

Den fint pulveriserede Borsyre udrives med det rensede Svinefedt.

Skal være hvid.

Ungventum Cetacei.

Cold Cream.

Rcp.

Cerae albae partes	50
Cetacei partes	100
Olei Amygdalae partes	600
Aqvae Rosae partes	250
	<hr/>
Fiat unguentum.	1000.

Det hvide Vox og Spermacetten smeltes sammen med Mandelolien, og dernæst tilblandes Rosenvandet under stærk Omrøring eller Piskning, indtil der ikke mere udskilles Vand.

Skal være gullig-hvid og af temmelig blød Konsistens. Lugter af Rosenolie.

Man maa kun opbevare et forholdsvis ringe Forraad af denne Salve.

Ungventum Glycerini.

Glycerinsalve.

Rcp.

Amyli Tritici partes	150
Aqvae destillatae partes	150
Glycerini partes	700
	<hr/>
Fiat unguentum.	1000.

Hvedestivelsen udrides omhyggeligt med en Blanding af det destillerede Vand og Glycerinen og opvarmes paa Vandbad under vedvarende Omrøring, indtil der er dannet en gennemsigtig Salve. Denne omrøres ogsaa under Afkølingen jævnlig, saa at der dannes en ensartet Masse. Skal være farveløs.

Maa kun opbevares i forholdsvis ringe Mængde.

Ungventum Hydrargyri.

(Formula internationalis).

Syn.: Hydrargyri ungentum.

Graa Kvægsølvsalve.

Rcp.

Sebi partes	200
Adipis loti partes	440
Adipis Lanae partes	50
Olei Olivae partes	10
Hydrargyri partes	300
Fiat ungentum.	1000.

Faaretalgen og det rensede Svinefedt smeltes sammen ved svag Varme og afkøles. Det vandfrie Lanolin blandes med Olivenolien, og i denne Blanding udrides Kvægsølv, tilsat lidt efter lidt i smaa Portioner, indtil der ikke mere med det blotte Øje kan ses Kvægsølvkugler i

Blandingen. Til sidst tilsættes lidt efter lidt den afkølede Blanding af Faaretalg og rensed Svinefedt.

Skal være blaalig-graa. Med det blotte Øje maa man ikke kunne se Kvægsølvkugler i Salven.

2 Dele af denne Salve svare til 3 Dele Ungventum Hydrargyri Ph. Dan. 1893.

Ungventum Oxydi hydrargyrici.

Rød Kvægsølvsalve.

Rcp.

Oxydi hydrargyrici partes.	50
Adipis loti partes.	950
Fiat unguentum.	1000.

Det røde Kvægsølv vilte udrives med det rensede Svinefedt.

Skal være ensartet rød.

Maa kun opbevares i forholdsvis ringe Mængde.

Ungventum Oxydi plumbici.

Diakylonsalve.

Rcp.

Emplastri Oxydi plumbici partes.	650
Paraffini liqvidi partes.	350
Fiat unguentum.	1000.

Blyplasteret sammensmeltes paa Vandbad med Vaselineolien.

Skal være graalig eller gullig-graalig.

Ungventum Oxydi zincici.

Zinksalve.

Rcp.

Oxydi zincici venalis partes	100
Adipis loti partes	900
Fiat unguentum.	1000.

Zinkhvidtet udrides med det rensede Svinefedt.

Skal være hvid.

Ungventum Pyrolei Pini.

Tjæresalve.

Rcp.

Carbonatis kalici depurati partes	150
Aqvae destillatae partes	100
Pyrolei Pini partes	450
Adipis loti partes	300
Fiat unguentum.	1000.

Det rensede Kaliumkarbonat opløses i det destillerede Vand; denne Opløsning blandes med Træ tjæren og det rensede Svinefedt og gives et svagt Opkog.

Skal være sortebrun. Lugter af Træ tjære.

Ungventum Sabinae.

Sevenbomsalve.

Rcp.

Ramulorum Sabinae minutim concisorum	
partes	250
Spiritus concentrati partes	500
Cerae flavae partes	180
Adipis loti partes	800.

Fiat unguentum.

Den fint skaarne Sevenbom digererer i 12 Timer med Vinaanden og opvarmes derpaa under Omrøring med det gule Vox og det rensede Svinefedt, indtil Vinaanden er fordampet. Den endnu varme Masse presses godt mellem varme Plader og koleres efter at være smeltet; derpaa tilblandes saa meget smeltet rensed Svinefedt, at den samlede Vægtmængde udgør

Tusende Dele 1000.

Skal være grønlig. Lugter af Sevenbom.

Vaselinum.**Vaselin.**

En af Rester fra Petroleumsdestillation fremstillet blød, salveagtig, amorf, ensartet Masse, der med en Spatel lader sig udtrække i Blade eller Traade. Den er gullig, i tynde Lag gennemskinnelig, ved almindelig Temperatur uden Lugt og Smag og maa ved Opvarmning til 100° kun give en svag Lugt af Petroleum. Smelter ved omtrent 40°. Vægtfylde: 0,840—0,860. Kan ikke blive harsk.

Naar Vaselin rystes med varmt Vand eller med Vinaand, maa den ikke meddele disse Vædsker sur Reaktion.

Er uopløselig i Vand og i Glycerin, lidet opløselig i Vinaand, let opløselig i Æter, i Kloroform, i Kulstofsulfid, i æteriske og i fede Olier.

Digereres 5 Grm. Vaselin i en halv Time med 25 Ccm. Natriumhydroxydopløsning, maa det klare Filtrat, efter Overmætning med fortyndet Svovlsyre, ikke udskille Olieadraaber.

Vaselinum boricum.**Borvaselin.**

Rcp.

Acidi borici subtilissime pulverati partes.	100
Vasellini partes	900
Misceantur.	1000.

Den fint pulveriserede Borsyre sammenrives med den smeltede Vaseline, koleres og omrøres, indtil Blandingen er afkølet.

Skal være lysegul.

Vina medicata.

Medicinske Vine.

Medicinske Vine ere Udtræk af Droger med Vin eller Opløsninger af Lægemedler i Vin.

Hvis ingen anden Fremgangsmaade er foreskrevet, tilberedes de medicinske Vine paa lignende Maade som Tinkturene, kun med Vin i Steden for Vinaand.

De medicinske Vine skulle udleveres klare; de maa kun lugte og smage af de Substanser, hvoraf de skulle tilberedes.

Opbevares som Tinkturene.

Vinum Chinae.

Kinavin.

Rcp.

Extracti fluidi Chinae partes	100
Vini Malacensis partes	900
Misceantur.	1000.

Kina-Fluidextrakten og Malagavinen blandes, henstilles i 14 Dage paa et køligt Sted og filtreres.

Skal være gullig-rødbrun. Smager sødligt bittert. Udleveres klar.

Vinum Chinae ferratum.

Kinavin med Jern.

Rep.

Citratis ferrici cum Chinina partes	10
Vini Chinae partes.	990
	<hr/>
Fiat solutio.	1000.

Ferricitratet med Kinin opløses i Kinavinen, henstilles i 14 Dage paa et køligt Sted og filtreres.

Skal være mørkt rødlig-gulbrun. Smager først sødligt, senere bittert.

Udleveres klar.

Kin-Fermentatien, og Malagawinen blandede, kan
gives i Lige Pas et kedigt Sted og haves i
Sæl vore kullig-rodren. Smager sedligt bittert
Udleveres klar

Vinum-Chinas ferstum.

Kinavin med Jern

Kin
Cittis ferret cum Chinae partes
Vin Chinae partes
Sæl vore mocht redlig-rodren. Smager sedligt
bittert
Udleveres klar

Vinum-Chinas

Kinavin

Kin
Cittis ferret cum Chinae partes
Vin Malacensis partes
Udleveres klar

BILAG.

BILAG

Fortegnelse

over

Bilagene.

	Pag.
Bilag 1: Fortegnelse over de største Indgifter af stærkt virkende Lægemidler	417.
Bilag 2: Internationale Formler for de stærkt virkende Lægemidler. Vedtagne 1902 i Bryssel af den internationale Konference og senere ratificerede af de der repræsenterede Regeringer	420.
Bilag 3: Fortegnelse over de Lægemidler, som skulle opbevares i Giftskabet og i Kar, betegnede med † † †	431.
Bilag 4: Fortegnelse over de Lægemidler, som skulle opbevares i Kar, betegnede med † † †, men ikke i Giftskabet.	432.
Bilag 5: Fortegnelse over de Lægemidler, som skulle opbevares udelukkede fra Lyset.	435.
Bilag 6: Fortegnelse over de Lægemidler, for hvilke der er fastsat særlige Bestemmelser med Hensyn til Varigheden af deres Opbevaring i Apoteket.	438.
Bilag 7: Reagenser og Titrervædske samt Apparater til analytisk Brug	439.

	Pag.
Bilag 8: Nogle officinelle Vædskers Draabeantal i Forhold til Vægten.	448.
Bilag 9: Blanding af forskellige Sorter Vinaand.	450.
Bilag 10: Tabel I. Vægtfylden af Blandinger af Alkohol og Vand ved 15° C., samt de tilsvarende Vægtprocent Alkohol.	455.
Bilag 11: Tabel II. Vægtfylderne for de forskellige Procent Tralles, de tilsvarende Vægtprocent og Forholdet mellem Vand og Alkohol efter Rumfang.	456.
Bilag 12: Tabel over Vægtfylden af nogle officinelle Vædsker ved Temperaturer mellem 10° og 20° C.	458.
Bilag 13: Tabel over nogle Opløsningers Vægtfylde	459.
Bilag 14: Sammenligning mellem Gram-Metersystemet og Danmarks Handelsvægt, samt Storbritanniens og de nordamerikanske Fristaters Vægt- og Maalsystem.	462.
Bilag 15: Tabel over de internationale Atomvægte (1906) for de Grundstoffer, der forekomme i Farmakopeens Præparater og Reagenser. O = 16,00. H = 1,008	465.

Ac
Ac
Ac
An
Aq
Br
Ca
Ch
Ch
Ch
Ch
Ch
Ch
Ch
Co
Ex
Ex
Ex
Ex
Ex
Ex

Bilag 1.

Fortegnelse

over

de største Indgifter af stærkt virkende Lægemidler.

(Angivelserne gælde kun for voxne Mennesker).

	Største enkelte Indgift.	Største Indgift i Døgnet.
Acetanilidum	50 Centigram.	2 Gram.
Acetas plumbicus	10 Centigram.	50 Centigram.
Acidum arsenicosum	5 Milligram.	2 Centigram.
Antipyrinum	1 Gram.	4 Gram.
Aqva Amygdalae amarae concentrata	2 Gram.	10 Gram.
Brometum scopolamicum	1 Milligram.	2 Milligram.
Calomel	50 Centigram.	1 Gram.
Chloras kalicus	40 Centigram.	2 Gram.
Chloretum apomorphicum	2 Centigram.	5 Centigram.
Chloretum cocaicum	5 Centigram.	15 Centigram.
Chloretum eucaicum	10 Centigram.	30 Centigram.
Chloretum hydrargyricum corrosivum (Sublimat)	1 Centigram.	3 Centigram.
Chloretum morphicum	3 Centigram.	10 Centigram.
Chloretum pilocarpicum	2 Centigram.	5 Centigram.
Codeina	10 Centigram.	30 Centigram.
Extractum Belladonnae	5 Centigram.	20 Centigram.
Extractum Colocyntidis	5 Centigram.	20 Centigram.
Extractum Filicis	15 Gram.	15 Gram.
Extractum Hyoscyami	20 Centigram.	80 Centigram.
Extractum Nucis vomicae	5 Centigram.	15 Centigram.
Extractum Secalis cornuti	35 Centigram.	1 Gram.
Extractum fluidum Digitalis	20 Centigram.	1 Gram.

	Største enkelte Indgift.	Største Indgift i Døgnet.
Extractum fluidum Ipecacuanhae . .	15 Centigram.	1 Gram. Som Brækmiddel: 2 Gram.
Extractum fluidum Secalis cornuti .	1 Gram.	3 Gram.
Folia Digitalis	20 Centigram.	1 Gram.
Fructus Colocynthis	40 Centigram.	1 Gram.
Granula Dioscoridis	5 Piller.	20 Piller.
Guttae roseae	150 Centigram.	5 Gram.
Hydras amylenicus	4 Gram.	8 Gram.
Hydras chloralicus	3 Gram.	5 Gram.
Jodetum hydrargyricum rubrum . .	2 Centigram.	6 Centigram.
Kreosotum	50 Centigram.	2 Gram.
Liquor Arseniitis kalici	50 Centigram.	2 Gram.
Nitras argenticus	1 Centigram.	4 Centigram.
Nitras strychnicus	5 Milligram.	10 Milligram.
Oleum Crotonis	5 Centigram.	10 Centigram.
Opium	15 Centigram.	60 Centigram.
Paraldehydum	5 Gram.	10 Gram.
Phenacetinum	1 Gram.	4 Gram.
Phosphas codeicus	10 Centigram.	30 Centigram.
Phosphorus	1 Milligram.	3 Milligram.
Podophyllum	10 Centigram.	10 Centigram.
Pulvis ad Pilulas Cynoglossi . . .	1 Gram.	4 Gram.
Pulvis Ipecacuanhae Thebaicus . .	150 Centigram.	6 Gram.
Radix Ipecacuanhae pulverata . . .	15 Centigram.	1 Gram. Som Brækmiddel: 2 Gram.
Resorcinum	50 Centigram.	2 Gram.
Salicylas physostigmaticus	1 Milligram.	3 Milligram.

	Største enkelte Indgift.	Største Indgift i Døgnet.
Salipyrinum	2 Gram.	8 Gram.
Santoninum	10 Centigram.	30 Centigram.
Secale cornutum	1 Gram.	3 Gram.
Solutio Arseniatis natrici	5 Gram.	20 Gram.
Solutio Nitroglycerini spirituosa	10 Centigram.	1 Gram.
Sulfas atropicus	1 Milligram.	2 Milligram.
Sulfonalum	2 Gram.	2 Gram.
Tartras stibico-kalicus	20 Centigram.	40 Centigram.
Tinctura Colchici	2 Gram.	6 Gram.
Tinctura Digitalis	2 Gram.	10 Gram.
Tinctura Digitalis aetherea	2 Gram.	10 Gram.
Tinctura Lobeliae	1 Gram.	4 Gram.
Tinctura Nucis vomicae	50 Centigram.	2 Gram.
Tinctura Strophanthi	25 Centigram.	1 Gram.
Tinctura Thebaica	150 Centigram.	6 Gram.
Tinctura Thebaica crocata	150 Centigram.	6 Gram.
Trochici Santonini	3 Pastiller.	10 Pastiller.

Bilag 2.

Internationale Formler
for
stærkt virkende Lægemidler.

Vedtagne den 20. September 1902 i Bryssel af den internationale Konference og senere med nogle Smaaændringer ratificerede af de paagældende Staters Regeringer i følgende Form:

„Artikel 1.

De Lægemidler, der ere indskrevne i efterfølgende Fortegnelse, skulle, i den Farmakope, som hver af de kontraherende Stater offentliggør, betegnes med de latinske Betegnelser, der ere anvendte i denne Fortegnelse, og skulle svare til de Forskrifter, der ere angivne lige over for disse Betegnelser.

Lægemidlernes Navne:	Vedtagne Forskrifter:
Aconitum Napellus L.	
Aconiti tuber seu Tuber Aconiti.	Anvende udelukkende Knolden af Aarets Høst, tør; tilberede Pulveret ved Pulverisering uden Rest.
Aconiti tinctura seu Tinctura Aconiti.	At tilberede ved Perkolation med Vinaand af 70 Rumfangprocent; denne Tinktur skal ved Titration vise i Alt 0,05 Procent Alkaloider.

Lægemidlernes Navne:	Vedtagne Forskrifter:
Atropa Belladonna L.	
Belladonnae folium seu Folium Belladonnae.	Anvende udelukkende det tørre Blad; tilberede Pulveret ved Pulverisering uden Rest.
Belladonnae tinctura seu Tinctura Belladonnae.	At tilberede af 10 Procent Styrke*), ved Perkolation med Vinaand af 70 Rumfangprocent.
Belladonnae extractum seu Extractum Belladonnae.	At tilberede med Vinaand af 70 Rumfangprocent en tyk Extrakt, der maa indeholde henved 10 Procent Vand.
Colchicum autumnale L.	
Colchici semen seu Semen Colchici.	Anvende udelukkende Frøet.
Colchici tinctura seu Tinctura Colchici.	At tilberede af 10 Procent Styrke, ved Perkolation med Vinaand af 70 Rumfangprocent.
Digitalis purpurea L.	
Digitalis folium seu Folium Digitalis.	Anvende Bladet fra det 2. Aar; tilberede Pulveret ved Pulverisering uden Rest.
Digitalis tinctura seu Tinctura Digitalis.	At tilberede af 10 Procent Styrke, ved Perkolation med Vinaand af 70 Rumfangprocent.

*) Det er: 10 Dele Droge til 100 Dele perkoleret Tinktur.

Lægemidlernes Navne:	Vedtagne Forskrifter:
Uragoga Ipecacuanha Baillon.	
Ipecacuanhae radix seu Radix Ipecacuanhae.	Tilberede Pulveret af Rodens Bark, idet man bortkaster Veddet. Pulveret bør have et Alkaloidindhold af 2 Procent.
Ipecacuanhae tinctura seu Tinctura Ipecacu- anhae.	At tilberede af 10 Procent Styrke, ved Perkolation med Vinaand af 70 Rumfangprocent.
Ipecacuanhae sirupus seu Sirupus Ipecacuanhae.	At tilberede med 10 Procent af Tinkturen.
Hyoscyamus niger L.	
Hyoscyami folium seu Folium Hyoscyami.	Anvende udelukkende Bladet.
Hyoscyami tinctura seu Tinctura Hyoscyami.	At tilberede af 10 Procent Styrke, ved Perkolation med Vinaand af 70 Rumfangprocent.
Hyoscyami extractum seu Extractum Hyoscyami.	At tilberede med Vinaand af 70 Rumfangprocent, en tyk Extrakt, der maa indeholde henved 10 Procent Vand.
Strychnos Nux vomica L.	
Strychni semen seu Semen Strychni seu Nux vomica.	Alkaloidindhold: 2,5 Procent.

Lægemidlernes Navne:	Vedtagne Forskrifter:
Strychni tinctura seu Tinctura Strychni; Nucis vomicae tinctura seu Tinctura Nucis vomicae.	At tilberede af 10 Procent Styrke, ved Perkolation med Vinaand af 70 Rumfangprocent. Alkaloidindhold: 0,25 Procent.
Strychni extractum seu Extractum Strychni; Nucis vomicae extractum seu Extractum Nucis vomicae.	At tilberede med Vinaand af 70 Rumfangprocent. Alkaloidindhold: 16 Procent.
Opii pulvis seu Pulvis Opii.	Pulver tørret ved 60°. Morfinindhold: 10 Procent.
Opii extractum seu Extractum Opii.	Morfinindhold: 20 Procent.
Opii tinctura seu Tinctura Opii.	At tilberede af 10 Procent Styrke, ved Perkolation med Vinaand af 70 Rumfangprocent. Morfinindhold: 1 Procent.
Opii tinctura crocata seu Tinctura Opii crocata seu Laudanum Sydenhami.	Morfinindhold: 1 Procent.
Opii et Ipecacuanhae pulvis compositus seu Pulvis Doveri.	Med 10 Procent Opiumpulver.
Opii tinctura benzoica seu Tinctura Opii benzoica.	Morfinindhold: 0,05 Procent.

Lægemidlernes Navne:	Vedtagne Forskrifter:
Strophanthi tinctura seu Tinctura Strophanthi.	At tilberede af 10 Procent Styrke, ved Perkolation med Vinaand af 70 Rum- fangprocent; ikke affedtet Frø.
Sclerotium clavicipitis purpureae Tulasne seu Clavicipitis purpureae Tulasne sclerotium.	
Secale cornutum seu Ergotum secale.	Meldrøje af Aarets Høst, opbevaret i hel Tilstand.
Secalis cornuti extrac- tum seu Extractum Secalis cornuti; Ergoti extractum seu Extrac- tum Ergoti.	At tilberede en vandig Extrakt, der ud- trækkes med Vinaand af 60 Rumfang- procent.
Secalis cornuti extrac- tum fluidum seu Ex- tractum fluidum Seca- lis cornuti; Ergoti ex- tractum fluidum seu Extractum fluidum Er- goti.	Af 100 Procent Styrke.
Acidum hydrocyanicum dilutum.	Af 2 Procent Styrke.
Laurocerasi aqva seu Aqva Laurocerasi.	Af 0,10 Procent Styrke*).

*) Det er: Med et Indhold af 0,10 Procent Cyanbrinte.

Lægemidlernes Navne:	Vedtagne Forskrifter:
Amygdalae amarae aqva seu Aqva Amygdalae amarae.	At tilberede af 0,10 Procent Styrke*).
Phenoli solutio seu Aqva phenolata.	At tilberede af 2 Procent Styrke.
Arsenas sodii seu Sodii arsenas. Arsenicum natrium seu Natrium arsenicum.	Det krystalliserede Salt med et Indhold af 36,85 Procent Arsensyre (As_2O_5 **).
Arsenicalis liqvor Fow- leri seu Liqvor arseni- calis Fowleri seu Kalii arsenicosi liqvor.	At tilberede med et Indhold af 1 Procent Arsensyring (As_2O_3).
Ferri iodidi sirupus seu Sirupus iodeti ferrosi seu Sirupus ferri iodati.	At tilberede med et Indhold af 5 Procent vandfrit Ferrojodid.
Cantharidis tinctura seu Tinctura Cantharidis.	At tilberede af 10 Procent Styrke, ved Perkolation med Vinaand af 70 Rum- fangprocent.
Jodi tinctura seu Tinc- tura Jodi.	At tilberede af 10 Procent Styrke; Vin- aand af 95 Rumfangprocent.
Lobeliae tinctura seu Tinctura Lobeliae.	At tilberede af 10 Procent Styrke, ved Perko- lation med Vinaand af 70 Rumfangprocent.

*) Det er: Med et Indhold af 0,10 Procent Cyanbrinte.

**) Det er: $Na_2HAsO_4 + 7H_2O$.

Lægemidlernes Navne:	Vedtagne Forskrifter:
Cocainum hydrochloricum.	Det vandfri Salt.
Hydrargyri unguentum seu Unguentum Hydrargyri.	At tilberede af 30 Procent Styrke.
Antimoniale vinum seu Vinum antimoniale; Stibiatum vinum seu Vinum stibiatum.	At tilberede med et Indhold af 0,40 Procent Brækvinsten.

Artikel 2.

Med Hensyn til andre Substanser end dem, der ere optagne i den Fortegnelse, der indeholdes i Artikel 1, og som ville blive optagne i Farmakopeerne, forpligtede de kontraherende Stater sig til at anvende følgende Regler:

- a) Der gives ikke et stærkt virkende Medikament Formen vinum medicatum.
- b) Tinkturene af de stærkt virkende Droger skulle tilberedes af 10 Procent Styrke og ved Perkolation.
- c) Fluidextrakterne af de heroiske Droger skulle tilberedes af 100 Procent Styrke.

Artikel 3.

De kontraherende Lande skulle adoptere en Normal-Draabetæller, hvis Udløbsrørs ydre Diameter skal være nøjagtig 3 Millimeter, det vil sige en Normal-Draabe-

tæller, som, ved en Temperatur af 15°, med destilleret Vand giver 20 Draaber paa 1 Gram.

Artikel 4.

De Stater, som ikke have taget Del i nærværende Overenskomst, have Tilladelse til paa Forlangende at slutte sig hertil. Denne Tilslutning skal, ad diplomatisk Vej, meddeles den belgiske Regering og af denne meddeles til de andre Signatur-Regeringer.

Artikel 5.

Nærværende Overenskomst skal træde i Kraft den 1. Juli 1906. Det er imidlertid underforstaaet, at Bestemmelserne i Artiklerne 1, 2 og 3 ikke skulle blive obligatoriske for nogen af de kontraherende Stater før Offentliggørelsen af en ny Udgave af eller et Tillæg til dens Farmakope.

Artikel 6.

I Tilfælde af at den ene eller den anden af de kontraherende Parter vil opsigte nærværende Overenskomst, skal denne Opsigelse kun gælde for Partens eget Vedkommende og først sex Maaneder efter den Dag, hvorpaa denne Opsigelse er bleven meddelt den belgiske Regering . . . »

(Underskrifterne).

«Undertegnede, forsynede med de behørigte Fuldmagter, ere mødte i det belgiske Udenrigsministerium for at skride til Underskrivningsakten, der skal give den diplomatiske Sanktion af de Bestemmelser, der ere vedtagne af Konferencen, som traadte sammen i Bryssel i September Maaned 1902 med det Formaal at tilvejebringe Ensartetheden af de stærkt virkende Lægemidlers Formel.

Ved at sætte deres Underskrifter paa nævnte Dokument tage Gesandterne for Tyskland, de Forenede Amerikanske Stater, Stor-Britannien, Portugal og Sverige, i deres respektive Regeringers Navn, følgende Forbehold:

I. Forbehold, formulerede af den tyske Regering. — «Den kejserlige Regering paatager sig, ved at underskrive nærværende Overenskomst, ingen anden Forpligtelse end den at intervenere, naar Øjeblikket er kommet — det vil sige ved den næstkommende Omarbejdelse af den tyske Farmakope —, for Udførelsen i Praxis af de Bestemmelser, der ere tagne i Bryssel. Desuden er det underforstaaet, at den kejserlige Regering forbeholder sig Retten til at tage Hensyn til ethvert Fremskridt, der er gjort i Medicinen eller Farmacien, og til at optage de Ændringer, som synes nødvendige af Hensyn til den tyske Farmakopes Ensartethed.

Paa den anden Side vil nærværende Overenskomst af den tyske Regering, selv i Tilfælde af Forbundsraadets Tilslutning, alene blive betragtet som en Overenskomst mellem de paagældende Regeringer og ikke som en formel Stats-traktat i Overensstemmelse med Artikel 11 i den tyske Grundlov.»

II. Forbehold, formulerede af Regeringen i de Forenede Stater i Nord-Amerika. — «Da de Forenede Staters Farmakope er underkastet en periodisk Revision af en Kommission, hvormed den amerikanske Regering ikke har nogen Kontrol, er denne Regering ikke i Stand til

at bringe denne Overenskomst til Udførelse; men, da Regeringen er tilbøjelig til i Princippet at give Overenskomsten sin Tilslutning, forpligter den sig til at gøre sin Indflydelse gældende for at bringe de Forenede Staters Farmakope i Overensstemmelse med nævnte Overenskomst i alle dens væsentligste Punkter. Det er i den Betydning og under dette Forbehold, at Gesandten underskriver Protokollen.»

III. Forbehold formulerede af hans britiske Majestæts Regering. — «Hans britiske Majestæts Regering erklærer at forbeholde sig Retten til at anvende paa Bestemmelserne i nærværende Overenskomst de Detail-Ændringer, som den medicinske og den farmaceutiske Videnskabs Fremskridt kunne, fra Tid til anden, gøre nødvendige.»

IV. Forbehold formulerede af den portugisiske Regering. — «Bestemmelserne fra den internationale Konference i Bryssel angaaende Ensartetheden af Formelen for de heroiske eller stærkt virkende Lægemidler ville blive bragte til Anvendelse i Portugal. Dog vil det portugisiske Vulgær-Navn ved hver Artikel blive anvendt i Farmakopeens Text og blive benyttet som Hovedbetegnelse; som Underbetegnelse vil der blive anvendt et af de latinske Navne, der ere indskrevne i Fortegnelsen i Artikel 1 i nærværende Overenskomst.»

V. Forbehold formulerede af den svenske Regering. —

«1°. Da de i nærværende Overenskomst opregnede Betegnelser for de stærkt virkende Lægemidler ere aldeles forskellige fra dem, der ere anvendte i den svenske Farmakope, ville de ikke blive indskrevne i selve denne Farmakopes Text, men ville blive optagne i et særskilt Tillæg i den under Udarbejdelse værende nye Udgave af Farmakopeen;

2°. Benævnelsen for den medicinske Vin Vinum glycyrrhizae opiatum vil blive opretholdt i Sverige;

3°. Da Tilberedningen af Tinkturene ved Perkolation af Drogerne vil medføre en Forøgelse af disse Produkters Pris, synes denne Fremgangsmaade lidet egnet til at blive anvendt almindeligt.»

Dette til Bekræftelse have de Undertegnede affattet nærværende Protokol.»

(Underskrifterne).

Fortegnelse

over

de Lægemidler, som skulle opbevares
i Giftskabet og i Kar, betegnede med † † †.

Acidum arsenicosum.
Brometum scopolamicum.
Chloretum amido-hydrargyricum.
Chloretum hydrargyricum corrosivum.
Granula Dioscoridis.
Jodetum hydrargyricum rubrum.
Liquor Arseniitis kalici.
Nitras strychnicus.
Oxydum hydrargyricum.
Oxydum hydrargyricum flavum.
Salicylas physostigmaticus.
Solutio Arseniatis natrici.
Solutio Nitroglycerini spirituosa.
Sulfas atropicus.

Fortegnelse

over

de Lægemidler, som skulle opbevares
i Kar, betegnede med † † †,
men ikke i Giftskabet.

Acetanilidum.
Acetas plumbicus.
Acidum chromicum.
Acidum hydrochloratum.
Acidum nitrico-nitrosum.
Acidum nitricum.
Acidum sulfuricum.
Agaricinum.
Antipyrinum.
Aqua Amygdalae amarae concentrata.
Calomel.
Cantharis.
Chloras kalicus.
Chloretum apomorphicum.
Chloretum cocaicum.
Chloretum eucaicum.
Chloretum morphicum.
Chloretum pilocarpicum.
Chloretum zincicum.
Chloroformium.
Chrysarobinum.
Codeina.
Collodium cantharidatum.

Euphorbium.
Extractum Belladonnae.
Extractum Colocynthis.
Extractum Filicis.
Extractum Hyoscyami.
Extractum Nucis vomicae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum fluidum Digitalis.
Extractum fluidum Ipecacuanhae.
Extractum fluidum Secalis cornuti.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Fructus Colocynthis.
Guttae roseae.
Herba Lobeliae.
Hydras amylenicus.
Hydras chloralicus.
Hydras kalicus.
Hydras natricus.
Hydratocarbonas plumbicus.
Jodoformium.
Jodum.
Kreosotum.
Kresolum crudum.
Nitras argenticus.
Nitras argenticus bis mitigatus.
Oleum Crotonis.
Opium.
Oxydum plumbicum.
Paraldehydum.
Phenacetinum.
Phenolum.
Phenolum liqvidum.

Phosphas codeicus.
Phosphorus.
Podophyllum.
Pulvis ad Pilulas Cynoglossi.
Pulvis Ipecacuanhae Thebaicus.
Pyrogallolum.
Radix Ipecacuanhae.
Ramuli Sabiniae.
Resina Jalapae.
Resorcinum.
Salipyrinum.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Hyoscyami.
Semen Nucis vomicae.
Semen Strophanthi.
Solutio Formaldehydi.
Solutio Jodi spirituosa.
Solutio Jodi spirituosa concentrata.
Solutio Subacetatis plumbici.
Sulfas cupricus.
Sulfonalum.
Tartras stibico-kalicus.
Tinctura Colchici.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Digitalis aetherea.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Nucis vomicae.
Tinctura Strophanthi.
Tinctura Thebaica.
Tinctura Thebaica benzoica.
Tinctura Thebaica crocata.
Trochisci Santonini.

Fortegnelse

over

de Lægemidler, som skulle opbevares
udelukkede fra Lyset.

Acidum gallotannicum.
Acidum nitrico-nitrosum.
Adeps lotus.
Aether.
Aether aceticus.
Aetherolea.
Aqvae aromaticae.
Aqva Chloroformii.
Calomel.
Calx chlorata.
Chloretum amido-hydrargyricum.
Chloretum apomorphicum.
Chloretum ferricum.
Chloroformium.
Citras ferricus cum Chinina.
Cortices.
Emplastra.
Flores.

Folia.
Fructus.
Herbae.
Hydras amylenicus.
Hydras chloralicus.
Hypermanganas kalicus.
Jodetum hydrargyricum rubrum.
Jodetum kalicum.
Jodetum natricum.
Jodoformium.
Kermes mineralis.
Naphtholum.
Nitras argenticus.
Nitras argenticus bis mitigatus.
Oxydum hydrargyricum.
Oxydum hydrargyricum flavum.
Paraldehydum.
Pericarpium Aurantii.
Phenolum.
Phenolum liquidum.
Phosphorus.
Pulveres vegetabiles.
Pyrogallolum.
Radices.
Ramuli Sabinae.
Resorcinum.
Rhizomata.
Salicylas physostigmaticus.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semina.
Solutio Chloreti ferrici.
Solutio Chloreti ferrici spirituosa.
Solutio Chloreti ferrici spirituoso-aetherea.
Solutio Formaldehydi.

Solutio Jodi spirituosa.
Solutio Jodi spirituosa concentrata.
Solutio Nitroglycerini spirituosa.
Solutio Subacetatis aluminici.
Solutio Subchloreti ferrici.
Species.
Stigmata Croci.
Sulfidum stibicum.
Tubera.
Unguenta.

Fortegnelse

over

de Lægemidler, for hvilke der er fastsat
særlige Bestemmelser med Hensyn til Varigheden af
deres Opbevaring i Apoteket.

Rhizoma Filicis skal fornyes, naar Brudfladen mister
sin grønne Farve.

Folia Belladonnae,
Folia Digitalis,
Folia Hyoscyami,
Folia Stramonii,
Ramuli Sabinæ og
Secale cornutum maa kun opbevares 1 Aar.

Cortex Frangulae og
Cortex Rhamni Purshianæ skulle være lagrede mindst
1 Aar, forinden de benyttes.

Reagenser og Titrervædske samt Apparater til analytisk Brug.

Reagenser.

De i Farmakopeen foreskrevne Reagenser, som ikke nævnes i nedenstaaende Fortegnelse, findes imellem de i Farmakopeen optagne Stoffer eller Præparater.

Reagenserne skulle være af den Renhed, som fordres ved deres Anvendelse i den kemiske Analyse, og skulle opbevares i Flasker eller Glas med Glasprop.

Reagensopløsningernes Styrke er i nedenstaaende Fortegnelse angivet i en Parentes, i hvilken det første Tal angiver Mængden af Reagenset, det andet Mængden af Opløsningsmidlet, der, hvor intet Andet er angivet, er Vand.

For saa vidt som en ikke holdbar Reagensopløsning kun benyttes sjældent, skal den tilberedes, hver Gang den bruges.

Aceton.

Ammoniumkarbonatopløsning = Opløsning af Supercarbonas ammonicus (1 + 5).

Ammoniumkloridopløsning (1 + 10).

Ammoniumoxalatopløsning (1 + 25).

Ammoniumsulfidopløsning. Fremstilles ved at mætte 5% holdigt Ammoniakvand med Svovlbrinte og

derpaa tilsætte det samme Rumfang 5% holdigt Ammoniakvand.

Anilin.

Anilinsulfat.

Baryumkloridopløsning (1 + 10).

Baryumnitratopløsning (1 + 15).

Basisk Blyacetatopløsning = Solutio Subacetatis plumbici.

Benzin. (Kogepunkt: fra 55°).

Benzol. (Kogepunkt: 79°—81°).

Blyacetatopløsning (1 + 20).

Brintoverilteopløsning (omtrent 3% holdig).

Bromvand. Mættet Opløsning.

Cinchoninsulfatopløsning. Mættet Opløsning.

Fehlings Vædske. Tilberedes, hver Gang den bruges, ved at blande: 1 Del Kuprisulfatopløsning, 1 Del Vinsyreopløsning og 3 Dele Natriumhydroxydopløsning.

Fenoltaleinopløsning. (1 Del Fenoltalein opløses i 100 Dele fortyndet Vinaand).

Ferriammoniumsulfat. (Jernalun).

Ferrikloridopløsning (1 + 10).

Ferriklorid, vandfrit. Skal kunne opløses i 10 Dele Vand uden at udskille brunt, basisk Salt og maa kun efterlade en ringe sort Kulrest. En stærkt fortyndet vandig Opløsning af vandfrit Ferriklorid maa ved Tilsætning af nogle Draaber frisk tilberedt Kaliumferricyanidopløsning ikke antage blaa Farve eller give blaat Bundfald. Opbevares i et godt tillukket Glas, udelukket fra Lyset.

Ferrosulfatopløsning. Frisk tilberedt, mættet Opløsning.

Ferrosulfid. (Jernforsvovl, FeS.).

Garvesyreopløsning. Frisk tilberedt (1 + 20).

Iseddike. Skal indeholde mindst 96% Eddikesyre (C₂H₄O₂). Vægtfylden maa ikke være over 1,065 og Frysepunktet ikke under 9°.

- Jernpulver = Ferrum pulveratum.
- Jodeosinopløsning. 1 Del Jodeosin opløses i 500 Dele Vinaand.
- Kalciumhydroxyd.
- Kalciumkarbonat. Rent, klorfrit.
- Kalciumkloridopløsning (1 + 10).
- Kaliumacetatopløsning (1 + 3).
- Kaliumdikromat.
- Kaliumdikromatopløsning (1 + 20).
- Kaliumferricyanidopløsning (1 + 20).
- Kaliumferrocyanidopløsning (1 + 20).
- Kaliumhydroxydopløsning (1 + 10).
- Kaliumjodidopløsning (1 + 20).
- Kaliumjodid-Jodopløsning = En Tiendedel normal Jodopløsning.
- Kaliumjodid-Stivelse. Til Stivelseopløsning sættes for hver 10 Ccm. nogle Draaber Kaliumjodidopløsning.
- Kaliumkromatopløsning (1 + 20).
- Kaliumpermanganatopløsning (1 + 1000).
- Klorvand. En omtrent mættet Opløsning.
- Kuprisulfatopløsning (1 + 10).
- Kulstofsulfid. (Svovlkulstof).
- Kurkumapapir.
- Lakmospapir, blaåt og rødt. Blaåt Lakmospapir skal strax blive rødt ved at dyppes i en Blanding af 1 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Saltsyre og 100 Ccm. Vand. Rødt Lakmospapir skal strax blive blaåt ved at dyppes i en Blanding af 1 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumhydroxydopløsning og 100 Ccm. Vand.
- Magniumsulfatopløsning (1 + 10).
- Manganoverilte = «Brunsten».
- Merkurijodid-Kaliumjodidopløsning. Opløsningen tilberedes, hver Gang den bruges, paa følgende Maade: Til nogle Draaber Merkurikloridopløsning sættes draabevis

saa megen Kaliumjodidopløsning, at det først fremkomne røde Bundfald opløses.

Merkurikloridopløsning (1 + 20).

Metylorangeopløsning. Mættet Opløsning (omtrent 1 + 1000).

α -Naftolopløsning. 1 Del α -Naftol opløses i 8 Dele Vinaand.

Natriumacetatopløsning (1 + 5).

Natriumfosfatopløsning, sekundært Salt (1 + 15).

Natriumhydroxydopløsning. (1 + 10).

Natriumhydroxydopløsning, Raavare (1 + 2)
= Almindelig Sæbelud.

Natriumkarbonat, glødet. Rent, klorfrit.

Natriumkarbonatopløsning. (1 Del rent Na_2CO_3 , $10\text{H}_2\text{O} + 4$).

Natriumkloridopløsning (1 + 10).

Natriumkoboltinitritopløsning. Frisk tilberedt Opløsning af en almindelig Glasspatelfuld Natriumkoboltinitrit til en Prøve.

Nesslers Reagens. Opløsningen tilberedes, hver Gang den bruges, paa følgende Maade: Til nogle Draaber Merkurikloridopløsning sættes draabevis saa megen Kaliumjodidopløsning, at det først fremkomne røde Bundfald opløses. Opløsningen blandes derpaa med sit dobbelte Rumfang Natriumhydroxydopløsning.

Oxalsyre.

Oxalsyreopløsning (1 + 15).

Petroleumsæter. (Kogepunkt fra 35°).

Rosolsyreopløsning. (1 Del Rosolsyre opløses i 100 Dele fortyndet Vinaand).

Salpetersyre, koncentreret. (65% — 68% HNO_3 . Vægtfylde: 1,400—1,415).

Saltsyre, koncentreret. Vægtfylde: ikke under 1,17.

Stannoklorid. (Klart opløseligt i 5 Dele Saltsyre, arsenfrit).

Stivelseopløsning. Tilberedes, hver Gang den bruges, paa følgende Maade: Et Stykke hvid Oblat rystes med kogende Vand og filtreres.

Svovlsyre, rygende.

Svovlsyrlingvand. Næsten mættet. Tilberedt med destilleret Vand.

Sølvnitratopløsning (1 + 20).

Trækul.

Vinsyreopløsning (1 + 5).

Vismutjodid-Kaliumjodidopløsning. 8 Dele basisk Vismutnitrat opløses i 20 Dele Salpetersyre, og denne Opløsning hældes lidt efter lidt under Omrystning i en Opløsning af 28 Dele Kaliumjodid i 40 Dele Vand, hvorpaa Blandingen vejes op med Vand til 100 Dele. En gulrød Vædske, som skal opbevares udelukket fra Lyset.

Zink. Som tynde Stænger eller flade Stykker og som Pulver.

Titrvædske.

Normal Saltsyre. 1000 Ccm. skulle indeholde 36,46 Grm. Klorbrinte opløst i Vand.

En halv normal Saltsyre. 500 Ccm. normal Saltsyre kommes i en 1000 Ccm.s Maalekolbe, og der fyldes op til Mærket med Vand.

En Tiendedel normal Saltsyre. 100 Ccm. normal Saltsyre kommes i en 1000 Ccm.s Maalekolbe, og der fyldes op til Mærket med Vand.

Normal Svovlsyre. 1000 Ccm. skulle indeholde 49,04 Grm. Svovlsyre opløst i Vand.

Normal Natriumhydroxydopløsning 1000 Ccm.

skulle indeholde 40,06 Grm. Natriumhydroxyd opløst i Vand.

En halv normal Natriumhydroxydopløsning. 500 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning kommes i en 1000 Ccm.s Maalekolbe, og der fyldes op til Mærket med Vand.

En halv normal vinaandig Kaliumhydroxydopløsning. 1000 Ccm. skulle indeholde 28,08 Grm. Kaliumhydroxyd opløst i 90 % holdig Vinaand.

En Tiendedel normal Natriumhydroxydopløsning. 100 Ccm. normal Natriumhydroxydopløsning kommes i en 1000 Ccm.s Maalekolbe, og der fyldes op til Mærket med Vand.

Normalt Ammoniakvand. 1000 Ccm. skulle indeholde 17,04 Grm. Ammoniak opløst i Vand.

En Tiendedel normal Sølvnitratopløsning. 1000 Ccm. skulle indeholde 16,994 Grm. Sølvnitrat opløst i Vand.

En Tiendedel normal Ammoniumtiocyanatopløsning. 1000 Ccm. skulle indeholde 7,612 Grm. Ammoniumtiocyanat opløst i Vand.

En Tiendedel normal Natriumtiosulfatopløsning. 1000 Ccm. skulle indeholde 24,86 Grm. Natriumtiosulfat opløst i Vand.

En Tiendedel normal Jodopløsning. 12,697 Grm. Jod og 20 Grm. Kaliumjodid kommes i en 1000 Ccm.s Maalekolbe med 100—150 Ccm. Vand, hvorefter der, naar Jodet er opløst, fyldes op til Mærket med Vand. Opbevares udelukket fra Lyset.

En Tiendedel normal Kaliumpermanganatopløsning. 1000 Ccm. skulle indeholde 3,163 Grm. Kaliumpermanganat opløst i Vand.

S. M. Jørgensens Reagens. I en 250 Ccm.s Maalekolbe blandes 10 Grm. fortyndet Svovlsyre med 10 Grm. vandig 10 % holdig Jodbrinteopløsning og en vinaandig Opløsning af 1,96 Grm. Jod, hvorefter der fyldes op til

Mærket med Vinaand. 10 Ccm. af Opløsningen skulle affarves af fra 6,2 til 7 Ccm. $\frac{1}{10}$ normal Natriumtiosulfatopløsning. Hvis Opløsningen efter længere Tids Henstand skulde forbruge mere, maa den fortyndes med Vinaand, indtil den har den nævnte Styrke, og for hver Ccm. Vinaand, der sættes til 100 Ccm. Opløsning, maa der endvidere til samme Mængde Opløsning sættes 0,08 Ccm. 10% holdig Jodbrinteopløsning samt saa megen Jodbrinte, som Jodmængden udgjorde mere end den foreskrevne Mængde. Jodbrinteopløsningen kan fremstilles paa følgende Maade: Til 1 Grm. Jod sættes nogle faa Ccm. Kulstofsulfid og 10 Ccm. Vand, hvorefter Svovlbrinte tilledes, indtil alt Jod er reduceret. Den vandige Opløsning fraskilles ved en Skilletragt, opvarmes svagt for at uddrive Svovlbrinten, og der tilsættes, om fornødent, saa meget Vand, at Opløsningen vejer 10 Grm. S. M. Jørgensens Reagens skal opbevares udelukket fra Lyset.

Titervædske til Jodtalsbestemmelse:

Vinaandig Jodopløsning. 25 Grm. Jod opløses i Vinaand, Opløsningen kommes i en 500 Ccm.s Maalekolbe, og der fyldes op til Mærket med Vinaand.

Vinaandig Merkurikloridopløsning. 30 Grm. Merkuriklorid opløses i Vinaand. Opløsningen kommes i en 500 Ccm.s Maalekolbe, og der fyldes op til Mærket med Vinaand.

Af disse to Opløsninger blandes lige Volumen, Dagen før Bestemmelsen af Jodtallet skal foretages. Der tages 50 Ccm. af Blandingen til Jodbestemmelsen, og jævnsides med denne Bestemmelse udføres et blindt Forsøg med 50 Ccm. af Blandingen og 15 Ccm. Kloroform. Af Differensen imellem de to Resultater beregnes Jodtallet.

Ingen af de her nævnte Titervædske behøver nøjagtigt at være af den foreskrevne Styrke, naar Styrken kun er nøjagtigt bestemt, og man ved Beregningen tager Hensyn til Afgigelsen fra det Foreskrevne.

Apparater til analytisk Brug.

- Et Arbejdsskab med Træk til Skorstenen.
- Et lille Vand- eller Damp-Tørreskab af Kobber.
- En Westphals Vægt til Bestemmelse af Vædskers Vægtfylde.
- En Standvægt med tilhørende Vægtlodder fra 100 Grm. til 1 Milligram. Standvægten skal med 100 Grams Belastning paa hver Skaal give tydeligt Udslag for 1 Milligrams Overvægt.
- Et Mikroskop, der med det stærkeste Objektiv + svagt Okular giver mindst 200 Gange lineær Forstørrelse, og som er forsynet med en Okularmaalestock.
- Et Stykke Platinblik (2×3 Centimeter).
- En Platintraad.
- En Digeltang.
- En Digeltrekant.
- En Trefod.
- Et Svovlbrinteudviklingsapparat.
- Et Kulsyreudviklingsapparat.
- Et Svalerør af Glas.
- En Exsikkator.
- Et Roths Apparat til Smeltepunktsbestemmelser.
- Alkoholometre fra 0° til 100° Tralles, inddelte i halve Grader.
- Aræometre, der angive Vægtfylden med 3 Decimaler fra 0,700 til 2,000.
- Termometre fra -20° til 300° .
- Kapillærrør til Smeltepunktsbestemmelser.

- 4 Buretteer, inddelte i Tiendedele af Ccm.
 4 Pipetter paa 10, 20, 25 og 50 Ccm. samt en Pipette
 paa 5 Ccm., inddelt i Tiendedele af Ccm.
 1 Sæt Maalekolber paa 25, 50, 100, 200, 250, 500
 og 1000 Ccm.
 3 Vejglas med vel indsleben Glasprop.
 4 Maaleglas paa 10 Ccm.
 5 Tragte af forskellig Størrelse fra 10 til 50 Ccm.
 Bærglas.
 Kogeflasker.
 Erlenmeyers Kolber paa 100 Ccm.
 Kolber til Morfinbestemmelse.
 1 Sprøjteflaske.
 Glasrør.
 Reagensglas.
 En lille Skilletragt.
 Glasstænger.
 Glasspatler.
 1 Stykke blaat Koboltglas.
 5 Porcelænsskaale paa 30—50 Ccm.
 Nogle Porcelænsdigler paa 5—20 Ccm.
 De til Anbringelse af Apparaterne nødvendige Stativer.

Bilag 8.

Nogle officinelle Vædskers Draabeantal i Forhold til Vægten.

Normal-Draabetælleren*) giver ved 15° paa 1 Grm. omtrent følgende Antal Draaber:

Acidum hydrochloratum dilutum	20.
Acidum nitricum	19.
Acidum sulfuricum dilutum	20.
Aether	90.
Aether aceticus	58.
Aether spirituosus	64.
Aether spirituosus camphoratus	62.
Aetheroleum Foeniculi	44.
Aetheroleum Menthae piperitae	50.
Aetheroleum Santali	40.
Aqva Amygdalae amarae concentrata	30.
Aqva destillata	20.
Chloroformium	56.
Extractum fluidum Digitalis	55.
Extractum fluidum Ipecacuanhae	48.
Extractum fluidum Secalis cornuti	40.
Glycerinum	23.

*) Normal-Draabetælleren's Afdrypningsflåde skal være cirkelrund og maale 3 Millimeter i Tværsnit. Den skal ved 15° afdryppe Draaber af en saadan Størrelse, at 20 Draaber Vand veje omtrent 1 Grm.

Draaber, der aftælles af almindelige Medicinflasker, variere meget i Vægt.

Guttae roseae	27.
Kreosotum	38.
Liquor Arseniitis kalici	22.
Oleum Crotonis	48.
Oleum Amygdalae	48.
Solutio Ammoniaci	20.
Solutio Arseniatis natrici	18.
Solutio Chloreti ferrici	21.
Solutio Chloreti ferrici spirituosa	50.
Solutio Chloreti ferrici spirituoso-aetherea	60.
Solutio Jodi spirituosa	53.
Solutio Nitroglycerini spirituosa	56.
Solutio Subacetatis plumbici	18.
Spiritus ammoniacatus anisatus	52.
Spiritus concentratus	60.
Spiritus dilutus	54.
Tinctura Colchici	54.
Tinctura Digitalis	51.
Tinctura Digitalis aetherea	57.
Tinctura Lobeliae	51.
Tinctura Nucis vomicae	52.
Tinctura Strophanthi	56.
Tinctura Thebaica	44.
Tinctura Thebaica benzoica	51.
Tinctura Thebaica crocata	42.

Bilag 9.**Blanding af forskellige Sorter Vinaand**

med hinanden eller med Vand*).

1. Efter Rumfang ved 15°,56 C.

Blandes r_1 Rumfang Vinaand, som indeholder p_1 Rumfangsprocent Alkohol og π_1 Rumfangsprocent Vand, med r_3 Rumfang af en Vinaand paa henholdsvis p_3 og π_3 Procent Alkohol og Vand, medens de tilsvarende Størrelser for Blandingen ere r_2 , p_2 og π_2 , saa have:

$$\begin{aligned} r_1 p_1 + r_3 p_3 &= r_2 p_2 \\ r_1 \pi_1 + r_3 \pi_3 &= r_2 \pi_2. \end{aligned}$$

Af disse Ligninger kunne 2 Ubekendte findes og derved alle Opgaver løses, som angaa Blandinger af Vinaand efter Rumfang.

Anm. Disse Ligninger ere ikke indskrænkede til 2 Vinaandssorter. Man har i Almindelighed:

$$\begin{aligned} r_1 p_1 + r_2 p_2 + r_3 p_3 + r_4 p_4 \dots &= R p \\ r_1 \pi_1 + r_2 \pi_2 + r_3 \pi_3 + r_4 \pi_4 \dots &= R \pi \\ \text{eller } \frac{r_1 \pi_1 + r_2 \pi_2 + r_3 \pi_3 + r_4 \pi_4 \dots}{r_1 p_1 + r_2 p_2 + r_3 p_3 + r_4 p_4 \dots} &= \frac{\pi}{p}. \end{aligned}$$

$\pi_1 = p_1 f_1$ osv. kan udregnes af Tabel II. Heraf findes $\frac{\pi}{p}$, hvortil p søges i Tabellen. Deraf findes R , som er $= \frac{r_1 p_1 + r_2 p_2 + r_3 p_3 + r_4 p_4 \dots}{p}$. Kontraktionen er da $r_1 + r_2 + r_3 + r_4 \dots \div R$.

A. Blanding af to Sorter Vinaand.

1) Man har r_1 Rumfang Vinaand af p_1 0/0; hvor mange Rumfang Vinaand af p_2 0/0 kan faas ved Tilsætning af Vin-

*) Hertil høre 2 Tabeller, se Bilag 10—11.

aand af p_3 0/0; og hvor mange Rumfang af denne skulle dertil bruges?

$$r_2 = r_1 \cdot \frac{p_1}{p_2} \cdot \frac{p_3}{\pi_3} \cdot \frac{\pi_1}{\pi_2} \quad \text{og} \quad r_3 = r_1 \cdot \frac{p_1}{p_3} \cdot \frac{p_2}{\pi_3} \cdot \frac{\pi_1}{\pi_2}$$

Forholdene $\frac{\pi_1}{p_1} = f_1$, $\frac{\pi_2}{p_2} = f_2$ og $\frac{\pi_3}{p_3} = f_3$ findes i Tabel II.

$$\text{Ex. } r_1 = 100 \quad p_1 = 90 \quad p_2 = 69 \quad p_3 = 45.$$

$$r_2 = 100 \cdot \frac{90}{69} \cdot \frac{1,303}{1,303} \cdot \frac{0,133}{0,500} = 130,435 \cdot \frac{1,170}{0,803} = 190,0.$$

$$r_3 = 100 \cdot \frac{90}{45} \cdot \frac{0,500}{1,303} \cdot \frac{0,133}{0,500} = 200 \cdot \frac{0,367}{0,803} = 91,4.$$

2) Man har Vinaand af p_1 og p_3 0/0 og vil fremstille r_2 Rumfang Vinaand af p_2 0/0; hvilke Rumfang af de to første Slags skal man blande?

$$r_1 = r_2 \cdot \frac{p_2}{p_1} \cdot \frac{f_3 - f_2}{f_3 - f_1} \quad \text{og} \quad r_3 = r_2 \cdot \frac{p_2}{p_3} \cdot \frac{f_2 - f_1}{f_2 - f_1}$$

3) Man har r_3 Rumfang Vinaand af p_3 0/0 og vil ved Tilsætning af Vinaand af p_1 0/0 bringe dens Styrke op til p_2 0/0. Hvor mange Rumfang af p_1 0/0 skulle hertil bruges, og hvor mange Rumfang af p_2 0/0 faar man?

$$r_1 = r_3 \cdot \frac{p_3}{p_1} \cdot \frac{f_3 - f_2}{f_2 - f_1} \quad \text{og} \quad r_2 = r_3 \cdot \frac{p_3}{p_2} \cdot \frac{f_3 - f_1}{f_2 - f_1}$$

B. Blanding af Vinaand med Vand.

Her er $p_3 = 0$ og $\pi_3 = 100$. Ligningerne blive da

$$r_1 p_1 = r_2 p_2.$$

$$r_1 \pi_1 + 100 r_3 = r_2 \pi_2.$$

1) Man vil fortynde r_1 Rumfang Vinaand af p_1 0/0 til Vinaand af p_2 0/0 ved Tilsætning af Vand; hvor mange Rumfang faar man? og hvor meget Vand skal tilsættes?

$$r_2 = \frac{r_1 p_1}{p_2} \quad \text{og} \quad r_3 = r_1 \cdot \frac{p_1}{100} (f_2 - f_1). *$$

2) Man vil fremstille r_2 Rumfang Vinaand af p_2 % ved at sætte Vand til Vinaand af p_1 %. Hvor meget Vand og hvor meget af den stærke Vinaand skal bruges?

$$r_3 = r_2 \cdot \frac{p_2}{100} (f_2 - f_1) \text{ og } r_1 = \frac{r_2 p_2}{p_1}.$$

3) Hvor stærk bliver en Blanding af r_1 Rumfang Vinaand af p_1 % og r_3 Rumfang Vand? Her søges vel p_2 , men man finder lettere f_2 af den ovenfor med * mærkede Ligning.

$$f_2 = \frac{100 r_3}{r_1 p_1} + f_1.$$

$$\text{Ex. } r_1 = 3 \quad r_3 = 1 \quad p_1 = 90.$$

$$f_2 = \frac{100}{270} + 0,133 = 0,503.$$

I Tabellen findes for $f = 0,522$: 68 %,

for $f = 0,500$: 69 %.

Ved Interpolation findes da $p_2 = 68,9$ %.

2. Efter Vægt.

Blandes v_1 Vægtdele af en Vinaand paa p_1 Vægtprocent Alkohol med v_3 Vægtdele af Vinaand paa p_3 Vægtprocent, faaes v_2 Vægtdele Vinaand paa p_2 Vægtprocent. Man har da:

$$\begin{aligned} v_1 p_1 + v_3 p_3 &= v_2 p_2 \\ v_1 + v_3 &= v_2 \end{aligned}$$

hvoraf ligeledes alle Opgaver vedrørende Blanding af en Vinaand med en anden eller med Vand efter Vægt kunne løses.

A. Blanding af to Sorter Vinaand.

Ere v_1 , p_1 , p_2 og p_3 givne, findes

$$v_2 = v_1 \frac{p_1 - p_3}{p_2 - p_3} \text{ og } v_3 = v_2 - v_1.$$

Ex. Man har 20 Kgrm. Vinaand paa 94 Vægtprocent og vil ved Tilsætning af Vinaand paa 39 % fremstille Vin-

aand paa 86 0/0. Hvor meget af sidstnævnte faar man, og hvor meget af den svage Vinaand skal der bruges?

$$v_1 = 20, p_1 = 94, p_2 = 86, p_3 = 39.$$

$$v_2 = 20 \frac{94 - 39}{86 - 39} = 20 \frac{55}{47} = 23,404, v_3 = 3,404 \text{ Kgrm.}$$

Ere v_2, p_1, p_2 og p_3 givne, findes

$$v_1 = v_2 \frac{p_2 - p_3}{p_1 - p_3} \text{ og } v_3 = v_2 + v_1.$$

Ex. Man vil fremstille 23,404 Kgrm. Vinaand paa 86 0/0 ved Hjælp af Vinaand paa 94 0/0 og paa 39 0/0. Hvor meget af hver af de to sidstnævnte Sorter skal der bruges?

$$v_2 = 23,404, p_1 = 94, p_2 = 86, p_3 = 39.$$

$$v_1 = 23,404 \frac{47}{55} = 20,000, \text{ og } v_3 = 3,404 \text{ Kgrm.}$$

Ere v_3, p_1, p_2 og p_3 givne, findes

$$v_1 = v_3 \frac{p_2 - p_3}{p_1 - p_2} \text{ og } v_2 = v_1 + v_3.$$

Ex. Man har 10 Kgrm. Vinaand paa 39 Vægtprocent og vil ved Tilsætning af Vinaand paa 94 0/0 fremstille Vinaand paa 86 0/0. Hvor meget faar man, og hvor meget af den stærke Vinaand skal bruges?

$$v_3 = 10, p_1 = 94, p_2 = 86, p_3 = 39.$$

$$v_1 = 10 \frac{47}{8} = 58,75 \text{ og } v_2 = 68,75 \text{ Kgrm.}$$

B. Blanding af Vinaand med Vand.

Med Vand i Steden for svag Spiritus, altsaa med $p_3 = 0$, har man:

$$v_1 p_1 = v_2 p_2$$

$$v_2 = v_1 + v_3.$$

Ere v_1, p_1 og p_2 givne, findes

$$v_2 = \frac{v_1 p_1}{p_2} \text{ og } v_3 = v_2 - v_1.$$

Ex. Man har 20 Kgrm. Vinaand paa 94 Vægtprocent og vil fortynde den med Vand til Vinaand paa 39 0/0. Hvor meget af denne faas, og hvor meget Vand skal der bruges?

$$v_1 = 20, p_1 = 94, p_2 = 39.$$

$$v_2 = \frac{20 \cdot 94}{39} = 48,205 \text{ og } v_3 = 28,205 \text{ Kgrm.}$$

Ere v_2 , p_1 og p_2 givne; findes:

$$v_1 = \frac{v_2 p_2}{p_1} \text{ og } v_3 = v_2 - v_1.$$

Ex. Man vil fremstille 48,205 Kgrm. Vinaand paa 39 Vægtprocent ved at fortynde Vinaand af 94 0/0 med Vand. Hvor meget af hver af disse skal bruges?

$$v_2 = 48,205, p_1 = 94, p_2 = 39.$$

$$v_1 = \frac{39 \cdot 48,205}{94} = 20,000 \text{ og } v_3 = 28,205 \text{ Kgrm.}$$

Bilag 10.**Tabel I.**

Vægtfylden af Blandinger af Alkohol med Vand ved 15° C.
(med Vandets Vægtfylde ved 15° = 1) samt de tilsvarende
Vægtprocent Alkohol.

p. Vægt %	d 15° 15°	p. Vægt %	d 15° 15°	p. Vægt %	d 15° 15°	p. Vægt %	d 15° 15°
0	1,0000	26	0,9638	51	0,9165	76	0,8584
1	0,9981	27	0,9623	52	0,9143	77	0,8559
2	0,9963	28	0,9609	53	0,9121	78	0,8535
3	0,9945	29	0,9593	54	0,9098	79	0,8511
4	0,9928	30	0,9578	55	0,9075	80	0,8486
5	0,9912	31	0,9561	56	0,9053	81	0,8461
6	0,9896	32	0,9545	57	0,9030	82	0,8437
7	0,9881	33	0,9528	58	0,9007	83	0,8412
8	0,9867	34	0,9511	59	0,8984	84	0,8387
9	0,9853	35	0,9493	60	0,8961	85	0,8361
10	0,9839	36	0,9475	61	0,8938	86	0,8336
11	0,9826	37	0,9456	62	0,8915	87	0,8310
12	0,9814	38	0,9437	63	0,8892	88	0,8284
13	0,9801	39	0,9418	64	0,8868	89	0,8258
14	0,9789	40	0,9398	65	0,8845	90	0,8231
15	0,9777	41	0,9378	66	0,8822	91	0,8204
16	0,9765	42	0,9358	67	0,8798	92	0,8177
17	0,9753	43	0,9337	68	0,8775	93	0,8150
18	0,9741	44	0,9316	69	0,8751	94	0,8122
19	0,9729	45	0,9295	70	0,8727	95	0,8093
20	0,9717	46	0,9274	71	0,8704	96	0,8064
21	0,9704	47	0,9253	72	0,8680	97	0,8035
22	0,9691	48	0,9231	73	0,8656	98	0,8005
23	0,9679	49	0,9209	74	0,8632	99	0,7974
24	0,9665	50	0,9187	75	0,8608	100	0,7943
25	0,9652						

Bilag 11.

Tabel II.

Vægtfylderne for de forskellige Procent Tralles (ved 15,56 C. = 12 1/2° R. med Vandets Vægtfyldte ved samme Temperatur som Enhed), de tilsvarende Vægtprocent og Forholdet mellem Vand og Alkohol efter Rumfang ved 15,56 C. (π = Rumfangsprocent Vand, p = Rumfangsprocent Alkohol).

$d \frac{15,56}{15,56}$	$\frac{p}{Vol. \%}$	Vægt %	$\frac{\pi}{p}$	$d \frac{15,56}{15,56}$	$\frac{p}{Vol. \%}$	Vægt %	$\frac{\pi}{p}$	$d \frac{15,56}{15,56}$	$\frac{p}{Vol. \%}$	Vægt %	$\frac{\pi}{p}$
1,0000	0	0,00		0,9604	34	28,11	2,031	0,8050	68	60,32	0,522
0,9985	1	0,80	99,053	0,9591	35	28,97	1,946	0,8026	69	61,37	0,500
0,9970	2	1,59	49,056	0,9577	36	29,84	1,866	0,8001	70	62,43	0,478
0,9956	3	2,39	32,391	0,9563	37	30,72	1,791	0,8876	71	63,50	0,456
0,9942	4	3,19	24,060	0,9549	38	31,59	1,719	0,8851	72	64,58	0,435
0,9928	5	4,00	19,062	0,9534	39	32,48	1,651	0,8826	73	65,67	0,415
0,9915	6	4,80	15,731	0,9519	40	33,36	1,586	0,8800	74	66,76	0,395
0,9902	7	5,61	13,352	0,9503	41	34,25	1,524	0,8774	75	67,86	0,376
0,9890	8	6,42	11,568	0,9487	42	35,15	1,465	0,8748	76	68,98	0,357
0,9877	9	7,23	10,181	0,9470	43	36,04	1,409	0,8721	77	70,10	0,339
0,9866	10	8,05	9,072	0,9454	44	36,95	1,356	0,8694	78	71,25	0,320
0,9854	11	8,86	8,165	0,9436	45	37,86	1,303	0,8667	79	72,37	0,303

0,9843	12	9,68	7,410	0,9419	46	38,77	1,254	0,8640	80	73,50	0,286
0,9832	13	10,50	6,770	0,9401	47	39,69	1,206	0,8612	81	74,68	0,269
0,9822	14	11,32	6,222	0,9382	48	40,62	1,161	0,8583	82	75,85	0,253
0,9811	15	12,14	5,747	0,9364	49	41,55	1,117	0,8555	83	77,03	0,237
0,9801	16	12,96	5,332	0,9345	50	42,48	1,075	0,8526	84	78,22	0,221
0,9791	17	13,79	4,965	0,9325	51	43,42	1,035	0,8496	85	79,43	0,206
0,9781	18	14,61	4,640	0,9305	52	44,37	0,993	0,8466	86	80,66	0,190
0,9771	19	15,44	4,349	0,9285	53	45,32	0,958	0,8436	87	81,88	0,176
0,9761	20	16,27	4,087	0,9265	54	46,27	0,922	0,8404	88	83,13	0,161
0,9751	21	17,10	3,849	0,9244	55	47,24	0,887	0,8373	89	84,39	0,147
0,9741	22	17,93	3,634	0,9223	56	48,21	0,853	0,8340	90	85,67	0,133
0,9730	23	18,77	3,437	0,9202	57	49,18	0,820	0,8307	91	86,98	0,119
0,9720	24	19,60	3,256	0,9180	58	50,16	0,789	0,8272	92	88,30	0,105
0,9710	25	20,44	3,090	0,9158	59	51,15	0,758	0,8237	93	89,64	0,092
0,9699	26	21,28	2,937	0,9136	60	52,14	0,729	0,8200	94	91,01	0,078
0,9688	27	22,13	2,795	0,9113	61	53,14	0,700	0,8162	95	92,41	0,065
0,9677	28	22,97	2,622	0,9091	62	54,15	0,672	0,8122	96	93,84	0,052
0,9666	29	23,82	2,539	0,9068	63	55,16	0,645	0,8080	97	95,31	0,039
0,9654	30	24,67	2,424	0,9045	64	56,18	0,619	0,8036	98	96,82	0,026
0,9642	31	25,53	2,316	0,9021	65	57,20	0,594	0,7990	99	98,38	0,013
0,9630	32	26,38	2,215	0,8998	66	58,23	0,569	0,7939	100	100,00	0,000
0,9617	33	27,24	2,120	0,8974	67	59,27	0,546				

Bilag 12.

Tabel

OVER

Vægtfylden af nogle officinelle Vædsker ved Temperaturer mellem 10° og 20° C.

For de Vægtfylder, der nedenfor ere angivne ved andre Temperaturer end 15°, gælde de samme Variationer, som Farmakopoen tillader fra nedenstaaende Middeltal af Vægtfylderne ved 15°.

	Vægtfyld ved 15° C.	10°	11°	12°	13°	14°	15°	16°	17°	18°	19°	20°
Acidum aceticum.....	1,041	1,043	1,043	1,042	1,042	1,041	1,041	1,040	1,040	1,039	1,039	1,038
Acidum hydrochloratum	1,127	1,126	1,126	1,129	1,128	1,128	1,127	1,126	1,126	1,125	1,125	1,124
Acidum hydrochloratum dilutum	1,051	1,052	1,052	1,052	1,051	1,051	1,051	1,051	1,051	1,050	1,050	1,050
Acidum nitricum	1,180	1,183	1,182	1,182	1,181	1,181	1,180	1,180	1,179	1,178	1,177	1,176
Acidum sulfuricum	1,840	1,845	1,844	1,843	1,842	1,841	1,840	1,839	1,838	1,837	1,836	1,835
Acidum sulfuricum dilutum ...	1,083	1,085	1,085	1,084	1,084	1,083	1,083	1,083	1,082	1,082	1,081	1,081
Aether	0,721	0,726	0,725	0,724	0,723	0,722	0,721	0,720	0,719	0,718	0,717	0,716
Chloroformium	1,487	1,497	1,495	1,493	1,491	1,489	1,487	1,485	1,483	1,481	1,479	1,477
Solutio Ammoniaci	0,960	0,961	0,961	0,960	0,960	0,960	0,960	0,959	0,959	0,959	0,958	0,958
Spiritus concentratus.....	0,832	0,836	0,835	0,834	0,833	0,833	0,832	0,831	0,830	0,829	0,828	0,828
Spiritus dilutus	0,893	0,897	0,896	0,895	0,894	0,893	0,893	0,892	0,891	0,890	0,890	0,889

Tabel over nogle Opløsningers Vægtfylde.

Vægtfylden er angiven ved 15° med Vandets Vægtfylde ved 15° som Enhed for vandige Opløsninger, som indeholde de i første Spalte opførte Vægtprocent af de i Overskrifterne angivne Forbindelser.

%	HCl	HNO ₃	H ₂ SO ₄	C ₂ H ₄ O ₂	NH ₃	KOH	NaOH
0	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
1	1,006	1,007	1,007	1,002	0,996	1,010	1,013
2	1,011	1,013	1,013	1,003	0,991	1,018	1,024
3	1,016	1,019	1,019	1,005	0,987	1,026	1,036
4	1,021	1,025	1,026	1,006	0,983	1,034	1,047
5	1,026	1,030	1,033	1,008	0,979	1,042	1,060
6	1,031	1,036	1,040	1,009	0,974	1,050	1,071
7	1,036	1,041	1,047	1,011	0,971	1,059	1,082
8	1,041	1,046	1,054	1,012	0,966	1,066	1,093
9	1,046	1,052	1,062	1,014	0,963	1,075	1,104
10	1,051	1,058	1,070	1,015	0,960	1,084	1,116
11	1,056	1,065	1,077	1,017	0,956	1,093	1,127
12	1,061	1,071	1,085	1,018	0,952	1,101	1,138
13	1,066	1,078	1,092	1,019	0,949	1,111	1,149
14	1,071	1,084	1,100	1,021	0,946	1,120	1,160
15	1,076	1,090	1,107	1,022	0,942	1,129	1,171
16	1,081	1,096	1,115	1,024	0,939	1,138	1,182
17	1,086	1,101	1,123	1,025	0,936	1,147	1,193
18	1,091	1,107	1,129	1,027	0,932	1,156	1,203
19	1,096	1,113	1,138	1,028	0,929	1,167	1,214
20	1,101	1,121	1,146	1,029	0,926	1,178	1,226
21	1,106	1,127	1,154	1,031	0,922	1,189	1,237
22	1,111	1,133	1,162	1,032	0,919	1,199	1,248
23	1,116	1,139	1,169	1,033	0,916	1,210	1,259
24	1,121	1,146	1,177	1,035	0,913	1,221	1,270

%	HCl	HNO ₃	H ₂ SO ₄	C ₂ H ₄ O ₂	NH ₃	KOH	NaOH	%
25	1,127	1,152	1,185	1,036	0,910	1,231	1,280	63
26	1,132	1,160	1,192	1,037	0,907	1,242	1,291	64
27	1,137	1,167	1,200	1,038	0,904	1,253	1,301	65
28	1,142	1,173	1,208	1,040	0,901	1,265	1,311	66
29	1,146	1,180	1,216	1,041	0,898	1,277	1,322	67
30	1,152	1,186	1,224	1,042	0,895	1,289	1,333	68
31	1,157	1,193	1,232	1,043	0,892	1,301	1,344	69
32	1,162	1,199	1,240	1,045	0,889	1,312	1,354	70
33	1,167	1,205	1,248	1,046	0,887	1,325	1,364	71
34	1,172	1,212	1,257	1,047	0,884	1,337	1,374	72
35	1,178	1,219	1,265	1,048	0,882	1,350	1,385	73
36	1,182	1,226	1,273	1,049		1,362	1,396	74
37	1,187	1,231	1,282	1,050		1,375	1,406	75
38	1,192	1,237	1,291	1,051		1,388	1,416	76
39	1,197	1,245	1,299	1,052		1,401	1,427	77
40	1,201	1,252	1,308	1,053		1,412	1,438	78
41	1,205	1,258	1,317	1,054		1,426	1,448	79
42	1,209	1,265	1,325	1,055		1,439	1,458	80
43	1,213	1,271	1,334	1,056		1,451	1,469	81
44		1,277	1,343	1,057		1,463	1,479	82
45		1,285	1,353	1,058		1,476	1,489	83
46		1,291	1,362	1,059		1,489	1,500	84
47		1,299	1,371	1,060		1,500	1,509	85
48		1,305	1,380	1,061		1,512	1,520	86
49		1,313	1,390	1,062		1,528	1,530	87
50		1,317	1,400	1,062		1,540	1,541	88
51		1,324	1,410	1,063		1,553	1,551	89
52		1,330	1,419	1,064		1,566	1,561	90
53		1,336	1,429	1,065		1,579	1,571	91
54		1,342	1,439	1,066		1,591	1,581	92
55		1,347	1,449	1,066		1,605	1,592	93
56		1,351	1,460	1,067		1,619	1,602	94
57		1,359	1,470	1,068		1,631	1,612	95
58		1,364	1,481	1,068		1,642	1,623	96
59		1,370	1,492	1,069		1,656	1,634	97
60		1,375	1,502	1,069		1,669	1,644	98
61		1,381	1,513	1,070		1,684	1,655	99
62		1,387	1,524	1,071		1,797	1,665	100

%	HCl	HNO ₃	H ₂ SO ₄	C ₂ H ₄ O ₂	NH ₃	KOH	NaOH
63		1,391	1,536	1,071		1,707	1,675
64		1,396	1,547	1,072		1,720	1,686
65		1,401	1,559	1,072		1,731	1,697
66		1,406	1,570	1,073		1,742	1,707
67		1,411	1,581	1,073		1,753	1,717
68		1,415	1,593	1,074		1,770	1,728
69		1,420	1,605	1,074		1,782	1,739
70		1,423	1,616	1,074		1,792	1,750
71		1,428	1,627	1,075			
72		1,431	1,639	1,075			
73		1,436	1,651	1,075			
74		1,440	1,662	1,075			
75		1,443	1,675	1,076			
76		1,446	1,685	1,076			
77		1,450	1,698	1,076			
78		1,453	1,711	1,076			
79		1,457	1,722	1,076			
80		1,461	1,733	1,076			
81		1,464	1,744	1,076			
82		1,468	1,754	1,076			
83		1,471	1,764	1,075			
84		1,475	1,774	1,075			
85		1,479	1,784	1,075			
86		1,482	1,793	1,075			
87		1,485	1,801	1,074			
88		1,489	1,808	1,074			
89		1,492	1,815	1,073			
90		1,496	1,821	1,072			
91		1,500	1,826	1,072			
92		1,504	1,8309	1,071			
93		1,507	1,8355	1,070			
94		1,510	1,8388	1,068			
95		1,513	1,8405	1,067			
96		1,517	1,8422	1,065			
97		1,521	1,8426	1,063			
98		1,524	1,8428	1,061			
99		1,527	1,8419	1,059			
100		1,531	1,8400	1,056			

Bilag 14.

Sammenligning

imellem

**Gram-Metersystemet og Danmarks samt Storbritanniens
og de Forenede Nordamerikanske Fristaters Vægt- og
Maalsystem.**

1. Danmark.

Vægt.

1 Pund = 100 Kvint = 1000 Ort.

1 Kvint = 10 Ort.

1 Ort.

1 Pund = 500 Gram.

1 Kvint = 5 —

1 Ort = 0,5 —

Maal af Rumfang.

1 Pot = 4 Pægle.

1 Pægl.

1 Pot = 0,966 Liter (Kubikdecimeter).

1 Pægl = 0,2415 —

Længdemaal.

1 Alen = 2 Fod = 24 Tommer = 288
Linier.

1 Fod = 12 Tommer = 144 Linier.

1 Tomme	= 12 Linier.		
1 Linie.			
1 Alen	= 2 Fod	= 0,62770 Meter.	
1 Fod	= 12 Tommer	= 0,31385	—
1 Tomme	= 12 Linier	= 0,02615	—
1 Linie		= 0,00218	—
1 Meter	= 38,2344 Tomm.	= 3,1862 Fod.	
1 Decimeter	= 3,8234	—	= 0,3186 —
1 Centimeter	= 0,3823	—	= 0,0319 —
1 Millimeter	= 0,0382	—	= 0,0032 —

2. Storbritannien.

Vægt.

1 Pound	= 16 Ounces	= 7000 Grains.
1 Ounce (Avoir)	= 437,5 Grains.	
1 Grain.		
1 Pound	= 453,5924 Gram.	
1 Ounce (Avoir)	= 28,3495	—
1 Grain	= 0,0648	—

Maal af Rumfang.

1 Gallon	= 8 Pints.	
1 Pint	= 20 Fluid Ounces.	
1 Fluid Ounce	= 8 Fluid Drachms.	
1 Fluid Drachm	= 60 Minims.	
1 Minim.		
1 Gallon	= 4546,688 Cubikcentimeter.	
1 Pint	= 568,336	—
1 Fluid Ounce	= 28,417	—
1 Fluid Drachm	= 3,552	—
1 Minim	= 0,059	—

Længdemaal.

1 Yard	= 3 Feet	= 0,914399 Meter.
1 Foot	= 12 Inches	= 30,48 Centimeter.
1 Inch		= 2,54 —
1 Meter	= 39,3701 Inches.	
1 Decimeter	= 3,9370	—
1 Centimeter	= 0,3937	—
1 Millimeter	= 0,0394	—

3. De Forenede Nordamerikanske Fristater.

Vægt (Troy-Vægt).

1 Ounce	= 31,103 Gram.
1 Drachm	= 3,888 —
1 Grain	= 0,0648 —

Maal af Rumfang.

1 Fluid Ounce	= 29,57 Cubikcentimeter.
1 Fluid Drachm	= 3,70 —
1 Minim	= 0,06 —

Længdemaal.

1 Yard	= 36 Inches	= 91,4 Centimeter.
1 Foot	= 12 Inches	= 30,5 —
1 Inch		= 2,54 —
1 Meter	= 39,37 Inches.	
1 Decimeter	= 3,94	—
1 Centimeter	= 0,39	—
1 Millimeter	= 0,04	—

Bilag 15.**Tabel**

over

de internationale Atomvægte (1907)

for de Grundstoffer, der forekomme — eller hvoraf Forbindelser forekomme — i Farmakopeens Præparater og Reagenser.

O = 16,00. H = 1,008.

Aluminium.....	Al.	27,1
Antimon.....	Sb.	120,2
Arsen.....	As.	75,0
Baryum.....	Ba.	137,4
Bly.....	Pb.	206,9
Bor.....	B.	11,0
Brint.....	H.	1,01
Brom.....	Br.	79,96
Fosfor.....	P.	31,0
Ilt.....	O.	16,0
Jern.....	Fe.	55,9
Jod.....	J.	126,97
Kalcium.....	Ca.	40,1
Kalium.....	K.	39,15
Klor.....	Cl.	35,45
Kobber.....	Cu.	63,6
Kobolt.....	Co.	59,0
Krom.....	Cr.	52,1
Kulstof.....	C.	12,0
Kvægsølv.....	Hg.	200,0
Kvælstof.....	N.	14,01
Litium.....	Li.	7,08
Magnium.....	Mg.	24,36
Mangan.....	Mn.	55,0
Natrium.....	Na.	23,05
Platin.....	Pt.	194,8
Silicium.....	Si.	28,4
Svovl.....	S.	32,06
Sølv.....	Ag.	107,93
Tin.....	Sn.	119,0
Vismut.....	Bi.	208,0
Zink.....	Zn.	65,4

Tafel

de internationale Atomwichte (1961)

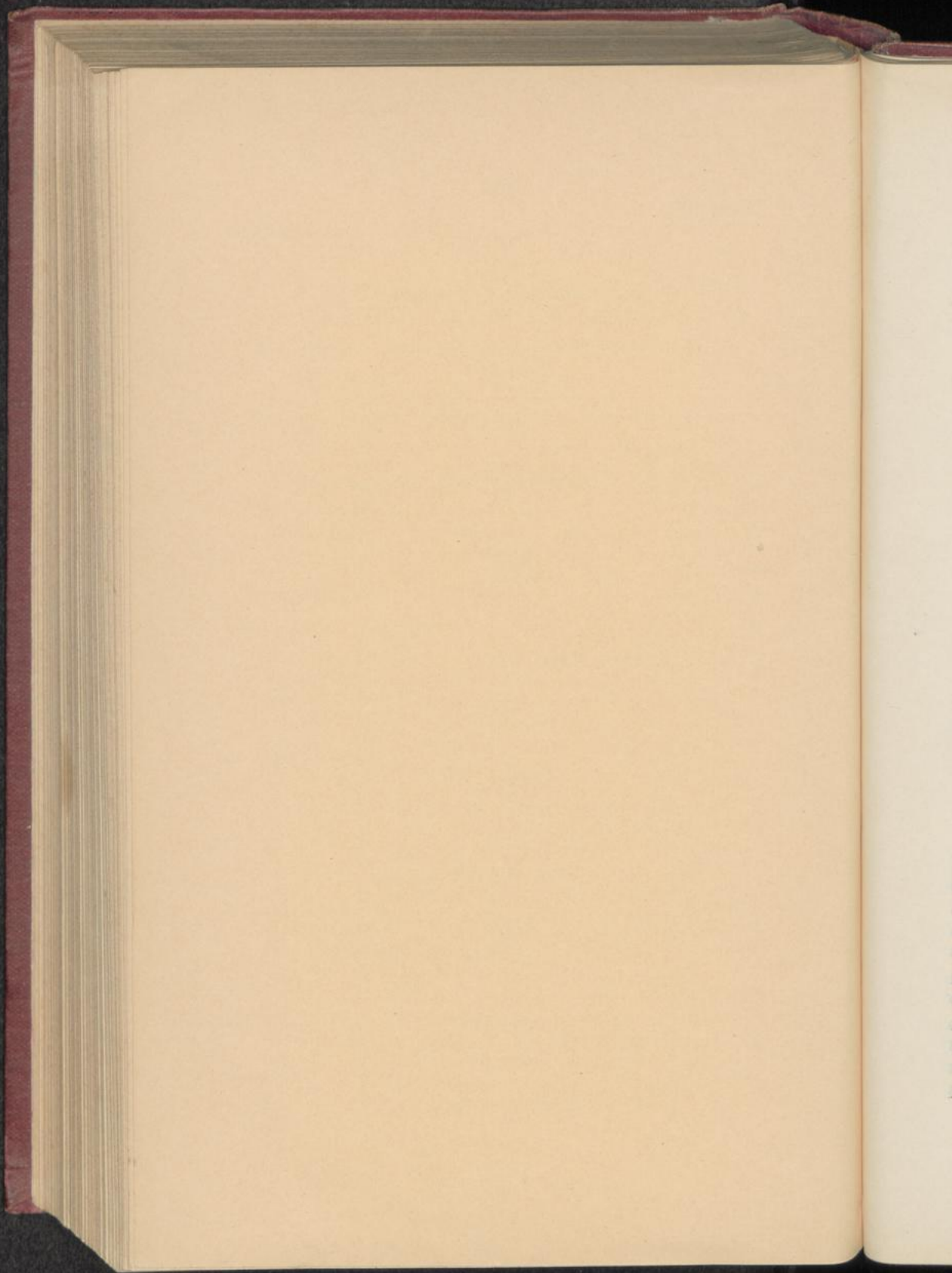
für die Elemente der Ordnungszahl 1 bis 100

Z	Element	A
1	H	1,008
2	He	4,003
3	Li	7,016
4	Be	9,012
5	B	10,811
6	C	12,011
7	N	14,007
8	O	15,999
9	F	18,998
10	Ne	20,183
11	Na	22,990
12	Mg	24,305
13	Al	26,982
14	Si	28,086
15	P	30,974
16	S	32,06
17	Cl	35,453
18	Ar	39,948
19	K	39,098
20	Ca	40,078
21	Sc	44,956
22	Ti	47,88
23	V	50,942
24	Cr	51,996
25	Mn	54,938
26	Fe	55,845
27	Co	58,933
28	Ni	58,71
29	Cu	63,546
30	Zn	65,38
31	Ga	69,723
32	Ge	72,63
33	As	74,922
34	Se	78,96
35	Br	79,904
36	Kr	83,80
37	Rb	85,468
38	Sr	87,62
39	Y	88,906
40	Zr	91,224
41	Nb	92,906
42	Mo	95,94
43	Tc	98,906
44	Ru	101,07
45	Rh	102,905
46	Pd	106,42
47	Ag	107,868
48	Cd	112,412
49	In	114,818
50	Sn	118,710
51	Sb	121,757
52	Te	127,603
53	I	126,905
54	Xe	131,29
55	Ba	137,327
56	La	138,905
57	Ce	140,12
58	Pr	140,908
59	Nd	144,24
60	Pm	144,913
61	Sm	150,36
62	Eu	151,964
63	Gd	157,25
64	Tb	158,925
65	Dy	162,50
66	Ho	164,930
67	Er	167,259
68	Tm	168,930
69	Yb	173,054
70	Lu	174,967
71	Hf	178,49
72	Ta	180,948
73	W	183,84
74	Re	186,207
75	Os	190,23
76	Ir	192,222
77	Pt	195,084
78	Au	196,967
79	Hg	200,59
80	Tl	204,384
81	Pb	207,2
82	Bi	208,980
83	Po	209
84	At	209
85	Rn	222
86	Fr	223
87	Ra	226
88	Ac	227
89	Th	232,038
90	Pa	231,036
91	U	238,029
92	Np	237,048
93	Pu	239,052
94	Am	243,061
95	Cm	247,070
96	Bk	247,070
97	Cf	251,08
98	Es	252,083
99	Fm	257,10
100	Mendelevium	258,10

Portugiesische

de l'Asiatische Revue

1. Portugiesische	1
2. Portugiesische	2
3. Portugiesische	3
4. Portugiesische	4
5. Portugiesische	5
6. Portugiesische	6
7. Portugiesische	7
8. Portugiesische	8
9. Portugiesische	9
10. Portugiesische	10
11. Portugiesische	11
12. Portugiesische	12
13. Portugiesische	13
14. Portugiesische	14
15. Portugiesische	15
16. Portugiesische	16
17. Portugiesische	17
18. Portugiesische	18
19. Portugiesische	19
20. Portugiesische	20
21. Portugiesische	21
22. Portugiesische	22
23. Portugiesische	23
24. Portugiesische	24
25. Portugiesische	25
26. Portugiesische	26
27. Portugiesische	27
28. Portugiesische	28
29. Portugiesische	29
30. Portugiesische	30
31. Portugiesische	31
32. Portugiesische	32
33. Portugiesische	33
34. Portugiesische	34
35. Portugiesische	35
36. Portugiesische	36
37. Portugiesische	37
38. Portugiesische	38
39. Portugiesische	39
40. Portugiesische	40
41. Portugiesische	41
42. Portugiesische	42
43. Portugiesische	43
44. Portugiesische	44
45. Portugiesische	45
46. Portugiesische	46
47. Portugiesische	47
48. Portugiesische	48
49. Portugiesische	49
50. Portugiesische	50

Fortegnelse

over

de latinske Navne.

A.		Side
Acetanilidum		9
Acetas kalicus		10
Acetas plumbicus		11
Præp.: Solutio Subacetatis plumbici		331
— Ungventum Acetatis plumbici		403
Acetum		12
Acetum Scillae		12
Præp.: Oxymel Scillae		250
Acidum aceticum		13
Præp.: Acetum		12
— Acetum Scillae		12
— Solutio Subacetatis aluminici		329
Acidum acetylo-salicylicum		14
Acidum arsenicosum		15
Præp.: Granula Dioscoridis		183
— Liqvor Arseniitis kalici		219
— Solutio Arseniatis natrici		319
Acidum benzoicum		16
Præp.: Tinctura Thebaica benzoica		395
Acidum boricum		17
Præp.: Ungventum boricum		403
— Vaselinum boricum		409
<i>Acidum carbolicum.</i>		256

	Seite
<i>Acidum carbolicum crudum</i>	216
<i>Acidum carbolicum liquidum</i>	257
<i>Acidum chromicum</i>	18
<i>Acidum citricum</i>	18
Præp.: Citras ferricus cum Chinina	95
— Julapium salinum.	212
<i>Acidum gallotannicum</i>	19
<i>Acidum hydrochloratum</i>	20
Præp.: Acidum hydrochloratum dilutum	21
— Solutio Subchloreti ferrici	332
<i>Acidum hydrochloratum dilutum</i>	21
Præp.: Decoetum Chinae acidum	112
— Extractum fluidum Chinae	142
— Extractum fluidum Secalis cornuti	151
— Mixtura Acidi hydrochlorati	225
<i>Acidum lacticum</i>	22
<i>Acidum nitrico-nitrosium</i>	23
<i>Acidum nitricum</i>	23
Præp.: Solutio Arseniatis natri	319
<i>Acidum salicylicum</i>	24
Præp.: Pulvis salicylicus compositus	270
<i>Acidum sulfuricum</i>	25
Præp.: Acidum sulfuricum dilutum	26
<i>Acidum sulfuricum dilutum</i>	26
Præp.: Mixtura Acidi sulfurici	226
<i>Acidum tartaricum</i>	27
Præp.: Pulvis effervescens	267
— Pulvis effervescens compositus	268
<i>Adeps benzoatus</i>	28
<i>Adeps Lanae</i>	28
Præp.: Colleplastrum adhaesivum	99
— Emplastrum Hydrargyri	118
— Ungventum Hydrargyri	495
<i>Adeps Lanae cum Aqva</i>	29
<i>Adeps lotus</i>	30
Præp.: Adeps benzoatus	28
— Ungventum Acetatis plumbici	493
— Ungventum boricum	493

	Seite
Præp.: Ungventum Hydrargyri	405
— Ungventum Oxydi hydrargyrici	406
— Ungventum Oxydi zincici	407
— Ungventum Pyrolei Pini	407
— Ungventum Sabinæ	408
Aether	31
Præp.: Aether spirituosus	33
— Collemplastrum adhaesivum	99
— Collodium	100
— Collodium cantharidatum	101
— Extractum Filicis	131
— Pilulae Jodeti ferrosi	263
— Rotulae Menthae piperitae	296
Aether aceticus	32
Aether spirituosus	33
Præp.: Aether spirituosus camphoratus	33
— Mixtura amaro-alkalina	227
— Solutio Chloreti ferrici spirituoso-aetherea	322
— Tinctura Digitalis aetherea	385
— Tinctura Valerianæ aetherea	398
Aether spirituosus camphoratus	33
Aetherolea	34
Præp.: Elaeosacchara	114
Aetheroleum Anisi	34
Præp.: Liqvor pectoralis	221
— Spiritus ammoniacatus anisatus	338
— Tinctura Thebaica benzoica	395
Aetheroleum Caryophylli	35
Aetheroleum Citri	35
Aetheroleum Foeniculi	36
Præp.: Aqva Foeniculi	51
— Pulvis Magnesiae cum Rheo	269
Aetheroleum Lavandulae	36
Præp.: Spiritus Lavandulae	340
Aetheroleum Menthae piperitae	37
Præp.: Aqva Menthae piperitae	52
— Rotulae Menthae piperitae	296
Aetheroleum Petroselinii	37
Præp.: Aqva Petroselinii	52

	Seite
Aetheroleum Rosae	38
Præp.: Aqva Rosae	53
Aetheroleum Rosmarini	38
Præp.: Opodeldoc	244
— Spiritus Saponis camphoratus	341
Aetheroleum Santali	39
Aetheroleum Terebinthinae	39
Aetheroleum Thymi	40
Præp.: Opodeldoc	244
— Spiritus Saponis camphoratus	341
Agaricinum	40
Albumen Ovi siccum	41
Præp.: Liqvor Ferri albuminati	220
Alcohol absolutus	42
Aloe	42
Præp.: Extractum Aloes	127
<i>Alumen</i>	346
<i>Alumen ustum</i>	347
<i>Aluminio-Kalium sulfuricum</i>	346
<i>Aluminio-Kalium sulfuricum siccum.</i>	347
<i>Ammonium bromatum.</i>	63
<i>Ammonium carbonicum</i>	362
<i>Ammonium chloratum.</i>	82
<i>Amygdalae amarae aqva</i>	48
<i>Amylenum hydratum</i>	196
Amylum Marantae	43
Amylum Triticum	44
Præp.: Pulvis salicylicus compositus	270
— Ungventum Glycerini	404
Antidotum Arsenici	45
Antipyrinum	46
<i>Apomorphinum hydrochloricum</i>	83
<i>Aqva Amygdalae amarae</i>	48
Aqva Amygdalae amarae concentrata	48
Præp.: Aqva Amygdalae amarae diluta	49
Aqva Amygdalae amarae diluta	49
Aqva Chloroformii	50

	Side
Aqva Cinnamomi spirituosa	50
Præp.: Infusum Rhei alkalinum	205
— Liqvor Ferri albuminati.	220
— Mixtura alba	226
— Tinctura Pomi ferrata	390
Aqva destillata	51
Aqva Foeniculi	51
Præp.: Liqvor pectoralis	221
Aqva Menthae piperitae	52
Præp.: Julapium salinum	212
— Mixtura Rhei salina	229
— Mixtura salina dulcis.	230
Aqva Petroselini	52
<i>Aqva phenolata</i>	328
Aqva Rosae	53
Præp.: Mixtura Ferri composita	228
— Ungventum Cetacei	404
Aqva saturnina	53
Aqvæ aromaticæ.	47
Argentum foliatum.	54
<i>Argentum nitricum</i>	232
<i>Argentum nitricum cum Kalio nitrico</i>	233
<i>Arsenicalis liqvor Fowleri</i>	219
<i>Arsenicum album</i>	15
<i>Atropinum sulfuricum.</i>	348

B.

Balsamum Copaiva	54
Præp.: Collemplastrum adhaesivum	99
Balsamum Peruvianum	55
Balsamum Styrax liquidus.	56
Balsamum Terebinthina communis	57
Præp.: Emplastrum Cantharidis.	116
— Emplastrum Cantharidis cum Euphorbio	117
Balsamum Terebinthina Veneta	58
Præp.: Emplastrum gummi-resinosum	118

	Side
Balsamum Tolutanum	58
Præp.: Tinctura Tolutana.	397
<i>Belladonnae folium</i>	162
Benzoas natrico-coffeicus	59
Biboras natricus.	60
Præp.: Linctus boracinus.	217
— Mixture Rhei salina	229
— Tartarus boraxatus	372
Bicarbonas natricus	60
Præp.: Pulvis effervescens	267
— Pulvis effervescens compositus.	268
— Sal Carlsbadense artificiale.	300
<i>Bismuthum subgallicum</i>	342
<i>Bismuthum subnitricum</i>	344
<i>Bismuthum subsalicylicum</i>	345
Bitartras kalicus	62
Præp.: Tartarus boraxatus	372
Bitartras kalicus depuratus venalis	63
Præp.: Species Hamburgenses	334
— Species Saint-Germain	337
<i>Borax</i>	60
Brometum ammonicum	63
Brometum kalicum	64
Brometum natricum	65
Brometum scopolamicum	66
Bulbus Scillae	67
Præp.: Acetum Scillae.	12

C.

<i>Calcaria chlorata</i>	69
<i>Calcaria usta</i>	244
<i>Calcium carbonicum præcipitatum</i>	71
<i>Calcium phosphoricum.</i>	258
<i>Calcium sulfuricum ustum</i>	350
Calomel.	68
Calx chlorata	69

	Side
Camphora	69
Præp.: Aether spirituosus camphoratus	33
— Emplastrum saponatum	120
— Linimentum ammoniacatum camphoratum	218
— Mixtura camphorata	228
— Oleum camphoratum	237
— Opodeldoc	244
— Spiritus camphoratus	338
— Spiritus Saponis camphoratus	341
— Tinctura Thebaica benzoica	395
Cantharis	70
Præp.: Collodium cantharidatum	101
— Emplastrum Cantharidis	116
— Emplastrum Cantharidis cum Euphorbio	117
Capsulae	70
Carbonas calcicus praecipitatus	71
Præp.: Mel depuratum	224
— Mixtura alba	226
— Solutio Subacetatis aluminici	329
Carbonas kalicus	72
Præp.: Liqvor Arseniitis kalici	219
— Mixtura Ferri composita	228
— Pilulae Blaudii	261
— Pilulae Ferri compositae	262
— Solutio Carbonatis kalici	320
Carbonas kalicus depuratus	73
Præp.: Hepar Sulfuris	189
— Ungventum Pyrolei Pini	407
Carbonas lithicus	73
Carbonas natricus	74
Præp.: Carbonas natricus siccatus	75
— Infusum Rhei alkalinum	205
— Mixtura amaro-alkalina	226
— Solutio Arseniatis natrici	319
Carbonas natricus siccatus	75
Carbonas natricus venalis	76
Præp.: Kermes mineralis	213
Carrageen	76
Præp.: Tablettae	371

	Side
Cera alba	77
Præp.: Ungventum Cetacei	494
Cera flava	77
Præp.: Collemplastrum adhaesivum	99
— Emplastrum Cantharidis.	116
— Emplastrum Cantharidis cum Euphorbio	117
— Emplastrum gummi-resinosum	118
— Emplastrum Hydrargyri	118
— Emplastrum saponatum	120
— Ungventum Sabinae	408
<i>Cerussa</i>	202
Cetaceum	78
Præp.: Ungventum Cetacei	404
Charta nitrata	79
Charta sinapisata	79
<i>Chininum hydrochloricum</i>	84
<i>Chininum sulfuricum</i>	350
<i>Chininum tannicum</i>	180
<i>Chloralum hydratum</i>	197
Chloras kalicus	80
Chloretum amido-hydrargyricum	81
Chloretum ammonicum	82
Præp.: Mixtura Rhei salina	229
— Mixtura salina dulcis.	230
Chloretum apomorphicum	83
Chloretum chinicum	84
Chloretum cocaicum	85
Chloretum eucaicum	87
Chloretum ferricum	88
Præp.: Solutio Chloreti ferrici	321
Chloretum hydrargyricum corrosivum	89
Præp.: Chloretum amido-hydrargyricum	81
<i>Chloretum hydrargyrosus sublimatum</i>	68
Chloretum morphicum	90
Præp.: Guttae roseae	188
Chloretum natricum	91
Præp.: Sal Carlsbadense artificiale	300
— Sapo medicatus	308

	Seite
Chloretum pilocarpicum	92
Chloretum zincicum	93
Chloroformium	94
Præp.: Aqua Chloroformii	50
Chrysarobinum	95
Citras ferricus cum Chinina	95
Præp.: Vinum Chinae ferratum	411
<i>Cocainum hydrochloricum</i>	85
Codeina.	97
Coffeina.	98
<i>Coffeino-Natrium benzoicum</i>	59
<i>Coffeino-Natrium salicylicum</i>	300
<i>Colchici tinctura</i>	384
Collempastrum adhaesivum	99
Collodium	100
Præp.: Collodium elasticum	101
Collodium cantharidatum	101
Collodium elasticum	101
Præp.: Collodium cantharidatum	101
Cortex Cascarillae	102
Præp.: Tinctura Cascarillae	381
Cortex Chinae	103
Præp.: Decoctum Chinae acidum	112
— Decoctum Chinae cum Senega	113
— Extractum fluidum Chinae	142
— Tinctura Chinae	382
— Tinctura Chinae composita.	382
Cortex Cinnamomi Ceylanici	105
Præp.: Aqua Cinnamomi spirituosa	50
— Pulvis ad Pilulas Cynoglossi	266
— Tinctura aromatica	378
— Tinctura Cinnamomi	383
— Tinctura Thebaica crocata	396
Cortex Condurango	106
Præp.: Extractum fluidum Condurango	143
Cortex Frangulae	107
Præp.: Extractum fluidum Frangulae	146
<i>Cortex Fructus Aurantii</i>	254

	Side
Cortex Granati	108
Cortex Quillajae	109
Cortex Rhamni Purshianae	110
Præp.: Extractum fluidum Rhamni Purshianae.	150
<i>Cuprum sulfuricum</i>	352

D.

Decocta	111
Decoctum Chinae acidum.	112
Decoctum Chinae cum Senega	112
<i>Digitalis folium</i>	163

E.

Elaeosacchara	114
Electuaria	114
Emplastra	115
Emplastrum adhaesivum	116
Emplastrum Cantharidis	116
Emplastrum Cantharidis cum Euphorbio	117
Emplastrum gummi-resinosum	118
Emplastrum Hydrargyri	118
Emplastrum Oxydi plumbici	119
Præp.: Emplastrum adhaesivum.	116
— Emplastrum gummi-resinosum	118
— Emplastrum Hydrargyri	118
— Emplastrum saponatum	120
— Ungventum Oxydi plumbici	406
Emplastrum saponatum.	120
Emulsio Amygdalae	122
Emulsiones.	121
Euphorbium	123
Præp.: Emplastrum Cantharidis cum Euphorbio	117
Extracta	124

	Seite
Extractum Aloes	127
Præp.: Extractum Rhei compositum	140
Extractum Belladonnae	128
Extractum Chamomillae	130
Extractum Colocynthis	130
<i>Extractum Ergoti</i>	140
Extractum Filicis	131
Extractum Gentianae	132
Extractum Glycyrrhizae	133
Præp.: Liqvor pectoralis	221
— Mixture salina dulcis	230
Extractum Glycyrrhizae crudum	133
Præp.: Extractum Glycyrrhizae	133
Extractum Hyoscyami	134
Extractum Nucis vomicae	135
Extractum Pomi ferratum	137
Præp.: Tinctura Pomi ferrata	390
Extractum Ratanhiae	138
Extractum Rhei	139
Præp.: Extractum Rhei compositum	140
Extractum Rhei compositum	140
Extractum Secalis cornuti	140
<i>Extractum Strychni</i>	135
Extracta fluida	141
Extractum fluidum Chinae	142
Præp.: Vinum Chinae	410
Extractum fluidum Condurango	143
Extractum fluidum Digitalis	145
Extractum fluidum Frangulae	146
Extractum fluidum Gentianae	147
Extractum fluidum Hydrastis	148
Extractum fluidum Ipecacuanhae	149
Extractum fluidum Rhamni Purshianae	150
Extractum fluidum Secalis cornuti	151
Extractum fluidum Senegae	152
Extractum fluidum Valerianae	153

F.

<i>Ferri jodidi sirupus</i>	366
Ferrum pulveratum	154
Præp.: Pilulae Jodeti ferrosi	263
— Syrupus Jodeti ferrosi	366
Ferrum reductum	156
<i>Ferrum sesquichloratum</i>	88
<i>Ferrum sulfuricum</i>	352
<i>Ferrum sulfuricum siccum</i>	353
Flores Arnicae	157
Præp.: Tinctura Arnicae	378
Flores Caryophylli	158
Præp.: Pulvis ad Pilulas Cynoglossi	266
— Tinctura aromatica	378
— Tinctura Thebaica crocata	396
Flores Chamomillae	159
Præp.: Extractum Chamomillae	130
— Species resolventes	336
Flores Cinae	160
Flores Lavandulae	160
Præp.: Species resolventes	366
Flores Sambuci	161
Præp.: Species pectorales	335
— Species resolventes	336
— Species Saint-Germain	337
Flores Verbasci	162
Præp.: Species pectorales	335
Folia Belladonnae	162
Præp.: Extractum Belladonnae	128
Folia Digitalis	163
Præp.: Extractum fluidum Digitalis	145
— Tinctura Digitalis	385
— Tinctura Digitalis aetherea	385
Folia Farfarae	164
Præp.: Species pectorales	335
Folia Hyoscyami	165
Præp.: Extractum Hyoscyami	134

	Side
Folia Menyanthis	166
Præp.: Species amarae	334
Folia Salviae	167
Folia Sennae	167
Præp.: Folia Sennae Spiritu extracta	168
— Infusum Sennae compositum	206
— Pulvis Glycyrrhizae compositus	268
— Species amarae	334
— Species Hamburgenses	334
— Syrupus Sennae mannatus	370
Folia Sennae Spiritu extracta	168
Præp.: Species Saint-Germain	337
Folia Stramonii	169
Folia Uvae ursi	170
<i>Folium Belladonnae</i>	162
<i>Folium Digitalis</i>	163
<i>Folium Hyoscyami</i>	165
<i>Formaldehydum solutum</i>	323
Fructus Anisi	170
Præp.: Species pectorales	335
— Species Saint-Germain	337
Fructus Capsici	171
Præp.: Tinctura Capsici	380
Fructus Cardamomi	172
Præp.: Tinctura aromatica	378
Fructus Colocynthis	173
Præp.: Extractum Colocynthis	130
Fructus Coriandri	174
Præp.: Infusum Sennae compositum	206
— Species Hamburgenses	334
Fructus Cubebae	175
Fructus Foeniculi	176
Præp.: Pulvis Glycyrrhizae compositus	268
— Species Saint-Germain	337
— Syrupus Sennae mannatus	370
Fructus Juniperi	176
Præp.: Species amarae	334

	Seite
Fructus Papaveris	177
Præp.: Syrupus Papaveris.	367
Fructus Sennae	178
G.	
Galla	179
Præp.: Tinctura Gallae	386
Gallotannas chinicus.	180
Gelatina alba.	181
Præp.: Capsulae gelatinosae	71
Glacies	181
Glycerinum	182
Præp.: Extractum fluidum Chinae	142
— Extractum fluidum Condurango	143
— Extractum fluidum Digitalis	145
— Extractum fluidum Hydrastis	148
— Linctus boracinus.	217
— Pilulae Blandii.	261
— Pilulae Ferri compositae	262
— Ungventum Glycerini.	404
Granula Dioscoridis	183
Gummi Arabicum	184
Præp.: Emulsiones	122
— Granula Dioscoridis	183
— Mucilago Gummi Arabici	230
Gummi-resina Ammoniacum	184
Præp.: Emplastrum gummi-resinosum	118
Gummi-resina Asa foetida.	185
Præp.: Tinctura Asae foetidae	379
Gummi-resina Galbanum	186
Præp.: Emplastrum gummi-resinosum.	118
Gummi-resina Myrrha	187
Præp.: Mixtura Ferri composita	228
— Pilulae Ferri compositae	262
— Pulvis ad Pilulas Cynoglossi	266
— Tinctura Myrrhae	388
Gummi-resina Olibanum	187
Præp.: Pulvis ad Pilulas Cynoglossi	266
Guttae roseae	188

H.

Hepar Sulfuris	189
Herba Absinthii.	189
Præp.: Species resolventes	336
— Tinctura Absinthii.	377
Herba Lobeliae.	190
Præp.: Tinctura Lobeliae.	387
Herba Melissaë	191
Præp.: Species resolventes	336
Herba Menthae piperitae	192
Præp.: Species resolventes	336
Herba Origani	192
Præp.: Species resolventes	336
Herba Polygalae amari cum Radice	193
Herba Veronicae	194
Præp.: Species pectorales	335
Hexamethylentetraminum	194
Hirudo	195
<i>Hydrargyri unguentum</i>	405
Hydrargyrum	196
Præp.: Emplastrum Hydrargyri.	118
— Unguentum Hydrargyri	405
<i>Hydrargyrum bichloratum</i>	89
<i>Hydrargyrum bijodatum</i>	207
<i>Hydrargyrum chloratum</i>	68
<i>Hydrargyrum oxydatum</i>	245
<i>Hydrargyrum oxydatum via humida paratum</i>	246
<i>Hydrargyrum præcipitatum album</i>	81
Hydras amylenicus	196
Hydras chloralicus	197
Hydras kalicus	198
Præp.: Spiritus Saponis camphoratus	341
Hydras natricus.	199
Præp.: Sapo medicatus	308
Hydratocarbonas magnësicus.	200
Præp.: Pulvis Magnesiaë cum Rheo	269
Hydratocarbonas plumbicus	202

	Side
<i>Hyoscyami extractum</i>	134
<i>Hyoscyami folium</i>	165
Hypermanganas kalicus.	203

I.

Infusa.	204
Infusum Rhei alkalinum	205
Præp.: Mixtura Rhei salina	229
Infusum Sennae compositum.	206

J.

Jodetum hydrargyricum rubrum	207
Jodetum kalicum	208
Jodetum natricum	209
<i>Jodi tinctura</i>	326
<i>Jodina</i>	211
Jodoformium	211
Jodum	211
Præp.: Pilulae Jodeti ferrosi.	263
— Solutio Jodi spirituosa	325
— Solutio Jodi spirituosa concentrata	326
— Syrupus Jodeti ferrosi	366
Julapium salinum	212

K.

<i>Kali causticum fusum</i>	198
<i>Kali hydrojodicum</i>	208
<i>Kalii arsenicosi liquor</i>	219
<i>Kalium aceticum</i>	10
<i>Kalium bitartaricum</i>	62
<i>Kalium bitartaricum depuratum venale</i>	63
<i>Kalium bromatum</i>	64
<i>Kalium carbonicum</i>	72
<i>Kalium carbonicum depuratum</i>	73
<i>Kalium chloricum</i>	80
<i>Kalium hydricum fusum</i>	198

	Seite
<i>Kalium iodatum</i>	208
<i>Kalium nitricum</i>	233
<i>Kalium permanganicum</i>	203
<i>Kalium sulfuricum</i>	354
<i>Kalium tartaricum</i>	373
Kaolinum	213
Kermes mineralis	213
Kreosotum	215
Kresolum crudum	216

L.

Lactas ferrosus	216
Lanolinum	29
<i>Laudanum (liquidum) Sydenhami</i>	396
Linctus boracinus	217
Linimentum ammoniacatum camphoratum	218
Linimentum calcicum	218
<i>Liquor Ammonii caustici</i>	318
<i>Liquor arsenicalis Fowleri</i>	219
Liquor Arseniitis kalici	219
Liquor Ferri albuminati	220
Liquor pectoralis	221
<i>Lithargyrum</i>	248
<i>Lithium carbonicum</i>	73
Lycopodium	222

M.

<i>Magnesia usta</i>	247
<i>Magnesium carbonicum</i>	200
<i>Magnesium sulfuricum</i>	354
Manna	223
Præp.: Infusum Sennae compositum	206
— Species Hamburgenses	334
— Syrupus Sennae mannatus	370
Mel	223
Præp.: Mel depuratum	224

	Seite
Mel depuratum	224
Præp.: Oxymel Scillae	250
Mentholum	225
Mixtura Acidi hydrochlorati	225
Mixtura Acidi sulfurici	226
Mixtura alba	226
Mixtura amaro-alkalina	227
Mixtura camphorata	228
Mixtura Ferri composita	228
Mixtura Rhei salina	229
Mixtura salina dulcis	230
<i>Morphinum hydrochloricum</i>	90
Mucilago Gummi Arabici	230
Præp.: Mixtura alba	226
— Mixtura camphorata	228

N.

Naphtholum	231
<i>Natrio-Kalium tartaricum</i>	374
<i>Natrium biboricum</i>	60
<i>Natrium bicarbonicum</i>	60
<i>Natrium bromatum</i>	65
<i>Natrium carbonicum</i>	74
<i>Natrium carbonicum crudum</i>	76
<i>Natrium carbonicum siccum</i>	75
<i>Natrium chloratum</i>	91
<i>Natrium hydricum fusum</i>	199
<i>Natrium jodatium</i>	209
<i>Natrium salicylicum</i>	303
<i>Natrium sulfuricum</i>	355
<i>Natrium sulfuricum siccum</i>	356
<i>Natrum causticum fusum</i>	199
<i>Natrum hydrojodicum</i>	209
Nitras argenticus	232
Præp.: Nitras argenticus bis mitigatus	233
Nitras argenticus bis mitigatus	233

	Seite
Nitras kalicus	233
Præp.: Charta nitrata	79
— Nitras argenticus bis mitigatus	233
Nitras strychnicus	234
<i>Nux vomica</i>	313

O.

Oleum Amygdalae	235
Præp.: Ungventum Cetacei	404
Oleum Cacao	236
Præp.: Suppositoria	363
Oleum camphoratum	237
Oleum Crotonis	237
Oleum Jecoris Aselli	238
Oleum Lini	239
Præp.: Linimentum calcicum	218
Oleum Olivae	239
Præp.: Emplastrum Cantharidis	116
— Emplastrum Oxydi plumbici	119
— Emplastrum saponatum	120
— Oleum camphoratum	237
— Sapo medicatus	308
— Spiritus Saponis camphoratus	341
— Ungventum Hydrargyri	405
Oleum Rapae	240
Præp.: Linimentum ammoniacatum camphoratum	218
<i>Oleum Resinae empyreumaticum</i>	271
Oleum Ricini	241
Præp.: Collodium elasticum	101
<i>Oleum Vaselini</i>	251
Opium	241
Præp.: Pulvis ad Pilulas Cynoglossi	266
— Pulvis Ipecacuanhae Thebaicus	269
— Tinctura Thebaica	393
— Tinctura Thebaica crocata	396
<i>Opii et Ipecacuanhae pulvis compositus</i>	269
<i>Opii tinctura</i>	393
<i>Opii tinctura benzoica</i>	395

	Seite
<i>Opii tinctura crocata</i>	396
Opodeldoc.	244
Oxydum calcicum	244
Præp.: Solutio Hydratis calcici	324
Oxydum hydrargyricum.	245
Præp.: Ungventum Oxydi hydrargyrici	406
Oxydum hydrargyricum flavum	246
Oxydum magnesium	247
Præp.: Antidotum Arsenici	45
— Pilulae Blaudii.	261
<i>Oxydum magnesium leve</i>	247
Oxydum plumbicum	248
Præp.: Emplastrum Oxydi plumbici	119
— Solutio Subacetatis plumbici	331
Oxydum zincicum	249
Oxydum zincicum venale	250
Præp.: Ungventum Oxydi zincici	407
Oxymel Scillae	250

P.

Paraffinum liquidum	251
Præp.: Ungventum Oxydi plumbici	406
Paraldehydum	252
Pasta Cacao	253
Præp.: Trochisci.	399
— Trochisci Santonini	400
Pepsinum	254
Pericarpium Aurantii.	254
Præp.: Syrupus Aurantii	365
— Tinctura Aurantii	379
— Tinctura Chinae composita.	382
Phenacetinum	255
<i>Phenoli solutio</i>	328
Phenolum	256
Præp.: Phenolum liquidum	257
— Solutio Phenoli	328
Phenolum liquidum	257

	Side
<i>Phenylum salicylicum</i>	306
Phosphas calcicus praecipitatus	258
Phosphas codeicus	259
Phosphorus	260
<i>Physostigminum salicylicum</i>	304
<i>Pilocarpinum hydrochloricum</i>	92
Pilulae	260
Pilulae Blaudii	261
Pilulae Ferri compositae	262
Pilulae Jodeti ferrosi.	263
<i>Plumbum aceticum</i>	11
<i>Plumbum hydrico-carbonicum</i>	202
Podophyllum	264
Pulveres compositi	264
Pulveres simplices.	265
Pulvis ad Pilulas Cynoglossi.	266
<i>Pulvis Doveri</i>	269
Pulvis effervescens	267
Pulvis effervescens compositus	268
Pulvis Glycyrrhizae compositus.	268
Pulvis Ipecacuanhae Thebaicus	269
Pulvis Magnesia cum Rheo	269
Pulvis salicylicus compositus	270
<i>Pyrazolonum phenyläimethylicum</i>	46
<i>Pyrazolonum phenyläimethylicum salicylicum</i>	305
Pyrogallolum	270
Pyroleum Colophonii	271
Præp.: Collemplastrum adhaesivum	99
Pyroleum Juniperi	272
Pyroleum Lithanthracis.	272
Pyroleum Pini	273
Præp.: Ungventum Pyrolei Pini	407
R.	
Radix Althaeae.	273
Præp.: Pulvis ad Pilulas Cynoglossi	266

	Side
Præp.: Species pectorales	335
— Syrupus Althaeae	364
Radix Calumbae	274
Radix Cynoglossi	275
Præp.: Pulvis ad Pilulas Cynoglossi	266
Radix Gentianae	276
Præp.: Extractum Gentianae	132
— Extractum fluidum Gentianae	147
— Mixtura amaro-alkalina	227
— Tinctura Chinae composita	382
— Tinctura Gentianae	387
Radix Glycyrrhizae	277
Præp.: Pilulae Jodeti ferrosi	263
— Pulvis Glycyrrhizae compositus	268
— Species pectorales	335
— Syrupus Papaveris	367
Radix Ipecacuanhae	278
Præp.: Extractum fluidum Ipecacuanhae	149
— Pulvis Ipecacuanhae Thebaicus	269
Radix Ratanhiae	279
Præp.: Extractum Ratanhiae	138
— Tinctura Ratanhiae	391
Radix Sarsaparillae	280
Radix Senegae	281
Præp.: Decoctum Chinae cum Senega	113
— Extractum fluidum Senegae	152
— Syrupus Senegae	369
Ramuli Sabinæ	282
Præp.: Ungventum Sabinæ	408
Resina Benzoe	283
Præp.: Adeps benzoatus	28
— Tinctura Benzoes	380
Resina Colophonium	283
Præp.: Collemplastrum adhaesivum	99
— Emplastrum adhaesivum	116
— Emplastrum Cantharidis cum Euphorbio	117
Resina elastica	284
Præp.: Collemplastrum adhaesivum	99
Resina Jalapae	285
Præp.: Extractum Rhei compositum	140

	Side
Resina Sandaraca	286
Præp.: Collemplastrum adhaesivum	99
Resorcinum	287
Rhizoma Filicis	288
Præp.: Extractum Filicis	131
Rhizoma Galangae	289
Præp.: Tinctura aromatica	378
Rhizoma Gei urbani	290
Rhizoma Hydrastis	291
Præp.: Extractum fluidum Hydrastis	148
Rhizoma Iridis	292
Præp.: Collemplastrum adhaesivum	99
Rhizoma Pimpinellae	293
Præp.: Tinctura Pimpinellae	390
Rhizoma Rhei	293
Præp.: Extractum Rhei	139
— Infusum Rhei alkalinum	205
— Pulvis Magnesiae cum Rheo	269
Rhizoma Valerianae	295
Præp.: Extractum fluidum Valerianae	153
— Tinctura Valerianae	398
— Tinctura Valerianae aetherea	398
Rhizoma Zingiberis	295
Præp.: Syrupus Sennae mannatus	370
— Tinctura aromatica	378
Rotulae Menthae piperitae	296

S.

Saccharinum	297
Saccharum	298
Præp.: Elaeosacchara	114
— Pilulae Jodeti ferrosi	263
— Pulvis Glycyrrhizae compositus	268
— Pulvis Magnesiae cum Rheo	269
— Rotulae Menthae piperitae	296
— Syrupi	364
— Tablettae	371
— Trochisci	399
— Trochisci Santonini	400

	Seite
Saccharum Lactis	299
Præp.: Granula Dioscoridis	183
— Tabletæ	371
Sal Carlsbadense artificiale	300
<i>Salicylas esericus</i>	304
Salicylas natrico-coffeicus	300
Salicylas natrico-theobromicus	301
Salicylas natricus	303
<i>Salicylas phenylicus.</i>	306
Salicylas physostigmaticus	304
Salipyrinum	305
Salolum	306
Santoninum	307
Præp.: Trochisci Santonini	400
Sapo medicatus	308
Præp.: Emplastrum saponatum	120
— Extractum Rhei compositum	140
— Opodeldoc	244
<i>Scopolaminum hydrobromicum</i>	66
Sebum	309
Præp.: Emplastrum Cantharidis cum Euphorbio	117
— Ungventum Hydrargyri	405
Secale cornutum	310
Præp.: Extractum Secalis cornuti	140
— Extractum fluidum Secalis cornuti	151
Semen Amygdali amarum.	311
Præp.: Aqva Amygdalæ amaræ concentrata	48
Semen Amygdali dulce.	312
Præp.: Emulsio Amygdalæ	122
Semen Colchici.	312
Præp.: Tinctura Colchici	384
Semen Hyoscyami	313
Præp.: Pulvis ad Pilulas Cynoglossi	266
Semen Nucis vomicae	313
Præp.: Extractum Nucis vomicae	135
— Tinctura Nucis vomicae.	389
Semen Sinapis nigrae	316
Præp.: Charta sinapisata	79

	Seite
Semen Strophanthi	317
Præp.: Tinctura Strophanthi.	392
Semen Strychni	313
Sirupus ferri iodati	366
Solutio Acetatis aluminici	329
Solutio Acidi carbolici	328
Solutio Ammoniaci	318
Præp.: Chloretum amido-hydrargyricum	81
— Citras ferricus cum Chinina	95
— Linimentum ammoniacatum camphoratum	218
— Liqvor pectoralis	221
— Opodeldoc	244
— Solutio Subchloreti ferrici	332
— Spiritus ammoniacatus anisatus	338
— Sulfur sublimatum.	361
Solutio Arseniatis natrici	319
Solutio Carbonatis kalici	320
Præp.: Julapium salinum.	212
Solutio Chloreti ferrici	321
Præp.: Antidotum Arsenici	45
— Citras ferricus cum Chinina	95
— Solutio Chloreti ferrici spirituosa.	321
— Solutio Chloreti ferrici spirituoso-aetherea	322
— Solutio Subchloreti ferrici	332
Solutio Chloreti ferrici spirituosa	321
Solutio Chloreti ferrici spirituoso-aetherea	322
Solutio Formaldehydi	323
Solutio Hydratis calcici	324
Præp.: Linimentum calcicum	218
Solutio Jodi spirituosa	325
Solutio Jodi spirituosa concentrata	326
Solutio Nitroglycerini spirituosa	327
Solutio Phenoli	328
Solutio Subacetatis aluminici	329
Solutio Subacetatis plumbici.	331
Præp.: Aqua saturnina	53
Solutio Subchloreti ferrici.	332
Præp.: Liqvor Ferri albuminati	220

	Side
Species	333
Species amarae	334
Species Hamburgenses	334
Species pectorales.	335
Species resolventes	336
Species Saint-Germain	337
Spiritus alcoholisatus.	337
Præp.: Solutio Jodi spirituosa concentrata	326
Spiritus ammoniacatus anisatus.	338
Spiritus camphoratus.	338
Spiritus concentratus.	339
Spiritus dilutus	340
Spiritus Lavandulae	340
Præp.: Liqvor Arseniitis kalici	219
Spiritus Saponis camphoratus	341
<i>Stibio-Kalium tartaricum.</i>	375
<i>Stibium sulfuratum aurantiacum.</i>	358
<i>Stibium sulfuratum nigrum laevigatum</i>	362
Stigmata Croci	341
Præp.: Tinctura Thebaica crocata	396
<i>Strophanthi tinctura</i>	392
<i>Strychni extractum</i>	135
<i>Strychni Semen</i>	313
<i>Strychni tinctura.</i>	389
<i>Strychninum nitricum</i>	234
Subgallas bismuthicus	342
Subnitras bismuthicus	344
Subsalicylas bismuthicus	345
Sulfas aluminico-kalicus.	346
Sulfas aluminico-kalicus siccatus	347
Sulfas aluminicus	347
Præp.: Solutio Subacetatis aluminici	329
Sulfas atropicus.	348
Sulfas calcicus ustus.	350
Sulfas chinicus	350
Sulfas cupricus	352

	Seite
Sulfas ferrosus	352
Præp.: Mixtura Ferri composita	228
— Sulfas ferrosus siccatus	353
Sulfas ferrosus siccatus	353
Præp.: Pilulae Blaudii	261
— Pilulae Ferri compositae	262
Sulfas kalicus	354
Præp.: Pulvis Ipecacuanhae Thebaicus	269
— Sal Carlsbadense artificiale	300
Sulfas magneticus	354
Sulfas natricus	355
Præp.: Sulfas natricus siccatus	356
Sulfas natricus siccatus	356
Præp.: Sal Carlsbadense artificiale	300
Sulfas zincicus	357
Sulfidum stibicum	358
Sulfonalum	359
Sulfur praecipitatum	360
Sulfur sublimatum	361
Præp.: Hepar Sulfuris	189
— Pulvis Glycyrrhizae compositus	268
Sulfur sublimatum venale	361
Præp.: Sulfur sublimatum	361
Sulfuretum stibicum laevigatum	362
Præp.: Kermes mineralis	213
Supercarbonas ammonicus	362
Suppositoria	363
Syrupi	364
Syrupus Althaeae	364
Syrupus Aurantii	365
Syrupus Cerasi	366
Præp.: Mixtura camphorata	228
Syrupus Jodeti ferrosi	366
Syrupus Papaveris	367
Syrupus Rubi Idaei	368
Præp.: Mixtura Acidi hydrochlorati	225
— Mixtura Acidi sulfurici	226
Syrupus Sacchari	369

	Seite
Præp.: Decoctum Chinae cum Senega	113
— Emulsio Amygdalae	122
— Granula Dioscoridis	183
— Julapium salinum	212
— Mixtura alba	226
Syrupus Senegae	369
Syrupus Sennae mannatus	370
Syrupus Tolutanus	370

T.

Tablettae	371
Talcum	371
Præp.: Pulvis salicylicus compositus	270
Tartarus boraxatus	372
<i>Tartarus depuratus.</i>	62
<i>Tartarus depuratus venalis</i>	63
<i>Tartarus natronatus</i>	374
<i>Tartarus stibiatus</i>	375
Tartras kalicus	373
Præp.: Infusum Sennae compositum	206
Tartras natrico-kalicus	374
Præp.: Pulvis effervescens compositus.	268
Tartras stibico-kalicus	375
<i>Theobrominum natrio-salicylicum.</i>	301
Thymolum	376
Tincturae	376
Tinctura Absinthii	377
Tinctura Arnicae	378
Tinctura aromatica	378
Tinctura Asae foetidae.	379
Tinctura Aurantii	379
Tinctura Benzoës	380
Tinctura Capsici	380
Tinctura Cascarillae	381
Tinctura Chinae	382
Tinctura Chinae composita	382
Tinctura Cinnamomi.	383

	Seite
Tinctura Coccionellae	383
Præp.: Guttae roseae	188
Tinctura Colchici	384
Tinctura Digitalis	385
Tinctura Digitalis aetherea	385
Tinctura Gallae.	386
Tinctura Gentianae	387
<i>Tinctura Jodi</i>	326
Tinctura Lobeliae	387
Tinctura Myrrhae	388
Tinctura Nucis vomicae	389
<i>Tinctura Opii</i>	393
<i>Tinctura Opii benzoica</i>	395
<i>Tinctura Opii crocata.</i>	396
Tinctura Pimpinellae.	390
Tinctura Pomi ferrata	390
Tinctura Ratanhiae	391
Tinctura Strophanthi.	392
<i>Tinctura Strychni</i>	389
Tinctura Thebaica.	393
Præp.: Tinctura Thebaica benzoica	395
Tinctura Thebaica benzoica.	395
Tinctura Thebaica crocata	396
Tinctura Tolutana.	397
Præp.: Syrupus Tolutanus	370
Tinctura Valerianae	398
Tinctura Valerianae aetherea	398
Tragacantha	399
Trochisci	399
Trochisci Santonini	400
Tuber Jalapae	400
Præp.: Resina Jalapae.	285

U.

Unguenta	402
Ungventum Acetatis plumbici	403

	Seite
Ungventum boricum	403
Ungventum Cetacei	404
Ungventum Glycerini	404
Ungventum Hydrargyri	405
Ungventum Oxydi hydrargyrici	406
Ungventum Oxydi plumbici	406
Ungventum Oxydi zincici	407
Ungventum Pyrolei Pini	407
Ungventum Sabinæ	408

V.

Vaselineum	409
Præp.: Vaselinum boricum	409
Vaselineum boricum	409
Vina medicata	410
Vinum Chinae	410
Præp.: Vinum Chinae ferratum	411
Vinum Chinae ferratum	411
Vinum Colchici	384
Vinum Thebaicum crocatum	396

Z.

Zincum chloratum	93
Zincum oxydatum	249
Zincum oxydatum crudum	250
Zincum sulfuricum	357

Fortegnelse

over

de danske Navne.

A.

	Side
Acetylsalicylsyre	14
Agaricin	40
Alkohol, absolut	42
Aloe.	42
Aloeextrakt.	127
Altæarod.	273
Altæasaft.	364
Aluminiumacetatopløsning, basisk	329
Aluminiumsulfat.	347
Alun.	346
Alun, brændt.	347
Amerikansk Olie	241
Ammoniakgummi	184
Ammoniakspiritus, anisholdig	338
Ammoniakvand.	318
Ammoniumbromid	63
Ammoniumkarbonat.	362
Ammoniumklorid	82
Amylenhydrat.	196
Anis	170

	Side
Anisolie	34
Antifebrin	9
Antimonpentasulfid	358
Antipyrin.	46
Antipyrinsalicylat	305
Apomorfinklorhydrat	83
Apomorfin, saltsurt	83
Arnikablomster	157
Arnikadraaber	378
Aromatiske Vande	47
Arsendraaber, Fowlers.	210
Arsenik, hvid.	15
Arsenpiller	183
Arsensurt Natron, opløst	319
Arsensyrling	15
Atropinsulfat	348

B.

Baldriandraaber.	398
Baldriandraaber, æteriske	398
Baldrian-Fluidextrakt	153
Baldrianrod.	295
Belladonnablade.	162
Belladonnaextrakt.	128
Benzoedraaber	380
Benzoefedt	28
Benzoesyre	16
Benzoesyresulfid.	297
Beta-Eukainklorhydrat.	87
Beta-Eukain, saltsurt	87
Bittermandelvand, fortyndet	49
Bittermandelvand, koncentreret	48
Bitterte.	334
Bladsølv	54

	Side
Blauds Piller	261
Blodigle	195
Blyacetat	11
Blyacetatopløsning, basisk	331
Blyeddike	331
„Blyhvidt“	202
Blyilte	248
Blykarbonat, basisk	202
Blyoxyd	248
Blyplaster	119
„Bly sukker“	11
Blyvand	53
„Bomolie“	239
„Borax“	60
Borax-Vinsten	372
Borsalve	403
Borsyre	17
Borvaselin	409
Bregnerod	288
Bregnerodextrakt	131
Bromammonium	63
Bromkalium	64
Bromnatrium	65
Bruspulver	267
Brystdraaber	221
Brystdraaber, beroligende	395
Bryste	335
Brækrod	278
Brækrod-Fluidextrakt	149
„Brækvinsten“	375
„Brændt Kalk“	244
„Brændt Magnesia“	247
Bukkeblade	166
Bulmeurtblade	165
Bulmeurtextrakt	134

	Side
Bulmeurtfrø	313
Børnepulver	269

C.

Carrageen	76
„Cascara sagrada“	110
„Cascara sagrada“-Fluidextrakt	150
Ceylon-Kanel	105
Chokolade, bitter	253
Citronolie	35
Citronsyre	18
Cold Cream	404
Cynoglosspill, Pulver til	266

D.

Dekokter	111
Dermatol	342
Diakylonsalve	406
Diuretin	301
Dovers Pulver	269
Dyvelsdræk	185
Dyvelsdrækdraaber	379

E.

Eddike, ren	12
Eddikesur Lerjord, opløst basisk	329
Eddikesurt Blyilte	11
Eddikesurt Kali	10
Eddikesyre	13
Eddikeæter	32
Emulsioner	121
Enebær	176
Enebærtjære	272
„Engelsk Salt“	354
Ensiandraaber	387

	Side
• Ensianextrakt	132
Ensian-Fluidextrakt	147
Ensianmixtur	227
Ensianrod	276
Euforbium	123
Extrakter	124

F.

Faaretalg	309
Fenacetin	255
Fennikel	176
Fennikelolie	36
Fennikelvand	51
Fenol	256
Fenol, flydende	257
Fenolopløsning	328
Fenylsalicylat	306
Ferricitrat med Kinin	95
Ferriklorid	88
Ferrikloriddraaber	321
Ferriklorid, opløst	321
Ferriklorid, opløst basisk	332
Ferrolaktat	216
Ferrosulfat	352
Ferrosulfat, tørret	353
Fingerbølblade	163
Fingerbøldraaber	385
Fingerbøldraaber, æteriske	385
Fingerbøl-Fluidextrakt	145
Fluidextrakter	141
Fordelende Urter	336
Formaldehydopløsning	323
Formalin	323
Fortyndet Saltsyre	21
Fortyndet Svovlsyre	26

	Side
Fosfor	260
Fosforsur Kalk, fældet	258
Fosforsurt Kodein.	259
Fysostigminsalicylat	304
Følfodblade.	164

G.

Galangarod.	289
Galbanum	186
Galnebærblade	162
Galæble	179
Galæbledraaber.	386
Garvesurt Kinin	180
Garvesyre	19
Gelatine	181
Gibs, brændt.	350
„Glaubersalt“.	355
Glycerin	182
Glycerinnitratdraaber	327
Glycerinsalve	404
Granatbark.	108
Griffiths Mixtur.	228
„Guldsvovl“.	358
Gummi, Arabisk	184
Gummiplaster.	118
Gummislim	230

H.

Hamborgte.	334
Harpixolie	271
„Helvessten“.	232
„Helvessten“, svag	233
Hexametylentetramin	194
Hexemel.	222
Hindbærsaft	368

	Side
Hjertensfryd	191
Hoffmannsdraaber	33
Hoffmannsdraaber, jernholdige	322
Honning	223
Honning, renset	224
Hundetungerod	275
Hvalrav	78
Hvedestivelse	44
„Hvid Arsenik“	15
Hydrastis-Fluidextrakt	148
Hydrastisrod	291
Hyldeblomster	161
Hæfteplaster, Svensk	116
Hønsæggehvide, tørret	41
Hørfrøolie	239

I.

Infuser	204
Ingefær	295
Is	181

J.

Jalapeharpix	285
Jalaperod	400
Jern, pulveriseret	154
Jern, reduceret	156
Jernalbuminat, opløst	220
Jernforilte, mælkesurt	216
Jernklorid	88
Jernkloriddraaber	321
Jernklorid, opløst	321
Jernpiller, sammensatte	262
„Jerntveklor“	88
Jod	211
Joddraaber	325
Joddraaber, koncentrerede	326

	Side
Jodjernpiller	263
Jodjersaft	366
Jodkalium	208
Jodnatrium	209
Jodoform	211
„Jodtinktur“	325
Julep, almindelig	212

K.

Kakaosmør	236
Kalciumfosfat, sekundært	258
Kalciumilte	244
Kalciumkarbonat, fældet	71
Kalihydrat	198
Kali, klorsurt	80
Kali, kulsurt	72
Kaliumacetat	10
Kaliumaluminiumsulfat	346
Kaliumantimonyltartrat	375
Kali, Æts	198
Kaliumbromid	64
Kaliumhydroxyd	198
Kaliumjodid	208
Kaliumkarbonat	72
Kaliumkarbonat, renset	73
Kaliumkarbonatopløsning	320
Kaliumklorat	80
Kalium-Natriumtartrat	374
Kaliumnitrat	233
Kaliumpermanganat	203
Kaliumsulfat	354
Kaliumtartrat	373
Kaliumtartrat, surt	62
„Kalk, brændt“	244
Kalk, kulsur fældet	71

	Side
Kalkliniment	218
Kalkvand	324
„Kalomel“	68
Kamfer	69
Kamferdraaber	33
Kamfermixtur	228
Kamferolie	237
Kamferolie, tyk	218
Kamferspiritus	338
Kamilleblomster	159
Kamilleextrakt	130
Kaneldraaber	383
Kanelvand, vinaandholdigt	50
Kaolin	213
Kapsler	70
Karbolsyre	256
Karbolsyre, flydende	257
Karbolvand	328
Kardamome	172
Karlsbadersalt, kunstigt	300
Kaskarille	102
Kaskarilledraaber	381
Kautschuk	284
Kautschuk-Hæfteplaster	99
Kermes	213
Kinabark	103
Kinadekokt med Senega	113
Kinadekokt, sur	112
Kinadraaber	382
Kinadraaber, sammensatte	382
Kina-Fluidextrakt	142
Kinavin	410
Kinavin med Jern	411
Kininklorhydrat	84
Kinin, saltsurt	84

	Side
Kininsulfat	350
Kinintannat	180
Kirsebærsaft	366
Kloralhydrat	197
Klorbrintesyre	20
Klorkalk	69
Klornatrium	91
Kloroform	94
Kloroformvand	50
Klorsurt Kali	80
Klorzink	93
Kochenilledraaber	383
Kodein	97
Kodeinfosfat, primært	259
Koffein	98
Koffein, Natriumbenzoat	59
Kokainklorhydrat	85
Kokain, saltsurt	85
Kollodium	100
Kollodium, elastisk	101
Kolofonium	283
Kolokvinter	173
Kolokvintextrakt	130
Kolumborod	274
Kondurangobark	106
Kondurango-Fluidextrakt	143
Kongelysblomster	162
Kopaivabalsam	54
Koriander	174
Kreosot	215
Kresol, raa	216
Kromsyre	18
Krotonolie	237
Kryddernelliker	158
Krydrede Draaber	378

	Side
Krysarobin	95
Kubeber	175
Kulsur Ammoniak	362
Kulsur Kalk, fældet	71
Kulsur Magnesia, basisk	200
Kulsurt Blyilte, basisk	202
Kulsurt Kali	72
Kulsurt Kali, opløst	320
Kulsurt Kali, renset	73
Kulsurt Lition	73
Kulsurt Natron	74
Kulsurt Natron, tørret	75
Kuprisulfat	352
Kvillajabark	109
Kvægsølv	196
Kvægsølvforklorid	68
Kvægsølvilte, fældet	246
Kvægsølvilte, rødt	245
Kvægsølvjodid, rødt	207
Kvægsølvklorid	89
Kvægsølvplaster	118
Kvægsølvpræcipitat, hvidt	81
Kvægsølvsalve, graa	405
Kvægsølvsalve, rød	406
„Kvægsølvteilde“, fældet	246
„Kvægsølvteilde“, rødt	245
Kølede Salve	403

L.

Lakrids	133
Lakridsextrakt	133
Lakridsrod	277
Lakridsrodpulver, afførende	268
Lanolin	29

	Side
Lanolin, vandfrit	28
Latværger	114
Laudanum	396
Lavendelblomster	160
Lavendelolie	36
Lavendelspiritus	340
Laxerdrik, Wiener	206
Levertran	238
„Linolie“	239
Lition, kulsurt	73
Litiumkarbonat	73
Lobelie	190
Lobeliedraaber	387
Læge-Ærenpris	194

M.

Magniumilte	247
Magniumkarbonat, basisk	200
Magniumsulfat	354
Malurt	189
Malurtdraaber	377
Mandel, bitter	311
Mandelemulsion	122
Mandelolie	235
Mandel, sød	312
Manganoversurt Kali	203
Manna	223
Mannasaft	370
Medicinske Vine	410
Medicinsk Sæbe	308
Melbærrisblade	170
Meldrøje	310
Meldrøjeextrakt	140
Meldrøje-Fluidextrakt	151
Mentol	225

	Side
Merian, vild	192
Merkurijodid	207
Merkuriklorid	89
Merkurioxyd	245
Merkurioxyd, fældet	246
Merkuroklorid	68
Modgift imod Arsenik	45
Morfindraaber, røde	188
Morfinklorhydrat	90
Morfin, saltsurt	90
Myrra	187
Myrradraaber	388
Mælkesukker	299
Mælkesurt Jernforilte	216
Mælkeurt, bitter	193
Mælkesyre	22

N.

Naftol, β	231
Natriumarsenatopløsning, sekundær	319
Natriumbenzoat-Koffein	59
Natriumbikarbonat	60
Natriumborat	60
Natriumbromid	65
Natriumhydroxyd	199
Natriumjodid	209
Natriumkarbonat	74
Natriumkarbonat, surt	60
Natriumkarbonat, tørret	75
Natriumklorid	91
Natriumsalicylat	303
Natriumsalicylat-Koffein	300
Natriumsalicylat-Teobrominnatrium	301
Natriumsulfat	355
Natriumsulfat, tørret	356

	Side
Natron, borsurt	60
Natron, kulsurt	74
Natron, kulsurt, tørret	75
Natron, Æts	199
Natronhydrat	199
Nellikeolie	35
Nellikerod	290
Nitroglycerindraaber	327

O.

Oliesukkere	114
Olivenolie	239
Opium	241
Opiumsdraaber	393
Opodeldok	244
Ormefrø	160

P.

Paraffin, flydende	251
Paraldehyd	252
Pastiller	399
Pebermynte	192
Pebermyntekager	296
Pebermynteolie	37
Pebermyntevand	52
Pepsin	254
Persilleolie	37
Persillevand	52
Perubalsam	55
Pigæbleblade	169
Piller	260
Pilokarpinklorhydrat	92
Pilokarpin, saltsurt	92
Pimpinelledraaber	390
Pimpinellerod	293
Plastre	115

	Side
Podofyllin	264
Pomeransskal	254
Pomeransskaldraaber	379
Pomeransskalsaft	365
Porcelænsjord	213
Pulvere, sammensatte	264
Pulvere, usammensatte	265
Purshianabark	110
Purshiana-Fluidextrakt	150
Pyrogallol	270

R.

„Raa Karbolsyre“	216
Raa Kresol	216
Rabarberdraaber	205
Rabarberextrakt	139
Rabarberextrakt, sammensat	140
Rabarberrod	293
Rapsolie, rensed	240
Ratanjedraaber	391
Ratanjeextrakt	138
Ratanjerod	279
Resorcin	287
Rosenolie	38
Rosenvand	53
Rosmarinolie	38
„Rottekrudt“	15
Rævekagedraaber	389
Rævekageextrakt	135
Rævekage	313

S.

Safran	341
Safter	364

	Side
Saint-Germain Te.	337
Sakkarin	297
Salep, Vestindisk	43
Salicylsurt Fysostigmin	304
Salicylsurt Natron	303
Salicylsurt Vismutilte, basisk	345
Salicylsyre	24
Salicylsyrepudder	270
Salipyrin	305
Salmiak	82
Salmiakmixtur med Lakrids	230
Salmiakmixtur med Rabarber	229
„Salmiakspiritus“	318
Salol	306
„Salpeter“	233
Salpeterpapir	79
Salpetersurt Kali	233
Salpetersurt Stryknin	234
Salpetersurt Sølvilte	232
Salpetersurt Vismutilte, basisk	344
Salpetersyre	23
Salpetersyre, rygende	23
Saltsurt Apomorfin	83
Saltsurt Beta-Eukain	87
Saltsurt Kinin	84
Saltsurt Kokain	85
Saltsurt Morfin	90
Saltsurt Pilokarpin	92
Saltsyre	20
Saltsyre, fortyndet	21
Saltsyremixtur	225
Salver	402
Salvieblade	167
Sandarak	286
Sandelolie	39

	Side
Santonin	307
Santoninpastiller	400
Sarsaparillerod	280
Seidlitzpulver	268
„Seignettessalt“	374
Senegarod	281
Senega-Fluidextrakt	152
Senegasaft	369
Sennep, sort	316
Sennepspapir	79
Sennesblade	167
Sennesblade, harpixfrie	168
Sennesbølge	178
Sevenbom	282
Sevenbomsalve	408
Siam-Benzoe	283
Skopolamin, brombrintesurt	66
Skopolaminbromhydrat	66
Soda	76
Spansk Flue	70
Spanskflue-Kollodium	101
Spanskflueplaster	116
Spanskflueplaster, langsomt trækkende	117
Spansk Peber	171
Spanskpeberdraaber	380
Spermacet	78
Stenkulstjære	272
Stikpiller	363
Stoppemixtur, hvid	226
Strandløg	67
Strandløgeddike	12
Strandløg honning	250
Strofantusdraaber	392
Strofantusfrø	317
Strykninnitrat	234

	Side
Styraxbalsam	56
„Sublimat“	89
Sukker	298
Sukkersaft	369
Sulfonal	359
Sur Mixtur	226
Svinefedt, rensed	30
Svovlantimon, præpareret sort	362
Svovlblomme	361
Svovlblomme, almindelig	361
Svovl, fædet	360
Svovllever	189
„Svovlmælk“	360
Svovlsur Lerjord	347
Svovlsur Magnesia	354
Svovlsurt Atropin	348
Svovlsurt Jernforilte	352
Svovlsurt Jernforilte, tørret	353
Svovlsurt Kali	354
Svovlsurt Kinin	350
Svovlsurt Kobberveilte	352
Svovlsurt Natron	355
Svovlsurt Natron, tørret	356
Svovlsurt Zinkilte	357
Svovlsyre	25
Svovlsyre, fortyndet	26
Sæbe, medicinsk	308
Sæbeplaster	120
Sæbespiritus	341
„Sølverglød“	248
Sølvnitrat	232

T.

Tabletter	37 ^I
Talkum	37 ^I

Terpentin, almindelig	57
Terpentin, Venetiansk	58
Terpentinolie, rektificeret	39
Tidløsfør	312
Tidløsdraaber	384
Timianolie	40
Tinkturer	376
Tjæresalve	407
Tolubalsam	58
Toludraaber	397
Tolusaft	370
Tragant	399
Trætjære	273
Trøskesaft	217
„Tvekulsurt Natron“	60
Tymol	376
Tørstetræbark	107
Tørstetræ-Fluidextrakt	146

U.

Urotropin	194
Urteblandinger	333

V.

Valmuekapsler	177
Valmuesaft	367
Vand, destilleret	51
Vaselin	409
Vaselinolie	251
Vinaand	339
Vinaand, fortyndet	340
Vinaand, stærk	337
Vinsten, rensed	63
Vinsurt Antimonilte-Kali	375
Vinsurt Kali	373

	Side
Vinsurt Kali, surt	62
Vinsurt Kali-Natron	374
Vinsyre	27
Violrod	292
Virak	187
Vismutgallat, basisk.	342
Vismutnitrat, basisk	344
Vismutsalicylat, basisk	345
Vox, gult	77
Vox, hvidt	77

W.

Wiener-Laxerdrik	206
----------------------------	-----

Z.

Zinkhvidt	250
Zinkilte	249
Zinkklorid	93
Zinkoxyd	249
Zinksalve	407
Zinksulfat	357

Æ.

Æbleextrakt med Jern.	137
Æblesure Jerndraaber	390
„Æggeolie“	218
Æter	31
Æteriske Olier	34
„Ætskali“	198
„Ætsnatron“	199
Ætylacetat	32

INDHOLDSFORTEGNELSE.

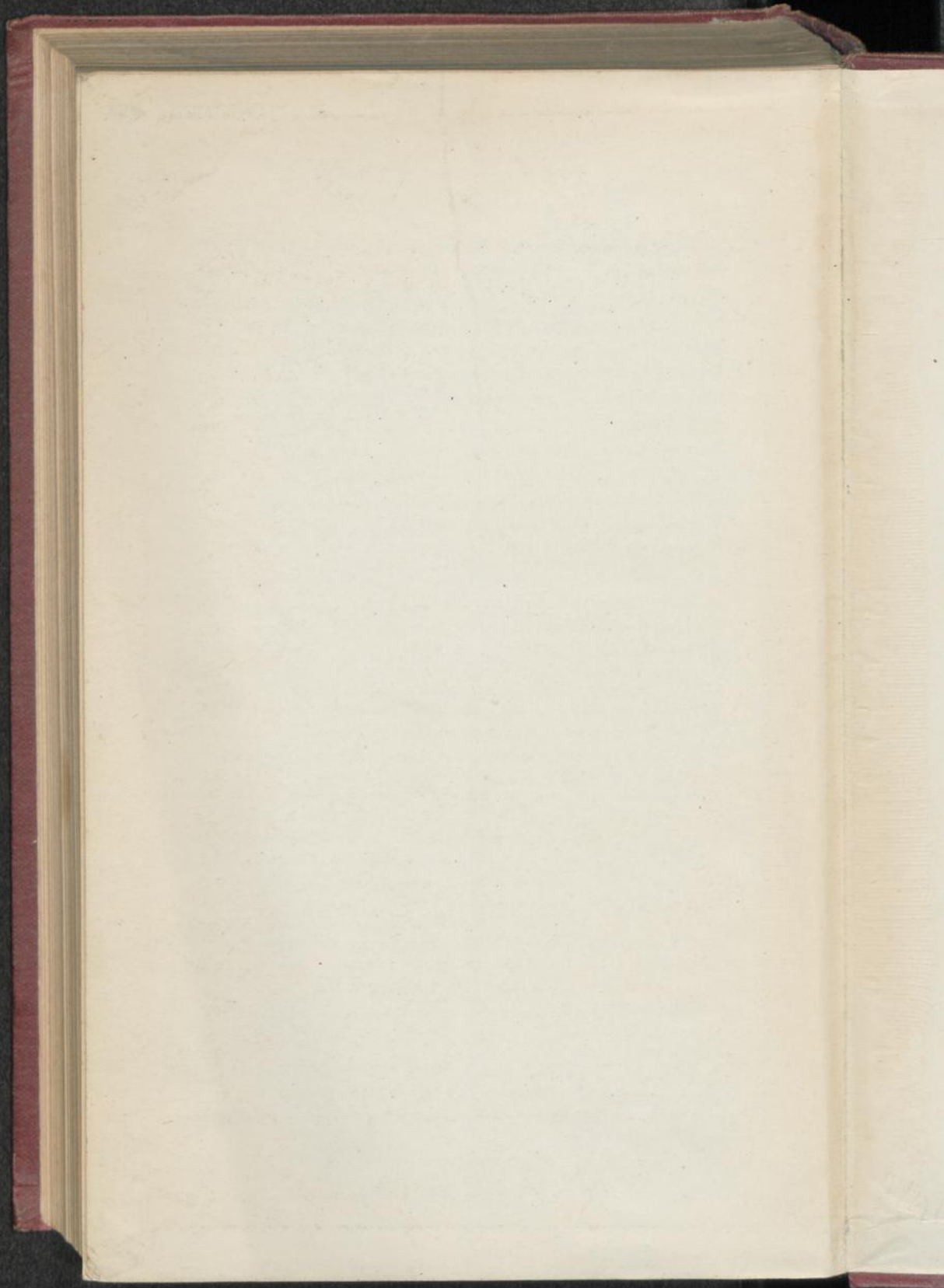
	Side
Fortale	I
Indledning	1
Forkortelser	7
Droger og Præparater	9
Fortegnelse over Bilagene	415
Bilag 1. Fortegnelse over de største Indgifter af stærkt virkende Lægemidler	417
Bilag 2. Internationale Formler for stærkt virkende Lægemidler	420
Bilag 3. Fortegnelse over de Lægemidler, som skulle opbevares i Giftskabet og i Kar, betegnede med † † †	431
Bilag 4. Fortegnelse over de Lægemidler, som skulle opbevares i Kar, betegnede med † † †, men ikke i Giftskabet	432
Bilag 5. Fortegnelse over de Lægemidler, som skulle opbevares udelukkede fra Lyset	435
Bilag 6. Fortegnelse over de Lægemidler, for hvilke der er fastsat særlige Bestemmelser med Hensyn til Varigheden af deres Op- bevaring i Apoteket	438
Bilag 7. Reagenser og Titrervædske samt Apparater til analytisk Brug	439
Bilag 8. Nogle officinelle Vædske's Draabeantal i Forhold til Vægten	448
Bilag 9. Blanding af forskellige Sorter Vinaand med hinanden eller med Vand	450
Bilag 10. Tabel over Vægtfylden af Blandinger af Alkohol med Vand ved 15° C.	455
Bilag 11. Tabel over Vægtfylderne for de forskellige Procent Tralles, de tilsvarende Vægtprocent og Forholdet mellem Vand og Al- kohol efter Rumfang	456

Bilag 12. Tabel over Vægtfylderne af nogle officinelle Vædsker ved Temperaturer mellem 10° og 20° C.	458
Bilag 13. Tabel over nogle Opløsningers Vægtfylder	459
Bilag 14. Sammenligning mellem Gram-Metersystemet og Danmarks samt Storbritanniens og de Forenede Nordamerikanske Fristaters Vægt- og Maalsystem	462
Bilag 15. Tabel over de internationale Atomvægte (1907)	465
Fortegnelse over de latinske Navne	467
Fortegnelse over de danske Navne	497

antiquar. 16 -

58
59

2
5
7
7

Wilhelm Kithc. A.-G.
Halle a. S.

